A Pandora's TeAm bemutatja:

Nicole Jordan:

Visszanyert boldogság

****

Release date: 2011-06-10

****

A Könyv Megjelenésének Éve:.....2011
Kiadó:……Victoria Kiadó
Oldalszám ebben a dokumentumban:……...306
Az eredeti köny oldalszáma:……...324
Fejezetek Száma:……21
ISBN:……..... 978-963-9803-44-2
Rendszer Igény:……..……Office 97+ vagy OpenOffice 3+
Egyéni font készlet:……..……(X) Igen ( )Nem

Egyes szövegek megjelenítéséhez a windowsban eredetileg nem megtalálható fontkészlet is szükséges, melyet itt mellékelünk. Telepítése: Másold kicsomagolás után a fontokat az X:\WINDOWS\Fonts mappába
(ahol X a meghajtód neve, amelyre telepítve van az operációs rendszered)

A könyvet nem kell megköszönnöd, hobbyból csináljuk. De tisztelj meg minket azzal, hogy ezt az oldalt bennehagyod a doc.-ban ☺
Ha tetszik a könyv, és megengedheted magadnak, vásárold meg, ezzel is támogatva a szerzőket/kiadókat! Az ebbok olvasása nem helyettesíti a papír alapú könyvet, és a polcodra sem tudod feltenni!

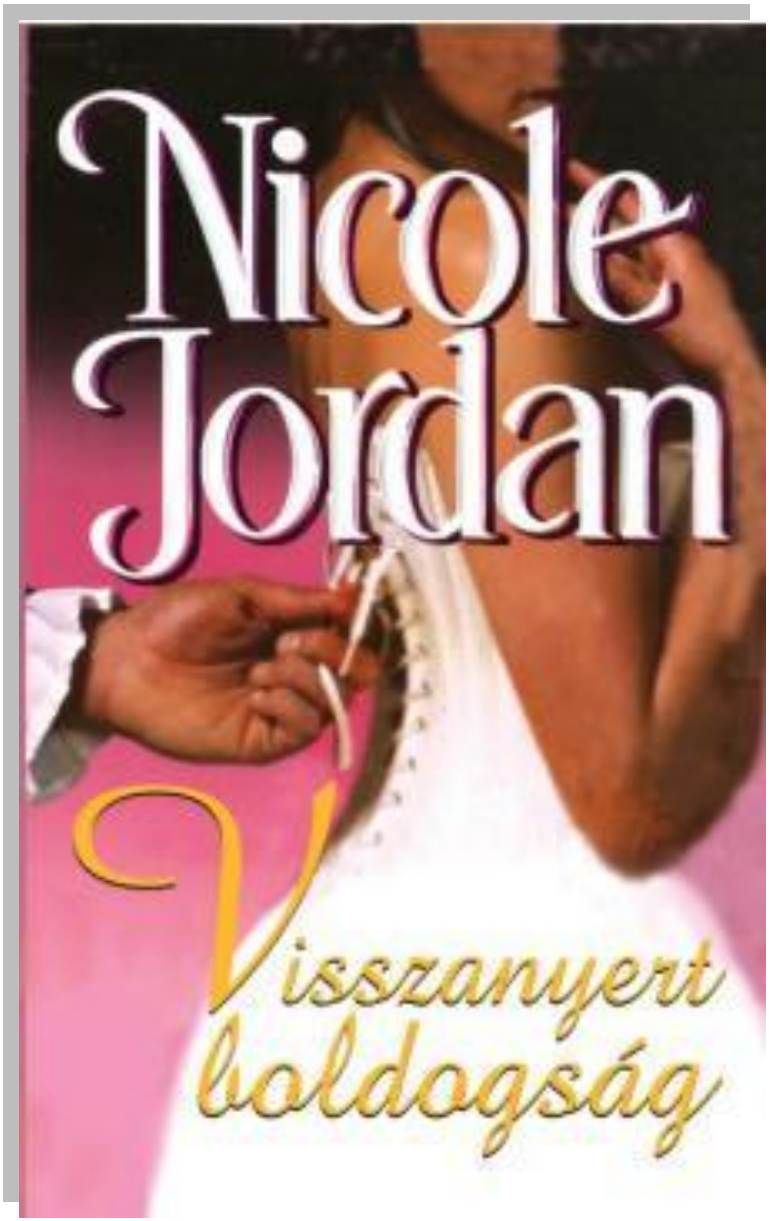

Pandora's TeAm

A mű eredeti címe:
To Romance A Charming Rogue

Copyright © 2009 by Anne Bushyhead
All rights reserved.

Fordította
Kovalcsikné Chován Hedvig

Szerkesztette
Kátay Zsófia
Kiadási és fordítási jogok fenntartva!
©2011. Victoria Kiadó

Minden jog fenntartva! / All rights reserved!

Felelős kiadó
Falb Magdi

ISBN 978-963-9803-44-2

Kiadja a Victoria Kiadó
Cím: 1067 Budapest, Eötvös u. 42.
Tel./Fax: (1) 269-4043, 354-0579, 354-0580
E-mail: info@victoriakiado.hu

Könyveink megrendelhetők postai úton
vagy a www.victoriakiado.hu honlapon

Nyomdai előkészítés:
Szinesztézia Bt., Budapest
Nyomtatta és kötötte
a Kaposvári Nyomda Kft. 2011-ben - 110567
Felelős vezető: Pogány Zoltán igazgató

Pandora's TeAm

Nicole Jordan

Visszanyert boldogság

Pandora's TeAm

1

Soha ne mutasd ki, ha igazán beleszeretsz egy férfiba.
Ha felfeded előtte a gyengeséged, a férfi fölénybe kerül,
és a nőnek minden fortélyát be kell vetnie, ha győzni akar.
Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

London, 1817. szeptember

Eleanor, kedvesem, micsoda csapás! Wrexham itt van – Nagynénje zaklatott szavaira Lady Eleanor Pierce szíve majd kiugrott a helyéből, lába a földbe gyökerezett a zsúfolt terem szélén.

– Itt? Ma? A Carlton House-ban?

– Így igaz. Most jelentették be az érkezését – háborodott fel Eleanor nagynénje és gardedámja. – Micsoda arcátlanság! Tekintettel lehetne az érzékenységedre.

Eleanor tudta, hogy Damon Stafford, Wrexham vikomtja nem ad az ilyen formaságokra. Tulajdonképpen Damon volt a legvakmerőbb férfi, akit valaha is ismert. Azonban Eleanor már megkeményítette a szívét iránta, úrrá lett érzékenységén –, vagy legalábbis eddig a pillanatig úgy hitte.

Mosolygott, miközben igyekezett higgadtságot erőltetni magára és lecsendesíteni zakatoló szívét.

– Végül is Lord Wrexhamnek joga van részt venni a régensherceg estélyen, Beatrix néni. Bizonyára őt is meghívták, ahogy minket.

Pandora's TeAm

George, walesi herceg, egyben Anglia régense rendszeresen tartott estélyeket a Carlton House-ban, lenyűgözően grandiózus londoni rezidenciájában. És Lady Beldon is szerepelt időnként a vendégek listáján, mivel néhai férje a szórakozást kedvelő régens bizalmas baráti társaságába tartozott. Ma este a palota megtelt elegáns nemesekkel és arisztokratákkal. Eleanor lopva körbehordozta pillantását a fülledt levegőjű, zsúfolt termen, és megállapította, hogy nem látja sehol a sármos nőcsábászt, aki egykor elnyerte a szívét, majd durván megtaposta.

– Túl nagy jelentőséget tulajdonítasz a dolognak – zúgolódott Eleanor, megkönnyebbülését leplezendő. – Wrexham szabadon járhatkelhet a társasági körökben, ahogy kedve tartja.

Beatrix néni éles pillantást lövellt unokahúga felé.

– Csak nem védeni akarod? Azok után, hogy olyan gyalázatosan bánt veled?!

– Persze hogy nem. De beletörődtem, hogy időnként újra találkozni fogok vele. Egy hete van Londonban, és hasonló körökben mozgunk.

Lady Beldon rosszallóan rázta a fejét, majd a lányra nézett.

– Talán távoznunk kellene, Eleanor. Majd kimenteni magunkat a régenshercegnél...

– Nem áll szándékomban elfutni Lord Wrexham elől, legdrágább nénikém.

– Akkor készülj fel. Bármelyik pillanatban megjelenhet.

A lány zavartan bólintott, mélyet sóhajtva. A lehető legtökéletesebben felkészült rá, hogy találkozzon az ördögien jóképű nemesemberrel, aki egykor a jegyese volt.

Pár napja többen is figyelmeztették, hogy Damon kétévi távollét után visszatért Londonba, mivel Lady Beldon barátai igyekeztek megóvni a lányt a társasági pletykáktól. Eleanor gondosan megtervezte, mit fog mondani a férfinak és hogyan viselkedik majd. Leereszkedő, hűvös és tökéletesen közömbös lesz, a szokásos udvariassággal viszonyul majd hozzá, és semmi több.

Pandora's TeAm

– Meg tudom őrizni a nyugalmam, ha összetalálkozunk – fogadkozott, miközben a gyomra remegett az idegességtől.

Beatrix nénit azonban nem tudta meggyőzni, ő nem volt hajlandó megbocsátani őlordsága bűneit.

– Nem kényszerít senki, hogy találkozz azzal a kalandorral. Ha igazi úriember volna, lenne benne annyi jó modor, hogy távol tartsa magát tőled.

– Két évig meg is tette – mondta Eleanor kissé rekedten.

– A távolléte mégsem volt elég hosszú! Szerintem végleg ki kellene őt tiltani az előkelő társasági körökből.

Sajnos Damon ellenem elkövetett vétke nem igazán indokol ilyen komoly büntetést, gondolta Eleanor.

– Gyanítom, hogy a kitiltás egy kissé túlzás lenne, drága nénikém.

– A legkevésbé sem. És soha nem bocsátom meg magamnak, hogy bemutattalak annak az átkozott kéjencnek.

– Nem te vagy a hibás. Emlékezz vissza, nem is te mutattál be minket egymásnak.

– Wrexham az éves házi összejövetelemen találkozott veled – legyintett kecsesen Beatrix néni ez pedig éppen olyan, mintha én mutattalak volna be neki. Ha nem hívom meg a házunkba, nem törhette volna össze a szíved, és nem tehetett volna nevetségessé. De Marcus barátja volt. Honnan tudhattuk volna, hogy kiderül róla, erkölcstelen fráter?

Ugyan honnan? – töprengett Eleanor.

A lány imádott bátyja, Marcus igen nagyra értékelte Damont, egészen az eljegyzés eseménydús felbontásáig – ahogyan Eleanor is. Felkavaró külsejével, könnyed sármjával Damon minden fiatal hölgy titkos fantáziájának és minden lányos anya aggodalmainak tárgya volt.

Ami Beatrix Attree, Beldon vikomtnője anyai tulajdonságait illeti, igen kevés nevelési ösztönnel rendelkezett. Mégis magához vette az alig tízéves Eleanort a szülei halála után, és azóta is a gardedámja. Beatrix annyira szerette Eleanort, amenynyire csak képes volt bárkit is szeretni. Őlédisége, mint talpig úrinő, igen szigorú elveket vallott arról, hogy mi

Pandora's TeAm

a helyénvaló nemesi körökben. Kezdetben még tett némi engedményt Lord Wrexham irányában, a férfi meglehetősen viharos híre ellenére, mivel a lord több száz évre visszavezethető címmel, valamint Eleanorénál is nagyobb vagyonnal rendelkezett.

Eleanort kevéssé érdekelte Damon rangja és vagyona. Maga a férfi váltott ki vonzalmat belőle. Találkozásuk első pillanatában úgy érezte, mintha villámcsapás érte volna. Ilyen kötődést ritkán tapasztalt más férfival.

Nevetségesen könnyű volt beleszeretnie.

Természetesen az, hogy botor módon azonnal behódolt a férfi ellenállhatatlan csábításának, viszonylag fiatal kora számlájára volt írható. Csak tizenkilenc éves volt akkor, és lányszíve vad, romantikus szerelemre vágyott. Olyan udvarlóra, aki felgyújtja, aki tűzbe hozza és vágyat ébreszt benne, pontosan úgy, mint Damon.

Forgószélszerű vonzalmuk és jegyességük néhány rövid hete alatt a lányt teljesen elvarázsolta. Eleanor úgy hitte, tökéletesen összeillenek és Damon az álmai férfija. Azt várta – remélte –, hogy boldogan él majd vele a feleségeként is. Egészen addig a két évvel ezelőtti végzetes reggelig, amikor meglátta a férfit a Hyde Parkban kocsikázni gyönyörű szeretőjével, s Wrexham nemhogy igyekezett volna takargatni ezt az affért, de kifejezetten kérkedett vele.

Eleanor mély sértődöttségében és csalódottságában azonnal felbontotta az eljegyzésüket, és megfogadta, hogy ezentúl semmi köze Damonhoz. A férfi összetörte a szívét, elárulta őt és sárba tiporta büszkeségét. A lány azóta sem tudta elfojtani fel-feltörő érzelmeit. Mégis tagadta, hogy rettegne a férfival való találkozás gondolatától...

– Nos – szólalt meg Lady Beldon, kizökkentve unokahúgát gondolataiból amennyiben ragaszkodsz hozzá, hogy a ma estét itt töltsük, igyekezz magad mellett tartani Lazzara herceget, ha netán Wrexhamnek van képe közeledni hozzád.

– Úgy teszek, nénikém. Őfelsége csak pár percre hagyott magunkra, hogy frissítőt hozzon nekünk.

Pandora's TeAm

Egy olasz nemesember, Principe Antonio Lazzara di Terrasini idősebb, távoli unokatestvére, Signor Umberto Vecchi társaságában érkezett Angliába, aki a brit udvar diplomatája volt. A herceg állítólag menyasszonykeresőben járt, és Lady Eleanort szemelte ki választottjának.

Eleanor tisztában volt vele, hogy aligha jelleme és intellektusa jelenti a fő vonzerejét. Figyelemre méltó örökösnőnek számított saját jogán, az édesanyja által rá hagyott tekintélyes vagyona miatt. Ugyanakkor egy báró lánya volt, most már egy gróf húga is, mivel bátyja Marcus nemrégiben örökölte meg a Danvers grófja címet egy távoli rokonától.

Azonban a lány még nem döntötte el, szerette volna-e, ha Lazzara herceg jövendőbeli hercegnőjének tartják. Kétségkívül vonzódott a herceghez. Ennek fő oka a férfi érzéki hangja és érzelmes, sötét szeme volt. A herceg is jóképű volt, megnyerő, elbájoló és szellemes – és az eddig róla hallottak alapján legalább olyan hírhedt nőcsábász, amilyen Damon.

A Damonnal való katasztrofális jegyessége után – melyet egy második, még rövidebb jegyesség követett nem sokkal az első után egy másik nemesemberrel – Eleanor rendületlenül bízott benne, hogy ha legközelebb eljegyzi magát valakivel, annak csak jó vége lehet. Szigorúbban fogalmazva, kizárólag ahhoz megy nőül, akit szeret, és aki viszontszereti őt.

Ekkor hirtelen csend támadt a terem egyik végében. Eleanor arra gondolt, hogy a régensherceg jelent meg kíséretével. Ám amikor a nagynénje odasúgta „elég az ördögöt a falra festeni”, a lány észrevette, hogy nemcsak a királyi felség vonta magára a vendégek figyelmét.

Damon Stafford, Wrexham vikomtja állt a régensherceg mellett, és minden tekintet rá szegeződött, Eleanoré is.

A társaság hajlongani és hízelegve bókolni kezdett a régensherceg előtt, miközben Lord Wrexham lazán végigpásztázta az elit gyülekezetet – akik fejet hajtva viszonozták ezt a gesztust.

Agya egy homályos szegletével Eleanor észlelte a nők izgatott suttogását, ahogy megjegyzéseket tettek az újonnan érkezett úriemberre,

Pandora’s TeAm

de igazság szerint érzékei csak Damont fogták fel... A férfi magas termetét, erős vállait és karizmáját. Szinte betöltötte a termet a jelenlétével.

Vonásai, karakteres szemöldöke, arccsontja és állának vonala nyers férfiasságot tükröztek, és pontosan olyan lenyűgözően festett, mint korábban, főleg, hogy arcszíne most erősen napbarnított volt európai utazásai eredményeképpen. Haja éjfekete, de hiányzott belőle a lány ébenszín hajának kékesfekete árnyalata. Szeme, sűrű szemöldökével és hosszú szempilláival ugyanolyan koromfekete és vágyat ébresztő, mint régen...

Eleanor gondolatai azonnal szétszóródtak, amint azok az átható szemek megtalálták az övét a tömegben.

Minden önuralma és előzetes fogadalma ellenére egyszerűen megdermedt, ahogy Damon belefúrta pillantását az övébe. Furcsállotta, hogyan érezhet egyszerre forró hőhullámokat és dermesztő vacogást. Hogyan fogyhat ki a tüdejéből olyan hirtelen a levegő, hogy szinte lélegezni is nehezére esik.

A férfi látványa villámcsapásként hatott rá; ugyanazt a perzselő szúrást érezte, mint amikor először pillantotta meg Damont éppen két évvel ezelőtt.

Kezét a mellére tapasztotta, hogy lecsendesítse háborgó szívét, mely fájdalmasan lüktetett. De nemcsak a szíve reagált a férfi látványára. Tenyere megizzadt, térdei pedig tejesen elgyengültek.

Ám természetesen bolondság lett volna tőle, ha más reakcióra számít. Még egyetlen férfi sem tüzelte fel úgy a vérét vagy váltotta ki belőle a legmélyebb érzelmeket, mint Damon...

Eleanor hirtelen dühös lett és kihúzta magát. Nem fogok jelenetet rendezni, fogadta meg csendben. Főként a tömegnyi ismerős szeme láttára.

A teremben pusmogás hallatszott, s a tömegből egyre többen néztek rá. Az egész társaság tudta, hogy Eleanor kiadta Wrexham vikomtjának

Pandora's TeAm

útját élvhajhász életmódja miatt, és a jelenlévők mind kíváncsian várták, hogyan viszonyul most a férfihoz.

– Meghoztam a pezsgőjét, Donna Eleanora.

Amikor a mély, bársonyos, olasz akcentusú hang behatolt kaotikus gondolataiba, Eleanor rendkívül megörült, hogy elterelték a figyelmét.

Elszakította tekintetét Damonéról, hátat fordított neki, és ragyogó mosolyt villantott Lazzara hercegre. Nem fogja engedni, hogy korábbi jegyesének érkezése elrontsa az estéjét. Legalább mára keményen elhatározta, hogy száműzi gondolataiból boldogtalan románca keserédes emlékeit, valamint az azokat kiváltó átkozott szívtiprót.

Eleanor elhatározása legfeljebb két órán át tartott, amíg Lazzara herceg sétálni nem hívta őt a kertbe. Örült, hogy egy kis időre kimenekülhet a Carlton Mouse fülledtségéből és előkelő zsibongásából, így néniké jét a tiszteletre méltó Signor Vecchi elbűvölő társaságában hagyta, és belekarolt a fenséges fiatalabbik olaszba, hogy járjanak egyet a kavicsos ösvényen.

A régensherceg ízlése megkérdőjelezhető volt a sznob vendégsereg többsége részéről a dekorációkat illetően, ám a kínai lampionfüzérek tündérmesébe illő hangulatot kölcsönöztek a kertnek. A villódzó aranyfény visszatükröződött a tucatnyi szökőkútban és tavacskában, s ez egy másik ragyogó este emlékét idézte fel Eleanor gondolataiban. Meg egy másik csillámló szökőkutat, amely különleges szerepet kapott a Damonnal való rövid jegyességükkel és az első csókjukkal kapcsolatban.

Annyira elmerült az emlékekben, hogy csak a herceg hangjára riadt fel.

– Miért bámulja olyan kitartóan azt a szökőkutat, *mia signorina?*

Miért is? Töprengett Eleanor, s csendben szidta magát, miközben arca lángvörös lett. Nincs miért Damon lopott csókjára vagy annak következményére gondolnia. Arra, amikor vakmerő pimaszságáért belelökte a férfit a közeli szökőkútba.

– Pompás látvány, nem gondolja? – vágta ki magát a lány.

Pandora's TeAm

Lazzara herceg bólintott.

– Az otthoni palotám számos gyönyörű szökőkúttal büszkélkedhet. Talán egyszer önnek is lesz lehetősége, hogy megnézhesse őket. – Cinkos mosolya sejttette a lány látogatásának esetleges okát – a herceg menyasszonyaként –, ám Eleanor nem vehette túlságosan komolyan a férfi kétértelmű megjegyzését, mivel a hercegről az a hír járta, hogy kiválóan ért a hízelgéshez és a szeretkezésre való csábításhoz.

– Mesélne nekem a hazájáról, felség? Még sosem jártam Olaszországban, de úgy hallottam, rengeteg csodálatos látnivalóval kecsegtet.

A lány megkönnyebbülésére Don Antonio országa déli részéről kezdett lelkesen beszélni – ezt az országrészt Európa vezető hatalmai nemrégiben nevezték ki Két Szicília Királyságának –, valamint a mediterrán fejedelemségről, melynek ő az uralkodója.

Eleanor udvariasan, bár csak fél füllel hallgatta. Legnagyobb rémületére nem tudta elterelni gondolatait a Damonnal kapcsolatos emlékeiről.

Alig pár nappal azután, hogy találkoztak a nagynénje éves összejövetelén, Damon vette a bátorságot – ezt a lány még álmában sem tudta volna elképzelni egy úriemberről –, és csókot lopott tőle, mellyel egy alapos fürdést érdemelt ki. Megmagyarázhatatlan módon, a lány eme szokatlan reagálása csak még jobban felizgatta a férfit.

Két héttel később már eljegyezték egymást, és az esküvőt tervezték.

Eleanor Damonnak adta a szívét, nem azért, mert a férfi gazdag volt, rangos és ördögien jóképű. Sőt, még csak a sármjáért, a szellemességéért vagy azért a könnyed képességéért sem, amivel elhitette, hogy Eleanor a legkívánatosabb nő a világon. Inkább azért, mert kihívást jelentett a lány számára, és felébresztette életkedvét. Azért, mert enyhítette a magányát, az egyedüllét érzését, mely szinte gyermekkora óta kísérte.

Pandora's TeAm

A lány rajongása túlment a fizikai vonzalmon, szinte azonnal lelki rokonságot is érzett vele. Damonnal beszélgethetett a vágyairól, az álmairól. Elmesélhette neki a legbensőbb gondolatait és titkait.

A férfi azonban jóval tartózkodóbb volt, nem osztotta meg az érzéseit. Mintha lényének egy részét elrejtette volna a világ elől – és különösen a lány elől.

Eleanor bízott benne, hogy végül át tudja törni a férfi által felállított falakat. És mivel oly ideálisan összeillőnek tűntek lélekben, intelligenciában és szenvedélyben, biztos volt benne, hogy Damon végül megszereti őt, bármennyire is nagy nőfaló hírében állt.

Aztán a lány megtapasztalta, hogy Damon nem szakította meg hosszú ideje tartó szerelmi viszonyát, pedig ezt igyekezett elhitetni vele. Így visszavonhatatlanul elvesztette a lány bizalmát. Beletaposott a büszkeségébe, összetörte sebezhető, fiatal szívét.

A fájdalom idővel csitult. Most már csak keserédes sajgást érzett, legalábbis ma estig, amikor tudatára ébredt, hogy személyesen találkozni fog Damonnal.

Nem kellett volna foglalkoznia azzal, visszatért-e a férfi Londonba, vagy sem. Igaz, hogy még most is táplált iránta némi haragot, de aligha volt benne bosszúvágy vagy igazán rossz szándék. Inkább felvértezte magát, hogy közömbösen fog vele viselkedni.

Ennek ellenére, ahogy a kerti ösvényen sétált Lazzara herceggel, egyre figyelte, nem jelenik-e meg az a bizonyos angol nemesember, aki így felkavarta a lelki nyugalmát ma este, kéretlen megjelenésével.

Talán ezért is gyorsított léptein, amikor egy alak emelkedett ki az árnyékból egy másik ösvény mentén.

Eleanor megkönnyebbülten nyugtázta, hogy csak a Carlton House egyik libériás inasa az. A szolgálót Lazzara herceg keresésére küldték, mivel honfitársa, Signor Vecchi néhány fontos személyiségnek kívánta őt bemutatni.

Amikor Don Antonio felkínálta a karját, hogy visszakísérje a nagyterembe, a lány mosolyogva tért ki előle. Semmi kedve nem volt visszatérni a házba, ahol esetleg belefuthat Damonba.

Pandora's TeAm

– Azt hiszem, talán itt maradok a kertben egy kicsit még, felség. Láttam, hogy több barátnőm is a közelben van, szeretnék csatlakozni hozzájuk.

Nem lett volna egyedül, mivel kisebb csoportokban többen is sétáltak a kertben, élvezve a gyönyörű estét, többek között jó néhány hölgyismerőse is. Végtére is, a nagynénje tudja, hol van, nyugtatta meg magát Eleanor.

Szerencsére a herceg nem próbálta erőltetni, vagy arra figyelmeztetni, hogy ne maradjon védelmező nélkül a kertben, csak gálánsán meghajolt, és megígérte, hogy hamarosan visszatér. Eleanor figyelte, ahogy eltűnik az ösvényen, majd az ellenkező irányba fordult, a barátnői felé.

Szíve azonban hirtelen meglódult, amikor egy újabb magas alak lépett elő az árnyékból. Azonnal felismerte a széles vállakat; ugyanakkor az erőt, a vitalitást és a veszélyt is vele kapcsolatban.

Jól ismerte a merész, sötét szemeket és a mély hangot, mely úgy simogatta idegvégződéseit, mint a bársony, amikor a férfi hozzá beszélt – ahogyan most is.

– Elle – szólt egyszerűen Damon.

A fájdalom apró nyila szúrt bele Eleanorba erre a megszólításra. Csak ő szólította ezen a becenéven.

Megpróbálta visszatartani a lélegzetét, de nem sikerült. Megszólalni sem volt képes. Torka kiszáradt, gyengeség környékezte. Damon megbénította és megnémította – őt, aki sohasem kereste a szavakat. *Vigye el az ördög!*

Szégyellte gyengeségét a férfi előtt, ezért kihúzta magát és rátalált a hangjára is.

– Lord Wrexham – szólalt meg királynői bólintással.

Válaszképpen Damon felvetette a fejét és a lányt fürkészte.

– Szóval ön ilyen távolságtartóan hivatalos velem? Bevallom, megkönnyebbültem.

– Megkönnyebbült? Ugyan mit várt tőlem, uram? Hogy felpofozom?

Pandora's TeAm

A férfi szája mosolyra húzódott.

– Ha jól emlékszem, utolsó találkozásunk alkalmával így tett.

Eleanor elpirult. Az utolsó találkozáskor megalázott nő volt, és dühét Damon szép arcán töltötte ki, amikor felbontotta az eljegyzésüket.

– Elismerem – mondta a férfi, enyhén megdörzsölve bal orcáját, mintha emlékezetébe idézné az eseményt –, akkor rászolgáltam a szidalmaira.

– Valóban – helyeselt Eleanor, kissé meglágyulva. – Azonban nyugodt lehet, semmi ehhez hasonlót nem teszek ma este. És most, ha megbocsát...

El akart menni a férfi mellett, de Damon megérintette a karját,

– Könyörgöm, maradjon egy pillanatra. Némi galibát keltettem, hogy egyedül maradhassak önnel, és négyszemközt beszélhessünk, mielőtt a társaságban kellene találkoznunk.

A lány szeme hirtelen tágra nyílt a felismeréstől, ahogy felnézett a férfira.

– Maga eszelte ki, hogy egyedül legyek a kertben? Maga hívatta el Lazzara herceget azzal az inassal? – Észrevette, hogy hirtelen illetlenül hangosan beszél, lehalkította hangját, majd csípősen odasúgta a férfinak. – Micsoda machiavellista taktika!

Damon halvány mosolya kissé bánatosra sikeredett.

– Bűnös vagyok a manipulálásban, ez színigaz, de azt gondoltam, tisztáznunk kellene a helyzetet közöttünk, és nem tudtam mit tenne, ha a tömegben lépnék oda önhöz. Remélhetőleg nem lök bele egy szökőkútba, vagy nem tesz valami ennél is rosszabbat éppen most.

Eleanor felvonta a szemöldökét.

– Nem? Számos szökőkút található a közelben.

A humor szikráját látta megcsillanni a férfi sötét szemében a burkolt fenyegetés hatására.

– Legalább addig fojtsa el a megbüntetésemre irányuló késztetését, míg végighallgat.

Ennek a késztetésnek az elfojtása nehezebb, mint gondolta. Eleanor mégis féken tartotta a nyelvét, ahogy Damon folytatta.

Pandora's TeAm

– Kétlem, hogy azonnal megbocsátana nekem a két évvel ezelőtt történtekért...

– Mégis hogyan gondolta? – szakította félbe a lány. – Pusztán, mert nevetség tárgyává és szánni való figurává tett a társaság előtt, azt hiszi, nem lehetek többé nagylelkű önnel?

– Senki, soha nem tartotta önt szánalmas figurának, Elle.

A lány ezúttal megmerevedett a becenév hallatán.

– Jobban szeretném, ha nem szólítana ezen az ostoba néven. A nekem járó megszólítás most már Lady Eleanor.

– Ó, igen. Hallottam, hogy Marcus megkérvényezte a Koronánál, hogy ön egy báró húgából egy gróf húga lehessen. Nos, tehát, Lady Eleanor... fogadna egy rövid audienciára?

Damon szívélyessége kezdett a lány idegeire menni.

– Mit óhajt közölni velem, Lord Wrexham? Nem kell bocsánatot kérnie az oly régi, megalázó viselkedéséért. Vége, túl vagyunk rajta, és aligha gondolok rá többet.

Erre a hazugságra a férfi arckifejezése megfejthetetlen maradt, tekintete a lány arcát fürkészte.

– Sajnálom, hogy megbántom, Eleanor, de nem azért kerestem meg ma este, hogy bocsánatot kérjek.

– Akkor miért volt szükség ilyen machinációkra?

– Reméltem, hogy fegyverszünetet köthetünk. Inkább az ön kedvéért, semmint az enyémért.

– Az én kedvemért? Hogy érti?

– Nem akarom, hogy az ön jóhíre csorbát szenvedjen múltbeli bűneim miatt, így azt reméltem, elkerülhetjük a kényelmetlen helyzeteket, amikor először látnak együtt minket társaságban. Még ha pusztán csak átnéz rajtam, az is alapot adhat a pletykákra.

– Egyetértek. Ha hivatalosan találkozunk, civilizált módon viselkedhetünk egymással.

Pandora's TeAm

– Úgy gondoltam, ma este egy lépéssel tovább mehetünk. Talán felkérhetném önt táncolni. Egy egyszerű falusi tánc, semmi más – tette hozzá Damon, amikor a lány szemei összeszűkültek.

– Mi a csudáért akarnék magával táncolni?

– Hogy elejét vegyük a pletykáknak.

– Épp ellenkezőleg! Ha táncolok önnel, az csak további szóbeszédre adna alapot, mert úgy tűnne, mintha ismét barátkoznánk egymással. Nem, nincs szükség ilyen bizalmaskodásra, Damon. Viszont nem fogom önt levegőnek nézni, bármikor is találkozunk. Nos, ha ez minden...

– Még ne menjen el.

A férfi halk megjegyzése nem hangzott sem parancsnak, sem könyörgésnek, Eleanor mégis megállt. A kísértés, hogy Damonnal maradjon, óriási volt még akkor is, ha nem tetszett, hogy ilyen szoros közelségben van vele, különösen teljesen egyedül, éjszaka.

– Nem akarom, hogy egyedül lássanak önnel – kezdte a lány.

– Ezen segíthetünk.

Damon megfogta Eleanor könyökét, és néhány yardnyival elhúzta a lányt a kavicsos ösvényről, egy tiszafa mögé, mélyen az árnyékba. Eleanor nem tiltakozott, bár tudta, hogy tiltakoznia kellene. Talán jobb is volt, hogy négyszemközt találkoztak először, így nem adódnak majd kínos pillanatok, ha társaságban futnak össze. Ám, érthető módon, a lány nem volt nagylelkű hangulatban.

– Fogalmam sincs, mit remél elérni – mondta meglehetősen ingerülten. – Kevés mondanivalónk lehet egymás számára

– Behozhatjuk a kétévi lemaradást.

De én nem akarom behozni, gondolta Eleanor. *Nem akarok beszélgetni arról, mit csinált Damon míg távol volt, milyen nőkkel volt együtt, és nem akarom felidézni, mennyire magányosnak és elhagyatottnak éreztem magam, amikor elment.*

Ennek ellenére sikerült udvariasan válaszolnia.

– Ha jól tudom, ön Európában utazgatott?

– Távollétem jelentős részében igen. Főként Olaszországban.

Pandora's TeAm

– És most visszatért Angliába, és itt is marad?

– Egy időre, legalábbis. Élveztem az utazásokat, de egyszer csak honvágyam támadt.

Eleanorba belehasított az irigység, mivel ő is mindig utazni akart. Azonban egy egyedülálló fiatal hölgy számára a világban való kalandozás meglehetősen illetlen dolognak számít, különösen a nagynénje szerint. Ezenkívül Európa rendkívül veszélyes hely volt, miután Napóleon seregei három évvel korábban döntő vereséget szenvedtek. Ám remélte, hogy egy napon teljesülhet az álma, hogy hazájánál többet is láthasson a világból.

Ekkor Damon ismét meglepte őt: kisimított egy göndör tincset a homlokából. A lány egy pillanatra azt hitte, a férfi a keskeny selyemszalagot akarja megigazítani a hajában, amelyet kék strucctollak díszítettek, s így tökéletesen illett a halványkék csillogó, empire-derekú ruhájához és ezüsthálós szoknyájához.

– A gyönyörű haja... Mi a csudáért vágatta le?

A kérdés meghökkentette Eleanort. Hollófekete haját most rövid fürtökben viselte. A frizurája nagyon divatos volt, de az igazat megvallva, két évvel ezelőtt vágatta le dacból, mivel Damon mindig is kedvelte a hosszú haját.

– Mit számít ez önnek, uram? – vágott vissza a lány pajkosan. – Nincs joga megmondani, hogyan viseljem a hajamat.

– Igaz. – Hanyagul megvonta széles vállát, majd váratlanul ismét témát váltott. – Hogy megy Marcus sora?

Eleanor fellélegzett. Most már lazíthat, ha Damon csak olyan semleges témákról beszél, mint Marcus.

– Nagyon jól, ahogy az ilyenkor lenni szokott.

– Ha jól tudom, a nyáron megnősült.

– Igen ... Marcus Arabella Loring kisasszonyt vette el Chiswickből. Pillanatnyilag Franciaországban vannak, Arabella édesanyját látogatják meg Brittanyban, a sógornőm két húgával együtt, akik szintén

Pandora's TeAm

nemrégiben mentek férjhez. Azt hiszem, ön ismeri a férjüket, Arden hercegét és Claybourne márkiját.

– Jól ismerem őket. – Damon kis szünetet tartott. – Meglepő számomra, hogy mindhárman ilyen hirtelen a házasság igájába hajtották a fejüket. Megrögzött agglegényeknek hittem őket.

– A házasság nem ragályos, ha ez aggasztja önt.

A lány kényszeredetten csípős megjegyzése mosolyt csalt Damon arcára.

– Kigyógyultam a nősülés iránti vágyból, higgyen nekem.

Eleanor beharapta az ajkát arra a célzásra, hogy éppen ő volt az, aki kigyógyította a férfit pillanatnyi elmezavarából. Hosszú szünet következett, miközben Damon elgondolkozott. Úgy tűnt, megbánta tapintatlan megjegyzését. Hangszíne is jóval komolyabb volt, amikor kijelentette:

– Úgy hallottam, ön azután, hogy elhagytam Angliát, eljegyezte magát valakivel, de nem tartott sokáig a jegyesség.

– Csakugyan nem – vetette fel védekezően az állát Eleanor. Gyorsan felbontotta második eljegyzését, mivel csupán dacból és fajdalomból kötötte, és szinte azonnal meg is bánta. – Úgy döntöttem, egyáltalán nem vagyok hajlandó érdekházasságot kötni. Nem voltam szerelmes a vőlegényembe, és ő sem belém.

Még mindig téged szerettelek, Damon, gondolta sóvárgó kínnal.

Damon hangja egy regiszterrel mélyebbre váltott.

– Akkor jól tette, hogy felbontotta az eljegyzésünket. Nem tudtam volna önnek adni a szívem.

– Nem tudta volna vagy nem akarta volna?

A férfi arckifejezése megfejthetetlen volt.

– Alig látok a kettő között különbséget. Ön jobb férjet érdemelt.

– Igen, valóban.

– És most Lazzara herceg udvarol önnek – szúrta oda Damon.

Eleanor habozott.

– Nem mondanám, hogy a szó szoros értelmében udvarol nekem. A herceg azért jött Angliába, hogy megnézze az ország nevezetességeit.

Pandora's TeAm

– És hogy menyasszonyt keressen magának?

– Ez a pletyka járja.

– Nem vagyok meglepve, hogy kitüntetett érdeklődést tanúsít egy gyönyörű örökösnő iránt.

Damon megjegyzése sértette a lányt.

– Maga azt gondolja, a herceg csupán a vagyonomhoz vonzódik?

– Természetesen nem – görbült le a férfi szája sarka. – Ám nincs szüksége arra, hogy hízelegjek magának, listába gyűjtve számos vonzó tulajdonságát. Lazzarának sincs. Bolond is lenne, ha nem vonzódna önhöz.

Te viszont már nem érzel irántam vonzalmat? – töprengett Eleanor, és érezte, ahogy fokozódik a fájdalma. Hangosan ennyit mondott könnyed hangon: – Magának nem lehet fontos, hogy a herceg udvarol nekem vagy sem.

– Ennek ellenére érdekel. A herceg szerencsés lenne, ha a feleségének tudhatná önt, Eleanor, azonban férjnek jobbat is választhatna. Lazzara nem eléggé jó önnek.

A lány a homlokát ráncolta.

– Maga honnan tudhatná ezt?

– Mert ismerem önt. Jobbat érdemel.

Eleanor valójában nem tudta, mire vélje ezt a megjegyzést, végül megvonta a vállát.

– Rendkívüli önhittségre vall, hogy úgy gondolja, ön jogosult megítélni az udvarlóimat, Lord Wrexham.

– De most már tudja, mennyire önhitt tudok lenni.

Valóban tudom – gondolta a lány, miközben Damon váratlanul közelebb lépett hozzá.

Alig egy lábnyira állt meg tőle, és egy hosszú pillanatig bámulta a lányt. Sötét tekintete lenyűgözte Eleanort, a szíve újra vadul zakatolni kezdett.

Pandora's TeAm

Jóságos ég, csak nem akarja Damon megcsókolni? Soha nem fogja elfelejteni borzongató csókjait, érzéki, határozott metszésű ajkát, amely most lassan közeledik feléje...

Eleanor lélegzete kihagyott, amikor Damon kinyújtotta a kezét és ujja hegyével végigsimította a lány arccsontját. Ellenállhatatlannak érezte a férfi közelségét, melegségét, illatát. Ekkor Damon az egyik kezét a lány tarkója mögé tette, majd lehajtotta a fejét és ajkát a lányéra forrasztotta.

A finom roham teljesen mozdulatlanná dermesztette Eleanort; az ellenállás minden kísérlete elpárolgott a férfi csókjának lágyságától. Ajka hosszan simogatta a lányét, egybeolvadt vele, jóleső borzongást váltva ki a lányból.

Eleanor önkéntelen reagálására Damon hozzásimult és mélyebbre nyomult, mintha újra meg akarna ismerkedni a lány ízével, bőrének bársonyával, nyelve pedig felfedező útra indult a lány szájában.

Hirtelen Eleanor is beleadott mindent a csókba, s érezte, hogy elveszett. Érzékek miriádjai cikáztak végig rajta a férfi szájának varázslatos érintése nyomán, miközben belsejét forró tűz emésztette. Menekülésre nem is gondolt. Damon teljesen a bűvkörébe vonta. A csók édessége, gyengédsége és forrósága remegő fájdalmat váltott ki belőle.

Amikor halk nyögés szakadt ki a torkából, Damon még szorosabban vonta magához, kebleit mellkasához, combjait saját izmos combjaihoz szorítva. A lány teste tehetetlenül reagált; háta ívben megfeszült, lábai elgyengültek. Eleanor még közelebb húzódott a férfihoz, éhes sóvárgással, amint a férfi nyelve továbbra is cirógatta, majd mind vadabb ritmusban csatázott az övével. Amikor Damon a tenyerébe vette a lány keblét, tüzes szikrák robbantak szét Eleanorban, emlékeztetve őt, milyen könnyen fel tudta szítani a vágyát a férfi.

Ám még erősebben emlékezett arra, milyen fájdalmat tudott okozni.

Hirtelen, ráébredve a helyzetükre, Eleanor küzdött az őt elárasztó vágy perzselő sodrása ellen. Egyszer már engedte, hogy Damon elszédítse őt érzéki becézgetésével, azután a férfi összetörte a szívét.

Pandora's TeAm

Az emlék hatására igyekezett visszanyerni önuralmát. Két kezét a férfi mellének nyomta, és eltolta magától, megpróbált kitörni az érzéki ölelésből.

Mivel Damon nem engedte el, a lány nekifeszült a mellkasának, és be akarta lökni Damont a tiszafa sövénybe. A férfi nyilvánvalóan pontosan ilyen reakcióra számított, mivel magához ölelte a lányt, gyengéden megszorítva felső karját.

Tovább ostromolta Eleanor ajkát, a lány pedig hátrahúzta a lábát, majd könnyű kis cipellőjével keményen sípcsonton rúgta Damont, elszakítva a férfi szatén térdnadrágja alatti fehér selyemharisnyát.

Erőszakosságának köszönhetően a férfi azonnal lazított a szorításán – sőt a fájdalom elfojtott hangja tört ki belőle.

Saját fájdalmas nyöszörgését elfojtandó, Eleanor kiszabadította magát és hátralépett.

Alig kapott levegőt, pulzusa hevesen vert miközben megpróbált úrrá lenni elkábított érzékein, ahogy felnézett Damonra. A férfi vonásai ismét kifürkészhetetlenné váltak. A lány meglepődött, mivel Damon arckifejezésében nyoma sem volt a győzelemnek. Inkább megbánást látott abban az árnyékban, mely elsötétítette a férfi szemét.

– Bocsásson meg, elragadtattam magam – mondta rekedten a férfi.

Legnagyobb bosszúságomra én is, ismerte el Eleanor magában. Dühös volt Damonra, amiért annyira megbabonázta, hogy akaratlanul is viszonozta a csókjait, sőt furcsán reményvesztettnek érezte magát, hogy a csókcsata abbamaradt.

– *Donna Eleanora?* – szólalt meg dallamosan egy mély, férfias hang. A lány megdermedt, amikor rádöbbent, hogy Lazzara herceg őt keresi.

Eleanor kisietett a sövény mögül, reménykedve, hogy ajkai nem túl nedvesek és duzzadtak.

– Igen, felség? – Don Antonio elbájolóan rámosolygott, bár az arca rögtön elsápadt, ahogy megpillantotta Damont a lány mögött. Eleanor lángba borult arccal gyorsan magyarázkodni kezdett.

Pandora's TeAm

– Összefutottam egy régi ismerősömmel, látja? Valójában azt meséltem el Lord Wrexhamnek, hogy a bátyám nemrégiben megnősült,

– Lord Wrexham? – ismételte lassan Lazzara herceg, miközben éles pillantást vetett Damonra.

Damon azonban könnyedén reagált.

– Bemutatna minket egymásnak, Lady Eleanor?

Amikor a lány vonakodva engedelmeskedett, a herceg tetőtől talpig végigmérte Damont. Nyilvánvaló volt, hogy nem tetszik neki a látvány. Majd mereven meghajolt, elköszönve Damontól, és karját nyújtotta Eleanornak.

– Folytatjuk a sétánkat a kertben, *cara mia?*

A lány hálásan fogadta el a herceg karját, és egy udvarias „jó estét" mormolt Damon felé, ahogy elfordult tőle.

Eleanor kétségkívül hatalmas megkönnyebbülést érzett, amint hagyta, hogy Lazzara herceg elvezesse. Pulzusának vad lüktetése valamennyire csillapodott, mégis dühös volt magára, hogy vágyódott Damon csókjai után, különösen, mivel még mindig nem kevés haragot és sértettséget táplált iránta a két évvel ezelőtti árulása miatt. Jó érzéssel töltötte el, hogy sípcsonton rúgta a férfit, bár belefájdultak a lábujjai.

Legalább túléltem az első találkozásukat, még akkor is, ha csak kevéssé sikerült megtorolnom a rajtam esett sérelmet – gondolta. Udvarlója ekkor megzavarta a gondolatait.

– Lord Wrexham az az úriember, akinek korábban ön a jegyese volt, nemde? – Kérdése nemcsak kíváncsiságot hordozott; a féltékenység hangja is benne vibrált.

– Csak nagyon rövid ideig – villantott Eleanor egy ragyogó mosolyt a hercegre. – Wrexham iránti érzelmeim igen hamar kihűltek, biztosíthatom önt. Ma már semmit sem jelent számomra, teljesen túltettem magam rajta. Most már csak a bátyám barátja, semmi több. – És mégis: Eleanor kijelentése a fülének is gyenge meggyőzésként hangzott. Egyáltalán nem tette túl magát Damonon, az egy perccel korábbi reakciói is erre utaltak. Természetesen minden nőre hatással lett volna Damon érzéki ostroma. Csókjai varázslatosak, szenvedélyesek,

Pandora's TeAm

lélegzetelállítóak... És ami ennél is rosszabb, a kettőjük közötti szikrák még mindig izzanak. *A fenébe! Erősebben meg kellett volna rúgnom* – mormolta Eleanor magában.

Nem bízott magában, hogy nem viselkedne-e ugyanolyan féktelenül, ha a férfi megpróbálná ismét megcsókolni. *És ha mégis megpróbálja?* Nos, attól tartott, nagy valószínűséggel ismét elvarázsolja őt Damon ördögi bája, és ennek semmiképpen sem szabad megtörténnie!

Pandora's TeAm

2

Időnként játszd meg a védtelen lánykát.
Szemmel látható gyámoltalanságod hatására
a férfi magasabb rendűnek érezheti majd magát
– és az úriemberek rendkívül élvezik
felsőbbrendűségük tudatát.
Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Damon nyugtalanul ráncolta a homlokát, amint elhagyta Carlton House-t és beszállt a hintójába. Várta, hogy újra láthassa Eleanort aznap este. Azt is eltervezte, hogy négyszemközt beszél vele – és mindent el is követett ennek megszervezése érdekében. Ám holtbiztos volt benne, hogy nem állt szándékában megcsókolni. Épp ellenkezőleg, egyszerűen csak enyhíteni akarta Eleanor neheztelését, hogy a kellemetlen múltat maguk mögött hagyhassák. És meg akarta tudni, milyen komolyak a lány érzelmei Lazzara herceg iránt.

Akkor meg mi az ördögnek engedtél a sürgető vágynak, hogy megkóstold újra az ajkát? töprengett Damon. *Tudhatnád, hogy nem szabad játszani a tűzzel.*

Mégis, a veszély ellenére, hogy megégeti magát, nem bánta meg hogy megcsókolta a lányt. Szája pontosan olyan volt, amilyenre emlékezett. Sőt! A lány volt, pontosan olyan, ahogy az emlékeiben élt:

Pandora's TeAm

vibráló, buja, élénk. Forró kisugárzással, mely még mindig képes volt meghódítani őt.

Eleanor Pierce jobban feltüzelte a vérét, mint bármilyen más nő eddig, és feltehetően a jövőben is. Megrészegítette ma este, éppen úgy, mint két évvel ezelőtt...

Damon érezte a kocsi ringását, ahogy testes barátja, Mr. Otto Geary súlyosan terpeszkedett mellette a bőrülésen.

– Hála az összes szenteknek, hogy vége ennek a hivalkodó fitogtatásnak, és túl vagyunk rajta – jelentette ki Otto megkönnyebbült sóhajjal, ahogy a kocsi elindult Carlton House-ból. – Könyörgöm, soha többé ne rángass el engem ilyen unalmas, pózoló estélyekre.

Damon erőszakkal elterelte a gondolatait Eleanorról, és kényszeredetten elhúzta a száját barátja panaszkodására.

– Nagyon jól tudod, miért „rángattalak” el ide ma este. Azért, hogy néhány pillanatig elvonjalak a kórházadtól. Különben ki sem dugnád onnan az orrodat, csak a betegeiddel foglalkoznál. Biztos vagyok benne, hogy az utóbbi két évben is ezt tetted, míg távol voltam.

Amikor Otto megigazította a nyakkendőjét, egy kócos, élénkvörös hajtincs a szemére hullott.

– Tökéletesen jól elvagyok, ha eltemetkezhetem a kórházban a pácienseimmel. Másrészt viszont a társaság... nem is tudom, hogy bírod elviselni, Damon. Úgy gondolom, nem igazán kedveled a régensherceget.

– Jól gondolod, de őkirályi fensége olyan előnyöket tud számodra biztosítani, amiket én nem. És mivel a régens igényli a támogatásomat számos élvezetes szórakozásának finanszírozásához, hajlandó felajánlani pártfogását törekvéseidhez, nekem tett szívességként.

Otto ismét sóhajtott.

– Átkozottul szégyenletes, hogy egy egész nyavalyás vagyon kell egy kórház működtetéséhez.

Pandora’s TeAm

Damon tökéletesen tisztában volt vele, milyen sokba kerül egy magánkórház működtetése, mivel saját vagyonának jelentős részét áldozta arra, hogy először Otto orvosi tanulmányait finanszírozza, majd segítsen neki, hogy megalapíthassa a Marlebone Kórházat Észak-Londonban, mintegy hat évvel ezelőtt.

Kemény munkájának, elszántságának és fantasztikus éleselméjűségének köszönhetően Otto Geary Anglia egyik legelismertebb orvosává kűzdötte fel magát. Ám a régens általi patronálás még nagyobb elismerést hozott a számára – és ami ennél is fontosabb, támogatást és jótékonysági hozzájárulásokat a vagyonos brit társaság részéről.

– Mégis kétlem – mondta Otto –, hogy csupán azért jöttél el ma este, hogy támogatást biztosíts számomra a régenstől.

A kocsi lámpájának fényében Damon látta, hogy barátja az arcát fürkészi.

– Mi más okom lett volna? – kérdezte.

– Talán az, hogy szerelmes vagy egy bizonyos előkelő fiatal hölgybe.

– Mikor voltam én valaha is szerelmes bármilyen fiatal hölgybe?

– Ha jól tudom, két évvel ezelőtt. – Amikor Damon átható pillantást vetett rá, Otto tovább élcelődött.

– Szokatlanul nyugtalan és ingerlékeny voltál az utóbbi négy napban, barátom. Én észreveszem, még ha titkolod is. Ha diagnózist kellene felállítanom, azt mondanám, a tüneteid kiváltó oka az volt, hogy alig vártad, hogy újra találkozz Lady Eleanorral.

Damon ajkán ironikus mosoly jelent meg.

– Hogy az ördögbe találtad ki?

Otto nevetett.

– Elfelejted, hogy túlságosan is jól ismerlek, öreg cimbora.

Damon nem tagadhatta ennek igazságát. Réges-régen ismerkedtek meg, szomorú körülmények között, amikor Otto ápolta a halálos ágyán Damon tizenhat éves ikertestvérét, Joshuát.

Pandora's TeAm

– Lady Eleanor kivételes szépség, meg kell, hogy mondjam – tapogatózott Otto. – Sikerült beszélned vele ma este?

– Igen.

– És? Ez minden, amit el akarsz mondani nekem?

– Nincs több elmondanivaló. – Damonnak nem állt szándékában megmagyarázni Eleanor iránti érzéseit, különösen, amikor nem is volt biztos abban, hogyan is érez most iránta.

– Biztosan nem örülsz, hogy Lazzara herceg udvarol neki – jelentette ki Otto.

Ez határozottan így volt. Amikor Damon meghallotta, hogy az olasz herceg udvarol Eleanornak, a tervezettnél egy héttel korábban visszatért Angliába. Meg akarta védeni a lányt, nehogy megbántsa őt Lazzara a szabados felfogásával. És bár Damont zavarta a számára is érthetetlen vad féltékenysége, úgy érezte, amikor a lányt együtt látta a jóképű olasz nemessel, hogy ő már abszolút nem támaszthat igényt többé a lányra.

– Nem, nem örülök neki – ismerte el halkan.

Otto összecsücsörítette az ajkát.

– Vigyázz, Damon. Jobban tennéd, ha végleg távol tartanád magad a hölgytől. Ne akard sem őt, sem mást azzal a hamis benyomással áltatni, hogy túlságosan is érdeklődsz iránta.

– Meghalok bölcsességed előtt – válaszolta Damon. Tejesen egyetértett barátja tanácsával.

Eleanor ellenállhatatlan, veszélyes és kábító volt. Mély nyomot hagyott a férfiban, olyan mélyet, hogy az elmúlt két évben képtelen volt kiverni őt a fejéből. Valójában, mióta a néhány hetes együttjárásuknak vége lett, a férfi élete olyan üressé vált, mint egy kifosztott pénzeszacskó, hiába tett izgalmas utazásokat és valósította meg számos, régóta vágyott ambícióját.

Damon újra összeráncolta a homlokát, ahogy a fejét elfordítva kibámult a kocsi ablakán át London sötét utcáira. Egészen ma estig meg volt győződve arról, hogy legyőzte az Elle iránti érzéseit. Talán részben azért csókolta meg a lányt, mert volt némi homályos sejtése, hogy be

Pandora's TeAm

kell bizonyítania magának, túltette magát a kettőjük ügyén. Mégis, meggondolatlan kísérlete éppen az ellenkezőjét erősítette meg.

A szikrák még mindig égtek közöttük, forróbban, mint valaha. Ezért is volt rendkívül veszélyes a lány Damon számára a fogadalmára nézve, hogy tartsa távol magát tőle. Talán szerencséje, hogy Eleanor még mindig dühös rá azért, ahogy elbánt vele. Nem valószínű, hogy valaha is megbocsátja neki a jegyességük alatt elkövetett bűnét.

A férfi mélyen megbánta, hogy megsértette a lányt, és tudta, hogy kizárólag ő a hibás ezért a fájdalmas afférért. Azzal is tisztában volt, hogy soha nem kellett volna megkérnie a lány kezét, elsősorban azért, mert nem tudja megadni számára, amit a lány akar.

Kétségtelenül felizgatta az életteli, hollófekete hajú szépség, gyors észjárásával és lelkes nevetésével. Eleanor teljesen megbabonázta, amikor először találkoztak. Úgy érezte, most kelt életre újra, első ízben a családtagjai elvesztése után. Ennél is megmagyarázhatatlanabb volt az a rejtélyes szál, ami a lányhoz fűzte, s csaknem olyan erősen kötődött hozzá, mint egykor az ikertestvéréhez.

Ez volt az elsődleges oka, ismerte el Damon, hogy meggondolatlanul feleségül kérte. Valamint annyira kívánta Eleanort, hogy attól félt, a puszta csókokon kívül a vágyát is beteljesíti a lánnyal, és tönkreteszi a jóhírét, ha nem törvényesíti szenvedélyét, házassággal.

A lány egy hét múlva elrebegett szégyenlős, édes szerelmi vallomása azonban megdöbbentette Damont. Amint ráébredt, hogy Eleanor érzelmei egyre hevesebbek – és észrevette, hogy saját vonzalma is veszélyesen erőssé vált a lány iránt –, lépéseket tett viszonyuk befejezése érdekében. Nem akarta fokozni a lány fajdalmát azzal, hogy hagyja, hogy még jobban belészeressen. Az ésszerűség azt diktálta, minél hamarabb szakít vele, annál hamarabb gyógyul majd ki csalódásából a lány.

Legyen a múlt figyelmeztetés számodra – szólalt meg Damonban ismét egy belső hang. Tudta, hogy Ottonak igaza van; távol kellene tartania magát Eleanortól. És gyakorlatilag most, hogy újra látta a lányt, képes lesz tovább élni az életét.

Pandora's TeAm

Mégis nyomasztotta, hogy célpontjául hagyja őt egy sármos Casanovának, aki valószínűleg szerencsevadász, és minden bizonnyal nagy élvhajhász. Olaszországban Lazzara nemcsak összetört szíveket hagyott hátra, hanem megrontott egy jó családból származó nőt, és nem vállalta a felelősséget tettéért.

Damon nem gondolta, hogy Lazzara besározza Eleanor becsületét, mivel a lány igen befolyásos családdal és társadalmi kapcsolatokkal rendelkezett. Azonban mégis aggódott, hogy a herceg fájdalmat okoz Eleanornak, ahogy korábban ő tette: hogy a lány beleszeret Lazzarába, feleségül megy hozzá, pedig tönkremegy az élete a férje hűtlenkedései miatt. Damon állkapcsa megfeszült. Gyanította, hogy Eleanor megvédésén kívül a saját lelkiismeretét is meg akarta nyugtatni, hogy valamelyest jóvátette a bűnét.

Nem akart a lányra gondolni, örült, amikor Otto témát váltott és kedvenc vesszőparipájáról, a számára mindennél értékesebb kórházról kezdett beszélni. Damon nem bánta, hogy egyedül marad, amikor a kocsiból kiszállt a kiváló orvos a kórház közelében lévő marlebone-i házánál. A hintó továbbhajtott a Wrexham-kastélyba, a Cavendish Square-re, Mayfairbe, London legfelkapottabb kerületébe, amelyet oly sok arisztokrata mondhatott otthonának.

A ház jó néhány generáció óta Damon családjáé volt, de az üres csend, ami fogadta a belépésekor, alig hasonlított korai emlékeihez. A folyosók nevetéstől visszhangzottak, amikor ő és Joshua még gyerekek voltak.

Most ezek a folyosók fájóan üresnek tűntek és csak a bánatot visszhangozták, melyet tizenhat éves korában érzett, amikor elvesztette imádott ikertestvérét, aki gyógyíthatatlan tüdővészben halt meg.

Ikertestvére halála óriási csapás volt Damon számára, hiszen ők ketten olyan közel álltak egymáshoz, mintha egymás árnyékai lettek volna. Amikor nem sokkal később a szülei egy tengeri viharban lelték halálukat, Damon elvesztette összes közeli családtagját, és szándékosan érzelemmentesen élte az életét. Attól a pillanattól kezdve olyan mélyre

Pandora's TeAm

temette el érzéseit, hogy senkit sem engedett közel magához. Inkább eltaszította az embereket.

Nyughatatlanná vált, hiszen már nem volt, mit veszítenie. A következő évtizedben minden alkalmat megragadott, hogy kihívja maga ellen a sorsot, ezzel pedig rossz hírnevet szerzett magának. Ez ugyan egyáltalán nem zavarta őt, amíg nem találkozott az életteli, gyönyörű örökösnővel, Eleanor Pierce-szel a lány első báli szezonjában, amikor először mutatták be őt a társaságban a minden lében kanál nagynénje, Lady Beldon védőszárnyai alatt.

Damon elvett egy lámpát az inastól, aki beengedte őt. Majd felsétált, a lépcsőn, és bement a jobbra nyíló lakosztályába. Amikor belépett a hálószobájába, egyenesen az ablakhoz ment, és szélesre tárta.

A ház már két éve zárva volt, a redőnyök leeresztve, a bútorok holland huzatokkal fedve. A dohos szag, mely a gondos szellőztetés után is átjárta a szobákat, nem halálra és betegségre utalt – mint az a szag, amely általában beitta magát a kórházak és betegszobák falaiba –, hanem azt jelezte, hogy senki sem használta a házat évek óta. Damon mégsem tudta elviselni.

Megfordult, ledobta brokát estélyi kabátját, meglazította nyakkendőjét, és egy jó adag konyakot töltött magának. Gondolatai még mindig messze jártak, miközben belesüppedt egy füles fotelbe a kandalló előtt, melyben vidáman pattogott a tűz.

Azonban egy diszkrét kopogás kizökkentette álmodozásából. Amikor Damon kiszólt, hogy „szabad”, idős komornyikja lépett be a hálószobába.

– Lehetek valamiben a szolgálatára, uram?

Damon összevont szemöldökkel nézett régi, hűséges szolgájára.

– Késő van, Cornby. Azt hiszem, mondtam, hogy ne maradjon fenn miattam.

– Valóban mondta, uram.

– Ezek szerint ritkán figyel oda arra, mit kérek, nem?

– Most nem erről van szó, uram. Milyen szolga lennék, ha kitérnék a kötelességeim elől, ha nekem úgy tetszik?

Pandora’s TeAm

Damon nem tudta elrejteni mosolyát az ősz hajú Cornby lehetetlen megjegyzésére a kötelességteljesítést illetően. Az öregember sok éve állt már a Stafford család alkalmazásában, még jóval azelőtt, hogy Joshua megbetegedett, és Cornby lelkiismeretesen ápolta a haldokló fiút. Hűséges szolgálatai elismeréseként Damon megtartotta a komornyikot jóval az után is, hogy annak vissza kellett volna vonulnia.

Cornby mégsem fogadott el semmiféle könyöradományt, és továbbra is szolgálta Damont komornyikként és afféle mindenesként. Hajlott kora ellenére elkísérte Wrexham vikomtot külföldi útjaira. Kétségkívül sokszor kapóra jött Damonnak, hogy Cornby kéznél van. Ők ketten, hosszú ismeretségük folytán, jó bajtársak voltak, viszonyuk jóval kevésbé volt hivatalos, mint egy nemesember és komornyikja között szokásos.

– Az estélyi öltözékével meg volt elégedve, uram, ha megkérdezhetem? – érdeklődött Cornby.

– Igen, minden tekintetben megfelelt.

Akkor Cornby észrevette, hogy Damon kabátja egy székre van dobva, és elégedetlenül dörmögött. – Uram, hogy lehet ilyen hanyag! Az a kabát csinos kis összegbe került.

Gyengéden kezébe vette a ruhadarabot, egy kiváló szabású, új estélyi kabátot, melyet Weston igazított a lordra, és gondosan kisimította a finom brokátanyagot.

– Uram, igazán meg vagyok döbbenve. Ám lehet, hogy a kabát megszolgálta a célját, a régensherceg ünnepségén való részvétel speciális alkalom, nemde? Ezen az estén ön sokkal tovább illegette magát a tükör előtt, mint bármikor máskor.

Damon egy pillantást vetett az öregemberre. Az biztos, hogy erre az estére igen gondosan kiöltözött, mivel tudta, hogy találkozni fog Eleanorral, de nem sejtette, hogy ennyire látszott az igyekezete.

– Na, nem egészen. Nem „illegettem magam”.

– Ha ön mondja, uram.

Elfojtva nevetését, Damon hosszasan fürkészte komornyikját.

Pandora’s TeAm

– Tudatában van, Cornby, hogy nem azért fizetem magát, hogy észrevételeket tegyen a viselkedésemmel kapcsolatban?

– Igen, uram.

– Remélhetem-e, hogy valamikor az elkövetkező néhány évtizedben megtanulja, hogyan mutasson egy szemernyi tiszteletet a munkaadója iránt?

– Azt hiszem, ez teljesen valószínűtlen, uram. Ismeri a mondást – késő az agg ebet táncra tanítani.

Damon szomorúan csóválta a fejét.

– Meggondolom, alkalmazom-e magát a továbbiakban. Kérem, emlékeztessen reggel, hogy bocsássam el, Cornby.

– Uram, ön már két héttel ezelőtt elbocsátott, mielőtt hazaindultunk Olaszországból. Talán elfelejtette?

– Akkor miért van még mindig itt?

– Mert önnek szüksége van rám. Kevés a személyzet, aki gondoskodna az ön kiszolgálásáról.

– Most már nem – válaszolta Damon. – Amikor visszatértünk Londonba, új embereket vettem fel.

– Viszont egyikük sem ismeri az ön igényeit, uram.

– Ez igaz – ismerte el halkan Damon.

– Uram, ha megbocsát egy pillanatra – tette hozzá Cornby –, felakasztanám a kabátját...

– Természetesen.

Damon nagyot kortyolt a konyakjából, míg Cornby kiment, hogy felakassza a kabátot a lakosztály öltözőjében. Amikor visszatért a hálószobába, rosszalló pillantást vetett a Damon kezében lévő konyakospohárra.

– Az idén korábban kezdjük, uram?

– Nem, nem kezdjük korábban. Csupán kedvem támadt egy jó éjt italra.

– Már megrendeltem önnek egy hordó elsőrangú konyakot, ahogyan óhajtotta.

– Rendben.

Pandora's TeAm

Damon ritkán vitte túlzásba a szeszfogyasztást, de évente egyszer, testvére halálának évfordulóján teljesen elázott, hogy elfojtsa a bánatot, mely még mindig mardosta. A végzetes dátum már közelgett, alig két hét volt csak addig, de most még nem kezdett bele az éves rituális gyászba. Nem is foglalkozott vele addig, hogy emlékeztette rá hűséges szolgája.

– Cornby? – szólt Damon, pohara felett az öregemberre pillantva.

– Igen, uram?

– Jelentősen megemelem a fizetését, ha most békén hagy.

– Már most is rendkívül magas fizetést ad, uram. Ha viszont önnek mindegy, lemondok a további juttatásokról, ha időnként a helyes irányba terelhetném önt.

– Ha ez csak hébe-hóba történne meg, sokkal közönyösebben viselném – dörmögött Damon bosszúsan, bár mindketten tudták, hogy csak tréfál. Egyáltalán nem élvezte volna azt a hízelgő engedelmességet, mellyel a legtöbb szolgáló viseltetik arisztokrata gazdája iránt.

Cornby udvarias szemtelenséggel állt és várta a vikomt parancsait, s mivel Damon nem szólalt, meg, a komornyik halkan megkérdezte:

– Biztos benne, uram, hogy semmi mást nem tehetek önért?

– Tulajdonképpen egyvalamit igen. Készíttesse elő a lovaglóruhámat reggel hétre.

Damon feltételezte, hogy Eleanor a Hyde Parkban lesz másnap korán reggel. A lány fantasztikusan lovagolt, és élvezte a friss reggeli vágtát. És ha kikocsizik azzal az olasz herceggel... Jogosan vagy jogtalanul, Damon kötelességének érezte, hogy meggyőződjön róla, nem vágta-e a lány túl nagy fába a fejszéjét.

– Rendben, uram. Ez valami más, különleges alkalom lesz...

– Könyörgöm, feküdjön már le, Cornby – szakította félbe Damon, esélyt sem adva a komornyiknak, hogy többet kérdezhessen Lady Eleanorról. – Mindjárt összeesik a fáradtságtól, és nem venném a lelkemre a halálát.

Pandora's TeAm

– Igen, uram. Ahogy óhajtja. – Az öregember az ajtóhoz ment, majd megállt. – Meg kell, hogy mondjam, olyan jó érzés itthon lenni és végre egy jó angol ágyban aludni. Azok a külföldi tákolmányok, amiket matracnak neveznek, még a jószágoknak sem felelnének meg. Aludjon jól, uram.

Damon válaszként bólintott. Valóban jó érzés volt a saját ágyában aludni, oly hosszú külföldi távollét után. Mégis tudta, hogy átkozottul nehezen jön majd álom a szemére Elle ma esti csókjai után. Túl sok emlék kavargott benne, jók is és rosszak is. Soha nem hagyta, hogy érzelmileg kötődjön egy nőhöz, míg Eleanort meg nem ismerte. Túl sok bánat jutott osztályrészéül, ezért gondosan ügyelt arra, nehogy bárkit is megszeressen, és újra átélje a fájdalmat, amit egy szeretett személy elvesztése jelent.

Ám a lány életöröme annyira elbűvölte, hogy nem figyelt a köztük kialakuló egyre bensőségesebb viszony jeleire, mígnem a lány szerelmet vallott neki. A veszélyt, amit a lány jelentett, csak megerősítette egy másik haláleset. Damon távoli unokatestvére, Tess Blanchard vőlegénye elesett a Waterlooi csatában. Tess sokkja és összeomlása emlékeztette Damont, mekkora szomorúság érheti, ha mégis feleségül venné Eleanort. Ezért űzte el a lányt. Tudta, hogy a gyötrelem és az üresség, amit érzett testvére tragikus halálakor és szülei idő előtti elvesztésekor, sokkal fájóbb lenne, ha elvesztené Eleanort is, miután a köztük kialakulóban lévő kapcsolat megerősödött és elmélyült.

Damon elhatározta, úgy elintézi, hogy a lány bontsa fel az eljegyzésüket, mivel egy úriember részéről nem tisztességes, ha elhagy egy hölgyet. És ezért rendezte meg úgy a nyilvános jelenetet, hogy a lány mindenképpen meglássa őt korábbi szeretőjével.

Tulajdonképpen nem csalta meg Eleanort; pusztán csak hagyta, hogy a lány ezt higgye – és jellemtelen fráternek tartsa őt. Hogy megkímélje a további fájdalomtól és megaláztatástól, Damon a következő héten elutazott Angliából.

Évekig tartó európai utazásai során igyekezett megszabadulni a benne felgyülemlett szenvedélytől és csalódástól. Talán azért, mert

Pandora's TeAm

családtagjainak értelmetlen halála miatt maga akarta irányítani a sorsát. Otto segítségével és kapcsolataival Damon az utóbbi néhány évet azzal töltötte, hogy megpróbált megmenteni néhány szerencsétlen ártatlan embert, akiket ugyanaz a pusztító betegség sújtott, amelyik elragadta a testvérét.

Erőfeszítéseinek sikere, ha nem is büszkeséggel, de mindenképp elégedettséggel töltötte el. Megvalósította, amit célként tűzött maga elé, legnagyobb reményeit is túlszárnyalva.

Azonban, nem meglepő módon, Damonnak egyszer csak hiányozni kezdett Anglia. Pár hete elhatározta, hogy már éppen eleget vándorolt, ideje hazatérni és folytatni korábbi életét. Indulását csak siettette a pletyka, mely szerint Lazzara herceg Eleanornak udvarol. Így jutott el a mai estéig és a kérdésig: mihez kezdjen Elle-lel. Nem akarta, hogy megismétlődjék a történet: hogy túl közel kerüljön a lányhoz és ismét fájdalmat okozzon neki, amikor kisétál az életéből. Most mégsem hagyhatta el. Hiszen egy szoknyavadász kerülgeti, aki csapnivaló férje lenne, és csak szerencsétlenséget hozna rá. Elle ennél sokkal jobbat érdemel.

Damon azt akarta, hogy Eleanor boldog legyen, valóra válthassa álmát a házasságról, szerelemről, gyerekekről. Azt a jövőt, ami elől Damon kitért, amikor szándékosan és nyilvánosan elárulta a lányt. Ha valamikor mégis megnősül, hogy továbbörökítse vérvonalát, kizárólag érdekházasságot hajlandó kötni. Mégis biztos volt benne, hogy Lazzara herceg semmiképp sem Elle álmainak férfija. Ezért Damon elhatározta, miközben kiitta az utolsó korty konyakját, hogy másnap reggel a parkban lesz, hátha összetalálkozik Eleanorral és udvarlójával. Csakis így tudja megvédeni kicsapongó széptevőjétől a szeretetre méltó, vidám nőt, akit egykor ő maga akart feleségül venni.

• • •

Pandora's TeAm

Miután hazatértek Portman Place-be, Eleanor felkísérte nagynénjét és megállt Lady Beldon hálószobája előtt, hogy jó éjszakát kívánjon.

– Örülök, hogy jól érezted magad az estélyen, nénikém – mondta őszintén. – Signor Vecchi egészen kellemes ember, ugye?

– Igen, valóban – válaszolta Beatrix, és kissé elpirult Lazzara herceg rokonának említésekor. – A Signor maga a megtestesült kellem. Úgy vélem, a sárm veleszületett tulajdonsága az olasz úriembereknek, kortól függetlenül.

– Valószínűleg igazad van.

Melegség járta át Eleanor szívét a gondolatra, hogy tanúja lehet patrícius nénikéje és az előkelő olasz diplomata bimbózó románcának. Mióta Beatrix mintegy hat éve megözvegyült, egyáltalán nem mutatott érdeklődést egyetlen férfi iránt sem. Most viszont felkeltette figyelmét Signor Vecchi, aki szintén özvegy volt. Sőt, úgy tűnt, ő is vonzódik Beatrixhoz. Beatrix néni piros arca azonban ismét elsápadt, mivel faggatni kezdte Eleanort.

– És te jól érezted magad az estélyen, kedvesem? Ugye nem viselt meg nagyon Wrexham visszatérése?

– Persze hogy nem – füllentette Eleanor. – Elmehet a pokolba, engem nem érdekel.

– Kétségtelen, hogy máris a pokolban van – replikázott Beatrix csípősen. – Bár nagyon jól tudod, hogy úri hölgyek nem használnak olyan durva szavakat, mint a pokol.

– Igen, nénikém – mormolta a lány, elfojtva mosolyát. Arisztokrata rokona kényes volt a helyes viselkedésre, Eleanor pedig igyekezett nagynénje kedvében járni, hogy meghálálja kedvességét, amiért sok évvel ezelőtt magához vette.

– Bízom benne, hogy Wrexham visszatérése nem zavar bele Lazzara udvarlásába – jegyezte meg őlédisége.

– Miért zavarna bele? Wrexham már nem érdeklődik irántam, és én sem őiránta. – Semmiképp sem árulta volna el, hogy alig négy órája Damon megcsókolta őt a kertben, sőt, hogy egy mámoros pillanatban ő is viszonozta a férfi csodálatos csókját, szégyenletes hevességgel.

Pandora's TeAm

– Kikocsizol Don Antonióval reggel, Eleanor?

– Igen, tízkor.

Beatrix felvonta a szemöldökét.

– Ez meglehetősen késői időpont számodra, nem?

– Igen, de a herceg, úgy látszik, későn kelő típus.

– Mindenesetre feltétlen vidd magaddal valamelyik lovászunkat, tudod, „a látszat kedvéért”.

– Rendben – egyezett bele Eleanor.

– Most pedig aludj jól, kedvesem.

– Te is, nénikém – válaszolt a lány, bár biztos volt benne, hogy nem sokat fog aludni az éjjel. Végtelenül örült, hogy túlesett a Damonnal való első találkozáson, mégis fájdalmas, szívbemarkoló érzéseket és vágyakat keltett benne a férfi.

Nem csókolta meg nagynénje arcát és nem simogatta meg a kezét, mielőtt kiment a szobából, mivel Lady Beldon az ilyen érzelmi megnyilvánulásokat nem tartotta helyénvalónak. *Talán,* gondolta Eleanor, amint a ház szomszédos szárnyában lévő hálószobája felé tartott, éppen nagynénje tartózkodó viselkedése volt az oka, hogy ő annyira készségesen reagált Damon szenvedélyére, amikor a férfi először udvarolni kezdett neki.

Eleanor meglehetősen magányosan nőtt fel, szigorú, a szabályokra sokat adó nevelőnők mellett. Szülei, Pierce báró és a bárónő rideg érdekházasságban éltek, kevéssé vonzódtak egymáshoz és a gyermekeikhez. És mivel Eleanor imádott bátyja csaknem tizenkét évvel idősebb volt nála, Marcus a lány gyerekkorában bentlakásos iskolába, majd egyetemre járt.

Szüleik végzetes balesete után Marcus lett a törvényes gyámja, Eleanor azonban továbbra is anyja nővérével, Beldon vikomtnővel élt, mivel őlédisége sokkal alkalmasabb gardedám volt egy tízéves kislány számára.

Neveltetését és annak következményeit ismerve, Beatrix néni nem engedte, hogy Eleanor bent lakásos iskolába járjon, ahol esetleg szoros

Pandora’s TeAm

barátságokat köthet. És még most is, amikor a lányt már régen befogadta a társaság, csak kevés igazi barátja volt Drew Moncriefen, Arden hercegén és Heath Griffinen, Claybourne márkiján kívül, akik mindketten mintha a bátyjai lettek volna.

Ó, emlékezett vissza Eleanor fintorogva, számos udvarló fejezte ki vonzódását iránta, amióta tizennyolc évesen bevezették a társaságba. Miután elérte a házasulandó kort, vagyona és származása igen kapóssá tette.

Marcus aggódott, hogy húga valamilyen szerencsevadász áldozatává válhat, Beatrix néni viszont azt akarta, hogy a lány gazdag örökösnőhöz méltó, ragyogó házasságot kössön – a vérvonalak és a vagyonok egyesítésével –, még ha nincs is esély a kölcsönös vonzalomra. Eleanor azonban kristálytiszta jövőképet képzelt el. Azt tervezte, mindenképpen szerelmi házasságot köt majd.

Aztán, alig hat hónappal a társaságba való bevezetését követően, találkozott az ördögien jóképű szoknyavadásszal, Lord Wrexhammel. Kezdetben, pusztán elvből, ellenállt Damonnak. Minden nő őt akarta, tehát Eleanor elhatározta, nem áll be a sorba. Azonban igen hamar a bűvkörébe került. Nem hasonlított egyetlen férfira sem, akiket korábban ismert; férfias volt, életerős, sőt veszélyessége is igen izgató volt.

Eleanor soha nem felejti el az első, váratlan csókot, ami elcsattant közöttük. Sétálgattak a Beldon-birtok kertjében nagynénje éves házi összejövetelén, és a férfi könnyed flörtölésbe kezdett, amellyel levette őt a lábáról.

– Ön túlságosan is meggyőző, a saját javára – mondta végül nevetve Eleanor. – Ez még bajba sodorhatja.

A férfi fél mosolya varázslatos volt.

– Időnként valóban bajba sodort. De a várható jutalom megéri a kockázatot.

Akkor és ott Damon a lány felé hajolt, ajkát ajkára tapasztotta, megízleltette vele a forróságot, felébresztette érzékeit és elbűvölte.

Azonban egy hosszú, szédült pillanat múlva Eleanor abszolút az elvei szerint reagált, elhatározta, hogy megmutatja a férfinak, vele nem

Pandora's TeAm

lehet könnyen kikezdeni. Meglökte Damon mellkasát, aki elvesztette egyensúlyát és háttal átesett a közeli szökőkút peremén.

Nagy csobbanás hallatszott. Damon elterpeszkedett a szökőkút vizében és a lányra bámult. Elegáns estélyi öltözéke teljesen átázott.

– Bízom benne, ez lehűtötte a szenvedélyét, uram – mosolygott rá édesen Eleanor, és megpróbált úrrá lenni izgatottságán.

Pillanatnyi döbbent csend után a férfi nevetni kezdett.

– Ha így gondolja, Pierce kisasszony, nem ismer engem elég jól. – A lány szokatlan reakciója egyáltalán nem hűtötte le Damon szenvedélyét. Inkább még elszántabbá tette, hogy bevesse csáberejét.

Az a szédítő, igéző csók volt az első, melyet még sok hasonló követett az udvarlás során, bár Damon soha nem engedte, hogy szenvedélyük néhány tiltott cirógatáson túllépjen. Eleanor az emlékek felidézése közben ujjával gyengéden megérintette az ajkát. Megtanulta, hogy súlyos hiba volt behódolnia Damon érzéki csábításának, és a szívét nyújtani neki. Ám még nagyobb hiba volt azt remélni, hogy a férfi belészeret és véget vet magányosságának. Rövid románcuk során mintha tűzijáték gyúlt volna köztük, ám az a hűség első próbájánál kialudt.

Az eljegyzésük felbontása miatt érzett bánata szűnőben volt, és általában csak éjszaka, magányos óráiban kísértette. Könnyebb volt elfojtani, amikor felidézte, hogy a Damontól kapott néhány fantasztikus, örömmel és lelkesedéssel teli hét után több hónap fájdalom jutott osztályrészéül –, meg amikor arra gondolt, mennyivel nagyobb fájdalmat okozott volna neki, ha az esküvőjük után derül ki a férfi hűtlen természete.

Ebből elég! Gondolta Eleanor, amint hálószobája ajtajához ért. *Egyszer majd férjhez megyek, de csak a saját feltételeim szerint, amikor biztos lehetek abban, hogy a férjem is viszontszeret, igazán és örökké.*

Komornája már várta, segített levetkőzni és a lefekvéshez készülődni. A kedves lány távozása után Eleanor bebújt az ágyába, bár

Pandora's TeAm

nem oltotta el azonnal a lámpát. Éjjeliszekrényéről felvette a kis, bőrkötéses könyvet.

Nemrégiben adták ki: *Jó tanácsok fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet,* szerzője: „Egy Névtelen Hölgy" volt. Eleanor mégis első kézből tudta, hogy a szerző a Loring nővérek közeli, gyermekkori barátnője, Fanny Irwin, aki tizenhat évesen elszökött otthonról és London egyik legfelkapottabb kurtizánja lett.

A könyvében Fanny nemcsak a férjfogásra vonatkozó titkait osztja meg, hanem hogy miképp bolondíthatja a nő magába a férfit, miután az úriember a házasság igájába hajtotta a fejét. Azaz: hogyan lehet őrült szerelmet ébreszteni egy férfiban. Eleanor sok barátnőjének beszélt a könyvről, főként Arabella, a sógornője kedvéért. A szóbeszéd gyorsan terjedt, és most már a társaságba tartozó nők fele a *Tanácsokról* beszélgetett, nagy izgalommal.

Bár Eleanor legtöbb kortársa – a fiatal hölgyek, akiket vele egy időben vezettek be a társaságba – már férjnél volt, alig várták, hogy kipróbálhassák férjükön a Névtelen Hölgy bölcsességeit. És természetesen a debütálok újabb serege és házasságszerző mamájuk még nagyobb lelkesedéssel olvasgatták, hogy a kívánt férjet megszerezhessék. Vették a könyvet, mint a cukrot.

Eleanor nem értékelte az ilyen társasági intrikákat, tisztességtelennek érezte, hogy a végzetébe csaljon egy férfit. Viszont szilárd elhatározása volt, hogy szerelmes legyen, és olyan férfihoz kösse az életét, aki őszintén viszontszereti. Belőle nem lesz magányos vénkisasszony, aki egyedül, gyermektelenül éli le az életét. Nem akarta Beatrix néni példáját sem követni, az özvegyét, aki soha nem tapasztalta meg a szerelem örömeit.

Ezért Eleanor arra a következtésre jutott, hogy ha maga akarja irányítani a sorsát, saját kezébe kell vennie a Lazzara herceggel most kezdődő romantikus flörtjét.

Tagadhatatlanul vonzódott a jóképű, szenvedélyes, olasz nemeshez, bár nem volt meggyőződve arról, hogy a férfi úgy tudná őt szeretni,

Pandora's TeAm

ahogy a vágyaiban szerepelt, pláne hogy hűséges lenne hozzá a házasságuk során.

Ezért úgy döntött, engedi, hogy udvaroljon neki a herceg, közben pedig megpróbálja elnyerni a férfi szerelmét Fanny titkainak segítségével.

Azonban egyáltalán nem számolt azzal, hogy Damon visszatér az életébe éppen most, amikor kezd kibontakozni a románca Lazzara herceggel!

Ó, miért nem maradt távol Damon még néhány hónapig? – gondolta Eleanor nem kis aggodalommal. *Még ha sikerülne is megfeledkeznem nemkívánatos jelenlétéről a városban, tudom, hogy gondolatban mindig őhozzá hasonlítanám bármely más udvarlómat – és csak igen kevesen érnének fel vele.*

Damonban annyi mindent lehetett értékelni. *Éles eszét, például. Azt, hogy kihívást jelentett számomra, hogy mertem önmagam lenni a társaságában. Hogy soha nem óvott, nem bánt velem törékeny virágszálként, ahogy oly sok udvarló teszi – idézte fel emlékeit Eleanor. Nem kezelt örökösnőként sem, nem vágyott a vagyonomra. Inkább összeszidott és ugratott.*

Néha annyira, hogy teljesen dühbe gurultam. Pontosan úgy bánt velem, mint Marcus és két közeli barátja, Heath és Drew.

Ráébredt, hogy gondolatai ismét visszatértek Damonhoz, becsukta a könyvet, eloltotta a lámpát, betakarózott és behunyta a szemét.

Legnagyobb rémületére, az este elvesztette a fejét Damon miatt. De ennek többé nem szabad megtörténnie.

Nem fogok arra a szívtipró ördögre gondolni. Egyszerűen nem, és kész!

Mégis róla álmodott. Élénk, elbájoló látomás volt, amely vággyal és sóvárgással töltötte el. Damon ölelése követelő és szenvedélyes volt, mégis oly gyengéd, hogy a lelkéig hatolt... és oly felkavaró, hogy sírni kezdett.

Pandora's TeAm

Eleanor könnyes arccal, és szívében sajgó fájdalommal ébredt. Egy pillanatig csak feküdt a sötétben, azon sóvárogva, mit veszített, amikor elutasította Damont. Nem csak az első szerelem édes ígéretét, hanem bimbózó barátságukat is. Elvesztett egy jó barátot, s ezzel együtt egy ideális férjet.

Kíváncsi volt, vajon Damon egyáltalán gondolt-e rá, álmodott-e róla, ahogy ő. Úgy érezte, mintha a férfi a lelki társa volna. *Ám teljesen nyilvánvaló, hogy ő nem érezte ugyanezt irántam,* gondolta Eleanor némi önutálattal. Forgolódott az ágyában, gyűrögette a párnáját, és újra megfogadta, mindent elfelejt Damonnal kapcsolatban.

Nagyon boldog volt, hogy van egy célja, amely éppen most leköti a figyelmét. Gyakorolja a Fanny könyvében leírt technikákat, hogy magába bolondítsa Lazzara herceget. Ez lesz az ellenszer, hogy ne foglalkozzon annyit elveszett álmaival és a szívtelen gazfickóval, aki széttépte azokat.

Amikor kora reggel újra felébredt, Eleanor elismételte terveit, miközben felöltözött, megreggelizett és készülődött a herceggel való kocsikázáshoz.

És bár némi nyugtalansággal, rosszkedvűen indult a napja, sikerült kedvesen rámosolyognia őfelségére, aki pontban tízkor jött érte. Elhelyezkedett a férfi elegáns hintójában – egy fiatal lovász is velük tartott a kocsi hátsó felhágóján és vidám beszélgetésbe elegyedett a herceggel, miközben végiggördültek a zsúfolt utcákon a Hyde Parkba.

Közben figyelte, hogyan hajtja a fogatot és a két szürke telivért a herceg.

– A lovai nagyon bátrak – jegyezte meg Eleanor, és megrándult az arca, amikor a férfi rácsapott a szürkékre.

– Valóban. A bátorság az elsődleges követelmény a lovaimmal szemben. A Tattersallnál vettem őket.

Marcus kétbalkezesnek nevezte volna Lazzarát, vagy ennél is rosszabbnak. A lány gyanította, hogy ő maga sokkal jobban tudná irányítani a lovakat, mint a herceg, s át szerette volna venni tőle a

Pandora's TeAm

gyeplőt. Ám eszébe jutott Fanny tanácsa, így féken tartotta a nyelvét, és nem ajánlotta fel, hogy ő hajtson. Egyetlen úriember sem örült volna, ha egy nő bármely feladatot rutinosabban végez el nála. A lány inkább ki akarta érdemelni a herceg csodálatát, nem pedig megsérteni a büszkeségét.

Eleanor hálás volt, amikor végre elérték a park bejáratát és ráfordultak a széles, fákkal szegélyezett Kotten Row sugárútra, mivel a nyughatatlan szürkék itt már kevésbé tűntek szeszélyesnek. Szíve azonban hatalmasat dobbant, amikor meglátta, hogy egy lovas közeledik a herceg kocsijához: Damon.

Micsoda balszerencse, gondolta Eleanor bosszúsan.

Amikor Damon lassított, és udvariasságból megemelte a kalapját, Lazzara kénytelen volt megállítani a kocsit és viszonozni az üdvözlést.

Eleanor is kecsesen bólintott, bár női érzékeivel csodálta, hogyan töltötte ki Damon széles válla az elegáns borvörös kabátot, és milyen szálfaegyenesen ült csodálatos fekete lován. Damon mindig is kiváló lovas volt: egy másik tulajdonság, amiben hasonlítottak. Szívébe újabb fájdalom hasított, amint felidézte pompás lovaglásaikat, melyekben jegyességük kezdetén részük volt.

– Lady Eleanor, micsoda kellemes meglepetés – szólalt meg Damon. – Milyen váratlan itt és most találkozni önnel.

Eleanor szemei résnyire szűkültek. Damon nagyon jól tudta, hogy minden reggel ki szokott lovagolni a parkba, akár esik, akár fúj.

– Váratlan, uram? Hogy érti ezt?

– Tudom, hogy ön jobban szeret lovagolni, mint kocsikázni – és azt is, hogy általában két órával hamarabb szokott kijárni.

Eleanor nem reagált Damon megjegyzésére, mellyel a férfi jelezte, hogy jól ismeri a szokásait, inkább nyájasan rámosolygott.

– A kocsikázást is nagyon kedvelem, uram. Különösen egy olyan kellemes partnerrel, mint Lazzara herceg – tette hozzá csípős hangsúllyal. Ezzel nem a hercegnek akart kedveskedni, hanem Damonnak jelezni, hogy egy úriember ül mellette.

Pandora's TeAm

– Bizonyos vagyok benne, hogy Lazzara herceg el van ragadtatva egy ilyen bájos partnertől, mint ön – válaszolt Damon.

– Valóban – kapcsolódott bele végre a beszélgetésbe a herceg is.

Damon végigmérte a pillantásával.

– Felség – bólintott a herceg felé barátságosan. – Nemrégiben jó néhány kellemes hónapot töltöttem el az ön országában.

– Ó? Járt a csodálatos városainkban is? Rómában? Firenzében? Nápolyban?

– Igen, de leginkább délen kalandoztam...

Eleanor csendben ült, míg a két nemesember beszélgetett, s közben azt kívánta, bárcsak továbbmenne már Damon.

Megörült, amikor Lazzara herceg végül befejezte az országáról szóló társalgást és búcsúzásképpen meghajolt, majd gyeplőjével ügetésre bíztatta szürke lovait,

Eleanor visszafogta magát és nem nézett hátra, hogy Damon figyelie, mégis érezte a férfi tekintetét, mely követte őket, ahogy kocsijuk felgyorsult.

Megkapaszkodott az ülése karfájában, amikor a két szürke könnyű vágtába kezdett – ám a kocsi hirtelen megdőlt, majd nagyot zökkent.

A lány nekiütődött a hercegnek, miközben mögötte a lovászfiú kiáltása hallatszott, aki leesett a hátsó felhágóról. Eleanor egy pillanatnyi sokk után rájött, hogy a kocsi egyik hátsó kereke kettétört.

A megriadt lovak vad vágtába kezdtek végig a sugárúton, ügyet sem vetve az ott haladó kocsikra és lovasokra. Lazzara herceg teljesen elvesztette uralmát a lovai felett, sőt a gyeplőt is elejtette, és két kézzel csimpaszkodott a hintóba

Eleanor kétségbeesetten igyekezett visszanyerni egyensúlyát, előrehajolt a gyeplőkért és a bal oldalit sikerült is elkapnia, a kocsi leszáguldott az útról a fűbe, és egyenesen egy szilfa felé tartott. A lány szíve hevesen kalapált, összeszedte minden erejét, mégis félt, hogy nem tudja megállítani időben a megbokrosodott lovakat és elkerülni a végzetes ütközést.

Pandora's TeAm

Csak homályosan jutott el a tudatáig a patkódobogás hangja és a fekete villanás, ahogy Damon a kocsijuk mellett elszáguldott. Amint a közelebbi ló mellé ért, elkapta a zabláját. A lány csodálattal vegyes tisztelettel figyelte, hogyan téríti el Damon a két megvadult szürkét a veszélyes irányból.

Együttes erővel lelassították a kocsit, ami végül nagy nehezen megállt. Egy pillanatig Damon egy helyben maradt, mély, kellemes hangján megnyugtatta a remegő lovakat. Ám sötét szemeinek pillantása fogva tartotta Eleanor tekintetét.

– Istenem, Elle, jól van? – kiáltott rá az izgalomtól éles hangon. A lány bólintott, de szíve még nyugtalanul zakatolt.

– Igen – mondta lihegve, miközben próbált elhelyezkedni a hintóban, ami kissé nehezen sikerült, mivel a bőrülés természetellenes szögben megdőlt.

– Köszönöm, hogy megmentett minket.

Damon még egy hosszú pillanatig nézte a lányt. Aztán felvonta szemöldökét, szája sarka legörbült.

– Ó, azt hiszem, elhamarkodottan hálálkodik. Gyors reflexeivel egyedül is képes lett volna elhárítani a veszélyt.

A lány szívét melegség járta át erre a dicséretre, arca elpirult.

– *Si* – törte meg a varázst egy bizonytalan olasz hang. – Rendkívül bátor volt, Donna Eleanora.

A lány most ébredt rá, hogy meg is feledkezett kísérőjéről.

Korholta is magát, és gyorsan elfordította pillantását Damonétól. Don Antonio felettébb megviseltnek látszott ahogy igyekezett visszakászálódni a helyére.

– A lekötelezettje vagyok, Lord Wrexham – mormolta, de az nem hangzott túl őszintén.

– Felség, elhagyta az egyik kerekét.

– Magam is észrevettem, uram – szólt a herceg kimérten.

A lovászfiú futva jött feléjük, a lovakhoz ment, közben egyfolytában úrnője bocsánatáért esedezett, amiért leesett a kocsiról.

Pandora's TeAm

Eleanor igyekezett megnyugtatni őt, majd enyhíteni a gróf büszkeségén esett csorbát. Biztos volt benne, hogy Fanny is ezt tanácsolta volna.

– Természetesen ön is könnyen megmenthetett volna bennünket, ha nem csúszik ki a gyeplő a kezéből, felség.

– Valóban – válaszolt Don Antonio jóval kevésbé fagyos hangon, amikor Eleanor biztatóan rámosolygott.

Damon a lován ülve figyelte őket, és leesett az álla. A hideg futkosott a hátán, hogy Elle édes, csábító mosollyal kedveskedik ennek a mihasznának. Különösen, hogy a szíve még mindig a torkában dobogott, ha visszagondolt, hogy a herceg miatt a lány meg is halhatott volna.

Hátasával közelebb oldalazott a lányhoz és feléje nyújtotta a kezét.

– Engedje meg, hogy hazavigyem, Lady Eleanor.

A lány szemöldökei az égig szöktek meglepetésében.

– Csak nem gondolja, hogy olyan illetlen lennék, hogy egy lovon üljek önnel?

Damon nyelve hegyén volt a válasz, hogy korábban a lány többször is megtette ezt, de nem akart korábbi bizalmas viszonyukra utalni a herceg előtt. Inkább így szólt:

– Hosszú időbe telhet, mire találnak egy bognárt, aki megjavítja Lazzara herceg kocsiját.

– Lehet. De bizonyára találunk valakit, aki kocsival a segítségünkre siet – jelentette ki Eleanor. – Á, itt van Haviland bárónő a hintójával. – Eleanor az olasz nemeshez fordult. – Lady Haviland a nagynénám kebelbarátnője, felség. Biztosan felajánlja, hogy hazavitet minket, amint befejezte reggeli sétakocsikázását a parkban.

– Ez nagyszerűen hangzik, *mia signorina* – emelte a lány kesztyűs kezét ajkához a herceg. – Sajnálom, hogy ilyen bajba sodortam önt.

– Ugyan, semmiség – szólt Eleanor, és jóval tovább hagyta, hogy a herceg a kezét fogja, mint az Damon szerint indokolt volt.

– De ez a baleset veszélyeztette az életét! A szolgáimon is számon kérem majd ezt a gyalázatos esetet, biztos lehet benne.

Pandora's TeAm

– A szolgái nem hibáztathatók, felség, ahogy ön sem. Gyakran előfordul, hogy egy kocsinak kiesik a kereke. Mellesleg egy kis izgalom feldobja a napot.

A herceg zavarba jött, végül elmosolyodott.

– Ön túlságosan nagylelkű, Donna Eleanora.

– Egyáltalán nem. Ha kívánja, a lovászom kifogja a lovait és visszavezeti őket az istállójukba, nincs túl messze. Ön pedig intézkedhet a kocsija megjavításáról, és nem kell aggódnia a lovaiért.

Damon kételkedett benne, hogy a herceg aggódott volna a lovai miatt, kiváló vérvonaluk ellenére. Ám a herceg beleegyezően bólintott Eleanor tervére, és intett a lovászfiúnak. Damon szerint bölcs gondolat volt, hiszen a lány soha nem hagyott volna cserben sem szolgát, sem állatot ilyen kínos helyzetben.

Amikor Eleanor körülnézett, hogyan tudna legkönnyebben kiszállni az ingatag ülésből, Damon leugrott a lováról és a segítségére sietett.

Azonban a lány visszautasította.

– Köszönöm, Lord Wrexham, de nem vagyok gyámoltalan – és egyedül szállt ki.

– Hát persze hogy nem – mormogta Damon. – Ön a legkevésbé gyámoltalan nő, akit ismerek.

Egy évet elvett az életéből, hogy ilyen veszélyben látta a lányt, de tudhatta volna, hogy Eleanor képes saját magát és nyámnyila hercegét is megmenteni. Büszkeség és csodálat járta át Damont a lány bátorsága láttán, mivel ezer nő közül talán egynek lett volna kellő lélekjelenléte ahhoz, hogy megpróbálja megállítani az elszabadult lovakat.

Eleanor azonban láthatólag nem örült a férfi bókjának, sötét pillantást lövellt Damon felé, aki azt figyelte, hogyan mászik le a herceg a kocsiról. A lányt, nyilvánvalóan hidegen hagyta a hősiességéért kapott dicséret, mivel nem akarta kényelmetlen helyzetbe hozni kísérőjét.

Az olasz nemes sem örült a nemkívánatos beavatkozásnak. És amikor Eleanor belekarolt, Lazzara önelégült pillantást vetett Damon felé, férfiúi győzelme tudatában. Méltósága csorbát szenvedett, hogy

Pandora's TeAm

gyengének látszott a hölgy szemében, amikor a veszélyes helyzetben tehetetlenül viselkedett. Ám végül elnyerte jutalmát: a lány szívélyes mosolyát.

Damon összeszűkült szemmel nézte, ahogy a pár Lady Haviland kocsija felé indult. Eleanor korrekt volt, gondolta ingerülten. Valóban nem ritka, hogy egy kocsi kereke kiesik. Ezzel együtt rendkívül balszerencsés dolog. Bár a hercegre nézve inkább igazán szerencsésen alakult a helyzet, hogy ő tudja hazavinni Eleanort.

Damon elfojtott egy káromkodást, miközben visszaült a lovára. Terve, hogy megtudja, milyen komolyak Elle érzelmei olasz udvarlója iránt, kútba esett.

Bár mostanra még inkább meggyőződött róla, hogy ösztönei nem csaltak: Lazzara katasztrofális férj lenne a lány számára. Érezte, hiába figyelmeztette Eleanort a herceg élvhajhász természetére.

Ennek ellenére, tűnődött Damon homlokát ráncolva, mindenképp meg kell próbálnia elszakítani Eleanort nemesi udvarlójától. Természetesen Elle nem köszönné meg kéretlen beavatkozását, de a lány haragja csekély ár lett volna azért, ha megóvhatja őt a bajoktól.

Pandora's TeAm

3

Nem valószínű, hogy egy úriember kellő bátorítás nélkül beléd szeretne. Gyakran a hölgynek kell kezébe vennie a saját – és a férfi – sorsát.

Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Eleanor megállította könnyű homokfutóját Fanny Irwin elegáns rezidenciája előtt Crawford Place-ben, majd átadta a gyeplőt lovászának, és segítség nélkül kiszállt a kocsiból.

– Nem maradok egy óránál tovább, Billy. Kérem, sétáltassa meg a lovakat és jöjjön vissza értem.

– Igen, hölgyem – válaszolta buzgón a fiú, hogy kedvébe járjon úrnőjének a ma reggeli baleset után. Az előkelő szomszédság a Hyde Parktól kissé északra volt, tucatnyi házsorral büszkélkedhetett, mind igen kifinomultnak és ízlésesen drágának tűnt. A 11-es számú ház Fanny magánlakása volt. Üzleti ügyeit londoni rezidenciájában intézte és ott szórakoztatta elit férfiklienseit is. Eleanor mégis elvitette kocsiját a ház elől, nem akarta, hogy lássák, London egyik legfelkapottabb kurtizánját látogatja meg.

Nem engedhette meg azt a luxust, hogy nyíltan barátkozzék Fannyval, mivel nagynénje házában élt, és kötelességének érezte, hogy tiszteletben tartsa Lady Beldon parancsait. Mégis nagyra értékelte Fannyval kialakulófélben lévő barátságát. A lánnyal a múlt hónapban találkozott először, Lily Loring esküvőjén.

Pandora's TeAm

Eleanor meg tudta érteni, miért nem szakították meg a kapcsolatot a Loring nővérek gyerekkori játszótársukkal, ennek társasági következményei ellenére. A gyönyörű Fanny elragadó és bájos volt, teli élettel. Ráadásul kecses nyakán igen eszes fejecskét viselt. Eleanor irigyelte Fannynak a Loring lányokkal való szoros barátságát, és remélte, hogy valamikor majd ő is bizalmas tagja lehet ennek a körnek.

Tudta, hogy bízhat Billy titoktartásában, ezért hagyta rá a lovakat, majd felment a lépcsőn Fanny házához. Jól öltözött, idősebb lakáj engedte be, egy elegáns szobába vezette, ahol Fanny elmélyülten dolgozott az íróasztalánál.

– Üdvözlöm, Lady Eleanor – mosolygott szívélyesen látogatójára Fanny a válla fölött. – Csak egy perc türelmét kérem. Érezze magát otthon. Thomas mindjárt hoz nekünk teát.

A lakáj meghajolt és távozott, Eleanor pedig leült egy rózsaszín bársonykanapéra.

Végül Fanny letette a tollat, gyengéden ráfújt a lapra, hogy megszárítsa a tintát, majd felállt és odalépett Eleanorhoz.

– Bocsásson meg – ült le vele szembe a füles fotelba. – Épp a tizenhetedik fejezet egyik jelenetét fejeztem be. Azt hiszem, végül rátaláltam a cselekmény megfelelő folytatására, és le kellett írnom, míg friss volt az agyamban.

– A maga regénye? – kérdezte kíváncsian Eleanor. – Egy újabb könyvet ír?

Fanny mosolygott, mintha titkolózott volna.

– Igen. Bár addig nem akartam senkinek elmondani, míg nem voltam biztos benne, hogy meg tudom csinálni. Egy rémregény írásával próbálkozom.

– Milyen izgalmas – mondta őszintén Eleanor. – Úgy gondolom, a regényírás teljesen más, mint az első írónői szárnypróbálgatása.

– Ez igaz – és sokkal nehezebb is, mint megosztani a tanácsaimat, hogyan kell bánni a férfiakkal. De a kiadóm azt mondja, a női szerzők által írt rémregények iránt most nagy a kereslet, emellett jól is fizetik. Ann Radcliffe az utóbbi években széles rajongótábort alakított ki,

Pandora's TeAm

valamint Elizabeth Helme és Regina Roche, többek között, szintén Radcliffe nyomdokaiba léptek.

– Tudom. Mindhárom hölgy műveit olvastam.

Fanny izgatottan előrehajolt.

– És tetszettek önnek?

– Nos... a történetek határozottan érdekesek voltak, bár egyes részeket túlzónak találtam, hihetetlennek tűntek. Kétlem, hogy ilyen melodrámák gyakran megesnek a való életben – mosolygott Eleanor. – Most már értem, miért tartják a regényeket fikcióknak.

Éppen akkor ért vissza a lakáj a teás tálcával, melyet az asztalra helyezett az úrnője elé. Fanny elküldte a lakájt, teát töltött vendégének, majd folytatta.

– Úgy tűnik, az ön ízlése Tesséhez hasonló.

– Blanchard kisasszonyéhoz?

– Igen. Miután Arabella, Roslyn és Lily jelenleg Franciaországban vannak, Tess olvassa el a kéziratomat, és kritikát mond róla.

Eleanor tudta, hogy Tess Blanchard kisasszony szintén jó barátnője a Loring nővéreknek, velük együtt tanít a Fiatal Lányok Iskolájában. Továbbá Damon távoli rokona: anyai ágon harmadik vagy negyedik unokatestvére.

Fanny belekortyolt a teájába.

– Nagyra értékelnék egy másik véleményt is, Lady Eleanor. Hajlandó lenne elolvasni a regényem kéziratát, ha befejeztem?

– Természetesen. Megtiszteltetésnek tartom.

– De őszintén el kell mondania, mit gondol, ne legyen tekintettel az érzéseimre.

Eleanor mosolygott.

– Mostanra már bizonyára tudja, hogy az őszinteségemről vagyok ismert, Fanny.

– Igaz, de ön amellett igen kedves, és talán kötelességének érzi, hogy kíméletesen fogalmazza meg a kritikáit, Ha ezt a pályát folytatom, azt akarom, hogy szépen fogyjanak a regényeim. Az igazat megvallva... azt

Pandora's TeAm

remélem, idővel elég pénzt keresek az írásaimból ahhoz, hogy férjhez mehessek a saját választásom szerint.

Eleanort meglepte, hogy Fanny fel akar hagyni a félvilági élettel. Azonban a jövőjére is kellett gondolnia, hiszen egy kurtizán élete bizonytalan. A szépség és az ifjúság gyorsan elszáll. És nemrégiben eléggé szokatlan románc alakult ki Fanny és régi barátja, korábbi hampshire-i szomszédja, Basil Eddowes között, aki komoly, iskolázott úriember, és ügyvédbojtárként dolgozik.

– Hallottam, Mr. Eddowes nagy gyengédséggel viseltetik ön iránt – mondta Eleanor –, de nem tudtam, hogy ilyen komoly az ügy, hogy a házasságot fontolgatják.

Fanny tökéletes elefántcsont arcbőre elpirult.

– Az a helyzet... még nem kérte meg a kezemet, s lehet, hogy soha nem is fogja. De remélem, hogy végül sikerül rávennem. Néhány gyakorlati dolog még útjában áll a házasságunknak. Természetesen Basil nem akarja, hogy folytassam a hivatásomat, és én sem. A pénzügyekkel is csínján kell bánnunk. Lord Claybourne nagylelkűségének köszönhetően Basil nemrégiben egy nemesember titkáraként kapott állást, így jelentősen magasabb lesz a jövedelme, azonban nekem is ki kell vennem a részem az anyagiakból. Rendkívül nagylelkű gesztus volt öntől, hogy propagálta a Tanácsokat, Lady Eleanor.

– Igazán örömmel tettem. Számos olvasója hálás önnek, mivel mostanra jelentős sikereket értek el technikáinak alkalmazásában. Sok barátnőm szerint a férjük soha nem szentelt nekik akkora figyelmet, mint mostanában.

– Örülök, hogy segíthettem nekik – szólt Fanny. – A nőknek túl kevés hatalmuk van a férfiak felett – a házasságban különösen igaz ez. Megmelengeti a szívemet, ha arra gondolok, segíthetek egy kicsit boldogabbá tenni néhány feleséget.

– A hajadon ismerőseim – tette hozzá Eleanor – megkönnyebbültek, hogy a maga tanácsainak köszönhetően nem kell csupán a szépségükre

Pandora's TeAm

és a vagyonukra hagyatkozniuk, ha fel akarják kelteni egy úriember érdeklődését.

Fanny bölcsen bólintott.

– A szépség és a vagyon kezdetben vonzó lehet egy férfi számára, de a vonzalmát valójában a nő természete és viselkedése tartja ébren. Nos – váltott témát –, hogy áll a románca Lazzara herceggel, ha megkérdezhetem?

A kérdés nem volt meglepő Eleanor számára, mivel legutóbbi látogatásakor ő kérte ki Fanny tanácsát a herceggel kapcsolatban. Ám erőfeszítései nem egészen a tervek szerint alakultak, gondolta Eleanor és elfintorította az orrát.

– Az igazat megvallva, azt hittem, meglehetősen jól haladok, egészen ma reggelig...

Röviden elmesélte Fannynak a reggeli balesetet, azt is, hogyan sietett segítségére Lord Wrexham – és hogy ő hogyan igyekezett megnyugtatni a herceget megtépázott büszkesége miatt.

Fanny azonnal megértette a helyzetet, szeme vidáman csillogott.

– Szerencse, hogy senki sem sérült meg, de balszerencse, hogy a herceg hátrányba került, mivel az ön korábbi jegyese olyan hősiesen viselkedett. Szerintem jól tette, hogy enyhítette a herceg neheztelését. Viszont remélem, hogy nem találkozik többet Lord Wrexhammel, ha éppen azon igyekszik, hogy figyelmével tüntessen ki egy másik úriembert.

– Én is remélem.

Fanny habozott.

– Azt is remélem, hogy Wrexham nem okozott önnek túl nagy fájdalmat azzal, hogy visszatért Angliába.

– A legkevésbé sem – legyintett Eleanor tettetett könnyedséggel. – Wrexham visszatérte csupán túl korai volt, semmi több.

Fanny tehát hallotta az eljegyzésem felbontásának történetét, tűnődött Eleanor, ahogy teáscsészéjét ajkához emelte, hogy leplezze zavarát, Arra gondolt, Fanny esetleg ismerhette Damon korábbi

Pandora's TeAm

szeretőjét, a gyönyörű özvegyasszonyt, Mrs. Lydia Newlinget, akiről néha szó esett a társasági pletykalapokban. Az ő hivatásában könnyen összefuthattak egymással. Azonban elfojtotta a vágyat, hogy ilyen illetlen témát hozzon fel. Mellesleg, egy cseppet sem izgatta, ha Damon akár egy tucat szeretőt tartott akár akkor, akár most. Most már nem érdeklődött a férfi iránt, tehát nem tartozott rá kikkel enyelgett Damon.

És ha még táplált is iránta bármilyen vonzalmat vagy szerelmet. Nos, Eleanor szentül megfogadta, hogy úrrá lesz érzésein egyszer és mindenkorra!

A baj csak az volt, hogy Damont elfelejteni sokkal könnyebb volt elméletileg, mint gyakorlatilag. Eleanor jó hangulatban távozott Fannytól, további tanácsokkal felvértezve, hogyan bolondítsa magába Lazzara herceget. Mégis csalódott volt, amikor aznap este egy koncerten, ahová a nagynénjével ment, színét sem látta a hercegnek.

Rendkívül bosszantotta, hogy már a második egymást követő éjszaka lopózott be Damon az álmaiba. Ami még rosszabb, a jegyességük kezdetéről álmodott, amikor megmutatta Damonnak a kedvenc helyét – a rózsakertet, amit a bátyja ajándékozott neki –, és botor módon szerelmet vallott a férfinak...

A megalázó emlékek hatására Eleanor másnap korán kelt, dühös volt magára, hogy nem tudja jobban kordában tartani gondolatait és a szívét. Damon már nem volt többé az álmai férfija – mit keres mégis az álmaiban?

Eleanor összerezzent, amikor az inas éppen a nyugtalanságának tárgyát jelentette be, pontosan, amikor visszavonult az egyik szobába, hogy újraolvasson egy fejezetet Fanny tanácsaiból.

Damon olyan természetes módon sétált be a szobába, mint ahogy a jegyességük alatt, amikor joga volt hozzá, hogy keresse a lány társaságát. Ahogy Damonra pillantott, Eleanor majdnem elejtette a könyvét. A férfi lovagláshoz öltözött, hihetetlenül jóképű volt kék kabátjában és barna szarvasbőr térdnadrágjában, amely tökéletesen ráfeszült izmos combjaira.

Pandora's TeAm

Eleanor leplezni próbálta, hogy szíve majd kiugrik a férfi váratlan megjelenésétől, fel akart állni a díványról, de Damon felemelte a kezét, hogy visszatartsa őt.

– Könyörgöm, ne fáradjon miattam, Lady Eleanor. Nem maradok sokáig.

– U-uram... hebegte a lány. – Mit keres itt?

– Gondoltam, még itthon érem magát, mielőtt elindulna reggeli lovaglására.

A lány nem akarta elárulni, hogy ma nem szándékozott kilovagolni, ám hirtelen észrevette, hogy nincsenek egyedül.

– Ez minden, köszönöm, Peters – mondta Lady Beldon készséges inasának, aki még mindig a társalgó bejáratánál álldogált.

Peters arcán elégedetlenség suhant át, de mivel Eleanor elküldte őt, meghajolt és kiment a szobából. A lány félretette a könyvet, és homlokát ráncolva nézett a látogatójára.

– Nem kellene itt lennie, uram.

Damon felhúzta szemöldökét, ahogy közelebb lépett a lányhoz és megállt előtte.

– Bűn talán, ha reggel meglátogatom?

– Nem bűn, de mindenképpen a társadalmi szabályok megszegése. Semmi dolga itt.

– Meg akartam győződni róla, hogy nem esett-e baja a tegnapi baleset során.

Eleanor felvonta a szemöldökét.

– Amint látja, egészen jól vagyok. Arra számított, hogy a baleset felborítja a lelki egyensúlyomat?

– Aligha. Túl jól ismerem önt.

Damon derűs mosolyt villantott rá, Eleanor pedig igyekezett elrejteni önkéntelen fizikai reakcióját. Ám mégsem tudta elnyomni a szédítő örömet, amit érzett, amikor a férfi így mosolygott rá. Képtelen volt megakadályozni, hogy arca kipiruljon, testét melegség járja át, amikor a férfi tekintete végigsiklott muszlin ruháján.

Pandora's TeAm

– Maga a megtestesült egészség – jegyezte meg Damon.

Eleanor hirtelen nem találta a megfelelő szavakat.

– Remélem, a Sárkány még nem kelt fel ma reggel – mondta Damon, egy pillantást vetve a mennyezetre a második emelet felé, ahol Lady Beldon még az ágyában feküdt.

Eleanor kihúzta magát a sértő csúfnév hallatán. Beatrix néni anyja helyett anyja volt, így kötelességének érezte, hogy megvédje.

– Csak azért tartja sárkánynak, mert az én pártomat fogta két évvel ezelőtt, amikor véget ért a jegyességünk.

– Még mindig cseng a fülem a szidalomáradattól, amit tőle kaptam – csúfolódott Damon.

– Meg is érdemelte, nagyon jól tudja!

– Igaz. De Lady Beldon már a kezdet kezdetén sem szívelt engem.

– A rossz híre miatt. A nagynéném nem kedveli a nőfalókat.

Damon halkan felnevetett, és leült a díványra Eleanor mellé.

– És mást sem, aki nem hajlandó behódolni az illendő viselkedésről vallott nézeteinek, vagy nem alázkodik meg kellőképpen a társaság hangadói előtt. Csodálom, hogy egyáltalán beleegyezett az eljegyzésünkbe.

– Az ön címe és vagyona sokat nyomott a latban – jegyezte meg szárazon Eleanor.

– Ám mégsem tudták kompenzálni a hibáimat.

– Valóban nem. A nagynéném azt akarja, hogy semmi közöm ne legyen magához a továbbiakban. Úgy gondolja, egy hölgy soha nem vigyázhat eléggé a jó hírére.

– Maga pedig, jó unokahúg lévén, pontosan azt teszi, amit a nagynénje parancsol.

– Eltalálta.

Damon szomorúan megrázta a fejét.

– Azt hittem, lázadóbb szellemű, Elle. Viszont, ha az illemszabályokról van szó... azt hiszem elismeréssel kell adóznom Lady Beldonnak.

– Nem fogadná lelkesen azok után, ami közöttünk történt.

Pandora's TeAm

– Vegyem úgy, hogy soha nem fog megbocsátani nekem?

– Erre mérget vehet.

– És maga, Elle? – hangja egy fokozattal mélyebbé vált, miközben sötét szemei a lány arcát fürkészték. – Megbocsát nekem?

Eleanor nagyot nyelt. – Azt hiszem, már említettem, Lord Wrexham, kitöröltem azt a kellemetlen incidenst a fejemből. Nem gondolok sem a jegyességünkre, sem önre.

– Én gyakran gondoltam önre, míg távol voltam – jegyezte meg a férfi halkan.

A lány tiltakozni akart, ám ekkor a férfi szeme Fanny könyvére siklott, amely a díványon hevert. Damon felvette, mielőtt a lány megakadályozhatta volna.

A férfi szemöldöke a magasba emelkedett, miközben hangosan elolvasta a könyv címét. *Jó tanácsok fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet.*

– Tényleg ezt olvassa?

– Igen – pirult el Eleanor zavartan. Megpróbálta elvenni a könyvet Damontól, de nem sikerült. Végül feladta.

A férfi továbbra is felvont szemöldökkel forgatta a könyv lapjait, majd érzéki szája kis vigyorba görbült, amint beleolvasott az egyik bekezdésbe.

„Ravaszul hízelegj neki – idézte –, lehetőleg az igazság egy kis morzsájával. Túlozd el kellemes tulajdonságait és ne foglalkozz a többivel.”

A férfi Eleanorra nézett.

– Feltételezem, hogy ez igen bölcs tanács, de nem vártam volna, hogy maga erre a szintre lealacsonyodik.

A lány arca lángba borult.

– Miért alacsonyodnék le, ha követem egy szerző gyakorlati tanácsait?

Pandora’s TeAm

– Maga becsületes és nyílt, nem álnok és kétszínű. Ez a dolog ellenkezik a természetével az, hogy egy használati utasítás szerint próbál tőrbe csalni egy férfit.

– Nincs ebben semmi álnokság! Pusztán csak segít megértenünk a férfiak temperamentumát.

– Nem sikerülne magától férjet fognia? – nézett rá Damon kaján tekintettel.

– Természetesen sikerülne – vágott vissza Eleanor. – Én viszont nem csak egyszerűen férjet akarok. Olyan férfi kell, aki szeret engem, és ez a könyv segít, hogy az illető belém szeressen.

Damon vidámsága egyszerre eltűnt.

– Tehát Lazzarát szemelte ki erre a célra?

– És ha így van? Egyáltalán nem számítana rendkívülinek a házasságunk.

– Maga csodálatra méltó hercegnő lehetne, garantálom. Kifejezetten erre a szerepre született.

– Ugye nem gondolja, hogy nem tudnám elnyerni a herceg vonzalmát? – szűkült össze Eleanor szeme.

– Természetesen odalesz magáért. Ön élénk, szívélyes, szenvedélyes. Mindenki csodálja. És nyilvánvalóan nagyra fogja értékelni a herceg az ön szépségét és éles eszét is.

– Nincs szükségem a hízelgésére – vágott vissza a lány sértőn. – Ellenállhatatlan bája már nem hat rám.

– Kár – mormolta Damon. – Azonban nem hízelgés, ha azt mondom, hogy őfelsége az ön vagyonához is vonzódni fog.

– A herceg nem hozományvadász. Három palotája van a saját királyságában.

– Aki úgy szórja a pénzét, ahogy Lazzara, boldogan fogad el egy örökösnőt menyasszonyának, hogy segítsen finanszírozni nagyvilági életmódját. – Amikor Eleanor tiltakozni kezdett, Damon felemelte a kezét. – Tekintet nélkül arra, milyen indítékai vannak a hercegnek arra, hogy udvaroljon önnek, meg kell kérdőjeleznem az ön választását.

Pandora's TeAm

Unatkozni fog egy ilyen anyámasszony katonája mellett. Önnek olyan férfi kell, aki kihívást jelent, és akinek a számára ön is kihívás.

Eleanor lenyelte csípős válaszát, mivel túlságosan is élvezte szócsatáját Damonnal. Mindig is ő volt a legszórakoztatóbb, legprovokatívabb férfi a lány ismerősei között. Még a veszekedéseik közben is kellemes bizsergést érzett, feltüzelte a kihívás, hogy szópárbajt vívjon vele.

– Lazzara herceg semmiképp sem anyámasszony katonája – tiltakozott Eleanor.

– Lehet. De ismerem ezt a típust – elbájoló élvhajhász, igazi értékek nélkül. Hazájában Lazzara szívtörő hódításairól ismert. Nem akarom, hogy önnek is fájdalmat okozzon, Elle.

– Bagoly mondja a verébnek, hogy nagyfejű? – kérdezte túlzott hevességgel. Damon tekintete megkeményedett, majd határozott hangon folytatta.

– A maga hercege nemcsak egy királyi család tagja, hanem olyan országban nevelkedett, ahol az asszonyokat kevéssé tisztelik, és nem tekintik egyenrangúnak a férfiakkal. Lazzara behódolást és engedelmességet követel meg az alattvalóitól. Lefogadom, hogy ha elveszi önt feleségül, elvárja, hogy mindent az ő parancsa szerint tegyen és engedelmeskedjék neki. Maga pedig aligha tekinthető engedelmes nőnek, Elle.

A lány habozott, tudta, hogy Damonnak igaza van. Jelenleg Lazzara herceg rendkívül kedvesen és előzékenyen viselkedik vele, pedig Eleanor hallotta, hogy erőszakos is tud lenni a szolgáival, sőt még idősebb rokonával, Signor Vecchivel is, célja elérése érdekében.

– Ha azt várja – folytatta Damon –, hogy az esküvő után az orránál fogva vezetheti a herceget, mint az összes lovagját eddig, keservesen fog csalódni.

– Nem szokásom. És biztosíthatom, hogy magával sem tettem ilyet.

– Ezért is élvezte együtt járásunkat, mivel engem nem tudott irányítani.

Pandora's TeAm

Ezzel egyet is értett a lány, még akkor is, ha ezt soha nem vallotta volna be Damonnak.

– Elle, maga nem örülne neki, ha valaki irányítaná. Ezért lenne óriási hiba, ha hozzámenne Lazzarához.

Eleanor fintorgott, tudta, hogy csakis azért szólítja őt a férfi Elle-nek, hogy bosszantsa.

– A legkevésbé sem érdekel a véleménye, Lord Wrexham.

– Miért ragaszkodik hozzá, hogy a nemesi címemen szólítson, mintha idegenek lennénk? – sóhajtott fel Damon.

– Most már valóban idegenek vagyunk.

– Ne mondja ezt, édesem. Még mindig nagyon jól ismerjük egymást.

Eleanor alig tudott uralkodni magán, amikor Damon rámosolygott. Ez a lenyűgöző, lusta mosoly volt a férfi leghatékonyabb fegyvere.

– Téved, uram. Egyáltalán nem ismerem önt. És úgy tűnik, sosem ismertem.

– Lazzarát sem ismeri.

– Viszont amennyit ismerek belőle, az nagyon tetszik. Rendkívül figyelmes és elbájoló. Sőt, olasz származása révén hajlamos a romantikára, ami sokat nyom a latban.

– Mivel ön szenvedélyes szeretőt kíván férjéül.

Valóban olyan férfit kívánt, aki felforrósítja vérét, aki tűzbe hozza úgy, mint egykor Damon tette.

– Talán. De a szenvedélynél többet akarok. Nem adtam fel, hogy megtaláljam a szerelmet a házasságban.

Damon tekintete elsötétült.

– Tehát azt hiszi, hogy a Rómeója szenvedélyes. Megcsókolta már önt?

– Hogyan? – vetette fel állát Eleanor. – Ez aligha tartozik önre.

– Biztosan nem csókolta meg – szólt elégedetten Damon –, különben nem kelt volna ilyen harciasan a védelmére.

– Nem vagyok harcias!

– Őt is meg akarja fürdetni egy szökőkútban, ha túlságosan merészen viselkedik?

Pandora's TeAm

Eleanor mély lélegzetet vett, megpróbálta visszaszerezni beszélgetésük irányítását.

– Nem áll szándékomban. Végtére is egy hercegről van szó. És kétlem, hogy bármikor is ilyen merészségre vetemedne. Ő úriember.

– Úgy érti, hogy én nem?

– Ezt döntse el ön, Lord Wrexham.

– Nos... – Damon a lány felé hajolt, szája szinte hozzáért Eleanor ajkához.

A lány megdermedt, elállt a lélegzete, szédülni kezdett Damon közelségétől.

– Mit képzel? Mit csinál? – szólt rekedten.

– Ezt nevezik csókolózásnak, Eleanor. Már korábban is átélt ilyet, méghozzá velem. Többször is...

A férfi átölelte a vállát, mielőtt a lány tiltakozhatott volna. Könnyed nyomással épphogy csak megérintette forró szájával a lányét, mégis olyan sokat ígérő mozdulat volt, melynek hatására a vágy átjárta Eleanor testét. Szíve azonnal dübörögni kezdett. Eleanor hirtelen hátrahúzódott, pedig érzékeit még mindig uralta a veszélyérzet, az éberség és az izgalom.

– Damon! Nem csókolhat meg csak úgy, bármikor, ha éppen arra támad kedve – pirított rá mérgesen.

– Nem, viszont valamit be akarok bizonyítani. – Amikor a lány fel akart állni, Damon ismét megérintette a vállát. – Hadd próbáljam újból...

Eleanor egész teste megfeszült, mégis képtelen volt küzdeni, hogy kiszabaduljon Damon könnyű öleléséből.

Mi van ebben az ördögi gazfickóban, ami teljesen elveszi a józan eszem? – töprengett Eleanor, és átkozta gyengeségét. *El kellene löknöm magamtól, de olyan csábítóan közel van.*

A lány bénultan nézte, ahogy Damon ujja egyre közeledett az övéhez, majd csábosan lágy suttogással ismét becézgetni kezdte.

Pandora's TeAm

A férfi szája még mindig olyan finom volt, amilyenre emlékezett, az íze pedig mámorító. Forróság öntötte el Eleanort, úgy érezte, elolvad, ahogy a férfi ujjai lassan birtokba vették az övét. Amikor Damon keze lecsúszott a lány válláról a karjára, borzongás cikázott végig az idegvégződésein és a bőrén. Majd Damon egyre erőteljesebben csókolta, miközben testét szorosan magához ölelte.

Amikor a férfi nyelve a szájába hatolt, mintha tűz égette volna a lány testét. A csók íze hihetetlenül izgató volt. A lány megremegett, ahogy a férfi nyersselyem nyelve bejárta a száját.

Keze önkéntelenül felemelkedett, megragadta Damon vállát. Érezte kemény izmait az ujjai alatt.

Ugyanakkor a férfi félrevonta az ingvállat és a lány kebleit kereste. Amikor tenyerébe vette a formás halmokat a muszlin alatt, Eleanor megborzongott a kéjes érzéstől.

Önkéntelen sóhaj szakadt ki torka mélyéből, amint Damon érzékien simogatni kezdte. Hosszú ujjai körbefogták a lány kebleit, tenyerével megtartotta, miközben hüvelykujjával cirógatta a mellbimbóit, melyek a könnyed érintés hatására fájdalmasan megkeményedtek.

Eleanor halkan felnyögött. Ekkor Damon lassított a simogatáson, míg végül elengedte a lány kebleit.

A lány kábultan remegett, ahogy a férfi elhúzódott tőle.

Damon szemében tűz égett, amint a lányra nézett.

– Ugye érezte? – mormolta rekedt, mély hangon.

– Éreztem? M-mit?

– A köztünk gyúlt szikrákat.

Ó, igen. Istenem, segíts! A szikrák még mindig égtek köztük, végigfutottak a lány idegvégződésein, a bőrén, lobogtak a belsejében.

Képtelen volt elfordítani tekintetét Damon sötét szemeitől, csak némán nyelt egyet.

– Érzi ugyanezeket a szikrákat a hercegével is? – provokálta a férfi.

Erre csak egyetlen válasz létezett: *Nem.* Damon még mindig olyan tüzet gyújtott benne, amilyet, soha nem érzett más férfival, Lazzara herceget is beleérve. *Az átkozott!*

Pandora's TeAm

Eleanor agya hirtelen kitisztult, Damon ugyanúgy igyekszik elvarázsolni, mint két éve, és ő botor módon nem ellenkezik, korábbi nagy csalódása ellenére sem.

Felállt a díványról, kissé bizonytalanul, mivel térdei elgyengültek. Megdöbbentő – ugyanakkor ijesztő is –, hogy ugyanúgy vonzódik korábbi vőlegényéhez, mint egykor.

Bosszantó, hogy nem tud ellenállni Damonnak. És rendkívül idegesítette, hogy tudta, a férfi csupán azért csókolta meg, hogy bebizonyítsa, a lány még mindig őt akarja, és hogy az új udvarlója szenvedélyességben nem mérhető hozzá.

Eleanor haragja és aggodalma egyre nőtt, de leküzdötte. Tudta, hogy hűvösnek és higgadtnak kell maradnia Damon társaságában.

– Lord Wrexham, most már távozhat – jelentette ki, és büszke volt, hogy hangja szinte már nem is remegett. – Túl sokáig alkalmatlankodott,

Amikor a férfi nem felelt azonnal, hanem csak bámult rá, mintha őt is elvarázsolta volna a csókolózásuk, Eleanor meghúzta a csengőzsinórt, hogy behívja az inast. Peters azonnal megjelent az ajtóban, mintha tudta volna, hogy szükség van rá.

– Lord Wrexham távozni óhajt, Peters – szólt a lány megkönnyebbülten. – Kérem, kísérje ki.

– Azonnal, hölgyem. De van egy újabb látogatója. Lazzara herceg vár odakint.

Pandora's TeAm

4

Rendszeresen hagyd, hogy kimutathassa lovagiasságát és erejét. Igen boldog lesz, ha páváskodhat előtted, te pedig csodálod őt.

Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Eleanor elfojtott egy halk szitkot. Már csak ez hiányzott. A herceg fél órával korábban jött, mint várta, éppen most, amikor Damon olyan eszeveszetten csókolta őt. Hála az égnek, hogy nem érkezett két perccel előbb.

– Ebben a szobában kívánja fogadni a herceget, hölgyem? – kérdezte a lakáj.

– Igen, Peters. Legyen szíves, vezesse hozzám Lazzara herceget.

Amikor a kiváló lakáj kiment, Eleanor zavartan végigsimított a haján, hogy valamelyest rendezze zilált fürtjeit. Kétségtelen, kissé buján festett most, arca lángolt, szája nedves és duzzadt volt Damon csókjaitól.

És az a gazfickó nem mutatta jelét, hogy távozni kívánna. Hátradőlt a díványon, kényelmesen elhelyezkedett, szemmel láthatóan maradni készült a herceg látogatása idejére is.

– Ez aztán megfizethetetlen – mormolta Damon nagy élvezettel –, most megfigyelhetem, hogyan próbálja ki újonnan megtanult fortélyait Lazzara hercegen.

Eleanornak már nem volt ideje tiltakozni, mivel aznapi második látogatója lépett be.

Pandora's TeAm

– Ezer bocsánat, hogy korábban érkeztem, Donna Eleanora – hajolt a herceg gálánsán a lány keze fölé, és megcsókolta az ujjait. – Merem remélni, hogy megbocsát nekem. Alig vártam, hogy újra láthassam önt, és elinduljunk kis kiruccanásunkra.

És ahogy az önök nyelvén mondják, ki korán kel, aranyat lel. Az üzletek már várják kegyes pártfogását.

–Természetesen megbocsátok önnek, felség – préselt ki egy mosolyt Eleanor. – Én is alig várom, hogy elinduljunk.

Lazzara összeráncolta homlokát, amikor meglátta Damont, aki épp felállt a díványról.

– Ó, nem vettem észre, hogy egy másik látogatója is van.

– Őlordsága épp távozni készült – szólt sürgetően a lány.

– Tulajdonképpen nem sietek – mosolygott nyájasan Damon. – Milyen kiruccanást említett, felség?

Lazzara herceg meglehetősen szelíd hangon válaszolt.

– Elkísérem Donna Eleanorát az Oxford Street-i Pantheon bazárba. A nagynénje születésnapjára szeretne ajándékot venni. Nagyon kíváncsi vagyok, milyen egy bazár. Az én országomban nincs ilyesmi, csak piacok és boltok.

– Milyen gáláns öntől, felség – jegyezte meg kedvesen Damon. – Lady Eleanor bizonyára nagyon örül az ön nagylelkűségének. – A herceg összeszűkült szemekkel nézett rá, vajon gúnyolódik-e a férfi.

Eleanor gyorsan közbeszólt.

– Rendkívül meg vagyok hatva, és nagyra értékelem, hogy Don Antonio hajlandó nekem szentelni az idejét és a figyelmét.

– Nagyon zavarná, ha én is önökkel tartanék, felség? – érdeklődött Damon. – Eddig a komornyikom gondoskodott róla, hogy elegánsabb legyen a megjelenésem, és felkeltse érdeklődésem az újdonságok iránt, melyek távollétem alatt jöttek divatba.

A herceg habozott, mérlegelve, mennyire lenne udvariatlan, ha visszautasítaná egy angol nemesember kérését. Eleanor válaszolt helyette, megrettenve a gondolattól, hogy Damon elkísérje őket.

Pandora's TeAm

– Lord Wrexham, bizonyára kellemesebb dolgokkal is el tudná tölteni az idejét.

– Pillanatnyilag nem. Nem hiszem, hogy élvezetesebb elfoglaltságot találnék, minthogy egy gyönyörű hölgyet kísérjek el, hogy elérhesse szíve vágyát.

A férfi szemeiben bujkáló pajkos mosoly láttán Eleanor összeszorította ajkát. A szíve vágya pillanatnyilag az volt, hogy megszabaduljon Damontól. Ám a férfi ugyanaz a vásott gazfickó maradt, aki volt, Annyira már ismerte, hogy hiába várja el tőle az etikett szabályainak betartását.

Azt is tudta, nyíltan nem ellenkezhet vele. Damon nem átallja bevetni félelmetes rábeszélőképességét, hogy elérje amit akar, ám szócsatába bocsátkozni vele a herceg előtt nem lett volna célszerű, ha el akarta nyerni Lazzara hódolatát. Így hát őfelségére bízta, beleegyezik-e a kérésbe vagy sem.

– Eljöhet velünk a hintómban, uram – érződött ki a vonakodás a herceg hangjából.

– Rendkívül kedves öntől, uram. – Damon Eleanorhoz fordult. – Azonnal óhajt indulni?

– Le kell hoznom a bundámat meg a retikülömet, és szólnom kell a komornámnak, hogy korábban indulunk a tervezettnél. A biztonság kedvéért őlédisége szobalánya is elkísér minket.

– Akkor siessen. Majd én elszórakoztatom őfelségét az ön távollétében – nyugtatta meg Damon.

Elszórakoztatja? Ez a lehetőség rendkívül aggasztotta Eleanort, s a pokolba kívánta Damont. A férfit pedig mulattatta, amikor látta milyen nehezére esik féken tartania a nyelvét.

A lányt majd szétvetette a düh, de bájosan rámosolygott Don Antonióra.

– Ha megbocsát egy percre, felséged...?

– Természetesen, *min signorina,* – Eleanor mégis remegett, amikor kilépett társalgóból és felment a szobájába, hogy megkeresse komornáját, Jennyt. Nem szívesen hagyta egyedül Damont a herceggel.

Pandora's TeAm

Főleg, miután azon csúfolódott, hogy a lány Fanny könyvével akarja magába bolondítani királyi udvarlóját.

Amikor visszagondolt a jelenetre, alig tudott uralkodni magán. Mégis, kinek képzeli magát ez az ember, hogy bírálja őt? – fortyogott magában Eleanor, amiért mentegetőznie kellett Damon előtt saját cselekedetei miatt.

Valahonnan megsejtette Damon, hogy a jelenlegi kapcsolatából hiányoznak a szikrák. Igaz, hogy fizikai vonzalmat érzett a herceg iránt, ám ez távolról sem hasonlított a Damon iránti érzelmeihez. Legalábbis egyelőre nem. Végül is igen rövid ideje udvarol neki a herceg. Nem volt túl sok lehetősége, hogy alkalmazza Fanny bölcs tanácsait.

Ezen mihamarabb segíteni akart. Fel akarta szítani Lazzara szenvedélyét – és ugyanakkor a saját szenvedélyét is a herceg iránt.

Jóval nehezebb lesz így, hogy korábbi jegyesem körülöttünk lábatlankodik, de meg fogom oldani a dolgot – fogadta meg Eleanor. Sőt, emlékeztette magát határozott optimizmussal, *egy másik nemesember érdeklődése nagyban segíthet abban, hogy megszűnjön folyamatos, bolond vágyakozásom a pimasz gazfickó iránt, aki egykor olyan sokat jelentett számomra.*

Damon visszaült a díványra, kezét összekulcsolta az ölében, egyik lábát keresztbe tette a másikon és lopva megigazította térdnadrágját, hogy elrejtse erekcióját. A csókolózás után még mindig igen forró és fájdalmasan kemény volt a pénisze.

Meglehetősen kínos helyzet, hiszen egyedül maradt Eleanor királyi udvarlójával.

Damon mégis örült ennek a lehetőségnek. Ösztönei szinte kiabáltak, hogy Lazzara nem a megfelelő férj Eleanor számára. Tulajdonképpen a lány nem volt naiv a férfiakkal szemben, viszont őszintén kedvelte az emberek többségét. Így aztán túlságosan is hajlamos lenne rá, hogy elnézze Lazzara hibáit, és nem vizsgálná meg eléggé alaposan a jellemét, beérné a felszínes sármjával és jó megjelenésével.

Pandora's TeAm

Különösen, mióta rákapott azokra az átkozott tanácsokra, melyek segítenek elnyerni a férfi vonzalmát.

Damon állkapcsán megrándult egy izom. Eddig úgy tett, mintha mulattatná Eleanor szilárd elhatározása, miszerint a herceget házasságra kényszeríti, ám most egyáltalán nem érezte mulatságosnak.

Természetesen, vallotta be meglehetősen kelletlenül, *valószínűleg a féltékenység hajt, amellett, hogy határozottan meg akarom őt védeni.*

És Lazzara arckifejezéséből, ahogy leült vele szemben, úgy látta, maga a herceg is jócskán féltékeny. Olyanok voltak, mint két szarvasbika, akik méregetik egymást, mielőtt összecsapnának ugyanannak a nősténynek a kegyeiért. Azonban a herceg következő szavai meglepték őt.

– Úgy tudom, Lord Wrexham, már nem tart igényt Donna Eleanora kezére. Vagy tévedek? Tekintsem önt riválisomnak?

Damon, bár értékelte, hogy Lazzara azonnal a tárgyra tért, kitért az egyenes válasz elől.

– Már korábban lemondtam Lady Eleanor kezéről, ahogy ezt ő is tanúsíthatja. Ez azonban nem jelenti azt, hogy nem törődöm vele. – Feszült figyelemmel nézte a herceget.

– Mi a szándéka Lady Eleanorral, felség?

Lazzara királyi méltósággal emelte fel állát, mintha csodálkozna, hogyan merészel bárki is ilyet kérdezni tőle.

Damon elfojtott egy mosolyt, ironikus volt, hogy ő faggatja Eleanor mostani udvarlóját úgy, ahogyan Marcus kérdezgette őt két éve, amikor megkérte a húga kezét.

– Túl sokat enged meg magának, uram – mondta végül a herceg.

– Eleanor bátyja, Lord Danvers, jó barátom – felelte Damon, egy kissé elferdítve az igazságot. – A bátyja távollétében kötelességemnek érzem, hogy én vigyázzak rá.

Ez csak részben felelt meg a valóságnak. A lánnyal való érzéketlen viselkedése miatt Marcus megszakította vele a régóta tartó barátságot.

Tulajdonképpen Marcus megfenyegette, hogy kivágja a máját, ha nem hagyja el Londont azonnal, hogy elülhessen a botrány. Szerencsére

Pandora's TeAm

a figyelmeztetés egybeesett Damon szándékával, mely szerint saját céljait kívánta megvalósítani a meleg, száraz klímájú mediterrán országban.

Lazzara szemében düh csillant, meg, s elutasította Damon aggályait.

– Udvarlásom Donna Eleanorának csak rám tartozik, uram. Nem vagyok köteles beszámolni a szándékaimról senkinek sem.

Damon álla megfeszült erre a kellemetlen válaszra, de uralkodott magán.

– Hiba lenne – mondta szelíd hangon –, ha azt gondolná, Lady Eleanor családja és barátai nem torolnák meg, ha ön bármilyen módon, akár véletlenül is megbántaná őt.

Lazzara habozott, fontolgatta, vitatkozzék-e. Haragos tekintete megenyhült, majd barátságosan rámosolygott Damonra.

– Megígérem, uram, hogy a hölgy teljes biztonságban érezheti magát mellettem.

Damon azonban nem bízott az ilyen fogadkozásban. És meg sem rettent tőle.

Fejébe vette, hogy gondosan odafigyel Lazzara udvarlására, és véget vet bármilyen komoly románcnak közöttük. Ügyelnie kell, hogy eközben ne sértse meg a lányt. Viszont mindenképpen meg akarta óvni attól, hogy helyrehozhatatlan hibát kövessen el, még ha ez ütközött is a lány akaratával.

Az Oxford és Marlborough utcák között lévő Pantheon bazár hatalmas választékot kínált selyemkereskedők, kalaposok, dohányárusok, parfümériák és egyéb üzletek termékeiből.

Damon most először látogatott el ide, mivel a bazár alig egy évvel azelőtt nyílt meg, hogy ő távozott Londonból. A nagy, tágas épületben rengeteg árus stand állt az alsó szinteken és a galériákon egyaránt.

Damon kissé lemaradva követte Eleanort és udvarlóját, ahogy haladtak a tömegen keresztül és nézegették a standok kínálatát, vizsgálgatták a ruhákat, ékszereket, bundákat, kesztyűket, legyezőket és

Pandora's TeAm

a drága újdonságokat, például a díszes órákat. Eleanor komornája, Jenny, szorosan úrnője mögött lépdelt, rácsodálkozva a látnivalókra, miközben a herceg két inasa előrenyomakodott, hogy utat törjön a tömegben őkirályi fensége számára.

Több mint egy óra múlva Eleanor végül egy aranyozott bronz faliórát választott nagynénje születésnapi ajándékául. Megkérte az árust, hogy csomagolják be az órát és szállítsák a Portman Place-be. Lazzara herceg sokféle holmit vásárolt és átadta inasainak, hogy vigyék ki a kocsijához.

Látván, ahogy a lány könnyedén elbájolta a herceget gyöngyöző kacagásával és gyors riposztjaival, Damon megpróbálta elnyomni féltékenységét, Mégsem tudta teljesen elhallgattatni lelkiismerete feddő hangját, mely arra emlékeztette, hogy ő lehetne most Eleanor kísérője a divatos bazárban, évődhetne vele, élvezhetné barátságát, s nem nyomasztaná a köztük fennálló feszültség.

Amikor az épület végéhez értek, megnézték a viaszkiállítást, majd végigsétáltak az üvegházban a ritka növények, örökzöld cserjék, valamint a csiripelő madársereglet között.

Damon mindvégig tisztában volt vele, hogy Eleanor hanyagolja őt, egy alkalom kivételével, amikor egy szökőkút és aranyhalakkal teli medence mellett haladtak el.

Kényszeredett mosoly jelent meg a férfi arcán, ahogy arra gondolt, hogyan lökné bele királyi udvarlóját a lány a vízbe, ha vakmerően megpróbálná megcsókolni. És amikor Damon elkapta Elle pillantását, tudta, hogy a lány is ugyanerre gondol.

Egy röpke pillanatig, míg tekintetük cinkosan összekapcsolódott, teljes összhangban voltak. Ám rögtön ezután Eleanor gyorsan hátat fordított neki, és belekarolt olasz kísérőjébe.

Visszatértek az egyik órásmester bódéjához, ahol a herceg korábban nézegetett egy díszes arany zsebórát, ami megtetszett neki. Mialatt őfelsége a kereskedővel tárgyalt, Damon Eleanor mellett várakozott. A férfi meglepetésére a lány halkan kérdőre vonta – hangja nem is

Pandora's TeAm

hallatszott ki a bazár nyüzsgéséből –, amiért beleavatkozik a románcába.

– Micsoda arcátlanság volt öntől, Lord Wrexham, hogy meghívatta magát a mi közös programunkra.

Damon felvont a szemöldökét, meglepetést színlelve.

– Ön nem akarta, hogy elkísérjem magukat?

– Persze hogy nem. Nyilvánvalóan rosszban sántikál.

– Vajon miből gondolja? – érdeklődött a férfi ártatlanul.

Eleanor felháborodásában mérgesen toppantott.

– Látom a szeme ördögi csillogásából.

Damon megpróbált nyájas arckifejezést ölteni, bár valóban provokálta a lány. De próbálta felnyitni a szemét, hogy észrevegye hercege hibáit.

– Megsértett, drágám. Őszintén úgy gondolja, hogy képes lennék maga és a Rómeója közé állni?

– Megkérhetném, hogy ne nevezze őt így? – kiáltott rá Eleanor.

– Rendben, ha ragaszkodik hozzá, bár Olaszországban saját jogán szerzett ilyen hírnevet. Bevallom, nem egészen értem, mi vonzza önt a herceghez.

A lány láthatóan igyekezett megőrizni higgadtságát.

– Először is, Lazzara herceg számos vonatkozásban teljesen az ön ellentéte.

– Magam is így vélem – szólt Damon szárazon. – Kedveli a puccos ruhákat, a drága holmikat és egyéb haszontalanságokat, és két kézzel szórja a pénzt.

Eleanor nem kommentálta Damon szavait, talán, mert érzett némi igazságot bennük.

– Meglep – folytatta a férfi –, hogy hagyta magát vakon elbűvölni egy vonzó férfiarctól. Ám mégsem hibáztathatom, mindig is idealista volt.

– Úgy érti, naiv vagyok.

Pandora's TeAm

– Talán igen. Hát nem naivság azt gondolni, hogy elnyerheti egy úriember vonzalmát, mert valaki ezt tanácsolja önnek?

– Ezt a megjegyzését válaszra sem méltatom – emelte fel dacosan állát a lány.

– Tekintse úgy, Elle, hogy én segítem az ügye sikerét.

A kék szemek tágra nyíltak a csodálkozástól, miközben a lány hangja bájosan szkeptikussá vált.

– Könyörgöm, mondja meg, hogyan.

– Ha Lazzara azt hiszi, a vetélytársa vagyok, jobban igyekszik majd kiütni engem a nyeregből. Valójában már próbálkozik is ezzel.

Erre az elméletre Eleanor elgondolkodott.

– Tehát maga az én kedvemért viselkedik ilyen pimaszul?

– Így is veheti a dolgot. Megmondtam, nem akarom, hogy a herceg megbántsa önt. Ezért kineveztem magam személyes Védelmezőjévé.

Eleanor a mennyezetre emelte tekintetét, majd Damon arcát kezdte fürkészni.

– Nos, most már azt akarom, hagyja abba.

– Nem áll szándékomban felfedni titkait a hercege előtt, ha emiatt aggódik.

– Milyen titkaimat? Nincsenek semmiféle titkaim.

– És a terve, hogyan vegye férjül Lazzarát a használati utasítás segítségével?

– Ne merészelje elmondani neki! – háborodott fel a lány.

– És azt, hogy két perccel azelőtt, hogy a herceg besétált a szobába, ön még velem csókolózott?

Eleanor arca lángba borult.

– Ez súlyos hiba volt, amely nem fog megismétlődni. És bízom benne, hogy nem fecsegi ki a hercegnek.

– Becsületszavamra, hallgatok, mint a sír.

Eleanor gyanakodva figyelte Damont.

– Sokkal nyugodtabb lennék, ha visszatérne Európába és további két évet ott töltene.

– De én itt érzem jól magam.

Pandora's TeAm

– Az én rovásomra, úgy tűnik. Nem hagyna végre békén?

– Attól tartok, ezt nem ígérhetem – mondta Damon békéltető hangsúllyal.

– Legalább egy hétig még el kell viselnem a zaklatását – mondta huncut mosollyal Eleanor.

– Hogy érti ezt?

– A nagynénám éves összejövetele jövő pénteken kezdődik, és Lazzara herceg elfogadta a meghívást.

Damon szigorúan összevonta szemöldökét. Nem tetszett neki a bejelentésben rejlő burkolt célzás. Ha Lazzara részt vesz Lady Beldon házi összejövetelén, a lány még nagyobb veszélyben lesz, mint most.

Eleanor, mintha érezte volna, hogy a férfi elevenére tapintott, még szélesebben mosolygott rá és közvetlenebb hangnemben szólt hozzá.

– Alig várom már, hogy jobban megismerkedhessen a herceggel. Teljes két hetem van még addig, hogy alkalmazzam a könyvemben lévő tanácsokat.

Damon gyomra görcsbe rándult. Két hét alatt sok minden történhet. Ez valóban bőségesen elég idő ahhoz, hogy Eleanor beleszeressen egy Casanovába, aki szerencsétlenné tenné.

– Szóval ennyire komoly az ügy? – kérdezte. – A nagynénje beleegyezett, hogy Lazzara udvaroljon önnek?

– Természetesen. A nagynénám igen nagyra becsüli a herceget. És a rokonát, Signor Vecchit is. Ő is részt vesz az összejövetelen.

Damon kutakodva nézett a szemébe, majd megcsóválta a fejét.

– Azt hiszem, súlyos hibát követne el, ha egy olyan férfihoz menne, mint Lazzara. Maga csupa élet és temperamentum. Nem akarhatja, hogy ezt a lendületet elfojtsa önben egy férj, aki nem tudja értékelni azokat a tulajdonságokat, melyek annyira rendkívülivé és kivételessé teszik önt.

A lány már szóra nyitotta a száját, majd ismét összezárta. Végül így válaszolt:

– Miért nem hagyja, hogy én intézzem a saját ügyeimet, Damon?

Pandora's TeAm

– Mert nem akarom, hogy tönkretegye az életét egy nem magához illő férfi mellett.

– Nem tudhatja, hogy ő illik-e hozzám vagy sem! – villogott a lány szeme.

– Véleményem szerint egyáltalán nem.

– Sajnálom, hogy csalódást kell okoznom önnek, Lord Wrexham, de egyáltalán nem érdekel a véleménye. Ha tanácsolhatom, inkább a saját jövőjével foglalkozzon, az enyémet meg hagyja rám. – Eleanor látta, hogy a herceg nemsokára befejezi a vásárlást, ezért megfordult és elindult felé az áruspulthoz, faképnél hagyva Damont.

Végül is nem rossz tanács, hogy a saját jövőjével foglalkozzon, gondolta Damon, miközben a lány egyenes hátát bámulta. Visszatért Angliába, mivel tudta, ideje, hogy leltárt készítsen eddigi életéről és eldöntse, mit kezdjen a hátralévő részével.

A kilátások azonban nem kecsegtették túl sok jóval. Az évei sivár monotóniában teltek. Magányosan járta az útját, szándékosan mellőzte az érzelmeket, és nem engedte, hogy bárki is örömet, fájdalmat vagy bármilyen más érzést váltson ki belőle.

Azonban pontosan így tervezte el az életét, emlékeztette magát, Damon, amint visszhangzott benne a régi üresség.

Mégis, az ikertestvére halála óta érzett űr éles ellentétben állt azzal, amit most élt át a lánnyal való heves vitáját követően. Eleanor kék szemének szikrái egyértelművé tették számára a különbséget.

Két évig nem jött elő ez az érzés.

Az volt a sajnálatos igazság, hogy szeretett évődni Elle-lel, bár leginkább a nevetését szerette hallani. Szerette volna megnevettetni, ahogyan a jegyességük alatt nemegyszer.

Az emlék hirtelen felbukkant a fantasztikus két hétről, melyet a nagynénje házában töltött a lánnyal az éves összejövetelen. Hallotta Elle nevetését, miután a lány megnyert egy, a kettőjük közt zajló izgalmas lovasversenyt. Felidézte a lány izgatott, szenvedélyes reagálását a jutalomként adott forró csókjára.

Pandora's TeAm

Az akaratlan emlékezés hatására gyengédség árasztotta el Damont – veszélyes érzelgősség. És veszélyes volt, a vágy is, gondolta, amint felidézte a ma reggeli rövid pillanatot, amikor Eleanor elolvadt a karjaiban. Mégsem tudta tagadni a lány iránti erős vágyakozását, sem pedig a lány odaadása okán érzett győzelmét.

Eleanor közömbösséget próbált színlelni, de élvezte a csókjait, ebben Damon biztos volt. Még most is tagadhatatlanul lobogott köztük a tűz...

Ami szintén rendkívül veszélyes volt.

El kellene fojtani a legkisebb vonzalmat is, amit érzek iránta, figyelmeztette magát szigorúan Damon, *és arra koncentrálni, hogy tönkretegyem bimbózó románcát a hedonista herceggel.*

• • •

Damon észrevette, hogy Eleanor határozottan kerül mindenféle társalgást vele a kiruccanásuk további részében. Viszont élvezetes csevegést folytatott Lazzara herceggel, dicsérte gálánsságát, amikor a férfi kijelentette, hogy elviszi őt London legelőkelőbb cukrászdájába, a Gunter's Teashopba a Berkeley térre, hogy megkóstolják a híres fagylaltokat és sörbeteket.

Azonban amikor kijöttek a bazárból, hogy visszamenjenek a herceg hintójához, látták, hogy valami gond van. A herceg hintója beragadt az utcába. Egy szekérről leborult a répaszállítmány egy része, és csaknem az egész utca forgalmát megbénította. A kereskedők és a kocsisok hangosan vitatkoztak.

Lazzara herceg türelmetlenül toporgott, Donna Eleanora elnézését kérte, hogy elmehessen megvizsgálni a helyzetet.

– Természetesen, felség – mosolygott rá bíztatóan a lány.

Ám szemmel láthatóan nem örült, hogy Damon oldalán kell várakoznia, még akkor sem, ha a komornája is velük volt. Eleanor hűvösen viselkedett, Damon pedig figyelte az egyre hangosabb vitát, és

Pandora's TeAm

azon gondolkodott, avatkozzon-e közbe a verekedés megakadályozása érdekében.

Egészen véletlenül lett szemtanúja a Lazzarát ért incidensnek. A herceg éppen ment át az úton, amikor egy alacsony, sötéthajú férfi utána loholt, egyértelmű szándékossággal nekiütközött, és ellökte. Majd egyetlen könnyű kézmozdulattal benyúlt a herceg kabátjába és kihúzott valamit... Damon úgy látta, hogy egy bőr pénztárcát. Mindez egy szempillantás alatt történt; Lazzara elterült a kövön, arckifejezése ijedt és dühös volt, közben a zsebtolvaj eltűnt. Damon azonnal futni kezdett a tolvaj után, Eleanor pedig segítségért kiáltott, és a herceghez sietett. Amikor Damon végül szem elől vesztette a tolvajt a tömegben és visszatért, látta, hogy a lány a herceg mellett térdel, aggódó arccal, és segít neki felülni.

– Megsérült, felség? – kérdezte Damon aggódva.

– Nem! – csattant fel az olasz. – A pénztárcám... az a gazember ellopta a pénztárcámat. – Heves szóáradat tört ki belőle olasz nyelven, amiből Damon annyit értett, hogy ördög, sötét gazember és még néhány nem szalonképes elnevezést, amellyel a herceg az aljas csirkefogó felmenőit illette.

Amikor észrevette, mennyien állják körül, Lazzara hirtelen véget vetett tirádáinak.

– Ó, ezer bocsánat, *mia signorina.* Szégyellem, hogy ilyen durva szavakat használtam. Ez nem az ön finom füleinek való.

Finom füleinek említésére Eleanor elfojtott egy mosolyt, habár, amikor tekintete véletlenül találkozott Damonéval, a férfi észrevette a humor csillogását a kék szemekben. Ám a lány gyorsan úrrá lett jókedvén, és újra a herceghez fordult.

– Nem tesz semmit, felség. Mivel a saját nyelvén beszélt, nem értettem, mit mondott. Mellesleg, kétségtelenül ennél illetlenebb szavakat is hallottam már a bátyámtól és barátaitól. Nem éltem olyan zárkózott életet, mint a nők az ön országában.

Pandora's TeAm

A lány békülékeny hangja ellenére Lazzara arca vérvörös volt, ahogy állt és a ruháját porolgatta. Szemmel láthatóan feszengett, hogy ismét kellemetlen helyzetbe került a lány előtt.

Még idegesebbnek tűnt, ahogy hajtogatta:

– Sajnálom, Donna Eleanora, hogy nem mehetünk a Gunter's cukrászdába és nem teljesíthetem ígéretemet, Nem tudok fizetni.

Eleanor szoknyáját lesimítva kedvesen a hercegre mosolygott.

– Nekem van pénzem, felség – válaszolt szinte rögtön. – Boldogan kifizetem a teát és a fagylaltot.

Lazzara megmerevedett. Damon látta, hogy Eleanor azonnal felfogta, hibát követett el. Nyilvánvaló, ha akaratlanul is, megsértette a herceg büszkeségét.

– Könyörgöm, felség, engedje meg, hogy én rendezzem a dolgot – szólt közbe nyájasan Damon. – Ön volt olyan nagylelkű, hogy megengedte, hogy megzavarjam vásárlásukat. A legkevesebb, amit tehetek, hogy viszonzom a szívességét.

Lazzara láthatóan viaskodott a lelkiismeretével, vajon sértett büszkeségével foglalkozzon-e, vagy fogadja el a lehetőséget, hogy Eleanor társaságában tölthet még egy órát.

Az utóbbit választotta. Ridegen bólintott és a karját nyújtotta a lánynak. Damon követte őket a hintóhoz, amely előtt a herceg inasai csodával határos módon utat tudtak törni a tömegben. Beszállt a hintóba és leült a párral szemben, amikor hirtelen eszébe ötlött valami. A zsebtolvajnak, a mediterrán népekre jellemző olajszín arcbőre volt. Erőltetettnek tűnt arra gyanakodni, hogy Lazzara saját honfitársa követte el a lopást, bár aki ismerte a herceget és a szokásait, például, hogy hol szokta tartani a pénztárcáját, előnyösebb helyzetben volt egy közönséges tolvajhoz képest.

Mégis valószínűbb, hogy a zsebtolvaj idegen volt, aki óvatosan megfigyelte a külföldi nemesembert vásárlás közben és könnyű célpontnak tartotta, kihasználva a forgalmi akadály okozta zűrzavart.

Pandora's TeAm

Azonban furcsa véletlennek, hacsak nem egyenesen balszerencsének számított Lazzara számára, hogy két nap alatt két atrocitás is érte.

Damon még jobban ráncolta a homlokát, amikor látta, hogy Eleanor és a herceg összedugják a fejüket és nevetnek. Őfelsége nyilvánvalóan kellően kigyógyult zavarából ahhoz, hogy bevesse sármját. A látvány ugyanolyan erős reakciót váltott ki Damonból, mint a pár perccel azelőtti jelenet, amikor Eleanor védelmezően térdelt az utcakövön elterült herceg mellett. Túlságosan is aggódott lovagja lelki békéjéért, és még ennél is túlzottabban fogékony volt az olasz Casanova kedveskedéseire. Damon egy halk káromkodással ismerte el, hogy a hirtelen beléhasító heves érzelem neve: birtoklási vágy. Nem volt értelme tovább tagadni érzéseit. Arra a következtetésre jutott, nem akarja, hogy Elle Lazzara felesége legyen. Ám nem csupán azért, mert nem akarta, hogy a lány megbánja rossz választását.

Damon összeszorította állkapcsát. Ráébredt, nem akarja, hogy a lány egyáltalán bárki más férfi felesége legyen.

Pandora's TeAm

5

Még ha hétköznapi dolgokról beszélgettek is, hagyd, hogy az úriember büszkélkedhessen tudásával és szakértelmével akkor is, ha te sokkal többet tudsz a témáról mint ő.

Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Damon alig tudta leküzdeni türelmetlenségét, míg a Covent Gardenben, a Királyi Színház felső galériáján várta Eleanor érkezését másnap este. Meg akarta akadályozni, hogy a lány titokban meghódítsa a herceget, főleg ha ennek házasság lenne a következménye.

Nem szándékozott visszautazni Európába, ahogyan azt Elle javasolta. Egy időre elege lett, az idegen országokból. És bár nem tudta pontosan, milyen jövőt szán magának, biztos volt benne, hogy akármit is akar, azt itt, Angliában akarja. Most viszont a legfőbb célja, hogy éket verjen Eleanor és Lazzara herceg közé.

Ezért amikor előző nap a Gunter's cukrászdában őfelsége említette, hogy ma este elkíséri Eleanort, és nagynénjét a Covent Gardenbe egy jótékonysági koncertre, Damon azonnal intézkedett, hogy kedve szerinti ülőhelyet kaphasson. A Királyi Színházban nem voltak magánpáholyok, de a férfi társasága a galéria egy elkülönített részében kapott helyet, a

Pandora's TeAm

színpad közelében, távoli unokatestvérének, Tess Blanchardnak köszönhetően.

Tess, mint az egyik szervező, bérelte ki a színházat és állította össze a programot, mely sokféle kulturális csemegét kínált, többek között operaáriákat és kórusműveket angol és olasz nyelven, tréfás jeleneteket és egy pantomimműsort a híres pantomimművésszel, Joseph Grimaldival. Az esemény olyan kivételesnek számított, hogy az előkelő társaság tagjai szinte versengtek a jegyekért. A régensherceg részvételére is számítottak. Tess ideje jó részében jótékonysági adományokért járt közbe, melyeket az elesett katonák családjai, valamint számos árvaház és kórház részére gyűjtöttek. Nemrégiben csatlakozott a legfiatalabb Loring lány, Lily kezdeményezéséhez, egy otthon létrehozásához hányatott sorsú nők részére, ahol menedékre lelhetnek és tanulhatnak is.

Ma estére Damon barátja, az elismert orvos, Otto Geary tiszteletjegyet kapott, mivel az este bevételeiből imádott kórháza, a Marlebone is részesülni fog. Így Damon viszonylag könnyen el tudta cipelni barátját a színházba. Bár Otto nem rajongott az operáért, kénytelen volt magára hagyni betegeit néhány órára.

Damon most Otto mellett ült, és várta Eleanor és Lazzara herceg megérkezését.

– Remélem, gyorsan lezajlik a műsor – mormogta Otto nyakkendőjét húzogatva. – Túl sok a munkám ahhoz, hogy itt lustálkodjam ebben az idétlen viseletben.

– Nem tart sokáig – nyugtatta meg Damon. – És hálával tartozol Blanchard kisasszonynak, úgyhogy maradj már veszteg.

Az orvos haragosan összevonta szemöldökét, aztán szeme ráragyogott Damonra.

– Gyanítom, hogy te is kissé nyugtalan vagy, öregfiú, látom, hogy már tíz perce csak a bejáratot lesed. Ha jól sejtem, Blanchard kisasszony iránti hálámnak semmi köze ahhoz, hogy mindenképp el akartál cipelni ide ma este. Csupán azt akartad, hogy megvédjelek.

Pandora's TeAm

– Nem ez az egyetlen oka – fojtott vissza Damon egy kényszeredett mosolyt.

– Ám kétségkívül ez az egyik. – Otto nevetése grimaszba váltott. – Nem tudom, számít-e valamit, ha melletted vagyok, mikor Lady Eleanor rájön, miben sántikálsz. Biztos vagyok benne, hogy Blanchard kisasszony jobban meg tud védeni, mint én.

– Talán. De egységben az erő.

Tess is hamarosan csatlakozni fog hozzájuk, szerencsére, gondolta Damon, mivel remélte, hogy unokatestvére le tudja csillapítani a kedélyeket. Eleanor nem fog örülni, ha meglátja, hogy nagynénjével és a herceggel Damon közvetlen közelében kapott helyet.

Ebben nem tévedett. Amikor Elle végül megjelent, Damon egyfolytában őt figyelte, s látta, ahogy a lány szeme összeszűkül, mikor rájött, milyen manipuláció áldozata lett.

Lazzara rosszallóan nézett Damonra, Beatrix néni pedig hűvös tartózkodással fejezte ki nemtetszését.

Lady Beldon soha nem bocsátotta meg, hogy Damon összetörte unokahúga szívét. Dölyfösen viselkedett, amikor a férfi udvariasan felállt a bemutatkozáshoz.

Lazzara herceg így kénytelen volt megismertetni vele rokonát, Signor Umberto Vecchit. A magas, ősz úriembert Két Szicília Királyságából nevezték ki az angol udvar diplomatájává, ő felelt a kereskedelmi ügyekért, főként a Marsala bor jól jövedelmező eladásaiért. És csupán ő nem vette észre, hogy egy percre megfagyott a levegő a társaság tagjai között, udvariaskodó, de kínos társalgásuk közben.

Szerencsére oldódott a feszültség, amikor az idős Haviland grófnő csatlakozott hozzájuk, unokája, Rayne Kenyon, Haviland új grófja kíséretében. Damon jól ismerte a grófot még ifjúkorukból, az egyetemről. Haviland akkor konok lázadó volt, illusztris családjának fekete báránya, így nem volt meglepő, hogy a közben eltelt években megpróbálta meghiúsítani Napóleon világhódító céljait – a pletykák

Pandora's TeAm

szerint a brit titkosszolgálat briliáns kémeként. A gróf nagyanyja és Lady Beldon közeli barátnők voltak. Ám amikor a bemutatkozás folytatódott, Damon némi meglepetéssel vette észre, hogy Lady Beldon elfogultsággal viseltetett a jóképű olasz diplomatával szentben, arisztokratikus merevsége jórészt felengedett, amikor beszélt hozzá, mintha diszkréten flörtölt volna vele. Az azonban egyáltalán nem lepte meg, amikor Eleanor az elterelést kihasználva számon kérte rajta a viselkedését.

– A mesterkedései rendkívül bosszantanak, Lord Wrexham. Szeretném, ha nem lihegne a nyomomban ilyen abszurd módon.

– Nem állt szándékomban – emelte fel szemöldökét ártatlanul Damon.

– Nem? Hát minek nevezi ezt? – mutatott az ülőhelyekre. – Tegnap a kiruccanásunkba ártotta bele magát, ma pedig a közvetlen közelünkben ül.

– Úgy gondoltam, örülni fog, hogy ilyen jó helyet kaptak az előadásra. Blanchard kisasszony mindent elkövetett, hogy teljesítse a kérésemet. De ha óhajtja, megkérhetem Tesst, hogy ültesse máshová az önök társaságát.

– Tudja, hogy már túl késő megváltoztatni az ülésrendet – fortyant fel Eleanor. – Nem akarok jelenetet rendezni, de figyelmeztetem: nem fogom engedni, hogy tönkretegye reménybeli kapcsolatomat Lazzara herceggel.

Szavai kihívást jelentettek, s villámló tekintete lenyűgözte a férfit. Ám bölcsen tartózkodott attól, hogy válaszoljon és tovább provokálja a lányt. Tess is megérkezett vénkisasszony barátnőjével, Jane Caruthers kisasszonnyal. Boldogan ölelte meg Damont, majd a többiekhez fordult és üdvözölte őket is.

Végül mindannyian a helyükre ültek. Tess Damon mellé, aki pontosan Eleanor és az udvarlója mögötti széken foglalt helyet.

Damon örült, hogy találkozhatott Tess-szel. A sötéthajú szépség távoli unokatestvére volt, egy a kevés rokona közül, olyan, akit nagyon kedvelt. Tesst azonban annyira lefoglalták jótékonysági tevékenységei,

Pandora's TeAm

hogy nem jutott idejük magánbeszélgetésekre, mióta Damon visszatért, Angliába.

– Olyan jó, hogy újra látlak, Damon – hajolt unokatestvére füléhez, hogy hallja őt a közönség zajongása közepette.

– Én is örülök neked, aranyom. Kitettél magadért a ma esti program megszervezésében.

– Remélem, sikeres lesz – mosolygott a lány megkönnyebbülten és büszkén. – Bárcsak már megérkezne a régensherceg, hogy megkezdhessük a műsort, mielőtt a közönség túlságosan türelmetlen lesz.

A színházat teljesen megtöltötte az előkelő társaság krémje. A csillogó tömegben mindenki a legelegánsabb öltözékében pompázott, selyem és szatén ruhaköltemények egész arzenálját vonultatták fel, ékszerek ragyogtak a gázlámpák fényében.

Damon pontosan rálátott Eleanor fedetlen tarkójára és kecses vállára, amikor a lány közelebb hajolt kísérőjéhez, és a műsorról beszélgettek.

A nyitó műsorszám angolul hangzik majd el, egy kórusrészlet Mozart Don Giovannijából, majd egy olasz ária csendült fel Gioacchino Rossini operájából, aztán pedig George Fredric Handel és az ír zeneszerző, Thomas Cooke művei következtek.

Damon hallotta, hogy Eleanor az operáról kérdezi Lazzara herceget. – kétségtelen, hogy annak az átkozott könyvnek az utasításait követve. A lány biztatására őfelsége dicsekedni kezdett, milyen különleges mértékben járul hozzá hazája a világ kultúrájához.

– Megdöbbenésemet kell kifejeznem – lamentált a herceg –, hogy egyes operáinkat angol nyelven adják elő. A hatás lesújtó lesz.

Damon előrehajolt, és beleszólt a beszélgetésükbe.

– Ellenkezőleg, felség. Sokkal vonzóbbá teszi az operát a hétköznapi angolok számára, ha értik a szövegét.

Lazzara a válla fölött elutasító pillantást vetett. Damonra.

– Mit tudhat ön erről, uram? Úgy vélem, nem az a fajta, aki értékelni tudna egy jó operát.

Pandora's TeAm

– Téved. Rendkívül élvezem az operát. Tavaly Rómában alkalmam nyílt megnézni Rossini Sevillai borbélyának bemutatóját.

– Valóban? – vonta fel meglepetten szemöldökét Lazzara.

Damon mosolygott.

– Igen, és mivel ez olyan vígopera, amelyet mi angolok is élvezünk, nem lennék meglepve, ha hamarosan bemutatnák itt Londonban, a mi nyelvünkön.

Lazzara sértődötten megborzongott, hogy érzékenységébe gázoltak, Eleanor pedig haragosan nézett Damonra. A férfi elkapta rosszalló pillantását, de elégedetten dőlt hátra székében, hogy sikerült elgondolkodtatnia a lányt, milyen hatalmas a különbség a két kultúra között.

Tess kíváncsian figyelte Damont, közben izgatott nyüzsgés söpört végig a színházon a szemben lévő galéria felől. A közönség felállt, hogy lássa őkirályi fensége, a régensherceg érkezését. Damon szinte érezte, mennyire megkönnyebbült az unokatestvére, amint a régensherceg és kísérete végül elfoglalta helyét, és megkezdődhetett az előadás.

Eleanor feszengve ülte végig az első műsorszámot, zavarta a tudat, hogy Damon mögötte ül. A férfi szédítően nézett ki fekete estélyi kabátjában, ragyogó fehér nyakkendője tökéletesen illett nap barnította bőréhez. Az érkezésekkor tudta levenni róla a szemét.

Dühe azonban segített elterelni a figyelmét Damonról. Az idegesítő gazfickó folyton megjelent a herceggel tervezett programjain, amivel az őrületbe kergette a lányt.

Mégsem tagadhatta, hogy Damon jelenléte rátelepszik idegeire és felborzolja az érzékeit. Tulajdonképpen Damon volt az ismerősei közül a legélénkebb, legvonzóbb férfi, mármint annak, aki csodálja az okos, jól informált elméket, mint például – sajnálatos módon éppen – Eleanor. Szeretett volna beszélgetni vele európai utazásairól... ám ilyen bizalmasságot semmiképpen nem engedhetett meg kettőjük között.

Azonban nagyon örült, hogy megismerhette Damon barátját, a kiváló orvost, Mr. Gearyt. Sokat hallott róla, hány súlyos beteget sikerült visszahoznia a halál torkából. Kórháza egyedülállónak számított. A

Pandora's TeAm

doktor ragaszkodott a makulátlan tisztasághoz: ezzel hitelt szerzett magának az orvosok között. Eleanor csodálta a tudós zseniket, különösen azokat, akik nem hódoltak be a társadalmi szokásoknak. Damon unokatestvérét is nagyra értékelte áldozatos jótékonykodásáért. Eleanor az utóbbi néhány hónapban többször is találkozott Tess Blanchard-ral, mivel a kisasszony jó barátnője volt a három Loring nővérnek. Mindannyian a testvérek iskolájában tanítottak, Jane Caruthersszel együtt, aki az iskola napi ügyeit intézte. És nemrégiben Eleanor megkereste Blanchard kisasszonyt, hogy megkérdezze, mivel járulhat hozzá nemes törekvéseihez a szerencsétlenek sorsának jobbításában.

Szerencsére Eleanornak sikerült elterelnie gondolatait Damonról, amikor Giuditta Pasta lépett a színpadra, és elénekelte Rosina cavatináját Rossini *A sevillai borbély*ból.

Az olasz szoprán nemrégiben mutatkozott be először Londonban, és bár eddig a kritikák nem voltak különösebben hízelgőek, Eleanort már az első pillanatban elbűvölte. Feszülten figyelt, ahogy Madame Pasta hangja briliáns ragyogással felcsendült, és amikor az ária utolsó gyönyörű taktusa is elhalt, a lány elsírta magát. Lopva letörölte könnyeit, amikor Damon átnyúlt a válla fölött, és némán felé nyújtotta zsebkendőjét.

Eleanor ösztönösen hátrafordult és egy köszönömöt rebegett, de közben pillantása találkozott Damonéval. Szíve nagyot dobbant, olyan gyengédség áradt felé a sötét mélységből, mely a jegyességük alatti bensőséges pillanataikra emlékeztette.

A férfi mindvégig őt figyelte, míg az áriát hallgatta, döbbent rá Eleanor, s a gondolatra ideges és nyugtalan lett.

Gyorsan elfordította a tekintetét, és ismét a színpadot nézte. Alig tudott odafigyelni a következő műsorszámokra, időnként mégis összeszedte magát és tapsolt a prózai jeleneteknél, mosolygott a bohózatokon és nevetett a pantomimművész előadásán.

Pandora's TeAm

A koncert végére sikerült valahogy összeszednie magát, és úgy érezte, most már higgadtan tud viselkedni, ha Damonra kell néznie.

Legalábbis addig, míg a közönség nagy tömegében lejutnak a galériáról. Lady Beldon ragaszkodott hozzá, hogy azonnal induljanak el kifelé.

Amint a társaságuk végigment a folyosón és a széles lépcsősoron, Lazzara herceg óvta Eleanort a tömeg lökdösődésétől, Signor Vecchi pedig Lady Beldont kísérte.

Már majdnem a lépcsősor aljához értek, amikor a herceg megbillent, és meglepett kiáltással lezuhant az utolsó három lépcsőfokon, majdnem magával rántva Eleanort.

A lány csupán azért maradt sértetlen, mert Damon elkapta a karját és megtartotta.

– Te jóságos ég! – kiáltott fel Lady Beldon, Eleanor pedig halkan felsikoltott.

Egy döbbent pillanat múlva kiszabadította karját Damon szorításából, leszaladt az utolsó lépcsőkön és letérdelt a herceg mellé, aki a szőnyegen hasalt, és szaporán szedte a levegőt.

– Felség, megsérült?

A válasz egy halk nyögés volt, ahogy az oldalára fordult és átkulcsolta bal térdét. Amikor azonban egy olasz tiráda szaladt ki a száján, Signor Vecchi élesen rászólt szintén olaszul, s a herceg elhallgatott.

– Ezer bocsánat – nézett fájdalmas arccal a hölgyekre.

A tömeg szétnyílt körülötte és elcsendesedett a padlón heverő, elegánsan öltözött külföldi nemesember láttán. Eleanor meghallotta, hogy Damon orvos barátjához, Ottohoz fordult:

– Tudnál segíteni?

– Megpróbálok.

Az orvos megvizsgálta Lazzara herceg sérült lábát, közben Signor Vecchi szomorúan csóválta ősz fejét.

– Attól tartok, Don Antoniót mostanában üldözi a balszerencse.

Pandora's TeAm

– Ez nem balszerencse volt, Don Umberto! – vágott vissza Lazzara ingerülten. – Valaki lelökött, ez biztos.

Eleanor erre azonnal Damonra nézett. Lehetséges, hogy őmiatta esett le a herceg a lépcsőn? Végül is közvetlenül mögöttük jött, Signor Vecchi szomszédságában. Egy kis lökés is elég lehetett, hogy kibillentse egyensúlyából Lazzarát...

Damonhoz lépett.

– Maga lökte le őfelségét? – súgta, szemöldökét összevonva.

Damon egy pillanatra rábámult.

– Tessék?

– Súlyosan megsérülhetett volna egy ilyen eséstől.

Damon állkapcsán megrándult egy izom.

– Valóban. És ön is megsérülhetett volna, mivel belekarolt.

Ám nem én vagyok a baleset oka – nézett a lányra szigorú tekintettel.

Eleanor gyanakodva folytatta.

– Furcsa, hogy a herceget mindig éri valami katasztrófa, ha maga a közelében tartózkodik.

– Csak nem gondolja komolyan, hogy ez miattam történt? – nevetett fel hitetlenkedve Damon.

– Miért ne? Addig nem érte semmi baj, míg ön vissza nem tért Londonba. És mindhárom eddigi balesetnél jelen volt.

– Ahogyan maga is – jelentette ki hűvösen Damon. – Lehet, hogy ön rendezte meg a szerencsétlenségeket, hogy a segítségére siethessen, bizonyíthassa leleményességét és együttérzését. A könyvében is ez a tanács szerepel, nemde?

– Nem! – csattant fel Eleanor. Szeretett volna visszavágni Damonnak. – Pontosan az ellenkezőjét tanácsolja. Gyámoltalannak kellene mutatkoznom előtte.

Damon lenézett a sérült hercegre.

– Inkább Lazzara tűnik most gyámoltalannak.

– Ez igencsak tetszik magának.

Pandora's TeAm

A férfi álla megkeményedett.

– Tehát úgy gondolja, én szabotáltam a herceg kocsiját és veszélyeztettem az ön biztonságát, sőt, akár az életét is, amikor a parkban kocsikáztak?

A férfi hangjából egyértelműen harag csendült ki a vádaskodásra, ám Eleanor nem hagyta abba, ő is egyre jobban dühbe gurult.

– Maga elhatározta, hogy megzavarja a románcunkat.

– És a tegnapi eset? Lazzara közelében sem voltam, amikor ellökték az utcán.

– Felbérelhetett egy zsebtolvajt, hogy rabolja ki a herceget. És most is a legjobb helyen állt ahhoz, hogy lelökhesse a lépcsőn.

Damon a lány gyilkos pillantását acélkeményen viszonozta.

– Mindössze egy a probléma, édesem. Nekem semmi közöm sincs egyik balesethez sem. Máshol kell keresnie a tettest.

Eleanor látta, hogy Damon valóban haragszik. Ám ő maga is feldühödött a gondolatra, hogy Damon annyira véget akar vetni a herceg udvarlásának, hogy képes szándékosan veszélybe sodorni Lazzarát.

– Hát persze hogy letagadja – vágott vissza élesen –, még akkor is, ha maga a bűnös.

Damon szinte felnyársalta a tekintetével. Érezhetően vibrált közöttük a levegő.

– Kételkedik a szavamban? – vált veszélyesebbé a férfi hangja.

Eleanor észrevette, hogy felkeltették a körülöttük állók figyelmét, így halkabbra vette a hangját.

– Azt nem tudom. Azt viszont igen, hogy nem bízhatok abban, hogy igazat mond nekem.

– Eleanor – szólt közbe hirtelen a nagynénje. – Gyere drágám, menjünk haza.

Damon még mindig haragtól izzó szemmel nézett a lányra.

– Ez nem a megfelelő hely a vitára. Majd négyszemközt folytatjuk ezt a párbeszédet.

Pandora's TeAm

– Egyáltalán nincs miről beszélnünk! – sziszegte Eleanor. Hátat fordított és ellépett Damon mellől.

Dr. Geary éppen akkor fejezte be a vizsgálatot.

– Nem hiszem, hogy eltört volna a csontja, felség, de kímélnie kell a térdét, mert csúnyán kificamodott. Legjobb, ha rögtön hazaviszik, és ágyba fekszik. Ha óhajtja, meglátogatom.

– Majd elküldetek a saját orvosomért, Mr. Geary – vágta rá azonnal Lady Beldon. – Nem kell tovább fáradnia.

Az orvos bizonytalanul ránézett, majd bólintott.

– Ajánlatos lenne hideg borogatást tennie a térdére, felség. És természetesen egy ideig ne mozgassa.

– Majd mi gondoskodunk róla, Mr. Geary – szólt Lady Beldon.

Signor Vecchi felsegítette a herceget, aki ezután rokona vállára támaszkodott. Még mindig erős fájdalmai voltak, s a diplomata segítségével sántikált kifelé.

– Önök Lazzara herceg kocsijával jöttek, ugye? – kérdezte Damon. – Ha szükséges, hazaviszem önt és a nagynénjét.

– Nem szükséges, uram – villant a lány szeme. – Ma estére már éppen eleget tett értünk. Rendkívül boldoggá tenne, ha a jövőben távol tartaná magát a társaságunktól.

Ezzel Eleanor megfordult és a sérült herceg után sietett, miközben a hátán érezte Damon tekintetét. A férfi iránti dühe nem csillapodott még akkor sem, amikor beszállt a herceg kocsijába a nagynénjével. Bár mire a Portman Place-hez értek és kiszálltak a hintóból, Eleanor valamelyest kezdett lehiggadni.

Talán tévedett, hogy ilyen aljas tettekkel vádolta Damont, gondolta, miközben felkísérte nagynénjét elegáns lakosztályába. Lehet, hogy gazfickó és nőfaló, ez azonban nem jelenti azt, hogy bántani akar egy ártatlan embert pusztán csak azért, mert neki udvarol. Különösen, ha ő maga már nem tart igényt a kezére. Azonban amikor kettesben maradt a nagynénjével a nappaliban, Lady Beldon egyértelműen közölte vele, mi a véleménye Damonról.

Pandora's TeAm

– Nem tetszik, hogy szóba álltál azzal az átkozott Wrexhammel, Eleanor. Nem lett volna szabad a puszta udvariassági formulákon kívül szót váltanod vele.

– Természetesen igazad van, nénikém. Mindent elkövetek majd, hogy a jövőben elkerüljem a vele való találkozást.

– Rendben. Nem szabad rossz színben feltűnnöd a herceg előtt. Bátorítanod kell őt, amikor csak lehet, és Wrexham jelenléte akadályt gördíthet az udvarlása útjába.

– Magam is tisztában vagyok vele, nénikém.

Beatrix a lányra nézett, majd gondterhelten ráncolta a homlokát.

– Azt hiszem, el kell mondanom, mit mondott Signor Vecchi.

– Mit?

– Hogy a herceg is nagy szoknyabolond – húzta el a száját az idős hölgy. – Signor Vecchi meglehetősen egyértelműen célzott rá, hogy őfelsége esetleg nem lenne jó férj a számodra. Ám én keveset adok az ilyen figyelmeztetésekre. Lazzara herceg származása és neveltetése kifogástalan, vagyona mesés. És ami a személyes ügyeit illeti... nos, valószínűleg ő sem rosszabb, mint sok más nemesember.

Eleanor elfojtotta fintorát. Korábban ő is hallotta a pletykákát a herceg kicsapongó természetéről, mégis úgy döntött, egyelőre nem foglalkozik ezzel. Azonban nemcsak azért, mert addig jó, míg nem bizonyosodik meg róla. Fanny Irwin szerint egyes szívtiprókat megváltoztathatja az igaz szerelem, így Eleanor nem akarta reménytelen esetnek ítélni a herceget pusztán a múltja miatt. A probléma talán megoldódhat, ha megtalálja a megfelelő nőt, aki el tudja nyerni a szívét.

Talán éppen én vagyok az? – töprengett Eleanor. – *Ha Lazzara herceg belém szeretne, lehet, hogy lemondana korábbi életmódjáról a kedvemért. Még Damon is megváltozhatott volna két évvel ezelőtt. Ha Damon valóban szerelmes lett volna belém, biztosan nem kereste volna fel a szeretőjét pár héttel azután, hogy engem jegyzett el...*

A fájdalmas emlékezést nagynénje hangja szakította meg.

Pandora's TeAm

– Legalább siettetheted a lánykérést a jövő heti házi összejövetelemen. És jó lenne, ha elutaznátok Rosemontba, ahová Wrexham nem tud utánatok menni.

Eleanor teljes mértékben egyetértett nagynénjével.

– Annyira akarom, hogy minden jól alakuljon – tette hozzá Beatrix, és furcsa vágyakozás érződött a szavaiból.

– Biztos vagyok benne, hogy így lesz. A házi összejöveteleid mindig ragyogóan szoktak sikerülni.

– Signor Vecchi azt mondta, alig várja már ezt a nagy eseményt.

Amikor Eleanor a nagynénjére mosolygott, Beatrix arca elpirult. Sokkal fiatalabbnak látszik, amikor az olasz úriemberről beszél, gondolta szeretettel Eleanor.

– Szerinted baj, ha bátorítom őt? – kérdezte bizonytalanul Beatrix.

– Dehogy, drága nénikém! Szerintem helyesen teszed.

– Meglehetősen nyájasan bánik velem, ellentétben Beldon-nal, aki elviselhetetlenül harapós kedvű volt. – Beatrix hirtelen kihúzta magát. – Elég a néhai férjemből. Eleanor, volnál szíves csengetni a komornámnak? Esküszöm, szinte félholt vagyok a szörnyű baleset miatt, ami a herceggel történt.

Eleanor érezte, hogy Beatrix néni kissé zavarba jött, hogy megosztotta vele legbelsőbb gondolatait, ezért gyorsan hívta a komornát, jó éjszakát kívánt nagynénjének, és elindult saját hálószobája felé a kastély keleti szárnyába

Beatrix néni magányos, bár ritkán mutatja ki. *Olyan szívmelengető lenne, ha a tartózkodó, cseppet sem érzelgős nagynénném életében először szerelmes lenne, vagy legalább találna egy úriembert, akinek élvezné a barátságát és a társaságát. Bármi történt is* – gondolta Eleanor, amint becsukta maga mögött hálószobája ajtaját –, *remélem, hogy megtalálja a boldogságot, függetlenül attól, milyen viszony alakul ki köztem és a herceg között.*

Mivel már igen késő volt, Eleanor úgy döntött, nem hívja Jennyt. Maga vetkőzött le és tette el fehérneműit. Mialatt tisztálkodott és

Pandora's TeAm

lefekvéshez készülődött, gondolatai visszatértek a színházban történtekhez, és ismét dühbe gurult. Megdöbbentette, hogy Damon olyan elszántan meg akarta fosztani őt a szerelem esélyétől. *Azért sem hagyom, hogy beleavatkozzon az életembe,* fogadta meg Eleanor, miközben belebújt a hálóruhájába. *Továbbra is igyekszem majd finoman meghódítani Lazzara herceget, és ha Damon ismét közbe mer avatkozni... Nos, egyszerűen kieszelek egy jó tervet, amivel egyszer és mindenkorra elveszem a kedvét.*

Elhelyezkedett az ágyában, hogy átböngésszen egy újabb fejezetet Fanny könyvéből, amikor halk zaj ütötte meg a fülét.

Eleanor szíve nagyot dobbant, amikor felnézett, és a hálószoba ablakában Damon arcát pillantotta meg. A lánynak leesett az álla a csodálkozástól, ahogy Damon átpréselte széles vállát az ablakon, bemászott és leugrott a szőnyegre.

Még mindig az elegáns estélyi ruháját, viselte, de nem ettől állt el a lány szava, hanem hogy kétemeletnyi magasba mászott fel egy hölgy hálószobájába, éjfél után, mert neki úgy tetszett.

– Damon! – kiáltott fel a lány izgatott, rekedt hangon. – Mi az ördögöt keres itt?

– Azt hiszem, befejezetlen maradt a beszélgetésünk – szólt hűvösen a férfi, és elindult az ágy felé.

Pandora's TeAm

6

Csókolnivalónak kell látszanod, még ha nem is áll szándékodban addig elmenni. Tereld a férfi figyelmét a szádra, könnyedén nedvesítsd meg az ajkad, vagy érintsd meg a legyeződdel. Holtbiztos, hogy felfigyel rá.

Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Eleanor félredobta a takarót és olyan gyorsan ugrott ki az ágyból, hogy megszédült. Vagy talán azért gyengült el, mert magas, jóképű hajdani jegyese éppen feléje tartott, miközben ő hiányos öltözékben állt az ágy előtt. – Nagyon jól tudja, hogy nem lenne szabad a hálószobámban tartózkodnia! – szólt rá, és az ajtó felé hátrált.

– A színházban elutasította az ajánlatomat, hogy máshol folytassuk a beszélgetést – suhant át egy mosoly a férfi arcán.

– Mert nincs mit megbeszélnünk!

Ahogy Damon közeledett felé, Eleanor védekezően felemelte a kezét.

– Damon, azonnal álljon meg!

Szerencsére a férfi engedelmeskedett, pár lépésnyire a lánytól megállt. Úgy festett, mint egy mozdulatlan gránitszobor, sötét szemei ragyogtak az éjjeli lámpa fényében.

– Azonnal távozzon!

– Addig nem, míg néhány dolgot helyre nem teszünk.

Pandora's TeAm

Damon nyilvánvalóan még mindig haragudott rá, ő pedig dühös lett a férfira.

– Komolyan beszélek, Damon! Tűnjön el, vagy hívom Peterst, hogy dobja ki.

– Dehogy hívja. Nem akarja, hogy a szolgálói itt találjanak.

Eleanor mérgében összeszorította a fogát, hiszen tisztában volt vele, hogy nem válthatja be fenyegetését. Ha behívja a szolgálókat, hogy szabadítsák meg Damontól, feltétlenül botrány törne ki. Főleg Beatrix néni rémülne meg és izgatná fel magát, ha ilyen helyzetben találná az unokahúgát.

Eleanor a pokolba kívánta Damont, de tudta, hogy a férfi tisztázni akarja a helyzetet,

Elfogadta, hogy nincs más választása, meg kell hallgatnia őt. Rezignáltan sóhajtott és karba fonta a kezét a melle alatt – ezzel viszont akaratlanul is a kebleire terelte Damon figyelmét,

Amikor a sötét szentek rátapadtak finom, fehér selyem hálóruhájára, a lány gyorsan leeresztette karjait a teste mellé, és még egy lépést hátrált.

– Rendben. Mit akar megbeszélni?

– A Lazzarával kapcsolatos helyzetet. Azt akarom, hogy hallgasson meg, Eleanor.

– Akkor halkabban beszéljen. Valaki meghallhatja.

Damon engedelmeskedett, de hangja még mindig kemény volt, amikor folytatta mondanivalóját.

– El sem tudom képzelni, miért hiszi rólam, hogy rossz szándékaim vannak a hercegével szentben. Ám nemcsak azzal vádolt meg, hogy ártani próbálok neki, hanem, hogy hazudok is.

– Nem állíthatja, hogy még soha nem hazudott nekem – vetette fel az állát Eleanor. – Miután eljegyeztük egymást, azt mondta, szakított a szeretőjével, de ez nyilvánvalóan nem volt igaz.

A férfi rejtélyes pillantással válaszolt, közben lassan az ágy lábához lépett.

Pandora's TeAm

– Ezen nem vitatkozom, de jócskán elveti a sulykot, ha azt hiszi, van valami közöm Lazzara baleseteihez. Ennek legalább annyi értelme van, mint hogy ön idézte elő a baleseteit.

– Miért okoztam volna én a baleseteit?

– Talán azért, hogy olyan helyzetbe hozza a herceget, ami önt is kompromittálja... és így kényszerítse őt a házasságra.

A lánynak leesett az álla.

– Micsoda felháborító vádaskodás!

– Pontosan olyan, mint amikor maga vádol engem, hogy szándékosan akarok ártani a hercegnek. Nem szívesen veszem, ha kétségbe vonják a tisztességemet.

– El tudom képzelni – vágott vissza Eleanor. – De be kell ismernie, igen gyanús, hogy maga mindhárom esetnél jelen volt. És ma este is közvetlenül mögöttünk jött.

Damon, tekintetét a lányra szegezve, egy lépéssel közelebb ment.

– Van egy igen fontos tényező, amiről megfeledkezik, drágaságom. Soha nem tenném kockára a testi épségét. Mivel maga a hercegbe karolt, könnyen lezuhanhatott volna a lépcsőn és megsérülhetett volna. Ha szándékomban is állt volna, hogy lelökjem őt, megvártam volna, míg maga ellép mellőle.

A lánynak el kellett ismernie, Damon azonnal közbelépett, hogy megóvja. – Emlékszem, hogy elkapta a karomat, nehogy lerántson magával a herceg – bólintott lassan.

– Igen.

– Tehát úgy gondolja, egyszerűen csak megbotlott?

– Talán. De szerintem túl sok szerencsétlenség érte mostanában ahhoz, hogy puszta véletlennek lehetne tekinteni. Lehetséges, hogy valaki valóban ártani akar a hercegnek.

– Ki?

– Halvány fogalmam sincs. – Damon elgondolkodva az ágyhoz lépett és félig ráült, a matracra.

Pandora's TeAm

Mielőtt Eleanor tiltakozhatott volna, folytatta, mintha hangosan gondolkodna.

– Megjegyeztem, hogy a zsebtolvaj külsőleg olyan volt, mintha Lazzara honfitársa volna. Hasonlóan olajszínű volt az arcbőre. Ma este a színházban azonban senki más ilyen külsejű ember nem volt a közelében Signor Vecchi kivételével.

– Signor Vecchi viszont nem lökné le a saját rokonát a lépcsőn – szólt Eleanor és homlokát ráncolta zavarában.

– Nem hinném.

– Ha valami ismeretlen próbál meg ártani a hercegnek, nagyon szeretném megtudni, ki az, hogy le lehessen állítani. Lazzara súlyosan megsérülhet.

– Én is szeretném tudni – jelentette ki Damon. – Amíg magának udvarol, ön is veszélyben lehet.

– Maga az én biztonságomért aggódik? – nyílt tágra a lány szeme

– Olyan felfoghatatlan ez, Elle?

A férfi hangszíne lágyabbá vált, és Eleanor érezte, hogy védekezése egyre gyengül.

– Azt hiszem, nem.

– Nem tetszik, hogy ilyen közeli kapcsolatot ápol Lazzarával – szólt Damon. – Ha ezek a támadások folytatódnak, ön is megsérülhet. Én pedig nem ülök ölbe tett kézzel és nem hagyom, hogy ez megtörténjen, Eleanor.

Fogva tartotta a lány tekintetét, aki hirtelen tudatára ébredt, hogy milyen lenge az öltözéke, és hogy az ágyán ül egy férfi.

– Köszönöm, hogy aggódik értem, uram – hadarta Eleanor de most már menjen. Nem kellene itt lennie – mondta újra.

Damon kajánul rámosolygott, de semmi jelét nem adta, hogy távozni készül.

– Legalább értékelje a leleményességemet. Nem engedte, hogy egy pillanatra kettesben maradjunk, hát kénytelen voltam drasztikus lépéseket tenni. Nem volt könnyű felmászni arra a nyavalyás tölgyfára az ablaka előtt.

Pandora's TeAm

Eleanor maga is meglepődött, mikor felnevetett. Szánalmas, hogyan tudta Damon megnevettetni, amikor haragudnia kellene rá, amiért a jó hírét veszélyezteti.

– Nézze – szólt Damon lezseren –, ön az olyan férfiakat szereti, akik mindig készenlétben állnak.

A lány megpróbálta elrejteni mosolyát.

– Ha dicséretet vár tőlem, megöregszik és ősz lesz, mire megkapja.

Damon a fejét rázta.

– Valószínűleg nem lesz módomban mostantól fogva tovább öregedni. A komornyikom a fejemet veszi, ha tönkreteszem az új kabátomat. Cornby egy egész áruháznyi ruhát tart, hogy úgy nézzek ki, mintha divatos úriember lennék.

Szinte kifogástalanul néz ki, gondolta a lány, talán az éjfekete haja volt kissé kócosabb a szokásosnál.

– Akkor aztán – folytatta jóval barátságosabban Damon – örülhet a halálomnak.

– Természetesen nem örülnék – halványult el a lány mosolya. Egyáltalán nem kívánta Damon halálát, Csupán nem akarta a közelében tudni, különösen, amikor ilyen előnytelen helyzetben van.

– Komolyan mondom, Damon, távoznia kell. Azt mondta, nem akar veszélybe sodorni, de a puszta tény, hogy itt van a hálószobámban, botrányt okozhat.

– Az igaz. – Mégis, ahelyett, hogy eleget tett volna a lány kérésének, Damon elhelyezkedett az ágy szélén, mint aki nem szándékozik mozdulni. – Ám azt hiszem, még tartozik nekem egy bocsánatkéréssel, amiért igazságtalanul megvádolt.

– Rendben van, bocsánatot kérek. És most már elmegy végre?

– Szerintem, ennél többet érdemlek.

– Hogy érti ezt?

– Úgy, hogy meg kell csókolnia.

Eleanor szíve kihagyott egy ütemet.

– Csókot akar bocsánatkérésként?

Pandora's TeAm

– Jöjjön ide, Elle – suttogta Damon.

A lány földbe gyökerezve állt. A férfi rekedtes hangjától kiszáradt a szája. Szórakozottan megnyalta az ajkát, és amikor Damon tekintete a szájára tapadt, Eleanornak eszébe jutott Fanny tanácsa, miszerint meg kell nedvesíteni az ajkát, hogy csókolnivalónak látsszon. Pedig egyáltalán nem akart csókolnivalónak látszani Damon előtt!

– Nem akarom megcsókolni – jelentette ki határozottan.

– Ha nem, akkor készüljön fel a következményekre. Hajlandó vagyok egész éjjel várni, ha kell. Mit fog szólni a nagynénje reggel, ha felfedezi, hogy itt töltöttem az egész éjszakát magával?

– Maga egy igazi élvhajhász gazfickó – mondta Eleanor szenvedélyesen.

– Nem tagadom.

A lány egyre dühösebb lett. Tudhatta volna, hogy nehezen szabadul tőle. Damon csak gondot okozott – és ő volt a világon a legpimaszabb férfi.

– Azt hiszem, meggondoltam magam – mormolta a lány. – Végül is örülnék a halálának.

– Na, végre, ez az az Elle, akit ismerek és szeretek – nevetett Damon.

Eleanornak ökölbe szorult a keze.

– Nem szeret engem! Sohasem szeretett!

A férfi arckifejezése furcsán higgadt lett... sőt lágy. Mégsem könyörült meg a lányon.

– Egy csók, Eleanor. Ez az ára a távozásomnak.

A lány még ellenállt, meg sem mozdult.

– Fel tudja fogni, milyen szégyentelen dolog akarata ellenére megcsókolni egy nőt?

Damon arcvonásai tovább enyhültek.

– Részemről nem szégyentelen dolog, csupán taktikai lépés. Emlékeztetni szeretném a szikrákra, melyek hiányoznak az ön és a herceg kapcsolatából.

Pandora's TeAm

Szóval erre ment ki a játék, gondolta Eleanor. Damon még mindig azt akarja bebizonyítani, mennyire kevéssé vonzódom királyi udvarlómhoz. És ismét nincs más választásom, engedelmeskednem kell.

Ám ami ennél is jobban nyugtalanította, nagy volt a kísértés, hogy engedjen a férfi kérésének. Sőt, Damon úgy látszik, tudta, hogyan érez. Figyelte őt, a szeme ragyogott, közben a köztük lévő csend hirtelen megtelt mágnesességgel. Remegés futott végig Eleanor hátgerincén, ahogy megérezte a férfi szédítő vonzását.

– Várok, Elle – mormolta Damon.

A mély, érzéki, bársonyos hang tovább gyengítette a lány ellenállását, Eleanor mélyet lélegzett. Amikor vonakodva előbbre lépett, Damon megfogta a kezét és magához húzta, széttárt lábai közé, felsőtestéhez szorítva. A lány megremegett... érezte a férfi pompás, izmos karjait, keblei a férfi kemény mellkasához értek. Mellbimbói duzzadtak és érzékenyek lettek, alig kapott levegőt, szíve vergődött a bordái között. A férfi tenyerébe vette feneke félgömbjeit, még közelebb húzva magához a lányt, olyan közel, hogy Damon lélegzete a száját perzselte. És itt megállt.

– Nos? – kérdezte Damon.

– Mit nos?

– Meg kell csókolnia, nem emlékszik? – Karjánál fogva az ölébe húzta a lányt, hogy oldalt ült a férfi kemény combjain. Eleanor tudta, most Damon addig nem hagyja békén, míg eleget nem tesz a kérésnek, így hát gyorsan hozzányomta Damonéhoz. Még ez a rövid érintés is felizgatta Eleanort, ám a férfi csalódottan ráncolta homlokát.

– Bocsánatkérésnek aligha felel meg ez a kis puszi. A sértett hiúságomat le kell csillapítania. Még mindig égetően szúr.

– Akkor továbbra is szúrni fog. A leghalványabb elképzelésem sincs, hogyan csillapítsam túlzott hiúságát.

A férfi szemei ragyogtak.

– Engedje meg, hogy megmutassam... – Kezét a lány vállára téve hanyatt fektette Eleanort az ágyon úgy, hogy a lány lába továbbra is a

Pandora's TeAm

combjain nyugodott. A férfi rabul ejtő pillantásától a lány szíve a torkában dobogott, visszatartotta lélegzetét, miközben Damon lassan fölé hajolt és megcsókolta. Amikor a férfi nyelve gyengéden a szájába csúszott, Eleanor felnyögött. Damon rögtön elhúzódott, felemelte a fejét, hogy láthassa a lány arcát.

– Erről beszéltem... a szikrákról – a férfi hangja még rekedtebbé vált.

A lány is érezte a szikrákat. Izzó forróság égette a testét.

Damon újra ráhajolt és csókolni kezdte.

Tiszta őrültség visszacsókolni, futott át Eleanor agyán, mégis teljesen megnyílt előtte. Hogyan is állhatott volna ellen a tűznek, amit a férfi felszított benne? Hogyan küzdhette volna le a szédítő száguldást, amit csakis Damonnal élt át? A lány minden ellenállása szertefoszlott, vágya egyre nőtt. Ez minden nő álma, hogy ilyen szenvedélyesen csókolja a szerelme, mindent elsöprő hévvel. Mintha a mennyországban járt volna. Damon ajka cirógatta, bűnbe vitte, felizgatta, ahogy nyelve táncot járt a lány szájában. A férfi közelebb húzta magához, Eleanor érezte a testét, erős izmait, széles mellkasát, keménységét, szinte elolvadt a karjaiban. Keblei elnehezültek, mellbimbói megkeményedtek, miközben édes, különös fájdalmat érzett a combjai között.

Damon csókjai egyre perzselőbbekké váltak, a lány szívverése még hevesebben reagált a férfi érintésére, illatára, ízére.

Közben a férfi hosszú ujjaival átfogta a keblét. Eleanor felsóhajtott és kibontakozott a varázslatos csókból. A férfi meleg keze birtokba vette a keblét, ő pedig megragadta Damon csuklóját.

– Damon, most már elég – mondta szaggatottan.

– Tényleg? – emelte fel szemöldökét Damon. – Élvezte, ahogy simogattam, Elle.

– Nem. Egyáltalán nem.

– Pedig a mellbimbói csaknem átbökik a hálóruháját. A teste árulkodik, drágám.

A lány végignézett magán. Az ágyra hulló lámpafényben látszott, hogy mellbimbói keményen ágaskodnak. Arca lángba borult.

Pandora's TeAm

– Nem lenne szabad hálóruhában látnia.

– A legszívesebben hálóruha nélkül látnám.

Lassan elkezdte kigombolni a lány ingvállát. Eleanor a férfi pimaszságára fogta saját izgatottságát, mégsem volt ereje leállítani őt. Még akkor sem, amikor a keze a nyakához ért. Borzongató érzés volt, ahogy Damon kiszabadította a kebleit és sötét szemei gyönyörködtek a látványban.

Közben finoman megfogta az egyik duzzadt bimbót, és gyengéden, varázslatos ügyességgel cirógatni kezdte. A lány lehunyta a szemét és halkan felnyögött... ám ez még inkább felbátorította a férfit. Addig simogatta és dédelgette, míg már fájt. Azonban még ez sem volt elég.

– Meg akarlak kóstolni – mormolta, és ráhajolt a lány keblére.

Eleanor egy utolsó, hiábavaló erőfeszítéssel megpróbált úrrá lenni kábult érzékein.

– Megkóstolni?

– Éhezem rád, Elle – forró lehelete szinte égette a lány bőrét. – Lefogadom, hogy nincs nálad finomabb falat.

A lány a férfi vállának nyomta tenyerét, hogy távol tartsa magától.

– Ezt nem hiszem, mivel nagyszerű séfje van.

– Honnan tudja, milyen a séfem? – nézett rá hirtelen Damon.

– Pletykákból.

– Odafigyel a rólam szóló pletykákra?

Minden idegszálammal, gondolta Eleanor.

– Ha nem akarnám is meghallanám, amikor egész London önről beszél.

Halvány mosoly játszadozott Damon szája körül.

– Tényleg éppen most akar a séfemről beszélgetni?

– Megmondtam, hogy semmiről sem akarok magával beszélgetni.

– Jó, akkor maradjon csöndben, szerelmem...

Két kezébe vette a lány fedetlen keblét, és ráhajolt. Eleanor hirtelen nem kapott levegőt. Damon korábban nem engedett meg magának ilyesmit... Forró ajkának érintésére jóleső borzongásjárta át a lány testét,

Pandora's TeAm

ám amikor a férfi a nyelvével súrolta a mellbimbóját, a lány halkan felsikoltott.

Damon összezárta ajkait az egyik duzzadt mellbimbó felett, és behúzta a szájába. A lány háta ívben megfeszült a matracon, tüzes villám futott végig rajta, le egészen az ágyékáig.

– Damon... hagyja abba – suttogta.

– Még egy pillanat...

A lány úgy érezte, nem bír ki még egy pillanatot ebből a csodálatos kínzásból. Ám a férfi tovább nyalogatta, majd foga közé vette a mellbimbóját, és erősen szívni kezdte.

Eleanor feladta a küzdelmet. A férfi elkábította, de ő nem bánta. Sürgető vágy árasztotta el, mely egyre jobban lüktetett, testének titkos barlangjában, a combjai között.

Önkéntelenül a mellére szorította Damon fejét, hogy még közelebbről érezze kínzó, nyugtalanító száját. A vágya még magasabbra szökött, amikor megérezte, hogy Damon térde a combjai közé ékelődött.

Megpróbált kitérni az erotikus nyomás elől, ám amikor a férfi lassan felemelte hálóruhája szélét, megijedt és összeszedte minden erejét, hogy tiltakozzon.

– Damon... ezt nem...

A férfi egy utolsó csókot nyomott a keblére, majd felemelte a fejét. Szeme sötéten izzott, ahogy a lányra nézett.

– Nem kíváncsi rá, milyen gyönyört tudnék mutatni önnek?

– Igen, nem... Nem tudom.

– Nem áll szándékomban elvenni a szüzességét, ha emiatt aggódik.

A lány arca megrándult.

– Könyörgöm, ne. Épp eléggé botrányos, amit most tesz.

A férfi mosolya jobban melegítette, mint a tekintete.

– Hogy tartja a mondás? Ha lúd, legyen kövér?

– Egyáltalán nem vagyok lúd. Maga viszont egy róka.

Halk nevetés volt a válasz, Damon becsúsztatta ujját a lány combjai közé és könnyedén ráhelyezte a lány vénuszdombjára.

Pandora's TeAm

Eleanornak elállt a lélegzete.

Azok az átható, gyönyörű, sötét szemek elvarázsolták...

Egy sötét hajtincs Damon homlokára hullott, ahogy várakozva nézte a lányt. Tekintetével fogva tartotta, szétzúzva összes maradék ellenállását.

– Csitt, engedje, hogy örömet szerezzek, Elle.

– Igen... – suttogta a lány.

Kutató ujjaival Damon csalhatatlanul megtalálta a lány kelyhét, szétnyitotta a selymes szirmokat és simogatni kezdte.

Eleanor minden idegszála megfeszült, teste lángolt, lélegzete elakadt. Damon korábban is ébresztett már vágyat benne a csókjaival, ám soha nem ment tovább annál, hogy a ruháján át megsimogatta a mellét. Egészen mostanáig.

Ujjai lágyan simogatták a selymes nyílás közepét, kényeztették a benne megbúvó bimbót. A lány megfeszült és lehunyta a szemét. Nyöszörgés tört elő a torkából, Damon felfogta a hangot a csókjával, sokkal gyengédebben, mint az előbb. Szája égő selyemként tapadt a lányéra, forró, kígyózó nyelve lassú, érzéki ritmusban dolgozott, egyre fokozva a lány testében kavargó forróságot, mely a combjai közt volt a legerősebb.

A lány keze Damon haját simogatta, selymes fürtjeit tekergette, miközben lázasan viszonozta csókjait. Érzékeibe belevésődött a férfi illata, bőre tapintása, közben nyugtalan fájdalom járta át. Bőre felforrósodott és érzékennyé vált, mintha láza lett volna.

Ez a láz egyre magasabbra szökött, ahogy a mindent elárasztó tűz birtokba vette a testét.

Eleanor kétségbeesetten engedte el a férfi haját, vállaiba kapaszkodott, ráfonódott izmos testére. Ám egyre fokozódó vágya csak tovább bátorította Damont.

Még szorosabban ölelte a lányt, még sürgetőbben, olyan sóvárgást keltve benne, amiről Eleanor korábban el sem hitte, hogy létezik. Még

Pandora's TeAm

soha nem élt át ennyire intenzív érzéseket, ennyire megzabolázhatatlan vágyat...

Aztán hirtelen mintha lángok lobbantak volna benne, egyszerre robbanást érzett, amely a gyönyör borzongató hullámaival árasztotta el testének minden porcikáját.

Antikor vadul felkiáltott, a férfi csókjai tompították el a torkából feltörő hangokat.

A hihetetlen boldogság végül csillapodni kezdett. Eleanor kábultan feküdt egy végtelen pillanatig. Lélegzete hangos és ziháló volt. Végül kinyitotta a szemét, és Damonra nézett.

A férfi mosolygott, és végighordozta pillantását a lány égő arcán.

Eleanor megnyalta kiszáradt ajkát, és megpróbálta visszanyerni hangját.

– Szóval ez az, amiből akkora ügyet csinálnak – suttogta rekedten. – El sem tudtam képzelni...

– Mit, szerelmem?

– Hogy a szeretkezés ennyire... csodálatos lehet.

A férfi lágyan megcsókolta a homlokát.

– Igen, valóban csodálatos lehet. Bár ennél még sokkal többet kell megmutatnom magának.

És mintha tettekkel akarná bizonyítani szavait, Damon a lány két széttárt combja közé helyezkedett és testével betakarta a lányét. Amikor ajkuk összeforrt, Eleanor érezte a férfi erekcióját a szatén térdnadrágon keresztül.

Damon lejjebb ereszkedett, merev férfiasságát hozzáigazította Eleanor kelyhéhez...

Aztán hirtelen megállt.

Teljesen váratlanul maga Damon vetett véget a csábításnak, a lány meglepetésére és megkönnyebbülésére.

Szorosan lehunyta szemét, mintha szenvedne.

– Semmit sem szeretnék jobban, mint szenvedélyes szeretkezéssel tölteni ezt az éjszakát magával, Elle, de nem lenne tisztességes tőlem.

Pandora's TeAm

– Nem. Nem szeretkezhetünk, Damon. Tudja, hogy a leendő férjemnek tartogatom magam.

Veszteségérzet töltötte el a lányt, amikor a férfi a szaván fogta. Damon oldalra hengeredett, de nem távolodott el a lánytól. Felkönyökölt és nézte őt.

– Ezen könnyen segíthetünk – szólalt, meg.

– Hogy érti ezt?

Damon egy hosszú pillanatig habozott.

– Úgy értem, hogy engem kellene választania, Elle, nem pedig a drágalátos herceget.

Pandora's TeAm

7

Ne hagyd, hogy a férfi azt higgye, a házasság béklyóba akarod kényszeríteni őt, különben megijed és hanyatt-homlok elmenekül!

Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Néhány szívdobbanásnyi ideig Eleanor mozdulatlanul feküdt. Bizonyára rosszul hallotta Damon szavait.

– Most tréfál, természetesen – szólalt meg végül magas, remegő hangon.

– Éppen ellenkezőleg. Abszolút komolyan beszéltem. Úgy gondolom, hozzám kellene feleségül jönnie, Elle.

Azon az éjszakán Eleanor másodszor is kiugrott az ágyából. Hirtelen szembefordult Damonnal és rámeredt. Először döbbent hitetlenséggel, majd összeszűkült szemmel, gyanakodva, és azon töprengett, ezúttal milyen fondorlatot eszelt ki a férfi.

– Miféle játszmát játszik velem, Damon? – kérte számon, figyelmeztető hangsúllyal.

– Ez nem játszma, biztosítom önt.

Eleanor bizalmatlanul álldogált, megpróbálta kitalálni a férfi célját, aztán észrevette, hogy Damon pimaszul bámulja fedetlen kebleit.

– Ha akár egy percig is azt hitte, beleegyezem a házasságunkba – gombolta be sietve hálóruháját Eleanor –, akkor bizonyára elment a józan esze.

Damon arcán csúfondáros mosoly jelent meg.

Pandora's TeAm

– Szellemi képességeimről alkotott véleménye mélyen sértő, kedvesem.

– Szerintem nem eléggé!

A férfi egy pillantást vetett az ajtóra.

– Azt ajánlom, halkabban beszéljen, ha nem óhajtja, hogy a szolgálói felfedezzék, hogy egy férfit rejtett el a hálószobájában.

– Nem én rejtettem el – vágott vissza Eleanor, ám valóban lehalkította a hangját. – Ön saját maga rejtőzött el. Most pedig szeretném, ha távozna.

Mivel a férfi nem mozdult, a lány a szekrényéhez sietett, és felvett egy köntöst. Így legalább magabiztosabban tud szembenézni Damonnal, hogy kevésbé hiányos az öltözéke. Továbbra is hitetlenül csóválta a fejét.

– Valami baj lehet a fejével, Damon. Nem tudok más magyarázatot találni, miért akarná megújítani a lánykérését, azok után, ami a múltkor történt.

A férfi rejtélyes tekintete nem erősítette meg abban, hogy valóban lelkesen tette ezt a megdöbbentő ajánlatot. Mosolyából pedig még biztosabban látszott, hogy egyáltalán nem gondolta komolyan.

– Maga egyáltalán nem óhajt engem feleségül venni, ahogyan én sem óhajtok nőül menni magához – mondta a lány nyugodtabb hangon. Logikusan próbált érvelni, nem hagyta, hogy Damon felbosszantsa, pedig ehhez a férfi nagyon értett.

– Ez nem igaz. Én valóban azt akarom, hogy maga legyen a feleségem – ült fel az ágyon Damon.

– Miért?

– Több okból. Először is, remekül összeillünk. Jó házasság lenne a miénk.

Erre a váratlan feltételezésre Eleanor szívét éles fájdalom szorította össze.

– Valamikor én is így gondoltam, de most már nem. Maga nem nősülős fajta, Damon. Már az első találkozásunkkor is sejtettem, de

Pandora's TeAm

botor módon meggyőztem magam az ellenkezőjéről. Ha házasságról van szó, az a véleményem, hogy egyáltalán nem illünk össze.

– Nem tagadhatja, hogy fizikailag nagyon megfelelünk egymásnak.

– Talán. Ám aligha van köztünk több testi vágynál.

A férfi szája ismét mosolyra húzódott.

– A testi vágy hatalmas erő lehet. – Keze megérintette a szatén térdnadrág dudorát, még mindig ágaskodó férfiasságának bizonyítékát.

– Ez is csak az én igazamat bizonyítja – jelentette ki Eleanor. – Maga a pillanat hevében cselekszik, pontosan úgy, ahogyan korábban, amikor megkérte a kezemet. A szenvedély vezérli, olyankor nem számítanak a házasság elleni kifogásai – és látja, mi lett a vége? Szinte azonnal megbánta, hogy eljegyeztük egymást.

Damon nem válaszolt erre az érvelésre.

– Az ágyamba akarom vinni, Elle – szólalt meg kimért hangon. – Ám csupán egyetlen becsületes módon kaphatom meg önt: házasságot kell kötnünk.

A lány tisztában volt vele, hogy a férfiak a szépségéért is udvaroltak neki, nemcsak a származása és a vagyona miatt, s Damon most kertelés nélkül ki is mondta. Ha felkelti egy férfi vágyát, ez nem jelenti azt, hogy a szívét is megnyeri, márpedig neki csakis ez számított. Attól félt, soha nem talál olyan férfit, aki önmagáért szereti, és Damon két évvel ezelőtti csalárdsága csak megerősítette ezt a félelmet.

– Továbbra is úgy gondolom, valamiféle kegyetlen játszmát űz velem – harapta be ajkát a lány.

A férfi arcvonásai azonnal meglágyultak.

– Higgye el, ez nem játék, Eleanor.

– Akkor miért ajánl ennyire abszurd dolgot? Kezdem azt hinni, megpróbál eltéríteni a Lazzara herceggel való románcomtól, ám túl bizarrnak érzem, hogy pusztán emiatt ajánlja saját magát.

– Egyáltalán nem bizarr. Meg akarom védeni a hercegtől, de mind ez idáig képtelen voltam ezt megértetni magával.

– Tehát csak azért kéri meg a kezemet, mert kötelességének érzi, hogy megvédjen? – ráncolta homlokát a lány.

Pandora's TeAm

– Jórészt. Nem akarom, hogy Lazzarához menjen feleségül. Ő a legkevésbé sem megfelelő férj önnek.

– Ezt nem önnek kell eldöntenie.

– A herceg csak fájdalmat okoz majd. – Damon sötét szemei a lány arcát pásztázták. – Ha annyira ragaszkodik a házassághoz, hozzám kell feleségül jönnie. Sokkal jobban jár velem, mint a herceggel.

Eleanor fejében kavarogtak a gondolatok, kezét homlokához emelte. *Talán Damon valóban meg akar védeni a csalódástól. Ha ez igaz, valóban tiszteletre méltó gesztus tőle. Viszont a Damonnal kötött házasság túlságosan is sebezhetővé tenne. Újra beleszeretnék, ő pedig még nagyobb fájdalmat okozna, mint korábban.*

– Köszönöm, hogy törődik velem – mondta végül –, de nincs szükségem a lovagiasságára. Nem akarom, hogy a kedvemért feláldozza magát.

– Ez nem lenne áldozat, Elle. – Mivel a lány nem válaszolt, Damon visszaült az ágyra, a fejtámlának támasztott párnákra dőlve. – A Rómeója nem fogja boldoggá tenni – tartott ki a véleménye mellett.

– És maga igen?

– Szeretném megpróbálni.

A határozott kijelentés szirénhangja csábítónak tűnt. A lány tudta, nem szabad komolyan vennie Damon kedveskedését.

– Ön már eljátszotta ezt a jogot két évvel ezelőtt – válaszolt végül.

A férfi tekintete egy pillanatra elsötétült.

– Nem tagadom. Viszont ez nem jelenti azt, hogy a hercege jobban bánna önnel. Valóban azt hiszi, Lazzara törődik egy mákszemnyit is az ön boldogságával? Az örömével? Hogy érdekelné, vajon elégedett-e a felesége? Gyanítom, hogy a hitvesi ágyban sokkal jobban érezné magát velem, mint vele. Valójában épp most bizonyítottuk be. És ez még csak ízelítő volt abból, amit várhat tőlem a szeretkezéseink során, miután összeházasodtunk.

Pandora's TeAm

Eleanor elpirult, ahogy eszébe jutott a kábító élmény, melyben Damon az imént részesítette. Sejtette, hogy hihetetlen gyönyört képes nyújtani, és igaza lett.

– Lehet, hogy így van – bólintott a lány –, de pusztán az, hogy csodálatos szerető, még nem garantálja, hogy jó férj is lenne. A házasság alapja több kell, hogy legyen a testi vágynál.

– A testi vágy már megvan.

– A miénk csupán érdekházasság lenne.

– És mi ebben a rossz? A mi társadalmi osztályunkban sokan házasodnak pusztán a vérvonal továbbörökítése céljából.

Eleanor alig kapott levegőt.

– Olyan fontos önnek, hogy továbbörökítse a vérvonalát? Ezt eddig még sosem mondta.

A lány meglepetésére Damon szeméből szomorúság tükröződött. Válasza abszolút őszintén hangzott.

– Mindig is tudatában voltam, hogy tartozom a rangomnak. Az évek pedig múlnak. Ideje, hogy fontolóra vegyem kötelességem teljesítését.

A lány makacsul összeszorította a száját.

– Ha komolyan azért akar megnősülni, hogy tovább örökíthesse a címét, bármelyik úrihölgy megfelelne a céljainak.

– Nekem csak maga kell, Elle, senki más – nézett mélyen a lány szemébe.

Annyira akart hinni Damonnek, mégsem merte vállalni a kockázatot.

– Nos, nem akarok érdekházasságot kötni. Ha ez lett volna a szándékom, számtalanszor férjhez mehettem volna. Tucatnyi kérőm volt, de valamennyit kikosaraztam.

– Valamennyit? – nézett rá kíváncsian Damon. – Tudtommal háromszor is eljegyezte magát...

Eleanor habozott.

Második rövid jegyessége dacos, meggondolatlan reakció volt Damon árulására. Miután a férfi megalázta azzal, hogy egy könnyűvérű nővel folytatott viszonyt, Eleanor azt akarta, hogy valaki őt is kívánja, vonzódjon hozzá. Szerencsére azonban gyorsan észhez tért, és

Pandora's TeAm

visszavonta Morley báró lánykérésére adott ígéretét. A harmadik, még ennél is rövidebb jegyessége pedig egy nemesemberhez fűzte, ez azonban csupán egyszerű csel volt. Soha nem állt szándékában hozzámenni, ahogyan a harmadik vőlegény sem őt akarta elvenni.

– A múlt nyáron egy pár óráig Lord Claybourne jegyese voltam – vallotta be vonakodva Eleanor.

Damon szemöldöke magasra húzódott.

– Claybourne jegyese? Egy pár óráig? Szeretném, ha megmagyarázná.

Eleanor legyintett.

– Hosszú történet. Elég az hozzá, hogy Heath megkért egy szívességre, hogy segítsek neki elnyerni Lily Loring kezét, és én készséggel beleegyeztem. Az eljegyzésünk azonban semmit sem számított, mivel csak színleltük, és nagyon kevesen tudtak róla. Ám ez nem jelenti azt, hogy további felbontott eljegyzéseket akarok megkockáztatni. Ha beleegyeznék, hogy a maga felesége leszek, ki hinné el, hogy ezúttal valóban eljutunk az esküvőig? Fennáll a veszélye, hogy kacér nőként tartsanak majd számon.

– Ez alkalommal összeházasodnánk – biztosította Damon.

A lány szenvtelenül vállat vont, bár egyáltalán nem maradt közömbös a férfi iránt.

– Nos, nincs értelme ezen meditálni, mivel nem szándékozom feleségül menni önhöz.

– Miért nem?

Eleanor elfordította tekintetét, hogy elrejtse sebezhetőségét. A tagadhatatlan igazság az volt, hogy Damon soha nem tudta volna úgy szeretni őt, ahogyan a lány akarta – ahogyan szüksége volt rá –, hogy szeressék. Egy házasság, ahol a vonzalom ennyire mélységesen egyoldalú, még fájdalmasabb lett volna, mint egy rideg érdekházasság.

– Azért, mert én egy romantikus lélek vagyok – felelte. – Ez a legfőbb különbség köztünk, Damon... amiért nem illünk össze. A

Pandora's TeAm

házasságomban igaz szerelmet akarok. A férjem legyen szerelmes belém.

Damon csak nagy sokára válaszolt, és a hangja meglehetősen nyers volt. – Túl nagy fontosságot tulajdonít az igaz szerelemről alkotott elképzelésének, Eleanor.

– Talán. De tudom, hogy létezik. Marcus is megtalálta az igaz szerelmet Arabella oldalán. Magam sem adom alább. – Egy lépéssel közelebb ment Damonhoz, kezét önkéntelenül felé nyújtotta, mintha könyörögne. – Meséltem a gyerekkoromról, mikor még éltek a szüleim. Milyen magányos voltam akkor, és utána is, amikor az özvegy nagynénémmel kellett élnem, aki soha nem akart gyereket.

A lány hangja még halkabb lett.

– Én nem akarom átélni ugyanezt a magányosságot a házasságomban, Damon. Fontos akarok lenni a férjem számára. Nagyon fontos. A családom számára is. A gyerekeimnek akarom juttatni mindazt a szeretetet, amit soha nem kaptam meg a szüleimtől. Azt a fajta szeretetet, amit Marcus és én éreztünk egymás iránt gyerekkorunkban. És maga nem tudja ezt megadni nekem.

Damon tekintete elfelhősödött, a lány érezte, hogy az ő szerelmi vallomása jutott az eszébe, amit a rózsakertben tett, amikor teljes lelkét megnyitotta előtte. Megalázó volt számára, ha arra gondolt, mennyire reménykedő és boldog volt akkor.

– Kétlem, hogy Lazzara önnek adja a szívét – mondta Damon.

– Honnan tudjam, ha meg sem próbálom? Úgy értem, megpróbálom meghódítani őt, Damon.

Látta, hogy egy izom megrándul Damon állán, ahogy igyekezett megőrizni higgadtságát.

– Lazzara nem a megfelelő férj magának – mondta újra. – Én jobb lennék.

Eleanornak ismét megsajdult a szíve. Gyengébbik fele szeretett volna igent mondani. Mégis, az izgató reményt, ami átjárta ha arra gondolt, hogy Damon felesége legyen, kioltotta a félelem, hogy ismét

Pandora's TeAm

csalódnia kell majd. Soha többé nem akarta átélni a megcsalatás kétségeit és fájdalmát.

– Nem hiszem, hogy maga jobb férjem lenne, Damon – szólt halkan –, mert nem szerelmes belém. Korábban is ez volt a tényleges probléma: soha nem szeretett igazán. Ha szeretett volna, nem tartott volna szeretőt.

Damon egyenesen a szemébe nézett.

– Sajnálom, hogy megbántottam, Elle. Biztosíthatom, hogy ez többé nem fog megtörténni.

A lány mélyet lélegzett.

– Valóban nem, mivel nem leszek olyan bolond, hogy újra kínos helyzetbe hozzam magam.

Damon idegesen a hajába túrt.

– Most nem tartok szeretőt. Már egy jó ideje.

– Nem kétlem. Még nem volt lehetősége, hogy szerezzen egyet, mivel csak most tért vissza Angliába.

– Bőven lett volna lehetőségem, higgye el – mosolyodott el keserűen. – De nem akarok szeretőt. Magát akarom. Feleségemnek.

Eleanor határozottan megrázta a fejét.

– Mi lenne, miután házasságot kötöttünk? Azt mondta, amikor felbontottam az eljegyzésünket, hogy nem ígér hűséget nekem.

– Most viszont ígérek. Hajlandó vagyok nemi absztinenciát fogadni, ha kívánja.

A lány hátralépett és a férfi arcát fürkészte.

– Meddig?

– Ameddig meg nem győzöm, hogy jöjjön hozzám feleségül.

– Egy hónapig sem tartaná be.

– De igen, Elle.

A sötét szemekben ragyogó bizonyosság olyan meggyőzőnek tűnt. Hinni akart a férfinak, ám bolondság lenne hitelt adni Damon ígéreteinek. Eleanor kihúzta magát, az ablakra mutatott amelyen át a férfi a hálószobájába jutott.

Pandora's TeAm

– Sajnálom, Damon, de soha többé nem tudok megbízni önben. Most pedig lenne szíves leszállni az ágyamról és távozni? Ennek a vitának semmi értelme.

A férfi hosszasan tétovázott.

– Rendben. Ezzel azonban nincs vége a beszélgetésünknek.

– De igen.

– Engedje meg, hogy ellentmondjak. – Felállt az ágyról, ahogy a lány parancsolta, ám nem az ablak felé indult, hanem lassan a lányhoz lépett. Eleanor nem mozdult, – ami hiba volt, jött rá azonnal. Mielőtt kitalálhatta volna a szándékát, Damon átölelte és magához szorította.

– Nem hagyom, hogy Lazzarához menjen feleségül, Elle.

– Nem tudja megakadályozni – vetette fel állát a lány.

A férfi szemei szikrát szórtak.

– Akkor nincs más választásom – mormolta mély, mámorító hangján –, rá kell vegyem, hogy megcsókoljon.

A lány szíve nagyot dobbant, ahogy a csábító száj közeledett az övéhez, mégis egy helyben maradt, képtelen volt tiltakozni. A férfi tenyere körbefogta az arcát, Damon rabul ejtette az ajkát egy mély, bizalmas, cirógató csókkal.

Szíve hevesen vert, teste újra megremegett, míg végre a férfi elengedte. Eleanor hátrahúzódott, kábultan, zavartan... Nyilvánvaló, hogy ez volt Damon célja. Látszik az arcán, kimondottan élvezi, hogy zavarba hozta.

– Álnok módon kihasználja, hogy nehezen tudok ellenállni a csábításának – panaszolta Eleanor.

– Pontosan erre számítok. – A férfi tekintetében egyértelmű kihívás tükröződött. – Ne becsülje le az eltökéltségemet, Elle.

Lehajolt, hogy ismét megcsókolja, de mostanra a lány összeszedte maradék akaraterejét, és ellökte magától Damont.

– A fenébe, Damon, hagyjon már békén! Különben nem vállalom a felelősséget a következményekért.

A férfi ajka halvány mosolyra húzódott,

Pandora's TeAm

– Kérése számomra parancs, hölgyem – hajolt meg, majd a nyitott ablakhoz lépett.

Tétovázva megállt, visszanézett a lányra.

– Ígérje meg, hogy vigyáz magára, amikor Lazzara társaságában van, Eleanor. Folyamatos balesetei önt is veszélybe sodorhatják. Komolyan kell vennie az esetleges fenyegetést,

– Most kizárólag maga jelenti az egyetlen fenyegetést számomra – vágott vissza ingerülten a lány.

– Ígérje meg, Elle – mondta Damon újra, határozott hangon.

– Rendben, megígérem! Most már távozik végre?

Damon az ablakpárkányon ült, majd átvetette magát az ablak alatti tölgyfa egyik ágára. Eleanor elhatározta, hogy már reggel szól nagynénje kertészeinek, metsszék le az ablakáig nyúló faágakat, nehogy Damon újra bejuthasson a hálószobájába. Figyelte, ahogy a férfi lemászott és eltűnt a szeme elől, majd bezárta az ablakot és elhúzta a sötétítőfüggönyt. Bemászott az ágyába, a párnáiba temetkezett, a végsőkig elkeseredve az események alakulásán.

Cafka módjára viselkedett, hagyta, hogy Damon botrányos dolgokat műveljen a testével. Önkéntelenül megérintette duzzadt ajkát, felidézve a hihetetlen gyönyört, melyben a férfi részesítette... és ez még csak ízelítő volt abból, amit várhatna tőle a hitvesi ágyukban.

Nemcsak megtörte ellenállását, még volt képe házassági ajánlatot is tenni, csupán azért, hogy megakadályozza Lazzara herceggel való románcát.

Micsoda arcátlanság! A lány nem kérdőjelezte meg, hogy aggódik a biztonságáért, ám a lánykérésben nem tudott komolyan hinni. Sőt, aligha volt kétséges számára, hogy amint szakítana a herceggel, Damon valamilyen módon igyekezne kibújni a házasság béklyói alól.

És ha netán mégis komolyan gondolta a lánykérést?

Akkor sem mennék hozzá, fogadta meg Eleanor. *Szilárdan eltökéltem, hogy rendezem az életemet. Természetesen először le kell*

Pandora's TeAm

küzdenem szánalmas rajongásomat Damon iránt. A bosszantó gazfickó kérdőre vont, feldühített, meghódított és a végtelenségig felajzott,

Damon varázslatos képességgel rendelkezett, hogy megszerezze amit csak akar, most viszont engem akart.

Eleanor beharapta alsó ajkát. Egyszerre akart átkozódni és imádkozni: elátkozni Damont és imádkozni, hogy megszabadulhasson tőle.

Pokolba vele!, gondolta. Hasra fordult és arcát a párnába fúrta. *Nem akar feleségül venni, akármit is állít. Ám ha mégis, nem fog megkapni!*

Vajon valóban feleségül akarom venni Eleanort? – töprengett Damon, ahogy óvatosan lefelé mászott a lány ablaka alatti tölgyfáról. Az igazat megvallva, nem volt annyira bizakodó meggondolatlan házassági ajánlatát illetően, ahogy hangoztatta. Ő maga csaknem annyira megdöbbent tőle, mint Elle.

Természetesen meg akarta óvni a lányt Lazzarától. Pokolian idegesítette Eleanor terve, miszerint behálózni készül a herceget, csakúgy, mint a lány szerelemről és házasságról vallott romantikus elképzelései.

Damon mégsem tagadhatta, hogy a lány egyik vádja hátborzongatóan közel járt az igazsághoz. Ismét a pillanat hevében cselekedett; féktelen vágya miatt a vér az agyából az ágyékába áramlott, vele együtt a bölcsesség utolsó morzsája is, hogy tanuljon saját korábbi lánykérési tapasztalatából. Még most is kemény erekciója volt, ezért időnként fájdalmas grimaszt vágott, miközben ereszkedett lefelé a fáról.

Meg is érdemled, amiért csaknem elcsábítottad a saját ágyában, te szánalmas senkiházi, morogta magának.

A vágy keltette őrület, amely két évvel ezelőtt megfertőzte, ismét rátört, amint újra találkozott Eleanorral. Fákra mászott, a koromsötétben, botrányos helyzetet idézett elő, amikor késő éjszaka belopózott egy előkelő fiatal hölgy hálószobájába, és most azon töri a fejét, hogyan térithetné el őt hercegi udvarlójától.

Pandora's TeAm

De legalább az eddigi nyugodt, unalmas élete kissé felpezsdült. Sőt, az elmúlt napokban a belsejében dúló nyugtalanság is eltűnt,

Damon leugrott a földre, leporolta a kezét és a kocsijához indult, amely a Portman Place sarkánál várta.

Viszont – emlékeztette magát – mégiscsak volt valami határozott ésszerűség az irracionális lánykérésében a puszta őrületen vagy vágyon kívül. Néni csupán a férfiúi birtoklási vágy hajtotta, sőt még az sem, hogy Eleanor ne lehessen más férfié. Rájött, nem akarja, hogy Elle visszavonhatatlanul kilépjen az életéből. Nem tudta elképzelni a jövőjét nélküle.

Nyilvánvaló, fűzte tovább gondolatait Damon, hogy mindig is szándékában állt megnősülni, a brit arisztokráciára jellemző tipikus érdekházasságot kötni egy előkelő hölggyel, aki soha nem szerzi meg a szívét. Eleanort, viszont végleg elveszítené, ha a herceghez menne feleségül – és ezt képtelen volt elfogadni. A lány érvelése dacára az érdekházasság mégsem volt ésszerűtlen közöttük – Damon szerint, Eleanor lesz számára az eddig legjobbi választás, ha mégis hozzámenne. Soha nem találna más nőt, aki ennyire illik hozzá.

És ugyanez igaz fordítva is: ő illik a legjobban a lányhoz. Egyértelműen jobb férje lenne, mint a herceg vagy bárki más. Ebben teljesen biztos volt.

Soha többé nem okozna szándékosan fájdalmat a lánynak, akár az életére is hajlandó megesküdni. Számára nagyon fontos Eleanor boldogsága. Gondoskodik róla, hogy a lány minden vágyát teljesítse... Természetesen a szerelmen kívül.

És ez volt a dolog sarkalatos pontja...

Damon örült, hogy a kocsijához ért, és meg kellett szakítania elmélkedését.

– Hazavigyem, uram? – kérdezte tiszteletteljesen a kocsis.

– Igen, a Cavendish Square-re – helyezkedett el a hintóban Damon.

Pandora's TeAm

Ahogy a kocsi elindult, a férfi fülében visszhangzottak Eleanor halk szavai. *A házasságomban igaz szerelmet akarok. A férjem legyen szerelmes belém...*

Megfordult és kibámult Mayfair sötét utcáira. Nem tudná megadni Eleanornak a szerelmet, ami után vágyódik. Nem engedheti meg magának. Hiszen tudja, milyen elviselhetetlen érzés elveszteni szeretteinket.

Már tizenkét év eltelt, mégis sajgott benne ikertestvére fájdalmas hiánya, még mindig emlékezett kétségbeesett tehetetlenségére, amint élénk, örökké mókázó bátyját a szeme láttára sorvasztotta el a tüdővész.

Azok az utolsó, rideg, szívszorító képek mindörökre beleégtek a lelkébe: Joshua bőre szürke és foltos volt, Testét elsorvasztotta a láz, a gyötrő köhögés és az éjszakai verítékezés. Haláltusájában vért köpött cserepes ajkai közül, ahogy elkínzott tüdeje küzdött, hogy lélegzethez jusson.

Damon összeszorította állkapcsát, el akarta fojtani a nyomasztó emlékeket. A betegség utolsó stádiumában szinte semmit sem lehet tenni a borzalmas szenvedések enyhítésére, mindössze egy nagy adag ópium adhat néhány órára megkönnyebbülést.

Amikor könyörtelenül eljött a vég – és az ikertestvérét a hideg földbe temették tizenkét évvel ezelőtt –, Damon lelkébe csillapíthatatlan harag és fásult magányosság költözött. Majd a bátyja tragédiáját nemsokára követte szülei értelmetlen halála...

Gyásza megkeményítette. Bármit megtett volna, hogy elkerülje az újabb hasonló fájdalmat – a kínt, ahogy a legeslegjobb barátját, árnyékát elvesztette, meg a szüleit is, akiket rajongva szeretett. Üresség vette át az érzelmek helyét, Damon szándékosan változtatta kővé a szívét.

Természetesen veszélyt jelentett, hogy feleségül vegye Elle-t. Két évvel ezelőtt hagyta, hogy a lány túl fontossá váljon az életében. Lenyűgözte őt bájával, élénkségével, életkedvével.

Most viszont már idősebb és bölcsebb lettem – mondta magában Damon. – *Érzelmileg távol tudom tartani magam Eleanortól, okulva a*

Pandora's TeAm

korábbi tapasztalatokból. Lehet köztünk szenvedély a házasságunkban, valódi érzelem vagy intimitás nélkül is. Puszta érdekházasság, semmi több.

A barátságát viszont fel tudja ajánlani. Megígérheti, hogy lány a feleségeként soha nem lesz többé magányos.

Hűséget is tudott és akart fogadni a házasságukban. Eleanor vádja, miszerint ő képtelen uralkodni sürgető vágyain és hűtlen lesz hozzá, egyáltalán nem állta már meg a helyét. Jó ideje nem volt kapcsolata, főleg mióta visszatért Angliába.

Szeretőt sem tartott, mióta szakított Lydiával.

Igazság szerint abban a pillanatban, amikor megismerkedett Eleanorral, elhatározta, hogy véget vet Mrs. Lydia Newlinggel folytatott viszonyának.

Nem hiányzott neki a gyönyörű özvegyasszony, annak ellenére, hogy kapcsolatuk három évig tartott. Nem volt köztük érzelmi kötődés, mert Damon mindig ügyelt rá, hogy viszonyuk szigorúan üzleti maradjon. Ilyen értelemben Lydia volt számára a tökéletes szerető. Kölcsönösen előnyös megállapodást kötöttek: Damon bőkezűen megfizette a nőt, Lydia pedig ügyesen kielégítette Damon vágyait, ha szexuális aktusba menekült gondjai elől.

Nem találkozott az asszonnyal, mióta a segítségével felbomlott a jegyessége Eleanorral, bár tudta, hogy Lydiának új mecénása van. Otto Geary épp a napokban emlegette a nőt, mivel Lydia nővére beteg volt és nemrégiben Ottohoz fordult orvosi tanácsért.

Damon zord arckifejezése cinikusra váltott, ahogy ráébredt gondolatmenete fonákságára. A kapcsolat, amit Elle-nek ajánlott szinte ugyanolyan volt, mint amilyet Lydiával tartott fenn: szigorúan testi érintkezés. Meg tudta érteni, miért nem rajongott Eleanor az ötletért. Azt is megértette, miért nem bízik benne a lány azok után, ahogy bánt vele.

Pandora's TeAm

Damon tisztában volt azzal, hogy be kellene bizonyítania, méltó a lány bizalmára. És kellő türelemmel esetleg elnyerheti a lány beleegyezését.

Bár, ha nem is tudta meggyőzni, hogy őhozzá menjen feleségül, minden szükséges eszközt be fog vetni, hogy megakadályozza a herceggel kötendő házasságát. Joshuát nem tudta megmenteni, Eleanor biztonságára azonban ügyelni fog.

Pandora's TeAm

8

Ha érdeklődést mutatsz egy másik férfi iránt,
féltékennyé teheted a lovagodat, s ez előnyös lehet.
Azonban vigyázz, ne menj túl messzire,
ne ébreszd fel a zöld szemű szörnyeteget.
Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Eleanor ismét Damonról álmodott. Elkábította lélegzetelállító csókjaival, gyengéd, simogató kezével, s az érzések sokasága kavargott a lányban – varázslatos intimitás, perzselő forróság, szédítő gyönyör.

Teste elolvadt a férfi simogatására... Ám ekkor álma érzéki fantáziálásból megrendítő emlékezésbe váltott át.

A rózsakert kicsi és zárt világ volt, a lány menedéke nagynénje hatalmas vidéki birtokán. Szinte kábult volt a boldogságtól, mivel Damonnal alig négy napja jegyezték el egymást. A házi összejövetel most ért véget, ez volt az első alkalom, hogy kettesben lehessenek, miután eltávoztak a vendégek. Kiszöktek a kastélyból, Eleanor idehozta Damont, hogy megmutassa kedvenc helyét, múltjának azt a részét, melyet eddig senkivel sem osztott meg.

– Ezt a kertet Marcus ajándékozta nekem a szüleink halála után, még tízéves koromban – magyarázta Eleanor. – Vissza akart térni az egyetemre, és amikor könyörögtem, hogy ne hagyjon itt, ültetett nekem egy rózsabokrot. Ezután minden évben egy-egy újabb rózsabokrot kaptam tőle a születésnapomra.

Pandora's TeAm

A lány végigment a kavicsos ösvényen, ahol tíz nagy rózsabokor alkotott egy spirálforma mintát. A spirál közepébe vezette Damont, majd lehajolt és gyengéden megsimogatott egy bársonyos rózsaszirmot.

– Ez a növény volt az első – halkult el a lány hangja. – Marcus azt mondta, lélekben velem lesz, amíg a rózsáim megvannak. Ők emlékeztetnek Marcus szeretetére. Így sohasem vagyok magányos, ha ide jövök.

Szíve csordultig volt örömmel, tekintetét Damonra emelte, szinte beitta a látványát.

– A szerelem elűzi a magányt, és most, hogy nemsokára összeházasodunk, tudom, hogy soha többé nem leszek magányos.

Először észre sem vette, mennyire elcsendesedett Damon.

– Szerelem? – kérdezte a férfi halkan.

A lány szégyenlősen rámosolygott.

– Igen, szeretem magát, Damon. Jobban, mint valaha is hittem, hogy szerethetek valakit.

Lehajolt, letépett egy rózsabimbót és az ajkához emelte.

– Tudom, hogy még nem viszonozza a szerelmemet. Végül is, alig három hete találkoztunk először. De remélem, hamarosan változik a helyzet.

Damon hosszas tétovázás után lágyan megcirógatta a lány arcát.

– Nem akarom megbántani, Elle.

A lány Damon komor tekintetére megremegett. Nem erre a válaszra számított, de nem adja fel a reményt.

– Soha nem tudna megbántani, Damon. Soha...

Eleanor felriadt a sötétben, halotta saját naiv, bizakodó szavainak visszhangját, visszaemlékezett, milyen fájdalmas csalódás érte a következő héten, miután visszatértek Londonba, és meglátta Damont a gyönyörű szeretőjével.

Még két év múltán is égette a fájdalom. Szorosan lehunyta a szemét, arcát a párnába temette, hogy visszatartsa könnyeit.

Reggel volt már, mire újra felébredt. A fájdalom csitult, de Eleanor továbbra is végtelen szomorúságot és még nagyobb nyugtalanságot

Pandora's TeAm

érzett. Damon tegnap éjszakai, felkavaró látogatása után még elszántabban fogadta meg, hogy véghezviszi tervét, és alkalmazza a Fanny könyvében leírt, fortélyokat Lazzara hercegen.

Mindent elkövetek, hogy elnyerjem a herceg vonzalmát – fogadkozott Eleanor és ráveszem, hogy megkérje a kezemet. Ennél is fontosabb, hogy én is beleszeressek. Van-e jobb módszer, hogy elfelejtsem a csábító Lord Wrexhamet, mint az, hogy másnak adom a szívem?

Terve azonban jelentős akadályba ütközött: nem volt jelen az elcsábítandó férfi. Eleanor aznap színét sem látta Lazzara hercegnek, igaz, kapott egy rövid üzenetet tőle. A herceg elnézését kérte, hogy le kell mondania a délutánra tervezett kocsikázásukat, mivel pihenteti kificamodott térdét. Eleanor kissé rosszkedvűen otthon töltötte az estét a nagynénjével. Vacsora közben azonban felderült, amikor özvegy Haviland grófnő másnap esti báljáról beszélgettek.

– Mary több mint tíz éve nem adott bált – jegyezte meg Beatrix –, mivel az egészsége nem a régi. Most azonban igyekszik megházasítani Haviland grófot, így aztán minden követ megmozgat, hogy egy jó partit találjon számára.

Lady Haviland jóképű unokája, Rayne Kenyon az elmúlt évben, apja halála után örökölte meg a grófi címet. Nevét egy ideig együtt emlegették Roslyn Loringéval tavaly nyáron, ám állítólagos románcukból nem lett semmi, mivel Roslyn Arden hercegéhez ment férjhez.

– A társaság krémje vesz majd részt Mary bálján, biztos lehetsz benne – tette hozzá Beatrix –, no meg az első bálozok egész serege... Legalábbis azok, akiknek a tavalyi szezonban nem sikerült férjet szerezniük.

Eleanor gyanította, hogy nagynénjének igaza van. A háború vége előtt Haviland gyakran tartózkodott külföldön. És nemrégiben még az apját gyászolta. Most viszont már szabad préda volt. És mivel egy jómódú, feddhetetlen gróf a házasságszerzők elsődleges célpontja,

Pandora's TeAm

kétségtelenül számos fiatal hölgy próbálja kivetni hálóját Lord Havilandre – éppen az a közönség, akiknek Fanny a könyvét szánta. Bár ezt az érdekes észrevételét Eleanor megtartotta magának. Nem akarta, hogy nagynénje azt higgye, ő is igyekszik Haviland kegyeibe férkőzni. Egy nemesember bőven elég egyszerre.

Különben is, Beatrix pillanatnyilag túlságosan is Lazzara hercegre koncentrált ahhoz, hogy egy másik férfi iránt akarta volna felkelteni unokahúga érdeklődését.

– Signor Vecchi biztosított róla, hogy ő és a herceg is eljön a bálba – jegyezte meg elégedetten Beatrix. – Kár, hogy őfelsége a sérült térde miatt nem tud táncolni, de a terem széléről nézheti a táncolókat. Igyekszünk lefoglalni a mellette lévő ülőhelyeket, Eleanor, hogy társaloghass vele egész este. Ez kiváló lehetőség lesz a számodra.

Eleanor kíváncsian nézett nagynénjére. Beatrix, mivel nem szeretett táncolni, általában a kártyaszobába menekült whistet játszani, amint a zenekar hangolni kezdett.

– Te is mellettünk akarsz ülni gardedámként, nénikém?

– Nem, dehogy. Aligha van szükséged gardedámra, a jelenlétem csak hátráltatná kapcsolatotok elmélyülését Lazzara herceggel. A bálteremben maradok. Igen régen voltam már bálban, és Signor Vecchi felkért az első táncsorozatra.

– Ó – mosolygott Eleanor. Tehát a jóvágású olasz diplomata térítette el Beatrix nénit korábbi szokásaitól.

Beatrix elpirult.

– Talán abszurd dolog az én koromban ugrabugrálni, mint egy naiv lánykának, de bevallom, úgy érzem magam, mintha megfiatalodtam volna.

– Azt hiszem, pompás lesz – mosolygott együttérzően Eleanor. – Az ember annyi éves, ahánynak érzi magát.

– Szerencse, hogy új ruhákat csináltattunk a házi összejövetelemre. Úgy gondoltam, akkor veszem majd fel a leanderszín szaténruhát, de inkább holnap fogom viselni. És te is fordíts különleges figyelmet a megjelenésedre, kedvesem, a herceg kedvéért.

Pandora's TeAm

– Természetesen, nénikém – válaszolta komolyan Eleanor.

• • •

Eleanor, nagynénjéhez hasonlóan az egyik új báli ruháját választotta másnap estére, egy divatos, rózsaszín árnyalatú muszlint, amelyhez apró gyöngyökkel kirakott empire-derekú ing-váll tartozott. Gondosan felöltözött, haját nagynénje fodrásza rendezte művészi kontyba, rövid fürtjeibe rózsaszín szalagokat és gyöngyöket tűzött.

Lady Beldon, arisztokrata szokásával ellentétben, most nem késve érkezett a bálba. Igyekezett rendkívül pontosan megjelenni, mivel szeretett volna jelen lenni a székek elrendezésekor, és fel akart készülni az első táncsorozathoz.

Az esemény nagy tömeget vonzott, ezért Eleanor és nagynénje csak lassan jutottak előre a bálterem felé. Csaknem tíz percet kellett várniuk, mire üdvözölhette őket az ősz Lady Haviland és a mellette álló magas, hollófekete hajú fiatalember. Lord Haviland vonásai markánsabbak Damonéinál, de talán nem olyan határozottak, gondolta Eleanor, önkéntelenül is összehasonlítva a két férfit. Azonban Haviland veszélyes vonzereje – akárcsak Damoné – is elég volt althoz, hogy minden nő feléje forduljon.

A mosolya szintén lebilincselő, szemét sűrű szempillák árnyékolták, mint Damonét, de a gróf szeme mélykék volt, Eleanoréhoz hasonlóan, nem pedig éjfekete.

Ahogy Beatrix néni jelezte, Lady Haviland megfelelő partit keresett az unokájának.

– Nagyon örülök, hogy eljött, Lady Eleanor – mosolygott az idős dáma. – Ön kiváló táncpartner lesz Haviland számára... Ugye, drágám?

– Valóban – válaszolt könnyedén őlordsága. – Megtiszteltetésnek venném, ha elígérkezne egy táncra, Lady Eleanor.

– Részemről az öröm – felelt a lány. Haviland láthatólag felkészült rá, hogy nagyanyja cselszövéseihez jó képet vág, és a szemében

Pandora's TeAm

megcsillanó pajkos vidámság még szimpatikusabbá tette őt Eleanor számára.

Amikor elhaladtak a személyzet sorfala mellett, a lány végigpásztázta az egyre növekvő tömeget, egy bizonyos vendéget keresve. Nagynénje elsőként Lazzara herceget és előkelő unokabátyját fedezte fel – a bálterem távoli sarkában, a pálmák között ültek –, és rögtön hozzájuk vezette Eleanort.

A herceg sétabotjára támaszkodva felállt, nyájasan rámosolygott a lányra, és mélyen meghajolt.

– Rendkívül sajnálom, hogy nem táncolhatok a bálterem legszebb hölgyével, Donna Eleanora – mormolta az üdvözlések után. – De nagy szívességet tenne, ha a társaságomban maradna egy ideig.

– Természetesen, felség. A legnagyobb örömmel – válaszolta Eleanor, és leült a herceg melletti székre, míg nagynénje állva beszélgetett Signor Vecchivel. – Nagyon sajnálom, hogy a sérülése ilyen komoly.

Lazzara herceg ujja szerencsétlen fintorba görbült.

– Meglehetősen fájdalmas, de most, hogy ön itt van, meg is feledkezem róla. És mivel ekkora áldozatot hoz értem... engedje meg, hogy rendeljek önnek egy frissítőt.

Parancsolóan intett az egyik inasnak, aki egy talpas pohárban puncsot hozott a lánynak, olyat, amilyet a herceg is ivott. Eleanor udvariasan belekóstolt, majd beszélgetni kezdett az olasz királyi felséggel. Közben másfelé jártak a gondolatai, ahogy végighordozta tekintetét a tömegen. Megkönnyebbülten felsóhajtott, hogy színét sem látja Damonnak, és reménykedett, hogy a férfi nem vesz részt a ma esti bálon.

Sajnos reményei hamarosan szertefoszlottak.

Azonnal észrevette Damont, amint belépett. De mit is várhatott attól a nemesembertől, aki mindig felhívta magára a figyelmet? Kifogástalan öltözékben jelent meg – sötétszürke kabátban, ezüstbrokát mellényben és fehér szatén térdnadrágban –, a teremben lévő minden más férfinál

Pandora's TeAm

magasabb, élénkebb és feltűnőbb volt, talán Lazzara herceg és Lord Haviland kivételével.

Orvos barátja, Mr. Geary is vele jött. Különös párt alkottak, mivel Mr. Geary alacsony, pocakos, vörös hajú és szeplős volt, s a ruházata is egyszerűbb.

Egy perc múlva Damon körülnézett a bálteremben, és megtalálta Eleanort a tömegben. A lány megmerevedett, mérgelődött, hogy a szíve mindig gyorsabban ver, valahányszor csak ránéz a férfi. Most azonban a szokásosnál is alaposabban mérte őt végig... Először a ruháját, majd tekintete elidőzött az ingvállán. A lány megérezte, hogy nem csak a gazdag gyöngydíszítést csodálja. Inkább azt idézi fel, ami tegnapelőtt éjjel történt közöttük, hogy milyen ledéren reagált Eleanor a botrányos cirógatásaira... *vigye el az ördög.*

Eleanor érezte, hogy arcába szökik a vér, még mielőtt Damon a szemébe nézett volna. Amikor tekintetük összekapcsolódott, a szokásos őrült, mindent elsöprő érzés kerítette hatalmába... lélegzetelállító, varázslatos, mámorító.

Néhány szívverésnyi időre elhalkult a bálterem zaja és nyüzsgése, s úgy tűnt, mintha csak ők ketten lennének ott, saját világukba zárva. A varázslat hirtelen megtört. Néhány fiatal hölgy sietett Damon felé. Eleanor csak nézte, ahogy a férfi csábító mosolyával üdvözölte őket.

Ám nemcsak ő nézte. Mellette a herceg halkan szitkozódott az anyanyelvén, amikor észrevette Damont.

– Muszáj mindig megjelennie, ha ön velem van? Állandó jelenléte kezd fárasztó lenni.

– Egyetértek – mormolta Eleanor őszintén.

Lazzara még mindig Damont bámulta.

– Úgy tűnik, üldözi önt, Donna Eleanora.

– Ha így van is, akaratom ellenére teszi, biztosíthatom önt.

– Nem ideális udvarló egy olyan hölgy számára, mint ön – nézett mélyen a lány szemébe Lazzara.

Pandora's TeAm

A megjegyzés inkább kérdésnek, mint kijelentésnek hangzott, és amikor Eleanor egyetértését fejezte ki, a herceg elégedettnek látszott a válaszával, és másra terelte a szót.

Talán egy újabb negyedóra telhetett el – közben számos ismerős jött oda, hogy üdvözölje őket és sajnálkozását fejezze ki a herceg sérülése miatt –, amikor a zenekar elkezdte játszani a nyitó menüettet. Signor Vecchi a táncparkettre vezette Lady Beldont, Eleanort pedig egyedül hagyták Lazzara herceggel.

– Meglehetősen meleg van itt, nemde? – kérdezte a herceg. Eleanor meglepetésére a férfi arca túlságosan kipirult, homlokán izzadság gyöngyözött. A bálterem valóban kissé meleg volt a millió csillártól és a rengeteg elegánsan öltözött vendég okán, de nem jobban, mint máskor, gondolta a lány.

– Talán menjünk ki egy kicsit, ott hűvösebb a levegő – javasolta a herceg.

– Szabad járkálnia, Don Antonio?

– Sétapálcával tudok járni, még ha táncolni nem is. És nagyon szeretném, ha csak engem tüntetne ki a figyelmével.

Eleanornak nem kellett tettetnie a mosolyt. A herceg maga ajánlotta fel a lehetőséget, hogy egyedül maradjanak, ő pedig ki akarta használni ennek minden előnyét.

– Én is szeretném, felség.

A herceg elvette a lánytól a puncsos poharat és letette a padlóra a széke mellé, a saját, félig telt poharával együtt. Majd felállt, könnyedén megfogta a lány könyökét és kivezette őt a pálmák mögé, a kertre néző teraszra.

– Itt már sokkal jobb – jegyezte meg. – Az esti levegő jóval hűvösebb.

Eleanor beleegyezőleg bólintott. Nem fázott rövid ujjú báli ruhájában, nemcsak azért, mert hosszú kesztyűt viselt, mely a karját is befedte, hanem mert a szeptemberi este szokatlanul enyhe volt.

Pandora's TeAm

– Az én országomban a fiatal hölgyeknek nem szabad egyedül maradniuk egy férfival – jegyezte meg Lazzara. – Ez pedig igen megnehezíti az udvarlást.

– Az én országomban nem ilyen szigorúak a szabályok – felelt a lány, és azon töprengett, vajon meg akarja-e csókolni a férfi. Hiszen ő is nagy szívtipró hírében állt. Ám nem akarta kizárólag a férfira hagyni a végkifejletet, lassan ráemelte az arcát, némán bátorítva a herceget.

Lazzara nem is várt további felhívásra. Lehajtotta a fejét, és ajkát a lányéhoz nyomta.

Ajka telt volt, puha és megmagyarázhatatlanul... lagymatag – Eleanor nem tudta elfojtani csalódását. Azt várta, hogy a herceg rámenősebb lesz, legalább. Ehelyett úgy bánt vele, mint egy törékeny virágszállal, egészen másként, mint ahogy Damon szokta megcsókolni... Dühös lett, hogy Damon jutott eszébe, miközben egy másik férfi öleli, ám még jobban dühítette, hogy egyáltalán nem élvezte a herceg csókját. Újra a férfi vállához emelte a kezét és nyíltan felkínálta az ajkát...

Ekkor valaki megköszörülte a torkát mögöttük, figyelmeztetésül, hogy nincsenek egyedül az erkélyen. A herceg hirtelen elengedte a lányt, Eleanor pedig igyekezett megőrizni higgadtságát.

Tudta, hogy csakis Damon lehet az, mivel érzékei máris reagáltak a közelségére, mielőtt még megszólalt volna.

– Szóval ez a legújabb fortély, amit bevetett a férjfogási tanácsokról szóló könyvéből, Lady Eleanor? Melyik fejezetben szerepel ez a romantikus találkahely?

A lány arca égett zavarában, Damon felé fordult, aki széles vállával az ajtófélfának támaszkodott.

– Ejnye, hölgyem – dorgálta meg a lányt. – Mit szólna most a kifogástalanul illedelmes nagynénje?

A nagynénném, valószínűleg nagyon örülne, jutott eszébe a lánynak, de ezt nem mondhatta ki a herceg előtt.

Pandora's TeAm

Mivel nem talált szavakat, figyelmeztetésképpen a homlokát ráncolva nézett Damonra. Ám a férfi tovább folytatta, mintha nem is a legintimebb pillanatban zavarta volna meg a párt.

– Szerencse, hogy én leptem meg önöket elsőnek. Bizonyára nem óhajtotta volna, hogy ilyen kompromittáló helyzetben kapják rajta Lazzara herceggel, különben kénytelen lett volna házasságra lépni vele, amit mindketten megbántak volna.

Bár a herceg is dermedten állt, előbb visszanyerte lélekjelenlétét, mint Eleanor. Mintha meg akarná védeni a lányt, Damon felé lépett, majd arca fájdalmas fintorba rándult, ahogy testsúlyával sérült lábára nehezkedett. Sétapálcája segítségével kiegyenesedett és megpróbált uralkodóhoz méltóan, leereszkedően nézni Damonra.

Ám nem érte el a kívánt hatást, tekintve, hogy alacsonyabb volt vetélytársánál. Viszont a feszültség szinte tapintható volt közöttük, amikor kurtán rápirított Damonra.

– Kétlem, hogy megbánnám ezt a házasságot. Nem jelentene csapást, ha egy ilyen csodálatos hölgyet vennék feleségül.

Damon alaposan végigmérte a herceget.

– Talán nincs róla tudomása, felség, hogy én tartottam előbb igényt Lady Eleanor kezére.

Eleanor élesen beszívta a levegőt erre a nyilvánvaló hazugságra, a herceg álla pedig megkeményedett.

– Úgy tűnik, a *signorina* ezzel nem ért egyet.

– Valóban nem – vágta rá a lány gyorsan. – Lord Wrexhamnak semmiféle igénye nincs velem szemben. – Szigorú pillantást vetett Damonra. – Lekötelezne, ha távozna, uram.

Damon egy hosszú pillanatig nézte a lányt, Eleanor szeme haragosan villant.

– Rendben, drágám, de ne sokáig tartózkodjon kinn, ha nem akar alapot adni a pletykáknak.

Ezzel Damon sarkon fordult és bement az erkélyről.

Mielőtt azonban a lány végiggondolhatta volna mit mondjon, a herceg szólalt meg először.

Pandora's TeAm

– Bocsásson meg, nem lett volna szabad visszaélnem a helyzetével!

A herceg bocsánatkérése csak tovább fokozta Eleanor dühét. *Damon nem kért volna bocsánatot ezért a félresikerült csábítási kísérletért, és nem is állította volna, hogy „visszaélt a helyzetemmel”, amikor én magam is beleegyeztem a csókba. Ám a herceg modora sokkal udvariasabb. Nem kellene rázúdítanom a haragomat, hiszen nem ő bosszantott fel, hanem a minket megzavaró gazfickó* – gondolta Eleanor, és sikerült egy mosolyt kipréselnie.

– Nincs miért megbocsátanom, felség. De talán vissza kellene mennünk a terembe, mielőtt a távollétünk feltűnne.

Lazzara herceg beleegyezően bólintott.

– Igen. Kérem, inkább egyedül menjen vissza. Azt hiszem, egy darabig még kinn maradok élvezni a hűvösebb levegőt.

A herceg arca még mindig vörös volt, állapította meg együtt érzően a lány. Eleanor udvariasan meghajolt és ott hagyta a férfit a balkonon. Belépett a bálterembe. Egyáltalán nem érte meglepetésként, hogy Damon a pálmák árnyékában várt rá. Nem neheztelt rá a jelenléte miatt, sőt inkább örült, mivel alig várta, hogy összecsaphasson vele.

– Hogy az ördögbe gondolta, hogy ilyen otromba módon megzavarjon minket? – sziszegte szenvedélyesen Eleanor.

– Tényleg azt várta tőlem, hogy tétlenül nézem, amint próbálja elcsábítani a herceget? – szólt dacosan Damon.

– Nem próbáltam elcsábítani.

– De megcsókolta őt.

– És ha igen, mi köze hozzá? Maga nem tart igényt rám.

– Ezzel vitatkoznék – húzta szót Damon. – Úgy érzem, meg kell védenem, ha másért nem, az egykori jegyességünk okán. Kissé túlértékeli az önuralmamat, ha azt hiszi, kordában tudom tartani a féltékenységemet.

Eleanor még mérgesebben nézett rá.

– Nincs joga féltékenynek lenni.

Pandora’s TeAm

– Akkor talán megköszönhetné, hogy féltékenységet ébresztettem a hercegben. Kell-e ennél jobb, hogy felkeltsem a vágyát, ön iránt?

– Természetesen nem fogok köszönetet mondani. Két eb nehezen alkudhat meg egy csonton.

Gyilkos pillantást vetett a férfira. Damon mégis szemrebbenés nélkül nézett vissza rá, tekintetéből forróság és kihívás sugárzott.

Ebben a percben a keringő felcsendülő hangjai töltötték meg a báltermet. Mielőtt a lány tiltakozhatott volna, Damon közelebb lépett hozzá és át karolta.

– Lehet, hogy nem tarthatok igényt a kezére, de erre a táncra mindenképpen.

Eleanor megpróbált elhúzódni, de a férfi nem engedte. A levegő vibrált közöttük, ám nem volt más választása, minthogy a férfi oldalán elvegyüljön a bálteremben a táncolók között.

– Bárcsak elmenne a pokolba – szűrte a szót a fogai között.

– Még megfontolom az óhaját, de tudja, hogy nem jól viselem, ha elküldenek.

Eleanor szorosan összezárta a száját. Damon a végtelenségig felbosszantotta, ám kétségtelenül ez is volt a szándéka. Ezért elhatározta, végleg elveszi a kedvét a további zaklatástól.

Mikor válasz nélkül hagyta a férfi megjegyzését, Damon arcvonásai megenyhültek.

– Mosolyogjon, kedvesem. Ugye nem akarja, hogy a társaság azt higgye, haragban vagyunk?

– Azt sem akarom, hogy táncolni lássanak minket együtt.

– Viszont észrevétlenül nem sétálhat ki a táncparkettről.

– Arcátlansága határtalan – mordult rá a lány, megfeledkezve elhatározásáról.

– Nem vitatkozom. Most egyszerűen csak élvezem, hogy együtt táncolhatok a bálterem legszebb hölgyével.

– Ha így akar kiengesztelni, maga akasztanivaló gazember, szavamra, nem fog sikerülni.

Pandora's TeAm

Egy percig csendben fortyogott. Majd észrevette, hogy egyre több szempár szegeződik rájuk, így figyelmét a keringő lépéseire összpontosította, és igyekezett nem észrevenni, milyen természetes kecsességgel ringatja őt Damon az andalító zene ritmusára.

– Gyerünk, ismerje be – szólalt meg kisvártatva a férfi. – Élvezi a velem vívott szópárbajokat,

– Abszolút tévedésben van, uram – replikázott Eleanor, bár tudta, hogy nem mond igazat. Valóban nem volt üdítőbb dolog, mint Damonnal szócsatákat vívni, kivéve talán a csókcsatákat.

Damon egy kissé hátrébb lépett és a lány arcát fürkészte.

– Lefogadom, hogy a hercegével folytatott társalgásai közel sem olyan élvezetesek, mint a mieink. Nem tűnt túl lelkesnek, ahogy kénytelen volt a terem szélén üldögélni őfelségével. Az igazat megvallva, látszott, hogy unatkozik.

– Tökéletesen jól éreztem magam, mielőtt maga megjelent.

– Valóban? – kételkedett Damon. – Bevallom, nem értem, mi a vonzó a lovagjában. Nem hittem volna, hogy egy ilyen gyámoltalan, anyámasszony katonája tetszik önnek.

– Lazzara herceg távolról sem az – bizonygatta határozottan Eleanor, bár most már ő maga is kezdett kételkedni ebben.

– Akkor milyen tulajdonsága fogta meg önt?

– A herceg sármos és intelligens, s a legkevésbé sem unalmas. Továbbá kiváló a modora, nem úgy, mint bizonyos más úriembereknek az ismerőseim közül – tette hozzá csípősen, Damon arcába nézve.

– Fizikailag is vonzódik hozzá?

– Természetesen, igen.

– Miért?

– Egészen jóképű.

– Némi jóindulattal.

– Gyönyörű szemei vannak.

– Nekem is.

Pandora's TeAm

Bár hangjából vidámság csendült ki, ez utóbbi kijelentésében egy szikrányi szerénység sem érződött. Eleanor mégsem tudott ellentmondani neki. Damon sötét, átható szeme, sűrű fekete szempillája szinte lenyűgözte őt. A herceg szeme sokkal érzelmesebb volt, azonban nem tudta feltüzelni a vérét a puszta pillantásával úgy, ahogy Damon.

És amikor a két férfi fizikai vonzerejéről volt szó, vitán felül Damon vitte el a pálmát. Életereje, férfias megjelenése káprázatos volt. A puszta hangja is felizgatta a lányt, mert emlékeztette jegyességük legszebb napjaira és éjszakáira.

Ennek ellenére Eleanor összeráncolta a homlokát.

– Nincs rá szüksége, hogy én legyezgessem a hiúságát, Lord Wrexham.

– Igaza van. Nagyon jól tudom, mennyire vonzza önt a sármom – villantott a lányra egy elbűvölő mosolyt.

A lány gúnyos fintorára ügyet sem vetve Damon ügyesen átvezette őt a táncolók szoros csoportján. A nagy tolongásban testük egy pillanatra egymásnak nyomódott. Amikor Eleanor megérezte Damon izmos, forró mellkasát, szíve kihagyott egy ütemet, gerincén pedig végigfutott az ismert, kellemes borzongás. Mintha pontosan tudta volna, milyen hatást váltott ki a lányból, Damon félig lehunyta a szemét és közelebb hajolt, hogy a fülébe súghassa:

– Kétlem, hogy a hercege is ennyire felizgatja önt, mint én.

Eleanornak rögtön eszébe jutott a tegnapelőtti éjszaka, hogyan cirógatta és kényeztette a mellbimbóit Damon szája. Most, hogy felidézte, amint a férfi csókolgatta meztelen kebleit, máris elgyengültek a térdei.

Eleanor felháborodott hangot hallatott, Mennyire neheztelt rá, hogy így bánt vele! A korábbi udvarlóit mindig ő irányította, Damonnal szemben viszont a minimális önuralma is szertefoszlott. Összeszorította ajkát. – Tudom, hogy szándékosan próbál felzaklatni – szólt dühösen.

– És sikerült? Felzaklattam, édes Elle?

– Maga egy végtelenül lehetetlen alak.

Pandora's TeAm

A lány megállt tánc közben, ott akarta hagyni a férfit, ám Damon kérlelhetetlenül visszaterelte őt a keringő ritmusába.

– Ne felejtse el, drágám, hogy nem akar jelenetet rendezni.

Eleanor kényszerítette magát, hogy lassabban lélegezzen, tudta, hogy Damonnak igaza van.

– Nem kell aggódnia. Egy úrinő nem üt meg egy úriembert nyilvánosság előtt, bármennyire is sértő a provokálása.

– De maga nem kíván folyton úrinő lenni.

A férfi megjegyzésére elállt a lélegzete. Egy hirtelen ötlet futott át az agyán. Néhány pillanatnyi csend után lassan így szólt: – Talán igaza van.

– Miben?

– Hogy nem mindig akarok úrinő lenni. – Amikor Damon kérdően ránézett, Eleanor szinte átélte, hogyan fogja zavarba hozni a férfit. *Lehet, hogy rosszul sül el a dolog,* jutott eszébe. *Ahányszor csak Damon felizgatott, mindig a maga javára fordította a gyengeségemet. Meguntam, hogy mindig ő legyen fölényben, Ideje visszavennem a gyeplőt a kezembe* – határozta el Eleanor.

– Ha jól emlékszem – tűnődött fennhangon –, Lady Haviland könyvtára az alattunk lévő szinten van, a ház hátsó traktusában. A bál ideje alatt senki sem tartózkodik ott.

– És? – kérdezte Damon kissé óvatosan, amint vége lett a keringőnek.

– És úgy gondolom, találkozzunk a könyvtárban tíz perc múlva.

Pandora's TeAm

9

Bár egy hölgynek természetesen nem szabad túllépnie az illendőség kereteit, az egyik legfontosabb célod legyen, hogy vágyat ébressz a férfiban.

Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Eleanor végigment a könyvtárhoz vezető folyosón, a kastély kihaltnak tűnt. De ez érthető volt, hiszen a báli vendégek a fenti szinten szórakoztak, a szolgálók pedig sürögtek-forogtak köztük, vagy a késői vacsorát készítették, amit néhány óra múlva fognak felszolgálni. Damon már várta őt a könyvtárban. A sötétítőfüggönyök leengedve, csak egy kislámpa égett, így a könyvtár meleg fényben fürdött.

Eleanor csendben becsukta az ajtót, majd nekidőlt. Érezte, ahogy a pulzusa felgyorsul Damon látványára. A férfi a hideg kandalló előtt állt, egyik kezét lezseren a kandallópárkányon nyugtatva, miközben a lányt figyelte tettetett szórakozottsággal. A lány szerint Damon aligha érezte most lazának magát.

Eleanor pedig távolról sem volt az. Egy pillanatig mozdulatlanul állt, várta, hogy gyomra remegése csituljon, miközben tépelődött megvalósítsa-e hirtelen jött elhatározását.

Damon azt hitte, pusztán csábereje segítségével véget vethet Lazzara herceggel való kapcsolatomnak, de most keresztülhúzom a számítását, és saját fegyverét fordítom ellene, gondolta Eleanor. Felzaklatom, felszítom a vágyát, miközben én megőrzöm önuralmamat, és teljesen

Pandora's TeAm

szenvtelenül viselkedem vele. Bár lehet, hogy ez nem lesz könnyű, mivel már a tekintetétől is elöntött a forróság. Megvárom, míg ő szólal meg.

– Nos, mi célból hívott ide, édesem? – kérdezte Damon a hosszas csend után.

– Megmondtam már. Belefáradtam, hogy mindig úrinő legyek. A változatosság kedvéért egy kicsit botrányosan akarok viselkedni.

Damon szemöldöke kissé felemelkedett.

– Háromszáz vendég van a házban, valamint szolgák egész serege.

Eleanor bólintott. Hallotta a zenét, a csevegő és nevető hangokat, mégis teljesen egyedül volt Damonnal, és ez is volt a szándéka. Megfordult és bezárta az ajtót, majd kihívóan hátranézett a válla felett.

– Kétlem, hogy rajtakapnának minket, ám a kockázat csak fokozza az izgalmakat. Természetesen, ha fél, lefújhatjuk az egészet...

Elhallgatott, kezét a kulcson tartotta, mintha jelezni akarná, hogy ha a férfi kívánja, kinyitja az ajtót.

Damon lassú, elbűvölő mosolyától a szíve majd kiugrott a helyéből.

– Egyáltalán nem félek. Csak azt hittem, maga fog félni.

Nem hagyhatom, hogy ilyen hatással legyen rám, szidta magát Eleanor gondolatban. *Ki kell tartanom elhatározásom mellett, ha azt akarom, hogy sikerüljön.*

Újult elszántsággal átment a könyvtárszobán, és olyan közel állt meg Damonhoz, hogy a ruhájukon keresztül is érezte a bőre forróságát. Felemelte a kezét, ujjaival beletúrt a selymes, fekete fürtökbe, arcát a férfiéhoz emelte, és hagyta, hogy Damon meleg lélegzete cirógassa az ajkát.

Amikor azonban a férfi át akarta ölelni, Eleanor gyorsan hátralépett, kezét, a mellkasának feszítette és eltolta magától.

– Nem, nem érinthet meg – szólt könnyed hangon. – Nem mehetek vissza a bálterembe kócos hajjal és gyűrött ruhában.

De ennél is fontosabb volt, hogy ő irányíthassa a dolgok menetét. Most az egyszer ő akarta felzaklatni a férfit, látni akarta, hogyan veszti el legendás higgadtságát. Damon tudta, hogyan késztesse őt

Pandora's TeAm

behódolásra, most ő akarta ugyanezt megtenni vele. Mellesleg, egyúttal el akarta érni, hogy a férfi bánja meg, hogy beleavatkozott az ő románcába.

– Miért nem helyezi magát kényelembe? – mutatott a brokát díványra. Damon leült, ő pedig elé állt, majd a lába elé térdelt a szőnyegre, a férfi nagy meglepetésére. Halvány mosollyal lehúzta Damon lábáról ezüstcsatos estélyi cipőjét és félretette, miközben megcsodálta fehér selyemharisnyás, izmos vádliját. Újabb meglepetésként befúrta magát a férfi széttárt combjai közé.

– Mi jár a fejében, drágaságom? – kérdezte remegő hangon Damon.

– Majd meglátja. Ne legyen olyan türelmetlen.

Eleanor könnyedén megnyalta ajkát, a férfi felázva követte tekintetével a csábos mozdulatot. A lány felemelte a kezét, Ujjait végighúzta Damon ajkán, majd lefelé siklott a nyakán, selyem nyakkendője mentén, és még lejjebb, a kabátja gombjáig. Kigombolta a kabátot, széthúzta a két szárnyát, majd a mellényt is szétnyitotta, mely alól egy finom perkáling tűnt elő.

Kezét a férfi mellkasára helyezte, érezte a tenyere alatt hevesen dobogó szívét. Majd – miközben az ő szíve is kalapált idegességében – lassan lecsúsztatta a kezét Damon lapos hasára, egészen az ágyékáig.

Damon feszülten figyelte, kétségtelenül azon töprengett, meddig megy el a lány.

– Csábító démont játszik, csillagszemű – mormolta, mikor a lány keze megállt –, de van róla fogalma, hogy mit szándékozik tenni?

– Az igazat megvallva, nincs – húzódott játékos mosolyra Eleanor ajka. – Megtudtam egy-két dolgot a barátnőimtől, akik már férjnél vannak, és öntől is. Tudom, hogy amikor csókolózunk, megduzzad az ágyéka, és hogy fájdalmas, ha nem tud kielégülni...

– Valóban, rendkívül fájdalmas.

– De egyébként kevés tapasztalatom van a testi kapcsolatokban. Azt, hiszem, jobb, ha megmondja, mit tegyek.

– A könyve nem ad erre tanácsot? – csillant meg vidáman a férfi szeme.

Pandora's TeAm

– Nem, ilyesmire nem. A könyvem hölgyeknek készült.

– És mit súgnak a női ösztönei?

– Hogy meg kell próbálnom felkelteni a vágyát. Úgy gondoltam, először simogatom, ahogy maga engem tegnapelőtt éjszaka.

– Ez jó kezdet lesz. A kezét vagy a száját is használhatja, hogy felizgasson.

– A számat?

– Igen, drágaságom. Mondtam, hogy még nagyon sok tanulnivalója van a szeretkezéssel kapcsolatban – nevetett Damon a meglepett arcra nézve.

Izgatott remegés futott végig a lányon.

– Megtanít majd, Damon? – kérdezte félénken Eleanor. – Megmutatja, hogyan részesíthetem olyan örömben, amilyet maga adott nekem?

– Örömmel.

Szemének sötét ragyogása beleegyezés volt. Megfogta a lány kezét és az ágyékához húzta. Már nagyon felizgult, térdnadrágja hatalmas dudorából ítélve.

Eleanor érezte hímtagja keménységét a szatén alatt. Azt is érezte, ahogy Damon teste megfeszül, mikor végigsimította a kezével.

Tovább kívánta fokozni a feszültséget, ezért lassan becsúsztatta a kezét a duzzadt keménység alá, és lágyan cirógatni kezdte. Damon éjszín szemében sötét szikra lobbant, ez további bátorítást adott.

Merjem-e folytatni? – töprengett Eleanor.

Az egész teste megfeszült a rajta átfutó tiltott izgalomtól.

Beharapta alsó ajkát. Mindkét kezével gombolni kezdte a térdnadrág sliccét. Majd lassan beszívta a levegőt, szétnyitotta a férfi alsónadrágját, és megpillantotta meztelen ágyékát.

Rábámult, elbűvölve nézte a hosszú, sötét falloszt, amely hirtelen előbukkant az ágyékán lévő göndör szőrzetből. Minden ízében olyan tökéletesen férfias volt, amilyennek korábban elképzelte. Puhatolózva megérintette, majd ujjperceivel végigsimította a selymes bőrt. A

Pandora's TeAm

zabolátlan hímtag önkéntelenül megrándult, ettől a lánynak elállt a lélegzete.

– Valamit rosszul csinálok? – kérdezte, és visszahúzta a kezét.

– Nem, egyáltalán nem. Érintsen meg újra.

– Hol?

– A herezacskómat. És a makkomat.

Eleanor engedelmesen a kezébe fogta a merev hímvessző alatti nehéz zacskókat. Tapintásuk sima és forró volt. Ezután mutatóujjával megérintette a tompa, kerek makkot.

A könnyed érintésre Damon beszívta a levegőt. Reakcióján felbátorodva a lány lejjebb csúsztatta az ujjait, hogy teljes hosszában simogathassa a csodálatos testrészt. Majd rákulcsolta ujjait és tenyerével ringatta a felajzott péniszt.

Damon forró, gránitkeménységű férfiassága furcsán erotikus volt, és megremegett a lány kezében. Eleanor mély, belső reszketéssel reagált.

– Így kell? – kérdezte.

– Igen – felelte Damon, miközben hangja rekedtté vált. – De erősebben simogassa.

Kezét a lány keze fölött mozgatva bíztatta, hogy tovább dédelgesse lüktető erekcióját. Halkan felnyögött, mire Eleanor felnézett, és elveszett a férfi parázsló tekintetében.

Kábultságában alig tudott levegőt venni vagy lecsillapítani saját verdeső pulzusát. Betöltötte a vágy, szinte már felrobbant benne. Nagy nehezen visszanyerte önuralmát, eszébe jutott elhatározása. Rámosolygott Damonra, mosolya édes és csábító, ártatlan és kísértő volt, míg tovább tanulmányozta Damon férfiasságát. Damont elvarázsolta, az egész testét összeszorította a vágy, amit ez az egyszerű mosoly váltott ki belőle. Még sohasem látta ilyennek Eleanort. Vibráló és mámorítóan eleven volt, szikrázó szemű szépség, akiből sugárzott a kísértés. Amikor újabb nyögés szakadt ki a férfi torkából, a lány szinte gúnyosan kérdezte: **– Fáj?**

– Ez maga a kínszenvedés – mondta Damon őszintén.

Pandora's TeAm

– Jó. Tetszik, hogy ugyanolyan kínokat okozok önnek, amilyeneket maga okozott nekem.

Ez ragyogóan sikerült, gondolta Damon. Úgy érezte, mindjárt felrobban. Első gondolata az volt, hogy magára húzza Elle-t és viharosan szeretkezik vele. Jobban kívánta, mint a levegővételt. Azonban tudta, hogy csak lassan haladhat előre, tekintettel a lány szüzességére... Eleanor hirtelen abbahagyta a simogatást.

– Van egy meglepetésem az ön számára – mormolta Eleanor.

– Miféle meglepetés?

A hosszú fekete szempillájú, élénk kék szemek találkoztak Damon pillantásával. Gyanús csillogás fénylett bennük.

– Majd meglátja. Csukja be a szemét.

Damon nem szívesen engedelmeskedett. Annyira fel volt izgulva, lázas forróságot érzett, hogy nem volt kedve további tréfálkozáshoz vagy csábos játszmákhoz. Ám amikor Eleanor újra ráparancsolt, kötelességtudóan behunyta a szemét és összeszorította az állkapcsát a fájdalomtól, mely csavarta és feszítette az ágyékát.

– Ne lessen, uram – mondta a lány, miközben Damon hallotta, hogy feláll térdelő helyzetéből.

Valami furcsa volt a hangjában, ami gyanút, keltett Damonban.

– Bízhatom magában, Elle?

– Miért ne bízhatna? Pontosan úgy, ahogyan én bízhatom magában...

A lány hangja távolabbról hallatszott, a könyvtár másik végéből. Amikor Damon meghallotta, hogy a kulcs fordul a zárban, gyorsan kinyitotta a szemét. Eleanor az ajtónál állt, kezében Damon cipőivel.

A férfi szeme tágra nyílt, amikor rájött, hogy a lány itt akarja hagyni.

– Most hová megy, Eleanor?

– Vissza a bálterembe – válaszolta mosolyogva. – Azt hiszem épp elég illetlenséget követtem el egy estére. És a nénikém kétségtelenül csodálkozna, mi lett belőlem.

– Éppen most aggódik a néniké jéért?

Pandora's TeAm

–Tulajdonképpen, csak meg akartam akadályozni, hogy visszajöjjön a bálba. Nem hiszem, hogy meg merne jelenni egy ilyen előkelő társaságban mezítláb.

Damon félig felemelkedett a díványon, megpróbálta felmérni, el tudná-e kapni a lányt, mielőtt megszökik a cipőivel, aztán visszahanyatlott, látván, hogy kísérlete kudarcba fulladna. Ajka megrándult.

– Elle, gonosz boszorkány! Előre eltervezte, hogy felizgat és magamra hagy... a sajgó fájdalmammal?

– Nos, igen.

– Én nem így bántam magával a múltkor.

– Nem. De élvezte, hogy provokált és felzaklatott. Kölcsönkenyér visszajár, Damon.

A férfi visszaerőszakolta még mindig duzzadt péniszét a nadrágjába, majd begombolta a sliccét.

– Szóval így bosszulja meg, hogy megzavartam a hercegével való csókolózás közben – morogta.

– Hogy eltalálta!

Damon ingatta a fejét, mosolya egyszerre volt kényszeredett és ijesztő.

– Meghajlok a kreativitása előtt. Rendkívül eredményes volt.

– Köszönöm. Gondoltam – dünnyögte Eleanor, miközben a férfi a sliccét gombolgatta –, próbára teszem az absztinenciáját... hogy megnehezítsem a fogadalma betartását. Természetesen, ha nagyon fáj, még mindig elmehet a szeretőjéhez, hogy enyhítse a szenvedését.

– Megmondtam – vágott vissza Damon felháborodva –, hogy nincsen szeretőm.

– Talán keresnie kellene egyet, aki kielégíti testi igényeit – szólt könnyedén Eleanor. – Akkor talán felhagyna az én zaklatásommal.

A könnyed hangnem ellenére Damon érzett egy kis remegést a lány hangjában, amely arra utalt, hogy mégsem annyira közömbös a férfi szeretőjét illetően, mint ahogy színlelte.

Pandora's TeAm

– Ez is csak azt mutatja, milyen keveset tud a férfiak testéről, édesem. Magam is enyhíthetem a kínomat, ehhez nincs szükségem nőre.

A lány tétovázni látszott, kíváncsian felvonta szemöldökét.

– Ó! És hogyan?

– Simogatom magam. Távolról sem olyan élvezetes vagy kielégítő, hogy egyedül juttatom el magam a csúcsra, de a fájdalom enyhítésére igen hatékony.

Eleanor egy pillanatra rámeredt, mintha maga elé elképzelné a jelenetet. Aztán elpirult, gyorsan megrázta a fejét, láthatóan dühítette, hogy a férfinak ismét sikerült zavarba hozta.

– A nemi problémái egyáltalán nem tartoznak rám, Damon, ahogyan az én romantikus afférjaim sem magára. Megköszönöm, ha ezentúl nem avatkozik többé az életembe.

Kinyitotta az ajtót, majd megállt:

– Megkérem Lady Haviland lakáját, hogy hívassa ide a hintóját, hogy ne kelljen túl sokat várnia a bejáratnál. Ha elég gyors lesz, talán nem fogja észrevenni, hogy nincs cipő a lábán.

– Nem Haviland lakája aggaszt – mondta Damon szárazon –, hanem a komornyikom. Cornby rendkívül szomorú lesz, ha a cipőm nélkül térek haza.

Eleanor arcán megjelentek a gödröcskék.

– Megmondhatja neki, hogy én tüntettem el.

Amikor a lány kisurrant az ajtón, Damon halkan felnevetett. Hátradőlt a díványon, becsukta a szemét és felidézte Elle utolsó mondatát, és a képet, ahogy a lány kilépett az ajtón... szemei szikráztak, érzéki szája csábos félmosolyra húzódott. Ez a látvány napokig kísérteni fogja.

Ahogyan a lány gyalázatos trükkje által okozott fizikai fájdalma is. Damon igyekezett úgy helyezkedni ültében, hogy kevésbé érezze kínzó merevedésének nyomását.

Pandora's TeAm

Talán mégiscsak rászolgált a büntetésre, gondolta mosolyogva. Lehet, hogy nem kellett volna olyan nyíltan beleavatkoznia a lány hódítási kísérletébe. Úgy tűnt, ezzel csak méginkább a herceg karjaiba hajtja őt, arról nem is szólva, hogy saját vágyát is feltüzeli a lány iránt.

Le kellett valahogy higgadnia, bár ehhez nem szándékozott szeretőt vagy más nőt igénybe venni. Absztinenciájára vonatkozó fogadalmát komolyan gondolta, még akkor is, ha akut fizikai szenvedéssel járt. Ha hazaér, kezelésbe veszi magát – határozta el. Pillanatnyilag azonban nem a fizikai kellemetlenség volt a fő gondja.

Valahogyan szereznie kell egy pár cipőt, amely illik a lábára, hogy gyorsan távozhasson Havilandék báljáról.

Eleanor, mielőtt visszatéri a bálterembe, eldugta Damon estélyi cipőjét olyan helyre, ahol aligha találhat rá: a könyvtártól kétajtónyira található zeneteremben, az ablakmélyedés drapériája mögé. Az előcsarnokban megkereste Havilandék lakáját, és megkérte, küldessen el azonnal Lord Wrexham hintójáért.

Ahogy ment felfelé a lépcsőn, csípős elégedettséget, győzelmet és némi önelégültséget érzett. Bármennyire is más volt a felfogása, akaratlanul is bosszút akart állni Damonon, hogy olyan mélyen megsértette két évvel azelőtt.

Bár botrányos cselekedete kissé gonosz volt, Eleanor makacsul ragaszkodott hozzá, hogy cseppet sem bánja, annak ellenére, hogy furcsa fény csillant meg Damon szemében, ami megtorlást ígért. Mindkét célját sikerült véghezvinnie – megalázó helyzetbe hozta a férfit, ahogyan ő tette vele korábban, és megakadályozta, hogy Damon visszatérhessen a bálba, és belezavarjon a herceggel való kapcsolatába.

Amikor visszaért a bálterembe, hallotta, hogy a hangulat tovább emelkedett, részben azért, mert éppen egy vidám falusi tánc közepébe érkezett.

Azonnal megpillantotta Beatrix nénit, aki a háziasszonnyal, Lady Havilanddel beszélgetett, de nem látta sem Lazzara herceget, sem Signor Vecchit. Ügyesen lavírozva a fürge táncosok között a lány

Pandora's TeAm

átfurakodott a tömegen, és a távolabbi sarokba indult, ahol korábban a herceg ült.

Lazzara még mindig ott volt, ugyanabban a székben, de furcsán előrehajolva ült, egy zsebkendői szorítva a homlokához.

Eleanor aggódva hajolt le hozzá és a fülébe súgta:

– Felség, rosszul érzi magát?

A herceg felemelte a fejét, arcának olajos színe most betegesen sápadt volt.

– Azt hiszem... rosszul vagyok... mindjárt... – válaszolta gyenge hangon, majd nyöszörgésszerű hangot adott.

– Jöjjön velem!

A lány gyorsan megfogta a könyökét és felsegítette a herceget. Engedte, hogy a férfi a vállára támaszkodjon, sérült térdét kímélendő, majd a dúslevelű pálmák mögé vezette – éppen időben.

A herceg hirtelen elengedte Eleanort, előrehajolt az egyik nagy cserép fölé, és gyomrának egész tartalmát beleürítette.

Amíg a herceg küszködött, hogy legyűrje hányingerét, Eleanor odahívta az egyik inast, hogy legyen segítségére a gyengélkedő úriembernek. Mialatt a robusztus inas visszaültette a herceget a székébe, a tánc véget ért, és megjelent Signor Vecchi.

– Valami baj van, Donna Eleanora? – kérdezte, amikor észrevette unokatestvére nyomorúságos állapotát.

– Nem tudom – szólt aggódva a lány –, a herceg mindent kiadott magából. Azt hiszem, orvost kellene hívnunk.

Eleanor meglepetésére a diplomata arca egyre inkább felderült, ahogy fürkészte a herceget.

– Nem hiszem, hogy szükséges, Lazzara herceg betegsége nem komoly. Világéletében gyenge volt a gyomra. – Don Antonio, rendkívül sajnálatos, hogy ilyen hamar véget kell vetnünk az esténknek, tudom, milyen izgatottan várta már ezt a bált. De azt hiszem, azonnal haza kell vinniük.

Pandora's TeAm

Lazzara herceg bólintott, mintha hálás lenne a javaslatért, és megtörölte a száját a zsebkendőjével. A diplomata parancsára az inas odahívta egy társát, és óvatosan talpra segítették a herceget.

Amikor unokabátyja utána akart indulni, Eleanor megérintette a diplomata karját.

– Signor Vecchi, egyre jobban aggódom őfelsége miatt. Túl sok balszerencse érte az utóbbi napokban.

Az olasz úriember tanácstalanul nézett rá.

– Feltételezem, hogy csupán véletlen egybeesésről van szó, Donna Eleanora. Kétségtelen, hogy a mostani rosszullétét valami étel okozhatta. Hazaviszem, hogy kipihenhesse magát és újra erőre kapjon. Megtenné, hogy bocsánatot kér a nevemben szeretetre méltó nagynénjétől?

Signor Vecchi elegánsan meghajolt, majd a herceg után indult. Eleanornak nem tetszett, hogy a diplomata ennyire félvállról vette a herceg állapotát. Ha valaki szándékosan próbál meg ártani Lazzarának, azonnal le kellene állítani a bűnöst.

Először azonban meg akart győződni róla, hogy valóban fenyegeti-e valami vagy valaki a herceget.

Összeráncolt homlokkal töprengett, mit tegyen, ám akkor eszébe jutott, hogy Damon orvos barátja, Mr. Geary is itt van a bálban. Kis idő múlva meg is találta a férfit. Néhány idősebb hölggyel társalgott, akik mind a panaszaikkal traktálták. Mr. Geary megkönnyebbült, amikor Eleanor megkérte, szánjon rá egy percet. A lány elmagyarázta, mi történt, nem hallgatta el gyanúját sem.

– Ez a legutóbbi esemény már nem lehet véletlen, szerintem. Ami engem illet, baljóslatúnak nevezném. Lehet, hogy túlreagálom a dolgokat, de... elképzelhető, hogy valaki megpróbálta megmérgezni őt?

Az orvos tekintete élesre vált ettől a súlyos vádtól.

– Nem tudja, mit evett vagy ivott a herceg ma este, hölgyem?

– Korábban egy pohár puncsot ivott. Ahogyan én is.

– De ön jól érzi magát?

– Igen, tökéletesen jól.

Pandora's TeAm

– Mikor kezdődtek a herceg tünetei?

– Nem tudom pontosan – mondta Eleanor –, de amikor megérkeztem, Lazzara herceg arca már nagyon piros volt, izzadt, és panaszkodott, hogy melege van.

Geary a homlokát ráncolta. – Számos betegség vagy orvosság válthat ki ilyen tüneteket. Ha teljesen rendbe jön, utólag tudhatjuk meg, hogy nem mérgezték-e meg.

– De mi van, ha nem jön rendbe? – kérdezte zaklatottan a lány. – Nem tudjuk valahogy kivizsgálni a dolgot?

– Nem tudunk mit tenni... de ha megvizsgálhatnám a maradékát annak, amit ivott, esetleg el tudnám dönteni.

Eleanor egy darabig töprengett, majd hirtelen eszébe jutott valami.

– Talán lehetséges, uram. Szíveskedne velem jönni?

A bálterem sarkába vezette az orvost, ahol a herceg korábban ült. A puncsos poharak még mindig a padlón voltak a szék mellett. Eleanor mindkettőt felvette, és megmondta, melyik volt a hercegé. Amikor Geary belenézett, még erősebben ráncolta a homlokát .

– Milyen különös... – A lány követte az orvos tekintetét és meglátta, mi ragadta meg a férfi figyelmét. Valami porszerű anyag szemcséi látszottak a pohár alján maradt pár csepp italban. Geary elvette a lánytól a poharat, először beleszagolt, majd belemártotta az ujját az italmaradékba.

– Az íze nagyon hasonlít az ipekakuánáéra – jelentette ki egy pillanat múlva.

Eleanor zavartan nézett rá, mivel tudta, hogy az ipekakuána gyomorpurgálásra használt, por alakú gyógyszer. – Biztos benne?

– Szinte tejesen.

– Tehát meg akarták mérgezni?

– Nem hiszem. Az ipekakuána viszonylag ártalmatlan – vagy legalábbis nem életveszélyes szer.

– De nem kerülhetett véletlenül a herceg poharába.

– Nem, minden bizonnyal szándékosan csempészte bele valaki.

Pandora's TeAm

Eleanor elgyengülten rogyott le az egyik üres székre.

– De az ég szerelmére, hogyan kerülhetett Lazzara herceg puncsába ez a gyógyszer?

– Rejtély – értett egyet Mr. Geary, majd leült a lány mellé. – Talán igaz, hogy valaki szándékosan ártani akar neki, ahogyan azt Wrexham gyanította.

A lány kíváncsian nézett az orvosra.

– Lord Wrexham említette önnek a herceg baleseteit, Mr. Geary?

Az orvos bólintott.

– Azt mondta, hogy őfelségét az utóbbi időben jó néhány súlyos baleset érte. Talán el kellene mesélnie ezt a legutolsó esetet is Wrexhamnek, Lady Eleanor.

Eleanor nem válaszolt azonnal. Először is, nem akart semmit Damontól, sem ma este, sem a jövőben. Másodszor, valószínűleg a férfi már hazament. Harmadszor pedig, még ha igényelte volna is Damon segítségét, nem hitte, hogy a férfit érdekelné a nemesember sorsa, akiről azt hitte – a lány szerint abszolút tévesen –, hogy a vetélytársa.

– Azt hiszem, Lord Wrexham nem kíván foglalkozni a herceg bajaival – szólalt meg végül.

– Meg fog lepődni, hölgyem – válaszolta Geary. – Damon sok-sok éven át csakis mások bajaival foglalkozott.

Eleanor a doktor arcát nézte.

– Mások bajaival? Hogy érti ezt, Mr. Geary?

– Nos, talán nem pontosan fogalmaztam, amikor bajokat említettem.

– Akkor mi a pontos szó rá?

– A sorscsapás jobban kifejezi a lényeget. – Amikor Eleanor továbbra is értetlenül nézett rá, Geary szomorú, bocsánatkérő mosolyt küldött felé. – Azokról a szegény párákról van szó, akiket tüdővésszel büntetett, a sors. Mostanáig alig volt remény a felépülésükre. Wrexham azonban élete utóbbi három esztendejét arra szánta, hogy gyógymódot keressen a betegségre, s erre jelentős részt áldozott a vagyonából.

Pandora's TeAm

10

A kiszámíthatóság unalmas lehet egy férfi számára.
Merj más lenni, igyekezz különbözni
a többi nőtől,
akik az ő figyelméért és vonzalmáért és vonzalmáért
vetélkedik.

Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Eleanor tűnődve vonta össze szemöldökét,

– Sosem vettem észre, hogy Lord Wrexhamet egyáltalán érdekli az orvostudomány.

– Bizonyára nem hallott a legutóbbi ténykedéseiről – felelte Mr. Geary. – Mivel Olaszországban zajlottak.

– Azt hittem, csak úgy utazgatott Európában, miután vége lett a háborúnak.

– Nem, hölgyem. Semmiképpen sem szórakozásból utazgatott.

Az orvos elhallgatott.

– Kérem, folytassa Mr. Geary. Rendkívüli módon felkeltette a kíváncsiságomat – nógatta Eleanor.

A férfi fürkészte a lány arcát, miközben töprengett, mennyit mondjon el neki.

– Ugye tudta, hogy Lord Wrexham ikertestvére tüdővészben halt meg egészen fiatalon?

Pandora's TeAm

– Tudtam, hogy volt egy ikertestvére, akit elvesztett, de a halála okát nem ismertem.

– Nos, Damon fivére, Joshua tizenhat évesen betegedett meg tüdővészben.

– Milyen szomorú – mormolta Eleanor.

– Valóban. Mit tud ön a tüdővészről, hölgyem?

– Halálos betegség, mely elpusztítja a tüdőt, igaz?

– Igen, ez a betegség a tüdőszövetek lassú elhalásához vezet. A tüdővész igen gyakran fordul elő Európában, és gyakran végzetes kimenetelű, mivel az okát még nem tudják, és nem találtak rá gyógymódot... Bár bizonyos feltételek javítják a túlélési esélyeket, például a meleg, száraz éghajlat. Ezért választott Damon egy mediterrán országot a szanatóriuma számára.

– Szanatórium, Mr. Geary?

– Igen, a tüdőbetegek kezeléséhez. – A lány kíváncsi tekintetére halványan elmosolyodott. – Úgy gondolom, el kellene mesélnem, hogyan kezdődött a kapcsolatom Damonnal. Az a helyzet, hölgyem, hogy a teljes karrieremet neki köszönhetem. Harwichban nőttem fel, a Wrexham család suffolki birtokának közelében. Bár még én is fiatal voltam, csak két évvel idősebb Damonnál, ám mivel nagyon érdekelt az orvosi hivatás, beálltam tanoncnak egy helyi orvoshoz, amikor Joshua megbetegedett. Mikor kiderült, hogy már nincs remény a felgyógyulására, én ápoltam Joshuát a halálos ágyán.

– Nehéz lehetett a családnak is és önnek is – jegyezte meg Eleanor csendben.

Geary bólintott.

– Így igaz, hölgyem. Látni egy ilyen jóképű, életerős fiút, ahogy lassan elfogy, s közben rettenetes fájdalmai vannak... Aztán pedig újabb szerencsétlenség következett be, Damon szülei – Lady Wrexham és férje, Wrexham vikomt – alig pár hónap múlva lelték halálukat, amikor hajójuk egy viharban elsüllyedt az ír-tengeren való átkelés közben. A lady írországi családtagjait akarták meglátogatni, de Damon nem kívánt

Pandora's TeAm

velük tartani. Végül is, ő a sors különös szeszélye miatt maradt csak életben.

Eleanor szívét összefacsarta a fájdalom. Csak elképzelni tudta, milyen rettenetes lehetett Damon számára, hogy először a testvérét, majd a szüleit vesztette el tragikus körülmények között. Mennyire lesújthatta őt szerettei halála. Milyen borzasztóan magányos lett. Árva fiúként senkivel sem tudta megosztani gyászát és fájdalmát...

Az orvos rezignáltan sóhajtott, majd folytatta.

– Miután Damon megörökölte a címet és a vagyont, Joshuának nyújtott szolgálataimért hálából ő finanszírozta egyetemi tanulmányaimat, később pedig a legjobb angol orvosoktól tanulhattam az ő jóvoltából. Ha Damon nem lett volna, valószínűleg egy egyszerű vidéki orvos lennék, most viszont saját kórházam van Londonban, aminek a működését ő is támogatja anyagilag.

Eleanor felidézte Mr. Geary figyelemre méltó eredményeit az orvostudomány terén, és még jobban átérezte a férfi vallomásának jelentőségét. A világ szegényebb lett volna egy ragyogó orvossal, ha Damon nem karolja fel Mr. Gearyt.

– Természetesen – tette hozzá Geary – érthető, miért tennék meg bármit Damonért. Így aztán, három éve, amikor azzal az elképzeléssel fordult hozzám, hogy támogatná a tüdővész gyógyításának kutatását, számos elismert orvosnak írtam Európába, hogy megnyerjem őket az ügynek. Az ő segítségükkel Damon felépített egy intézetet tüdőbetegek kezelésére, Olaszország déli partjánál. Ambiciózus vállalkozás volt, melynek célja a lehető legtöbb élet megmentése, és kísérletek végzése a gyógymód felfedezése érdekében. De ha a gyógymódot nem is sikerül megtalálni, legalább könnyítenek a haldoklók szenvedésein, és segítik a gyengélkedők gyorsabb felépülését.

Eleanor meglepetten és nem kis tisztelettel nézett Gearyre.

– És sikerült elérni a céljukat? – kérdezte.

– Sok vonatkozásban igen. Az utóbbi évek során a túlélők száma jelentősen nőtt. Én magam is több mint egy tucat betegemet küldtem

Pandora's TeAm

oda – meg kell mondjam, Damon költségén –, és kilencen teljesen meggyógyultak.

A lány a legkevésbé sem vonta kétségbe Damon nagylelkűségét. Csodálkozott, miért titkolta ezt eddig. A jegyességük alatt soha, egyetlen szóval sem említette, hogy szanatóriumot építtet, és nem beszélt Joshua haláláról sem.

– Ellentmondásosnak tűnik – mondta végül Eleanor, hogy Damon ennyit jótékonykodott, amikor mindig is élvhajhász életmódjáról volt híres.

Geary keserűen elmosolyodott.

– Lehet, hogy hihetetlen, de biztosíthatom önt, minden szó, amit elmondtam, színigaz. – Az orvos egy pillanatig habozott. – Tudom, hogy önöknek van egy darabka közös múltjuk, Lady Eleanor, így megértem, miért nem volt hajlandó jót feltételezni Damonról, de azt hiszem, talán tévesen ítélte meg őt...

Geary hirtelen elvörösödött zavarában.

– Bocsásson meg, neveletlenség volt tőlem, hogy az érzéseit szóba hoztam. Nem lett volna szabad. Igazán nem akartam megsérteni.

– Nem sértett meg, Mr. Geary – válaszolta Eleanor automatikus udvariassággal, mivel gondolatai még mindig az elhangzottakon jártak. – Azt hiszem, igaza van. Valóban félreismerhettem őt.

– Akkor nem ellenzi, ha elmondom Damonnak a Lazzara herceggel legutóbb történt balesetet?

– Nem. Feltételezem, nincs okunk rá, hogy eltitkoljuk előle.

– Majd később tájékoztatom őt, a bál után. Á, itt is van. Talán ön akarja elmondani neki, személyesen.

Eleanor hátrahőkölt, amikor meglátta Damont, ahogy közeledett feléjük a zsúfolt báltermen keresztül.

Miután utasította az egyik inast, hogy vigye ki mindkét puncsos poharat, Mr. Geary felállt, és meghajolt a lány előtt.

– Ha megbocsát, visszatérek a locsi-fecsi idős hölgyeim körébe és megpróbálom rávenni őket arra, hogy gyűjtsenek adományokat a kórházam számára.

Pandora's TeAm

Eleanor szórakozottan bólintott, alig észlelte, hogy az orvos távozott, mivel teljes figyelmét Damon kötötte le. Mikor a férfi odaért hozzá, Eleanor kábultan bámult rá.

– Nehogy azt mondja, megleptem magát, drágaságom – jegyezte meg Damon szárazon.

– Pedig meglepett – szólt a lány. – Azt hittem, már eltávozott a bálból.

– Még nem mehettem el. Geary is az én hintómmal érkezett, nekem kell hazavinnem.

Eleanor lenézett és meglátta, hogy Damon egy bumfordi, barna bőrcipőt visel, amely élesen elütött elegáns, drága estélyi ruhájától.

– Most vettem Haviland egyik inasától – mutatta új lábbelijét. – Egy kicsit szorít, de éhes ember nem válogat. – Arckifejezése lágy és vidám volt, pedig a lány arra számított, dühös lesz.

– Nem akar megszidni a trükkért, amivel beugrattam? – kérdezte Eleanor.

– Nem. – Damon leült a lány melletti üres székre. – Az igazat megvallva azt hiszem, jogosnak érezhette a megtorlást. Nem kellett volna beleavatkoznom, amikor megpróbálta elcsábítani a herceget, még akkor sem, ha nem tetszett, hogy megcsókolta.

Megjegyzése jobban meglepte Eleanort, mint az, amit Geray mesélt Damon emberbaráti cselekedeteiről. Gyanúsan méregette a férfit. Nem volt jellemző rá, hogy ilyen könnyen megadja magát. De talán mégsem ismerte őt olyan jól, mint gondolta...

– Mr. Geary mesélte, mivel töltötte az idejét az utóbbi két évben Olaszországban.

Damon hirtelen mozdulatlanná dermedt, mintha minden izma megfeszült volna.

– És mit mondott?

– Hogy maga a tüdőbetegek mellé állt, segíti őket, mivel a fivére tüdővészben halt meg.

Pandora's TeAm

A sötét szemekből a lány semmiféle érzelmet nem tudott kiolvasni. Damon nem válaszolt, elfordult és végighordozta tekintetét a zsúfolt báltermen.

– Miért nem beszélt erről nekem soha? – nógatta Eleanor, mivel a férfi hallgatott.

– Mi lett volna ezen elmondanivaló? – vonta meg a vállát.

A lány hosszan fürkészte az arcát.

– Megtudhattam volna, hogy maga nem az a semmirekellő élvhajhász, amilyennek mutatni akarta magát előttem.

Damon arckifejezése közömbös maradt, mintha hirtelen egy maszk került volna az arcára.

– Számít valamit, hogy mit gondol rólam, ha már nem vagyunk jegyesek és nemrégiben ismét kikosarazott? – mondta vontatottan és hűvösen.

– Azt hiszem, nem. De a betegekkel való együttérzése rendkívül csodálatra méltó.

Damon szája megrándult.

– Semmi szerepe nem volt az együttérzésnek. Kizárólag felindultságból cselekedtem.

– Hogy érti ezt?

– Jobb volt, mintha az önsajnálatba süppedtem volna. A szanatórium létrehozásával a magam módján megpróbáltam egy kissé irányítani a sorsot.

– Nem tudta megmenteni a bátyját, hát eldöntötte, hogy megment másokat.

– Így is mondhatjuk.

Eleanor elhallgatott, s azon töprengett, vajon Damon valóban túltette-e magát a bánatán. Ebben erősen kételkedett. Beharapta ajkát, s elképzelte, milyen szomorúságot élhetett át Damon, mennyire egyedül maradt a világban, amikor elvesztette a bátyját, majd a szüleit is. *Nekem legalább ott volt a bátyám, Marcus, aki szeretett és vígasztalt, enyhítette a magányomat az évek során* – gondolta a lány.

Pandora's TeAm

– Sajnálom, hogy elloptam a cipőjét – szólalt, meg halkan. – A zeneteremben dugtam el, az első ablakmélyedés függönye mögé, ott megtalálja.

Damon nyilvánvalóan átlátott a lány bocsánatkérési próbálkozásán, mivel keménység csendült ki a válaszából.

– Nem vagyok rászorulva a szánalmára, Elle.

– Ez nem szánalom. Csupán együttérzés. Elképzeltem, mennyire vigasztalhatatlan lennék, ha Marcust elveszíteném.

Damon arca továbbra is zárkózott maradt, bár a lány egy futó pillanatig mintha érezte volna a sebezhetőségét. – Ugye nehéz Joshua nélkül?

Vad fájdalom cikázott át a férfi vonásain, de ugyanilyen gyorsan el is tűnt, Majd Damon áthatóan fürkészte a lány arcát.

– Úgy látszik, elfelejtette, hol vagyunk, édesem – vetette oda kurtán. – A bátyám nyomorult sorsa nem bálba való beszédtéma – pattant fel hirtelen. – Inkább a hercegével kellene foglalkoznia.

Ez alkalommal Damon hagyta őt faképnél. Eleanor csak nézte, s a legszívesebben utána futott volna hogy megvigasztalja. Megbánta, hogy ennyire érzékeny pontjára tapintott. Egyértelmű, hogy a bátyja haláláról nem szívesen beszélgetett, ő pedig akaratlanul is feltépte a fájó sebeket.

Damon is megbánta a beszélgetésüket, azt kívánta, bárcsak jobban kitért volna Eleanor puhatolózó kérdései és nem kívánatos észrevételei elől. Az este hátralévő részében szorítást érzett a mellkasában, erről eszébe jutott, miért igyekezett a leginkább véget vetni az eljegyzésüknek: Eleanor túl heves érzelmet váltott ki belőle.

A figyelme egy ideig elterelődött, míg hazafelé utaztak és Otto elmesélte, hogy gyomorpurgáló szer maradványaira bukkant Lazzara puncsos poharában. Ám amint megtudta, hogy joggal gyanakodott a veszélyre, még hazaérkezése után sem sikerült leküzdenie nyugtalanságát.

Pandora's TeAm

Ezért ahelyett, hogy visszavonult volna a hálószobájába aludni, a dolgozószobájába ment. Töltött magának egy emberes adag konyakot, majd leült a sötétben inni. Vezeklés, gondolta Damon. Pontosan úgy érezte magát, mint a rituális szertartáson, amit minden évben megtartott a bátyja halálának évfordulóján – ez a nap pedig a jövő héten lesz. Egyszerűen csak korábban kezdte el.

Amikor érezte, hogy elmerül a mámorban, kinyújtózott a díványon és behunyta a szemét.

Kis idő múlva egy kitartó hang rángatta ki fájdalma verméből, miközben egyre sürgette, hogy ébredjen fel.

Az egész testét átjáró borzongásra Damon hirtelen tudatára ébredt, hol van. Komornyikja hajolt föléje a homályos gyertyafényben, gyengéden rázta a vállát, miközben Damon a rémálmaival küszködött. Eltompult érzékein át is érezte heves szívverését, teste verejtékben úszott.

– Kiabált, uram – szólt Cornby csendesen. – Úgy tűnik, megint előjött a rémálma.

Igen, természetesen. Ez volt a baja.

Damon lassan felült, kezével durván végigsimított az arcán.

– Az egész házat felébresztettem?

– Nem, uram. Még nem feküdtem le, így egyenesen idejöttem, amikor meghallottam a kiáltásait.

– Nem kellett volna miattam fennmaradnia, Cornby.

– Nem számít, uram.

Damonnak nem volt hangulata folytatni a vitát a komornyik túlzott kötelességtudatáról.

– Akkor köszönöm. Elmehet.

Amikor a komornyik tétovázott, Damon mogorván rászólt:

– Jól vagyok. Komolyan mondom.

Ám mégsem volt jól – töprengett, amint idős szolgája végre békén hagyta –, mivel nem tudott megszabadulni érzelmei vad viharaitól.

A rémálma a bátyja haláláról már régóta nem jött elő, bár korábban sok évig kísértette.

Pandora's TeAm

Joshua a halálos ágyán feküdt, megszenvedett minden lélegzetvételért, szétszórt, vérfoltos zsebkendői hátborzongató kontrasztot képeztek kísérteties sápadtságával.

Kínlódva köhögött, agóniájában eltorzult az arca, majd cserepes ajkaival biztatóan rámosolygott családtagjaira, akik utolsó óráiban mellette virrasztottak.

Szüleik az ágya mellett ültek, igyekeztek bátran viselkedni. Damon azonban hátul állt, a bánat és düh könnyeivel küszködve. Majd Joshua visszasüllyedt kábult szendergésébe, melyből nem ébredt fel többé. Amikor végül megszűnt a légzése és elkínzott teste mozdulatlanná vált, Damon ugyanúgy zokogott, mint az édesanyjuk.

Úgy érezte, mintha ő is meghalt volna azon a napon, bár fájdalma nem enyhült, ahogyan határtalan dühe sem. A következő években gyakran hívta a halált, lázadt a sorsa ellen, szitkozódott az élet igazságtalansága miatt, és mardosta a bűntudat.

Miért én maradtam életben? Miért nem engem ért a sorscsapás? Miért én örököltem a címet és a vagyont, amikor nem érdemeltem meg jobban, mint az ikertestvérem?

Az sem tudták pontosan, hogyan kapta el Joshua a tüdővészt. Talán úgy, hogy szerelmes lett az egyik helyi kocsmában dolgozó lányba, akiről később kiderült, hogy ugyancsak ebben a veszedelmes betegségben szenvedett. Joshua volt az elsőszülött, az egy órával idősebb. Neki kellett volna teljes, örömteli életet élnie.

Damon soha nem talált feleletet megválaszolhatatlan kérdéseire. Pusztán megtanulta felmorzsolni az érzelmeit, miközben bátyja halálának emlékeit rémálmaiba száműzte.

Sok év telt el azonban, mire dühét jóval produktívabb módon kezdte levezetni: az orvostudomány legújabb felfedezéseinek alkalmazásával könnyített a tüdővészben szenvedők életén.

Eleanornak igaza volt, ismerte el. Nem tudta megmenteni a bátyját, de kezdett reménykedni, hogy másokat megmenthet.

Pandora's TeAm

Ám még évekkel később is sovány vigasz volt számára, hogy kettőjük közül ő maradt életben.

Lady Beldon nagyon csalódott volt, amikor megtudta, hogy Signor Vecchi eltávozott a bálból Lazzara herceggel együtt, és még el sem köszönt tőle. Aggódott, hogy a herceg megbetegedett, mivel ez hátráltatja Eleanornak való udvarlását.

– Nem említették, hogy eljönnek-e holnap a piknikre a Királyi Botanikus Kertbe? – kérdezte Beatrix Eleanort, miközben várták a hintójukat a Haviland-palota előtt.

– Lehet, hogy a herceg nem érzi még jól magát ahhoz, hogy részt vegyen egy pikniken, nénikém – válaszolt Eleanor. Úgy döntött, nem mond további részleteket, mi okozta a herceg rosszullétét az este. Csak feleslegesen felizgatná nagynénjét, ha megtudná, hogy valaki talán fenyegeti a herceg egészségét, sőt akár az életét is.

– Micsoda balszerencse – panaszkodott az idősebb hölgy. – Azt hiszem, holnap a mi szolgáinknak kellene megrendeznie a pikniket. A herceg is örülni fog, ha étvágygerjesztő falatokat tudunk kínálni most, hogy gyengélkedik a gyomra. Reggel első dolgom lesz, hogy megírom Signor Vecchinek.

– Igen nagylelkű vagy, nénikém – bólintott Eleanor. Ő is úgy vélte, bölcs gondolat, ha a másnapi ennivalót a saját konyhájukból viszik. Így biztosan ártalmatlanok lesznek az ételek és az italok.

Beatrix mosolygott.

– Ennek semmi köze a nagylelkűséghez, kedvesem. Meg kell ragadnunk minden alkalmat, hogy kedvébe járjunk Lazzara hercegnek. Annyira hozzád illő lenne!

Eleanor inkább hallgatott, hiszen nem volt benne biztos, hogy még most is osztja nagynénje véleményét. Egyre jobban kételkedett abban, hogy a herceg valóban illene hozzá.

Ez a kérdés gyötörte még a hazaérkezésük után is, amikor hasztalan próbált elaludni, és késő éjjel is, míg forgolódott az ágyában.

Pandora's TeAm

Mikor végre elszenderedett, újra Damonról álmodott, de most nem a csábító szerető vagy jegyességük szép emlékei jelentek meg előtte. Almában küszködött, hogy elérje Damont egy vastag indákkal benőtt, magas kőfalon túl, ahová önkéntes rabságba vonult, és a lánynak át kellett küzdenie magát az alattomos akadályokon, hogy kiszabadíthassa...

A furcsa álom ébredés után is kísértett a gondolataiban. Megmagyarázhatatlan szomorúság fogta el, sokáig feküdt az ágyában és az álom jelentésén töprengett.

Ösztönösen mindig is érezte az érzelmi falat, amit Damon maga köré épített. Mostanra talán már tudta is az okát: családtagjainak tragikus elvesztése indokolta a férfi elszánt távolságtartását.

Az udvarlás kezdetén időnként, röpke pillanatokra, sikerült áttörnie ezt a falat, ebben Eleanor biztos volt. Ám jegyességük ideje alatt Damon egyre jobban eltávolodott, mintha el akarna vonulni előle. A lány egészen neki akarta adni magát, szívét és lelkét is, Damon azonban szándékosan visszahúzódott, ahogy Eleanor közeledni próbált hozzá. Aztán pedig hirtelen vége szakadt a jegyességüknek. Kétségtelen, hogy Damon szívéről nagy kő esett le. Eleanor szomorúan elmosolyodott, amikor felidézte a férfi előző esti kijelentését, hogy a szanatórium építésével megpróbálta irányítani a sorsot. A lánynak is hasonló volt a célja, de a saját, jövőbeni házasságát illetően. Megfogadta, hogy maga irányítja a sorsát. Ebből a szempontból nagyon hasonlítottak egymásra. Ám volt köztük egy hatalmas különbség: Damon nem kereste a szerelmet.

Eleanor a legjobban attól félt, hogy szerelem nélkül üres, magányos lesz az élete, ezért elhatározta, hogy csak olyan férfiba szeret bele, aki viszontszereti őt.

Eddig azt remélte, Lazzara herceg pontosan megfelel az igényeinek. És a múlt héten, amikor egykori jegyese váratlanul ismét belépett az életébe, még inkább igyekezett megnyerni őfelségét. De most már magának is bevallhatta, mindezt csak dacból tette, sértett büszkesége és

Pandora's TeAm

a Damon iránt érzett dühe miatt. Most már csak ő húzná a rövidebbet – ahogy a mondás tartja –, ha továbbra is törekedne Lazzara herceg meghódítására.

Egyszerűen az volt az igazság, hogy addig nem tudna beleszeretni sem a hercegbe, sem más férfiba, míg nem rendezi a Damonnal való kapcsolatát.

Gondolni sem akart arra, mennyire sebezhetővé tette őt mindaz, amit megtudott Damonról, bár pillanatnyilag nem ez volt a legégetőbb problémája.

Természetesen szakítania kell a herceggel. Kegyetlenség lenne tőle, ha továbbra is bátorítaná, amikor nem szándékozik feleségül menni hozzá. Fokozatosan fog tőle eltávolodni, hogy ne sértse meg őfelsége büszkeségét.

Eleanor ledobta magáról a takarót, felkelt és csengetett a komornájának. Fürdeni, öltözködni akart, és lelkileg felkészülni a Királyi Botanikus Kertben tartandó piknikre. A kérdés, hogy mihez kezedjen Damonnal, továbbra is nyitva maradt, de olasz udvarlójával kapcsolatban már meghozta a döntést.

Sajnos Eleanornak kevés ideje volt aznap délután, hogy magánbeszélgetést folytathasson a herceggel, mivel Signor Vecchi két diplomata kollégája és a feleségek csatlakoztak a társaságukhoz az ebéd alatt a Kew Gardens zöld gyepén.

Mivel Lazzara herceg még alig tudott járni, a szolgái paplanokat terítettek a füves pázsitra, egy nagy fűzfa árnyékában, közvetlenül a Temze partján. A fiatalabb hölgyek szívesen szórakoztatták őfelségét, mialatt Signor Vecchi és a kollégái elkísérték Lady Beldont egy körsétára a botanikus kertben.

Így Eleanor nem tudta négyszemközt megbeszélni az előző esti eseményeket Lazzara herceggel, vagy elmondani neki a gyomorrontással kapcsolatos gyanúit. A herceg étvágya azonban visszatért, szemmel láthatóan élvezte a séf által készített csemegéket.

Pandora's TeAm

Az ebéd szinte ünnepélyesen zajlott, az ételeket porcelán és kristály étkészletekben, ezüst evőeszközökkel szolgálták fel.

Mindazonáltal őfelsége is alig várta, hogy egyedül lehessen Eleanorral a piknik végén. Sétapálcája segítségével felállt, felajánlotta karját a lánynak, hogy nézzék meg közelebbről a Temzén úszó hattyúkat.

Ahogy lassan sétáltak a folyóhoz a fűzfákkal és égerfákkal szegélyezett ösvényen, Eleanor egyre határozottabb lett a herceggel való szakítását illetően. Lazzara nem neki való férj. A lány soha nem tudott volna belészeretni, bármilyen erősen próbálta. A szívnek nem lehet megparancsolni, mit érezzen vagy kit szeressen. Ez örök igazság.

Soha nem lenne boldog egy ilyen gyámoltalan férfi mellett, döntötte el a lány, amikor elérték a Temzét szegélyező rakpartot. Vonzó tulajdonságai és illusztris szókincse ellenére Lazzara herceg nemcsak sótlan volt, de képtelen volt feltüzelni a vérét úgy, mint Damon akár egyetlen pillantásával.

– Nagyon hallgatag ma, Donna Eleanora – jegyezte meg a herceg, ahogy nézték a csodálatos madarak lassú körzését a fodrozódó víz felett,

Eleanor kizökkent gondolataiból, és halványan rámosolygott a férfira.

– Az igazat megvallva, felség, azon gondolkoztam, hogyan közölhetnék önnel egy bizonyos dolgot anélkül, hogy túl drámaian hangzana. Tudja, meglehetősen aggódom a biztonságáért.

– Valóban? – kérdezte Lazzara kíváncsian. – Ugyan miért?

– Emlékszik rá, hogy tegnap este találkozott a neves orvossal, Mr. Gearyvel?

– Persze. Igen szimpatikus úriember.

– Nos, miután ön rosszul lett és távozott a bálból, a doktor valami szokatlant fedezett fel a puncsban, amit este ivott.

Azonban mielőtt folytathatta volna, Eleanor furcsa, sípoló hangot hallott, majd egy halk puffanást. Lazzara herceg arca fájdalmasan

Pandora's TeAm

megrándult, felemelte a kezét és megtapogatta a tarkóját a bal füle mögött.

Eleanor először arra gondolt, egy méh csípte meg, amikor a férfi tapogató ujjai közt meglátott egy kis barna tárgyat, mely a magas ingnyak felett beékelődött a herceg bőrébe.

Ebben a pillanatban nyugtalanító suhogást hallott a mögöttük lévő fűzfák közül, figyelmét azonban most az kötötte le, mi szúrta meg a herceget.

Amikor a herceg kihúzta és megvizsgálta, látták, hogy a barna tárgy egy körülbelül egyhüvelyknyi tollas nyíl, tű vékonyságú, éles és hegyes fémmel a végén.

– *Che diavolo* – kapkodta a levegőt a herceg a döbbenettől, a lány pedig kitalálta, ez azt jelenti: mi az ördög?

Eleanor ijedten látta, hogy Lazzara szemhéja lecsukódik, térde megroggyan. A nyíl kicsúszott elgyengült ujjai közül, ő pedig lassan előrebukott, és fejjel zuhant a négylábnyival alattuk lévő folyóba, hatalmas csobbanással. Eleanor felsikoltott, s egy pillanatra mozdulatlanná dermedt.

Amikor Lazzara újra felbukkant, kétségbeesetten küszködött, hogy fejét a felszínen tartsa. Nem volt eszméletlen, ám nemcsak a fulladás fenyegette, hanem gyorsan sodródott lefelé a folyón.

Eleanor visszanyerte érzékeit, segítségért kiáltott a mögötte lévő szolgáknak, majd a rakpartról hirtelen a vízbe vetette magát a herceg után. A lélegzete is elállt, amikor a hideg víz összecsapott a feje felett, hosszú szoknyái lefelé húzták.

Azonban sikerült a felszínre küzdenie magát, kétségbeesetten igyekezett elérni őfelségét, kihasználva a folyó sodrását.

Egy örökkévalóságnak tűnt a lány számára, mire a herceghez ért. Aki erőtlenül csapkodta a vizet, és amikor a lány megpróbálta elkapni a kabátja ujját, rémülten kapálózni kezdett.

– Az ég szerelmére, felség, maradjon veszteg! – kiáltott rá Eleanor. – Most próbálom megmenteni!

Pandora's TeAm

Mindkettejük szerencséjére a férfinak elfogyott az ereje a további küzdelemhez. Így a lány a hátára fordította őt, és megragadta kabátjának gallérját, majd minden erejét összeszedve húzta a herceget a rakpart kőfala felé.

Amikor végre a falhoz értek, Eleanor észrevett egy összecsavarodott fűzfagyökeret, amibe meg tudtak kapaszkodni, míg értük jött a segítség. A herceg fuldokolva köhögött és köpködte a vizet, a lány pedig igyekezett kifújni magát.

Vagy tizenkét yardnyira elsodorta őket a víz attól a helytől, ahol Lazzara beleesett, de a lány sikolya rájuk terelte a társaság tagjainak figyelmét, s most mindannyian futva közeledtek feléjük, vendégek és szolgák egyaránt.

Azonban, mivel az inasok közül nyilvánvalóan egyik sem tudott úszni, beletelt egy kis időbe, mire kimentették a párt egy hintóról elcsent bőrgyeplő segítségével. Eleanor ragaszkodott hozzá, hogy először a herceget húzzák ki, ezért a férfi hóna alá hurkolta a gyeplőt. Amikor a férfi biztonsággal partot ért, és a lányt is kimentették, Eleanor meglátta, hogy a herceg összegörnyedve fekszik az oldalán a füvön.

Eleanor melléguggolt, ijedten tűnődött, vajon túléli-e a herceg – megmérgezték-e a nyíllal vagy csupán elkábították. De legalább lélegzett. És egy pillanat múlva megrázta vizes fejét, felpislogott a lányra, próbálta betájolni, hol lehet.

– Mi... történt? – lihegte rekedten.

– Elájult és a folyóba esett, felség – válaszolta Eleanor.

– Nem emlékszem... ah, de igen... ön húzott ki a partra...

Lassan felkönyökölt, még mindig kábultan. De úgy tűnt, már múlóban a rosszulléte. Talán a hideg fürdő segített visszanyerni a tudatát. Eleanor ekkor látta meg nagynénjét, aki feléjük sietett Signor Vecchivel.

– Egek ura, mi történt? – kiáltott fel riadtan Beatrix, mikor meglátta Eleanor átázott ruháját.

Pandora's TeAm

Amikor Eleanor elmagyarázta, Signor Vecchi láthatóan dühbe gurult, de egyértelmű, hogy nem a lányra haragudott.

– Hálásak vagyunk önnek, Donna Eleanora – hajolt meg a diplomata. – Az ön lélekjelenléte mentette meg Don Antoniót a vízbe fulladástól.

– Szóra sem érdemes, uram, de remélem, most már elhiszi nekem, hogy valaki ártani akar a hercegnek.

Lazzara aggódva ráncolta össze a homlokát.

– Hogy érti ezt, *mia signorina?*

Eleanor emlékeztetni akarta, hogy egy nyíl fúródott a nyakába, de Signor Vecchi közbeszólt.

– Felség, önt komoly megrázkódtatás érte. Azonnal haza kell vinnünk.

– Signor Vecchi – tiltakozott a lány –, nem lenne jó, ha most mozgatnánk Lazzara herceget, mivel még mindig zavartnak tűnik. Azt hiszem, ide kellene hívatnunk Mr. Gearyt, hogy megvizsgálja és meggyőződjön róla, nem szenvedett-e...

– Szerintem már elég jól néz ki, a történtekhez képest – szólt közbe türelmetlenül a diplomata. – És ha az átázott ruháiban marad, nagy valószínűséggel be fog lázasodni. Bocsásson meg, Donna Eleanora, de úgy érzem, nekem kell vigyáznom a herceg egészségére. Jöjjön, felség. – Egyértelműen látszott, hogy a herceg megszokta, engedelmeskedik unokabátyjának. Egy inas segítségével talpra állt és szédülten imbolygott, mire végre visszanyerte egyensúlyát.

– Ez a dolog kezd egyre bosszantóbbá válni.

Beatrix néni egy véleményen volt Signor Vecchivel.

– Eleanor, haza kell vitetnünk, hogy megszabadulj a vizes ruháidtól. És természetesen forró fürdőt kell venned, hogy felmelegedj, és – fintorodott el Lady Beldon finnyásán – lemosd magadról a folyó kellemetlen szagát.

Eleanor most kezdte érezni, hogy vacog a szeptemberi szélben, ezért nem tiltakozott tovább, elfogadta az egyik inastól a feléje nyújtott takarót. De még nem akart elindulni.

– Egy pillanat még, nénikém.

Pandora's TeAm

Meg akarta vizsgáltatni a nyilat Geary doktorral.

A válla köré tekerte a kelmét, és gyorsan végigszaladt az ösvényen, majd megállt a fűzfák alatt ott, ahol a herceg állt a baleset pillanatában. Keresgélt a földön, és megtalálta a kis nyilat, amit félig elfedtek a falevelek. Egyértelmű bizonyíték volt, hogy nem képzelődött. A herceget valóban meglőtte valaki.

Visszament a nagynéniéhez, a nyilat betette a retiküljébe, majd hagyta, hogy Beatrix néni a Beldon-hintóhoz kísérje és hazaszállíttassa, miközben a szolgák még ott maradtak eltakarítani a piknik romjait. Útközben Eleanor azon töprengett, mit kellene tenni a herceg legutóbbi balesetével kapcsolatban.

Nem tudta pontosan, hol lakik Mr. Geary, azt sem, hogy most a kórházában van-e, de Damontól megkérdezheti. És bár az angol és az olasz nemesember nem evett egymás tenyeréből, a lány bízott benne, hogy Damon becsületesen jár el, ha a herceg valóban veszélyben van.

Ezért, amint a hálószobájába ért és nedves ruhában beburkolózott egy meleg takaróba, míg várta, hogy megmelegedjen a fürdővize, írt Damonnak, hogy a lehető leghamarabb jöjjön el hozzá. Megkérte a lakájt, hogy azonnal kézbesítse Lord Wrexhamnek a levelet.

A rézkádat megtöltötték, Eleanor megmosta a haját, és lesikálta magáról a folyó összes nyomát. Majd elküldte komornáját, Jennyt, és nagy élvezettel, sokáig áztatta magát a meleg vízben. Éppen a haját szárította a kandalló előtt a hálószobájában, amikor Jenny visszajött és jelentette, hogy Lord Wrexham várja a kék szalonban.

Eleanor gyorsan magára kapott egy kasmírruhát, aztán elővette a nyilat és lement a szalonba. Damon az ablaknál állt, tépelődve ráncolta a homlokát. Szemöldöke azonban megemelkedett, amikor hallotta, hogy a lány óvatosan becsukja maga mögött az ajtót, hogy senki se zavarhassa őket.

– Sajnálom, hogy megvárakoztattam – kezdte a lány, de Damon legyintett a bocsánatkérésére.

Pandora's TeAm

– Geary elmondta, hogy a herceg puncsába valaki gyógyszert tett, most pedig ismét valami szerencsétlenség érte?

– Igen, de ezúttal biztos vagyok benne, hogy nem baleset volt.

Odalépett Damonhoz, elmesélte, mi történt a botanikus kertben a pikniken, majd megmutatta neki a nyilat.

– Ezzel lőtték meg a herceget. A nyíl hegye beleállt a nyakába, Lazzara elájult és beleesett a folyóba. Nekem kellett kimentenem.

Eleanor nem lepődött meg, amikor a beszámolót hallgatva Damon tekintete haragosan elsötétült. Ami viszont meglepte, a férfi szinte rá se nézett a nyílra, amit a lány a tenyerében tartott.

– Hogy az ördögbe gondolta ezt? – kérte számon Damon, mielőtt a lány folytathatta volna a történetet. – Csak úgy beugrik a Temzébe? Van fogalma róla, milyen gyilkos örvények kavarognak a folyóban?

Eleanor hátrahőkölt Damon kirohanásától.

– Nem tehettem mást. Nem hagyhattam, hogy a herceg megfulladjon.

– Maga is megfulladhatott volna!

A lány háta védekezően megfeszült. Mégsem akart vitatkozni, mélyet sóhajtott, hogy lehiggadjon.

– Nem azért hívattam ide, hogy összeszidjon, Damon. Szerettem volna, ha kikéri Mr. Geary véleményét erről – és a férfi elé tartotta a nyilat.

Damon haragja kissé enyhült, amint átvette a nyilat és megvizsgálta.

– Ez kuráre nyíl lehet... – mondta egy perc múlva.

– Az mi? — kérdezte Eleanor.

– Bizonyos dél-amerikai indián törzsek használják vadászfegyverként. A nyíl hegyét méregbe mártják, aztán egy lyukas bambusznádból kifújják.

A lány szeme tágra nyílt.

– Honnan a csudából ismeri a dél-amerikaiak mérgezett nyilát?

Damon elmosolyodott.

Pandora's TeAm

– Érdekel az orvostudomány. Sir Walter Raleigh említi a kurárét a Guyanáról írott könyvében. És Sir Benjámin Brody sok évvel ezelőtt itt Angliában kísérletezett a kuráre állatokra gyakorolt hatásával.

– Ez a méreg halálos?

– Halálos is lehet. Főleg, mert így megbénítja az áldozatot, hogy az nem tud lélegezni. De Sir Benjámin bebizonyította, hogy ha a lélegzését mesterséges úton fenn tudják tartani, a beteg meggyógyul, és nem marad utóhatása a szernek.

Eleanor összevonta a szemöldökét, ahogy próbálta pontosan felidézni, hogy viselkedett a herceg a támadás után.

– Ettől a nyíltól a herceg elájult – szólt lassan –, de úgy tűnt, hogy teljesen magához tért.

– Lehet, hogy nem kurárét használtak, vagy ha mégis, az adag annyira kicsi volt, hogy nem lehetett halálos.

– Gondolja, hogy Mr. Geaiy meg tudja állapítani, van-e méreg a nyílhegyen?

– Valószínűleg analizálni tudja a szer kémiai összetételét, bár kétséges, hogy ebből bármilyen eredményre jut.

– Ha valóban mérget használtak, ez azt jelenti, valaki megpróbálta megölni Lazzara herceget.

Damon ismét elgondolkozott.

– Vagy Lazzara akarja ezt elhitetni velünk. Korábban arra gondoltam, nem ő maga okozta-e ezeket a baleseteket.

Eleanor rámeredt.

– Miért tette volna?

– Hogy bezsebelje az ön együttérzését. Talán úgy véli, maga vonzóbbnak találja majd, ha folyton izgulnia kell érte.

– Azt akarná elhitetni velem, hogy nyápic alak? Ez abszurd elmélet – jelentette ki Eleanor. Ő az erős, tettre kész férfiakat kedvelte, nem a gyenge tehetetleneket.

– Vagy talán valaki más akarja, hogy a herceg az ön szemében gyengének látszódjon – tette hozzá Damon.

Pandora's TeAm

– Ez a magyarázat hihetőbbnek tűnik számomra – mondta a lány elgondolkodva, ahogy lenézett a férfi tenyérében fekvő nyílra. – És azt kell feltételeznünk, hogy Lazzara egy ártatlan áldozat. Tulajdonképpen figyelmeztetni kellene őt. Nem volt időm megvitatni a gyanúmat vele sem tegnap este, sem ma délután. És Signor Vecchit egyáltalán nem érdekelte a dolog, meg se hallgatott.

– Segít nekem? – fordította tekintetét Damonra. – Gátat kell vetnünk ezeknek a támadásoknak, és ki kell derítenünk, ki áll mögöttük. A következő esetleg a herceg életébe kerülhet.

– Természetesen segítek. Lehet, hogy ideje lenne igénybe venni a Bow Street Runners embereit, hogy nyomozzanak az ügyben, és lássák el a herceg személyes védelmét.

Eleanor is hallott a Bow Street Runners nevű magánrendőrségről.

– Azt hiszem, jó ötlet. Ön intézkedik vagy rám bízza?

– Majd én elintézem. Addig pedig tartsa távol magát Lazzarától.

– Tartsam távol magam? – döbbent meg a lány.

– Igen, édesem. Nem akarom, hogy bárhol is a közelében legyen.

Amikor Eleanor tiltakozni kezdett, Damon feltartotta a kezét és szinte fenyegetően szólt a lányra.

– Ne vitatkozzon velem, Elle. Nem akarom, hogy baja essék.

Logikus, hogy Damon meg akarja védeni azok után, hogy elvesztette a bátyját, mégis melegség járta át a lányt a férfi szavaira. Ám így sem örült, hogy Damon parancsolgat neki.

– Nem tudom teljesen távol tartani magam tőle. Holnap részt veszünk egy ballonos utazáson a herceggel. Egyik honfitársa, aki léghajós, megígérte, hogy felszállhatunk a hőlégballonjával. Ha eltekintünk attól, hogy nagyon várom ezt a kalandot, akkor is sértő lenne az utolsó pillanatban lemondanom, mivel a herceg sokat fáradozott, hogy megszervezze nekem.

Damon megenyhült, bár láthatóan vonakodott.

– Rendben, elmehet, de én is ott akarok lenni, hogy szemmel tarthassam.

– Magát nem hívták meg, Damon – jelentette ki bosszúsan Eleanor.

Pandora's TeAm

– Mit számít? Nélkülem nem mehet el.

A lány válasz helyett csak kedvesen rámosolygott.

– Köszönöm, hogy ilyen gyorsan eljött hozzám, Lord Wrexham, de azt hiszem, dolga van a Bow Streeten, nemde?

A szalon ajtajához lépett, kinyitotta, majd félreállt, mintha siettetné a férfi távozását.

Damon keresztbe fonta karjait a mellén, és egy helyben maradt.

– Bármi miatt lemondhatják a repülést – mondta végül Eleanor. – Azok után, ami ma történt, lehet, hogy a herceg még nincs jól, és nem vállalja a hőlégballonos utazást.

Damon állkapcsa megfeszült.

– Ez kissé sántít, Elle. Azt akarom, hogy ígérje meg, távol tartja magát Lazzarától, ha én nem vagyok jelen.

A lány összeszorított szájjal, makacsul hallgatott. Már eldöntötte, hogy véget vet a herceg udvarlásának. Tulajdonképpen a holnapi kirándulás lenne az utolsó meghívás, amit elfogad tőle. Viszont Damon kissé túlságosan zsarnok ahhoz, hogy kitárja előtte a lelkét a herceggel való románcát illetően.

Ennek ellenére tudta, Damon addig nem távozik, míg ő nem fogad szót. – Jó, rendben, megígérem.

A férfi szigorú vonásai valamelyest enyhültek.

– És meg kell esküdnie, hogy beszünteti a hősködést. Lazzara megmentése akár az ön halálát is jelenthette volna.

– Maga is ugyanezt tette volna a helyemben.

– Az más.

Eleanor a szemeit forgatta.

– Könyörgöm, nehogy azt mondja, azért, mert maga férfi.

– Pedig részben ezt akartam mondani. Fizikailag erősebb vagyok magánál. Nem lett volna esélye a túlélésre, ha Lazzara megpróbálta volna lehúzni a víz alá.

Az okfejtés elgondolkodtatta a lányt.

Pandora's TeAm

– Nem voltam nagy veszélyben. Marcus még kislánykoromban megtanított úszni, és egészen jól úszom.

Damon elmosolyodott.

– Nem mondhatom, hogy meglepett. Lovagol, lő és vív, a legmagasabb szinten. És tegnap este a tolvajlást is felvette a férfiúi képességei listájára.

Eleanor elnevette magát.

– Abban azért egyetért, hogy megérdemelte a büntetést tőlem.

– Igen.

Damon az ajtóhoz ment, megállt és lenézett a lányra.

– Ne értsen félre, Eleanor. Amit tett, nagyszerű és hihetetlenül csodálatra méltó. Egymillió nő közül talán egynek, ha lett volna ehhez lélekjelenléte, hogy a bátorságról már ne is beszéljek. A saját életét kockáztatta, hogy megmentse Lazzaráét. De nem akarom, hogy bánni baja essék.

A sötét szemek szigorúan néztek rá. Damon felemelte mutatóujját és végighúzta a lány arcán. Gyengéd érintés volt, mégis furcsán puhatolózó, szinte mintha meg akart volna győződni, hogy a lány itt van, él és nincs semmi baja.

Majd szinte hallhatatlan suttogássá halkult a hangja.

– Nem tudnám elviselni, ha bántódása esne.

Ezzel szó nélkül sarkon fordult, és kiment a szalonból. Eleanornak is elállt a szava.

Hosszú időbe telt, mire visszanyerte sokat dicsért lélekjelenlétét, és ő is elhagyta a szalont.

Pandora's TeAm

11

Ne nyaggasd a férfit, ne szidd, és ne panaszkodj neki.
Inkább tegyél meg mindent,
hogy élvezze a társaságodat.
Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Eleanor nagy örömére nem mondták le a hőlégballonos repülést. Bár tudta, hogy Damon aggódik érte, mégis meglepődött, amikor a férfi Lazzara hintójából szállt ki másnap korán reggel, hogy felvegyék őt és nagynénjét a Portman Place-nél. Miután besegítették a hölgyeket a kocsiba, a lány kötekedő pillantást vetett Damonra, amire a férfi titokzatos mosollyal válaszolt.

A lány megkönnyebbülten állapította meg, hogy Lazzara herceg nem látszott megviseltnek az előző napi megrázó élménye után. Látszólag teljesen rendbejött, bár egy kissé zavarban volt, amikor üdvözölte Eleanort.

Útközben hallgatagabb volt a szokásosnál, miközben Signor Vecchi ugyanolyan elbájolóan és diplomatikusan viselkedett, mint mindig, amikor ismét kifejezte háláját Eleanornak bátor cselekedetéért, hogy megmentette unokatestvére életét.

A hercegnek azonban később megjött a szava, és szokatlan lelkesedéssel kezdett mesélni a hölgyeknek a hőlégballonozás történetéről.

– Több mint három évtizeddel ezelőtt már néhány francia kísérletezett hőlégballonos repüléssel – magyarázta –, aztán hamarosan

Pandora's TeAm

sikerült átrepülniük a La Manche csatornát. Több halálos baleset után, melyek során a ballont fedő, papírral bélelt selyem tüzet fogott, az angol tudós, Henry Cavendish által felfedezett hidrogéngázt kezdték használni, mivel a gázzal töltött ballonok biztonságosabbak, és tovább lehet velük repülni.

– A mai ballon is gázzal lesz töltve? – kérdezte Lady Beldon meglehetősen aggódva.

– Igen, természetesen – válaszolta a herceg. – Honfitársam, Signor Pucinelli, az olasz tudományos intézet eminens tagja, lelkes léghajós, azaz aeronauta. Arra törekedett, hogy másokkal is megossza eme szenvedélyének örömeit, és jelenleg Angliában tartózkodik az önök régenshercegének meghívására. A mai felszállás Londontól északra, egy tágas mezőről történik – tette hozzá Lazzara –, korán reggel, amikor a szél valószínűleg a leggyengébb.

Szerencsére az időjárás kegyes volt hozzájuk. Ragyogó napsütés melegítette a hűvös reggeli levegőt, bodros bárányfelhők úsztak az égen. Eleanor egyre izgatottabban várta az élményt, ahogy közeledtek. Még Beatrix is – aki jóval a tőle megszokottnál korábban kelt fel aznap az alkalom kedvéért – lelkesnek tűnt, mivel a kirándulás során több időt tölthetett Signor Vecchi társaságában.

Egy idő után azonban Eleanor észrevette, hogy két durva kinézetű férfi jön mögöttük lóháton. És amikor a kocsijuk letért a főútról egy földútra, a lovasok követték őket.

– A Bow Street Runners emberei – súgta oda Damon. – Én béreltem őket a herceg védelmére.

– A herceg tud erről? – kérdezte Eleanor.

– Igen, hosszasan elbeszélgettem vele tegnap este.

A lány meg akarta kérdezni Damont, miről beszélgetett a herceggel, de nem volt rá lehetősége, mivel megérkeztek úti céljukhoz. Ahogy a kocsi ráfordult egy hatalmas mezőre és megállt, meglátták a ballont. Az óriási, szürke-piros csíkos gömb, amely csaknem hetven láb magasra tudott felemelkedni a levegőben, lágyan ringott a reggeli napfényben.

Pandora's TeAm

A ballont kötélből font háló fedte, egy vesszőkosárhoz volt erősítve, melyet erős kötelekkel rögzítettek a földhöz. A kosár nagy volt, mintegy tíz láb széles és tizenöt láb hosszú, formája leginkább Eleanor otthoni rézfürdőkádjára hasonlított.

A tömeg már összegyűlt a látványossághoz. Lazzara herceg átvezette társaságát a mezőn egy rövid úton, amikor Eleanor meghallotta, hogy egy sötéthajú úriember parancsokat osztogat, olasz nyelven a legénységének, akik szorgalmasan dolgoztak hordók, palackok és fémcsövek garmadájától körülvéve.

Az úriember, amikor meglátta a herceget, elhallgatott és odament üdvözölni a társaságot. A bemutatkozások után Signor Pucinelli széles mosollyal lépett oda Damonhoz, és pár szót szólt hozzá olaszul. Eleanor úgy értelmezte, azt jelentheti, „Lord Wrexham, milyen jó, hogy újra látom”.

A két, férfi nyilvánvalóan ismeri egymást, kapcsolt a lány, de ez nem volt számára meglepő, hiszen Damon az utóbbi két évet Olaszországban töltötte.

Pár perces beszélgetés után a tudós a teljes társaságnak szentelte figyelmét, és büszkén magyarázta tört angolsággal a hidrogéngáz létrehozásának elvét, miszerint vasforgácsot és kénsavat kell elegyíteni. A selymes gömböt az általa tervezett szerkezet, a ballon nyílásához csatlakoztatott vékony tömlő segítségével fújják fel.

– Nemsokára végzünk a gömb felfújásával – mondta az aeronauta. – Két utas és jómagam szállhat fel egyszerre.

– Ugye nem akar túlrepülni a ballonnal a mezőn? – kérdezte Damon komoly hangsúllyal.

– Nem, dehogy, uram – nyugtatta meg Pucinelli. – A munkatársaim mindvégig tartják majd a gondolát, hosszú kötelekkel. Végigvezetnek a mező körül, majd segítik a leszállásunkat is. Úgy terveztem, hogy tíz, talán húsz percig leszünk fenn. A repülés teljesen biztonságos.

– Ez majdnem olyan – tette hozzá a herceg a hajós által elmondottakat megerősítve –, mintha egy hajót vontatnának a Temze

Pandora’s TeAm

mentén, vagy egy árukkal megrakott gondolát vezetnének végig Velence csatornáin. Csakhogy ebben az esetben a földön lévő személyzet megakadályozza, hogy elszálljon a ballon, így biztonságos, nyílt landolási terepet biztosítanak. – Pucinellihez fordult – Donna Eleanora már alig várja, hogy megtapasztalhassa a repülés örömét, signor.

Pucinelli a lányra bámult.

– Jó egy ilyen bátor, fiatal hölgyet látni. Kérem, jöjjön velem, erre...

Amikor a férfi a ballon felé intett, Eleanor közelebb ment hozzá, Lazzara herceg és Damon kíséretében, míg a nagynénje és Signor Vecchi lemaradtak, hogy távolabbról nézzék az eseményt.

– Utazott már máskor is ballonon? – kérdezte a lány Damont.

– Igen, éppen Pucinellivel, amikor utoljára Kómóban jártam.

Egy kis ideig még álldogáltak, mialatt az aeronauta ellenőrizte az embereit, akik éppen leakasztották a tömlőket és lezárták a ballon szájánál lévő nyílást, majd elpakolták a hordókat és az üzemanyagtöltő berendezést.

Amikor Pucinelli végül jelezte, hogy beszállhatnak, Damon előrekísérte Eleanort a gondolába vezető falépcsőhöz.

– Engedje meg, hölgyem!

Karjába kapta a lányt, majd felvitte a négy lépcsőn, átemelte a mellmagasságú kosár széle fölött, és a kosár belsejében letette. Aztán, Eleanor megdöbbenésére, Damon is felhúzódzkodott a gondolába.

– Azt hittem, Lazzara herceg lesz a másik utas – szólt Eleanor, amikor látta, hogy a herceg visszaindult a társaságuk felé.

– Ezen az utazáson nem – válaszolta Damon gyengéd hangon.

A lány felismerte a férfi szemében megcsillanó fényt, ami mindig akkor jelent meg, ha valami felháborító tettet kívánt véghezvinni – ez felkeltette a gyanúját.

– Miben mesterkedik, Damon?

– Meggyőztem Lazzarát, hogy ne ő repüljön.

– Meggyőzte...?

Pandora's TeAm

– Mondtam már, hogy nem engedem, hogy vele menjen, csak ha én is elkísérem. Ha valaki ártani akar a hercegnek, egy hőlégballonos utazás ideális lehetőséget nyújt hozzá.

Egy széllökés meglódította a ballont, s a kosár hintázni kezdett. Eleanor megtántorodott, a gondola karimájába kapaszkodott, és torkát összeszorította izgalmában. Damon nyilvánvalóan aggódott a biztonságáért, de a lány nem volt biztos benne, hogy teljesen hihető az előbbi magyarázata.

– Ez az egyetlen oka, hogy éppen most foglalta el a herceg helyét? – kérdezte. – Vagy még mindig az a szándéka, hogy megzavarja a kapcsolatunkat?

Damon szája gúnyos mosolyra húzódott.

– Bevallom, ez is közrejátszott az érvelésemben. Nem hagyom, hogy feleségül menjen hozzá, Elle.

Eleanor szemrehányóan nézett Damonra, feldühödve makacsságán.

– Ha Lazzara herceg nem jön velem, akkor nem kell aggódnia a biztonságomért. Ez pedig azt jelenti, nem is kell elkísérnie. Az igazat megvallva, szívesebben mennék egyedül Signor Pucinellivel.

Damon félrebillentette a fejét.

– A döntés nem képezi vita tárgyát, édesem. Ha nem kívánatos a jelenlétem, mindketten itt maradunk biztonságban a földön. Ugyanúgy ki is tudom magát emelni innen, ahogy beemeltem.

A lány habozott, tisztában volt vele, hogy Damon még őnála is makacsabb tud lenni.

– Erre nem lesz szükség – mormolta végül. – Nem akarom elszalasztani a ballonos utazás lehetőségét.

– Én is erre tippeltem – jegyezte meg fanyarul Damon.

A kosár ismét megingott, s Eleanor majdnem elveszítette egyensúlyát. A karimába kapaszkodva úgy gondolta, hogy egy széllökés miatt emelkedett fel kissé a ballon. És egyszer csak észrevette, hogy a föld kezd távolodni tőlük. Hallotta Damon halk átkozódását, majd pedig Signor Pucinelli ijedt kiáltását lentről. Egy pillanat alatt

Pandora's TeAm

rájött, mi történt. A kosár valahogy elszabadult a pányvákról, és senki sem tartja a vezetőköteleket. Ő és Damon egyre emelkedtek, csak ketten, rajtuk kívül nem volt, aki irányítaná a ballont.

Pucinelli az embereivel együtt rohant az emelkedő gondola felé, de már elkéstek. Bár az egyik férfi felugrott, hogy elkapja a himbálózó kötelet, és sikerült is megfognia. A kötél végigvonszolta őt a földön vagy tíz yardon át, végül kénytelen volt elengedni. Ahogy a kötél kitépődött a kezéből, a ballon hirtelen felszállt és repült a kék ég felé. Eleanor lentről meglepett és rémült kiáltásokat hallott, köztük nagynénje kétségbeesett sikolyát. A váratlan felszállás okozta ijedségét viszont egy hirtelen ébredt gyanú eltompította.

– Mi ez az egész, Damon, nőrablás?

A férfi elengedte a képtelen kérdést a füle mellett, és összevont szemöldökkel pásztázta az alattuk lévő terepet.

– Mi az ördögért kockáztatnám a biztonságát egy nőrablás megrendezésével? Semmi közöm ehhez az egészhez, Eleanor. Szerintem valaki eloldozta a rögzítőköteleket.

A férfi ismét szitkozódni kezdett, Eleanor pedig lenézett, és egyre inkább tudatára ébredt, milyen veszélyben vannak. Most már legalább százlábnyi távolságra voltak a földtől, egy kosár fogságában, melyet egy selyemmel bevont gömb tart a magasban, amely hamarosan elveszti lendületét. Messze lenn az emberek nyüzsgő hangyabolynak látszottak, miközben a mező, ahonnan felszálltak, lassan eltűnt a szemük elől.

Eleanor hirtelen szédülni kezdett, a gyomra felkavarodott. Amikor a lába is elgyengült és megroggyant, leült a kosár aljára és homlokát felhúzott térdeire támasztotta.

– Ugye nem akar szitokáradatot zúdítani rám? – szólt Damon, miközben letérdelt a lány mellé és átkarolta.

– Nagy kedvem lenne hozzá – mormolta a lány.

– Nos, fel a fejjel, Elle. Segítenie kell, hogy kimászhassunk ebből a csávából.

Eleanornak nem volt ereje, hogy replikázzon a férfi csipkelődéseire, bár kissé jobban érezte magát, amint a kosár mozgása kezdett stabilabbá

Pandora's TeAm

válni. Amikor a gyomra megnyugodott és a szédülése enyhült, elfogadta Damon segítségét, és megkockáztatta, hogy talpra álljon.

Óvatosan kikémlelt a kosár pereme felett, és meglátta alattuk Londont. A Temze folyó kanyargó szalagként kígyózott a tenger felé. Előttük az angol vidék panorámája bontakozott ki: erdők, mezők, tanyák távoli horizontba nyúló tarkasága.

– Istenem – sóhajtott szinte áhítatosan. – Micsoda varázslatos látvány!

– Igen – értett egyet Damon.

Eleanor lassan kifújta a levegőt. A repülés érzése nem olyan volt, mint várta.

– Úgy érzem, mintha teljesen mozdulatlanul állnánk a levegőben.

– Sajnos nem így van. A légáramlatok észak felé sodornak minket. Csak azért nem érezzük őket, mert a ballon tartja a sebességét.

Görcsös szorításán kissé lazítva, Eleanor lassan beszívta a levegőt.

– Rendben. Mondja meg, mit tegyek?

– Segítsen helyet keresni a leszálláshoz – mondta Damon.

– Tudja, hogyan kell landolni a ballonnal?

– Sejtem, mit kell tenni a szellőző szeleppel... – Damon felnézett, a feje fölött megfogta a harangkötélhez hasonló két kötél közül az egyiket.

– Látja ezeket a zsinórokat? Egy nyíláshoz vannak erősítve a ballon tetején, melyen keresztül a gáz távozni tud. Ki fogom nyitni ezt a nyílást, kiengedek egy kis levegőt, hogy fokozatosan ereszkedhessünk lefelé. Fennáll a veszély, hogy túl gyorsan fogunk süllyedni, de ezért vannak a homokzsákok. Ballasztként szolgálnak – mutatott a kosár négy sarkára, és Eleanor csak most vette észre a sarkokban felhalmozott kis vászonzsákokat.

– Honnan tud ilyen sokat ennyi különféle dologról? – kérdezte a lány csodálkozva.

– Rengeteget olvasok. És mint tudja, nem ez az első ballonos utazásom.

Pandora's TeAm

– Ennek ellenére rendkívül lenyűgöz ismereteinek gazdag tárházával.

Damon szája mosolyra húzódott.

– Tartsa vissza a dicséreteit, míg biztonsággal földet érünk. Kétlem, hogy zökkenőmentes lesz a landolásunk.

Nem kellett tovább magyaráznia a veszélyeket. Ha túl sok gázt enged ki a ballonból, nekicsapódhatnak a földnek. Es még ha sikerülne is a süllyedésük sebességét szabályozni, fennáll az esélye, hogy egy erdőbe vagy valami más akadályba ütközhetnek, például egy tanyaházba.

Tekintetével a földet pásztázva Damon meghúzta az egyik szelepzsinórt. Mindössze egy halk sípolás hallatszott felettük, s úgy tűnt, nincs semmi eredménye a műveletnek. Ám ekkor Eleanor észrevette, hogy a ballon már nem emelkedik tovább. Damon még egy kicsit húzott a zsinóron.

– Ha túl gyorsan kezdünk süllyedni, dobjon ki egy homokzsákot, amikor szólok.

Eleanor bólintott, néhány lépéssel közelebb ment a zsákokhoz, hogy könnyen elérhesse őket, amikor kell.

Hosszú csend volt, míg Damon megpróbálta felmérni, hogyan hatott a levegő kiengedése a ballon repülési magasságára. Eleanornak úgy tűnt, mintha lassan sodródnának, de valójában erős szél repítette őket. Ennek ellenére a repülés egyenletesnek és békésnek érződött, szinte nyugodtnak – Eleanor csak most gondolkodott el, hogyan kerülhettek ilyen helyzetbe.

– Miért vágtak el a rögzítőköteleket? – kérdezte Damont. – Hiszen nincs is itt a herceg.

– Remek kérdés – jött a szinte gúnyos válasz. – Fogalmam sincs. Hacsak a szabotőr nem hitte azt, hogy én vagyok Lazzara. Nem láttam az elkövetőt, de szerintem Pucinelli valamelyik embere lehetett. Egy kívülálló feltűnő lett volna a ballon közelében, és azonnal lelepleződött volna.

Eleanor gyomra összerándult a gondolatra, mi lett volna, ha a herceggel esik a hőlégballon fogságába. A léghajózásra vonatkozó

Pandora's TeAm

széles körű ismeretei révén talán őfelsége is ugyanolyan találékonynak bizonyult volna, mint Damon, a lány mégis sokkal nagyobb biztonságban érezte magát Damon mellett.

Eleanor megborzongott, s csupán most jutott el a tudatáig, hogy teljesen áthűlt, annak ellenére, hogy egy kabátkát is viselt a ruhája felett.

– Ha tudtam volna, hogy ilyen sokáig repülünk – szólt fanyarul –, egy bundát vettem volna magamra.

Damon a fejével a padló felé intett.

– Ott egy takaró a sarokban az utasok számára. Tekerje maga köré.

– Nem, nem akarom bebugyolálni magam, amikor birkóznom kell ezekkel a homokzsákokkal.

A férfi a lány szemébe nézett.

– Pucinellinek igaza volt. Maga valóban igen bátor fiatal hölgy. Sok nő mostanra már elájult volna, vagy hisztirohamban tört volna ki.

– Nem vagyok egy ájulós fajta, eltekintve a pár perccel ezelőtti elgyengülésemtől.

– Tudom.

Damon rámosolygott, Eleanor visszamosolygott rá, és azonnal átjárta a melegség, ami nem igazán volt indokolt, tekintve, mekkora slamasztikában voltak.

Borzongató izgalom cikázott át a testén. Természetesen már maga a repülés élménye is nagy hatással volt rá. A veszély is furcsán izgató volt, nem beszélve a reggel szépségéről.

Mégis, gyanúja szerint, a hirtelen jött jókedvének – valamint az egész lényét átjáró, érthetetlen nagy örömének – legfőbb oka Damon jelenléte volt. Mindig olyan élénknek, szabadnak érezte magát a társaságában... mintha a világot is meg tudta volna hódítani Damon oldalán.

A fenyegető veszély ellenére a repülés életre szóló élmény volt a lány számára, és örült, hogy Damonnal oszthatta meg.

Pandora's TeAm

A férfi ismét a szelepzsinórokkal kezdett foglalkozni, Eleanor pedig figyelte őt. Álmában sem hitte volna, hogy az események ilyen valószínűtlen fordulatot vesznek. Damont ismét fénylő páncélú lovagjának látta, mint két évvel ezelőtt. Kislányként romantikus álmokat dédelgetett, hogy érte jön egy lovag, aki meghódítja, és véget vet a magányának. És mi lehetett volna romantikusabb annál, minthogy a levegőben lebeg, éppen vele? Eleanor nevetett magában, közben csodálkozott, hogyan találhat bármit is humorosnak ebben a helyzetben.

– Milyen messze sodródtunk el? – kérdezte, hogy elterelje a figyelmét.

– Nehéz megítélni. Szerintem tíz mérföldre, vagy talán messzebbre.

Pár perc óta érezhetően egyre lejjebb ereszkedtek. Amikor közeledtek a fák tetejéhez, Damon elzárta a szelepet.

– Ott, Elle... nézze, ott van egy rét a szilfasoron túl. Megpróbálok oda leszállni.

A füves réten éppen egy birkanyáj legelt, de Eleanor feltételezte, Damon a nyájon túl próbálkozik meg a manőverrel. Ám ekkor a ballon olyan alacsonyra süllyedt, hogy szinte súrolták a fákat.

– Túl alacsonyan vagyunk –, dobja ki a ballasztot, Elle!

A lány gyorsan cselekedett, átemelte az egyik homokzsákot a kosár oldalán. A kosár egy kissé feljebb ugrott a fák fölé, majd újra süllyedni kezdett.

– Még egyet. Túl gyorsan ereszkedünk.

Eleanor ismét kidobott egy zsákot, ezúttal eredményesebben. A ballon süllyedése kissé lassult.

– Most pedig kapaszkodjon meg, Elle – utasította Damon. – És amikor nekiütődünk a földnek, próbálja meg a térdével tompítani az ütés erejét.

A lány szorosan belekapaszkodott a kosár karimájába, Damon egyik karjával hátulról átölelte, szabad kezével pedig megragadta a kosár tartókötelét. A föld mintha száguldott volna feléjük, Eleanor visszafojtotta a lélegzetét félelmében.

Pandora's TeAm

A landolás valóban kemény és megrázó volt, pontosan ahogy Damon előre jelezte. A gondola nagy puffanással ütközött a földnek, majd megbillent, és végigpattogott a földön, ahogy a ballon továbbvonszolta még több tucat yardnyira. Azonban amikor egy széllökés hatására a selymes gömb újra felemelkedett, a kosár hirtelen egyenesbe került, majd szinte azonnal megállt.

Az esés okozta lendület Eleanort és Damont oldalra lökte, annak ellenére, hogy a férfi szándékosan tompította az ütés erejét, amikor mindketten a padlóra estek.

Mozdulatlanul feküdtek, Damon karja szorosan ölelte a lányt, a ballon pedig lassan zsugorodott felettük.

Egy percig Damon csak nézte őt. Eleanor érezte a férfi szívverését, mely szorosan a keblénél dübörgött, látta arcán a megkönnyebbülést, s ahogy a kísérteties ragyogás kezdett halványulni Damon szemében, a lány tudta, a férfi érte aggódott, nem saját magáért.

Amikor csendesedni kezdett dübörögő szíve, Eleanor lassan kifújta a levegőt. Nagy veszélyben voltak, és sikerült sértetlenül túlélniük.

Egyikük sem szólalt meg. Damon még szorosabban fonta köré a karját, ajka pedig rátapadt a lányéra.

Ezzel a váratlan reagálással beléfojtotta a lélegzetet, amit csak egy pillanattal azelőtt sikerült végre visszanyernie, ugyanakkor édes remegés járta át a lány minden porcikáját. Damon csókja vad és szilaj volt, a szinte kétségbeesett megkönnyebbülés hatására, amit a lány a szeméből kiolvasott.

Damon betöltötte Eleanor száját a nyelvével, követelőzően, birtokló vággyal, mellyel olyan tüzes forróságot váltott ki a lányból, hogy az teljesen elgyengült. Mégis szenvedélyesen viszonozta a férfi csókjait, ajkait egyre erősebben tapasztotta a férfi szájára, szinte beitta őt, mintha szomjan halni készült volna.

A lány csalódására Damon kibontakozott tomboló ölelésükből, bár látszott, hogy vonakodva teszi. Perzselő csókjaikat megszakítva visszahúzódott, majd megszólalt rekedt, nyers hangon.

Pandora's TeAm

– A legszívesebben a végtelenségig folytatnám, de nem lenne tisztességes, ha megerőszakolnám, Elle.

– Azt hiszem... nem – mormolta a lány halkan és vontatottan.

A férfi arckifejezéséből – mely részben önuralmat, részben mohó vágyat fejezett ki – a lány arra következtetett, hogy Damon is ugyanolyan fájdalmasan felizgult és hiányérzettel küszködött, mint ő maga, és hogy kizárólag Eleanor kedvéért vetett véget a csókcsatának.

– Keresnünk kell egy közeli házat, hogy kölcsönkérjünk egy kocsit, amellyel hazamehetünk – szólalt meg Damon.

– Igen – egyezett bele Eleanor kelletlenül.

Nem tudta volna elviselni, ha a férfi most visszavonulót fúj. Nem akart hazamenni. Inkább könyörögni akart Damonnak további perzselő csókokért, azt akarta, hogy enyhítse a nyughatatlan fájdalmat, melyet ébresztett benne, csillapítsa a szíve mélyéig ható sóvárgást.

Amikor árnyék boralt rájuk, mindketten felnéztek. A ballon mostanra már jelentősen leeresztett, és a súlyos selyem ráterült a kosárra, eltakarta előlük a napfényt, és egy magánmennyországba zárta őket.

Eleanor úgy érezte, mintha a Gondviselés adott volna jelet számukra.

– Damon... nem maradhatnánk itt még egy darabig?

A férfi szeme szorosan összekapcsolódott a lányéval, tekintete parázslott. A lány teste azonnal reagált a sötét szemekből sugárzó, birtoklásra vágyó, sóvárgó kívánásra.

A vágy sóhaja szakadt fel mélyen belülről, végtelenül szívszaggató és vad erővel. Keblei elnehezedtek, miközben forró lüktetés árasztotta el ölét a combjai között.

Érzékei sürgetésére Eleanor felemelte a kezét, gyengéden végigsimította a férfi arcát, egyszer... kétszer...

Damon pontosan úgy reagált, ahogy a lány várta; felnyögött és ismét birtokba vette Eleanor száját.

Csókjuk most kevésbé volt tüzes, mégis ugyanannyira szenvedélyes. Nyelvük összecsapott, forró, fergeteges táncban vonaglott egymáson. Eleanorból nyöszörgés szakadt ki, amely elsöprő vágyról árulkodott. Elöntötték az érzelmek, ugyanazt a féktelen örömet érezte, melyet oly

Pandora's TeAm

régen Damonnal ismert meg. Lázas fájdalmat érzett, és olyan heves sóvárgást, melyet már képtelenség volt elviselnie.

A beteljesülés iránti mohó vágya annyira sokáig maradt kielégítetlen, hogy Eleanor megfogadta, ennek itt és most véget fog vetni. Ujjait a férfi sötét fürtjeibe fúrta, majd egy kissé elhúzódott tőle, de csak annyira, hogy az ajkait leheletével simogatva odasúghassa Damonnak:

– Damon... kérlek – hangja rekedt és szaggatott volt. – Szeretkezz velem.

A férfi hátrahúzódott, komolyan ránézett a lányra, feszülten fürkészte az arcát.

Eleanor visszafojtott lélegzettel várt, ám Damon bizonyára megtalálta, amit keresett a lány arckifejezésében, mivel ajka lassan gyengéd mosolyra húzódott.

Ez a mosoly úgy melegítette a lányt, mint a viharos felhő mögül áttörő napsugár, és a férfi válasza tovább fokozta vágyakozását.

– Igen... – szólalt meg végül Damon, hangjában ígéret csengett.

Pandora's TeAm

12

A legbiztosabb módja a férfifogásnak,
ha kompromittáló helyzetben kapnak rajta vele – bár
nem tanácsolnám ilyen drasztikus eszköz bevetését.
Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Eleanor szíve vadul verdesni kezdett Damon válaszára. Belenézett a sötét szemekbe, és az egész teste megremegett. Mintha megállt volna az idő, teljesen lebilincselte a férfi gyengéd tekintete. Hagyta, hogy Damon magához húzza, majd újra felemelte a száját a férfiéhez, aki ezúttal csupán egy futó csókkal illette a lány ajkát. – Ne siessük el, szerelmem – mormolta Damon a lány sürgető vágyát érezve. – Azt akarom, hogy az első alkalom felejthetetlen élvezetet adjon.

Erre a szavakra Eleanor megborzongott. Aligha kételkedett benne, hogy Damon csodálatos élménnyel teszi gazdagabbá.

A férfi felült, a takarót szétterítette, hogy puha ágyat vessen belőle, majd rátérdeltette a lányt, szemben önmagával. Kényelmesen levette Eleanor főkötőjét, majd kibújtatta a kabátjából. Ezután kigombolta hátul a ruháját, és lehúzta a lányról az ingvállat, hogy hozzáférjen a fehérneműhöz. Szakavatott mozdulatokkal levette róla az ingét, majd lassan végighúzta ujját a lány nyakán, egészen keblei halmáig, melyeket a fűző felpolcolva tartott. Újabb remegés futott végig a lányon, ahogy a férfi kiszabadította kebleit és sóvár tekintetével simogatta. Eddig ismeretlen fájdalom kavargott végig a nő testében, forrón és jólesően.

Pandora's TeAm

Damon figyelte a fedetlen keblek gyors emelkedését és süllyedését, aztán lehajtotta a fejét. Eleanor mélyen beszívta a levegőt, amint a férfi a szájába vonta mellbimbóit, majd lágyan szopogatni kezdte. A vággyal teli, nedves kényeztetés hatására hőhullám futott le a belsejében, nőisége rejtett középpontjáig.

Teste egyre többet kívánt, s megpróbálta közelebb húzni magához a férfit, ám Damon ellenállt.

– Lassan, Elle. Még nem készült fel a befogadásomra.

– Akkor készítsen fel – sürgette a férfit.

– Örömmel.

A lány érzékei lázasan lobogtak, amikor Damon hanyatt fektette a takarón. Majd felemelte a szoknyáit a térde fölé, lehajolt, és szájával végigcirógatta meztelen combjának belsejét, és minden centiméternyi helyet csókjaival hintett tele. Érintése fantasztikus volt, forró ajkai simogatták, kényeztették a lányt, a vágy szinte már megfosztotta józan eszétől, amint a férfi egyre feljebb és feljebb tolta a szoknyákat, egészen a derekáig, feltárva nőisége legmélyebb titkát.

Eleanort tűz járta át, miközben Damon szája a hollófekete szeméremdombját kóstolgatta. Amikor pedig kelyhe közepénél megállt, a lány lenézett. A puszta látvány, ahogy a férfi a széttárt combjai közé fúrta fejét, elég volt ahhoz, hogy egész testében remegni kezdjen. Damon sötét haja erotikus kontrasztot képezett a lány hófehér bőrével, miközben érezte a férfi perzselő lélegzetét, mely öle nyílását cirógatta.

Eleanor felnyögött, amikor Damon nyelve behatolt a nedves kehelybe. Majd miután alaposan végigsimogatta és kóstolgatta a finom szirmokat, ajkával közrefogta a köztük rejlő bimbót. Az édes sokk hatására a lány ívben felemelte csípőjét a takaróról, mire Damon a feneke alá csúsztatta a kezét, hogy erősen tartsa.

Meg kellene botránkoznom Damon elképesztő szenvedélyétől és a saját ledérségemtől – futott át a gondolat Eleanor kábult agyán, mégis boldogan fogadta a becéző száj érintését.

Pandora's TeAm

Torkából nyögés szakadt fel, amint a férfi nyelve egyre erőteljesebben izgatta a megduzzadt, rendkívül érzékennyé vált csiklóját. Eleanor Damon vállába csimpaszkodott, nem hitte, hogy ennél többet képes még elviselni, ám Damon folytatta a könyörtelen ostromot, még nagyobb magasságokba repítve a lányt aki végül vonaglott alatta, fejét ide-oda dobálva, ahogy a tomboló szenvedély egyre fokozódott benne. Úgy érezte, szétrobbantja testét a kínzó gyönyör – és alig egy pár pillanat múlva ez meg is történt.

Elolvadt és robbant.

Mintha tűzijáték szikrázott volna fel benne, teste teljesen elgyengült, majd végtelenül kellemesen ellazult. Szeme még mindig csukva volt, ahogy megpróbálta visszanyerni kábult érzékeit, ám amikor megérezte, hogy Damon oldalra fordult mellette, kinyitotta a szemét.

A férfi arckifejezése gyengéd és elégedett volt. Majd, Eleanor meglepetésére, Damon a lány kezét lassan a combjai közé vitte és ujjait nőisége nedvességtől síkos nyílásához nyomta.

– Így még jobb – állapította meg elégedetten. – A tested saját maga készült fel a befogadásomra. A saját nektárodtól lett nedves.

Elengedte a lányt, majd a saját ágyékához nyúlt, és elkezdte kigombolni nadrágja sliccét. A lány lélegzete elakadt, amikor a férfi kiszabadította hosszú, megduzzadt falloszát, amely szinte előugrott ágyékának göndör fürtjei közül. Eleanor nagyot nyelt, elbűvölve nézte a pulzáló erekciót. Damon ismét megfogta a lány kezét és ráhelyezte hatalmas, duzzadt hímtagjára. A lüktető, meleg testrész simogatta a lány tenyerét. Damon hangosan szívta be a levegőt, amikor a lány ujjai lágyan rákulcsolódtak a kemény hímvesszőre, majd megborzongott a kéjtől, ahogy a lány a tenyerébe vette bársonyos tapintású herezacskóit.

– Most már elég, drágaságom – figyelmeztette rekedten. – Ha túlságosan felizgatsz, nem tudok majd uralkodni magamon.

– Nem akarom, hogy uralkodj magadon – mormolta Eleanor szégyenlősen, mégis felbátorodva, örömtől mámorosan.

– Dehogynem. Lassan kell haladnunk, hogy ne okozzak fájdalmat neked.

Pandora's TeAm

Damon a lány mellé feküdt, egyik könyökére helyezte a súlyát, és közelebb húzta magához a lányt, hogy érezze, amint duzzadt és kemény hímvessző puha combjához nyomódik. A férfi kisimított egy elszabadult hollófekete tincset a lány arcából. Érintése hihetetlenül gyengéd és érzéki volt.

– Erről álmodtam – mormolta Damon, miközben a lányt nézte.

Én is erről álmodtam, gondolta Eleanor, *hogy Damonnal szerelmeskedünk, ahogyan itt és most. Hogy Damon átölel, simogat és értékel engem.*

A férfi a tenyerébe fogta a lány arcát, újra ráhajolt, végigcsókolta a lány állát, majd lefelé haladt a nyakán. Ugyanakkor két kezével átfogta a formás, kívánatos kebleket. A tenyeréből áradó forróság sütötte a lány bőrét, ám egy pillanattal később a férfi szája is a keblére tapadt, gyengéden cirógatva és ízlelgette mellbimbóit. Amikor azonban a férfi ráfordult a lány testére, súlyát a lány combjai közé helyezve, felemelte a fejét és ránézett a lányra. Damon szemeiben tűz lobogott, tekintetét elhomályosította a vágy - ettől Eleanort izgalommal vegyes lelkesedés kerítette hatalmába.

A lányban is felhorgadt a vágy, mintha eleven láva folyt volna végig az ereiben, melytől pulzusa hevesen lüktetett. Olyan erősen kívánta a férfit, hogy önmagát is megrémítette.

Mégsem félt, amikor Damon duzzadt, kemény férfiassága megtalálta a combjai közötti nedves mennyországot, és kitapogatta annak kapuját. Majd pedig lassan, rendkívül lassan megkezdte az óvatos behatolást. Sötét, átható tekintete egy pillanatra sem engedte el a lányét.

– Szólj, ha azt akarod, hagyjam abba – parancsolt rá halkan.

– Igen...

Azonban a lány nem akarta, hogy abbahagyja. A férfi izmos combjai széttárva tartották a lányét, ahogy egyre lejjebb ereszkedett és kérlelhetetlenül nyomult befelé. Eleanor teste egyre jobban megnyílt előtte, kitágult és befogadta duzzadt férfiasságát. Amikor Damon végre mélyen a selymes szirmok közé temetkezett, Eleanor úgy érezte, tejesen

Pandora's TeAm

betölti őt; ezt az érzést, mégsem fájdalomként élte meg. Szaporán lélegzett, és biztos volt benne, hogy a férfi is érzi izmos mellkasán keresztül, mennyire dobol a szíve.

– Jól vagy, Elle?

Hangjából aggodalom csendült ki, ám a lány halvány mosollyal megnyugtatta.

– Igen – suttogta őszintén. Azt, hogy testük a legintimebb módon egyesült, valahogy teljesen rendjén valónak találta... sőt, tökéletesnek.

Damon óvatosan és gyengéden, teljesen mozdulatlanul feküdt a lányon, várta, hogy hozzászokjon a benne lévő hímtag nyomásához, és egy idő múlva Eleanor észrevette, hogy a benne kavargó feszültség egyre fokozódik.

Amikor a lány kezdett ellazulni, Damon visszahúzódott, majd lassan újra előrecsúszott. A lány megremegett, mielőtt Damon újra kihúzta péniszét. Többször is megismételte ezt az érzéki aktust, gyengéden behatolt, majd visszahúzódott, befelé lassan, kifelé ritmikusan, figyelve a lány reakcióját, míg végül a lány felemelte csípőjét, és megpróbálta felvenni a férfi mozgásának ütemét az édes odaadás táncában.

Nyöszörgései nyögésekké váltak, ahogy Damon egyre jobban feltüzelte érzékeit kelyhe közepében. A férfi is hangosan zihált, ahogy mozgott a lányban, bár visszafogta erőteljes lökéseit, mivel tovább szerette volna szítani a lányban a gyönyört.

Eleanor most már csaknem zokogott az elviselhetetlen kéjtől. Szinte kétségbeesetten vonaglott és feszengett Damon alatt, ahogy a tűzijáték szikrái tűzvésszé fokozódtak. Amikor a tűzvihar a tetőfokára hágott és kitört a belsejében, teste ívben nekifeszült a férfiának, miközben szédülten felkiáltott.

Damon a szájával fogta fel a lány vad nyögéseit, miközben ugyanolyan száguldó ritmusban mozgott, benne tovább, szakértő módon még jobban elnyújtva a lány ekszt ázisát, melynek során Eleanort többször is a csúcsra repítették a gyönyör hullámai.

Damon csak ezután adta át magát ugyannak a viharos izgalomnak, amely a lányon is átsöpört. Rekedt, nyögés szakadt ki a torkából, arcát a

Pandora's TeAm

lány nyakába temette, a teste megvonaglott, remegés futott végig rajta, majd végül fokozatosan elült. Szaggatott lélegzésük lassan kezdett szabályossá válni, ahogy a gyönyör hullámai csitulni kezdtek bennük. Összekapaszkodva, elgyengülve feküdtek, kiélvezve a kéj utórezgéseit.

Damon tért először magához. Fejét felemelte, újra és újra megcsókolta a lány kipirult arcát... lassan, simogatva, gyengéden kényeztetve, ami úgy égette Eleanor szívét, ahogy a férfi heves szenvedélye a testét.

– A rólad való fantáziálásaimhoz képest – mormolta Damon a lány ajkaira – a valóság sokkal fantasztikusabb volt.

A lánynak nem volt ereje válaszolni, így csak beleegyezően mosolygott, még mindig csukott szemmel. Damon súlya ránehezedett, mégsem akart megmozdulni. Csak azt akarta, hogy a férfi még maradjon így, hogy érezhesse keménységét, erejét, ahogy teljesen betölti őt. Most már végérvényesen úgy érezte, Damonhoz tartozik, nemcsak a testük, de a szívük is egyesült. Intim együttlétük különleges volt, forró, merész és borzongató, mely a lány legvadabb képzelgéseit is felülmúlta. A mindent elsöprő, varázslatos érzés ugyanúgy birtokába kerítette, ahogyan korábban...

Eleanor megdermedt a hirtelen rátörő, döbbent felismerés hatására. A testét elárasztó fantasztikus érzés a szerelem volt.

Még mindig szerelmes volt Damonba. Sohasem szűnt meg szeretni őt... Eleanor kábult agya egyszer csak emberi hangok és rohanó léptek zaját érzékelte egyre közelebbről, bár még azok messze voltak selyemmel burkolt mennyországuktól. Damon bosszankodott, ahogy a lány is, amikor tudatosult bennük, hogy nem maradnak tovább egyedül. A férfi halkan szitkozódott, majd óvatosan feltérdelt és kabátzsebéből előhalászott egy zsebkendőt. – Tartottam tőle, hogy ez fog történni.

Majd bánatos mosollyal elkezdte törölgetni a lány combjáról és saját ágyékáról magjának nyomait.

Pandora's TeAm

– Legjobb, ha rendbe szedjük magunkat, Elle, lehetőleg minél gyorsabban, mert az a gyanúm, a helyi lakosok hamarosan megzavarják békés nyugalmunkat.

Eleanor még szédült a hirtelen felismeréstől, ám a kínos helyzet, hogy *inflagranti* találják Damonnal, gyors cselekvésre kényszerítette. Kapkodva elrendezték ruházatukat, épp pár pillanattal azelőtt, hogy néhány helybéli gazda futva érkezett a közeli földekről, hogy megvizsgálják, milyen különleges jelenség pottyant a falujukba az égből.

Amikor lehúzták az immár petyhüdt ballont a kosárról, Damon nyugodtan elmagyarázta a helyzetet, s a gazdák felajánlották, hogy elviszik őket a helybéli földesúr birtokára, ahol kölcsön tudnak kérni egy hintót. Damon azonban visszautasította az ajánlatot. Eleanor úgy gondolta, azért, mert minél kevesebben látják őket most a nemesek közül, annál jobb.

Damon inkább jelentős összeget ajánlott az egyik gazdának, ha hazaviszi őket Londonba a szekerén, és még több pénzt ígért, ha visszaszállítják majd a ballont is.

Eleanor még mindig nem tért magához a sokkból, amikor megkezdték hosszú kocsikázásukat London felé.

Istenem segíts, még mindig szeretem Damont. Az első pillanattól fogva, amikor újra belépett az életembe, küzdöttem az érzéseim ellen, erőnek erejével ki akartam tépni a szívemből az iránta érzett szerelmet, mindhiába. És most még tetéztem a hibámat, hogy szeretkeztem vele és neki adtam az ártatlanságomat – borongott magában. Behunyta a szemét, mardosta a szégyen és az önvád. Most, hogy megtörték a köztük létrejött szerelmi varázst, átkozott bolondnak érezte magát. – *Bizonyára elment az eszem, hogy engedtem Damon iránti vágyaimnak. Jóságos ég, most mit tegyek? Természetesen nem mondhatom el neki, mit érzek iránta. Túlságosan is fájt, amikor elutasította a szerelmemet. Távol kell tartani magam tőle, ez biztos. Annyira sebezhető lettem azzal, hogy még mindig szeretem őt, ő pedig nem szeret viszont.*

Pandora's TeAm

Ám mégsem ez volt most a legégetőbb probléma. Több mint száz ember látta, amint ők ketten együtt szálltak föl a hőlégballonban. El kellett dönteniük, hogyan háríthatják el a lehetséges kellemetlen következtetéseket. Azonban a gazda előtt nyilván nem vitathatták meg a dolgot.

Damon mindvégig hallgatott az utazás során. Ahányszor Eleanor elkapta a pillantását, rejtélyes arckifejezéséből nem tudta kiolvasni sem a gondolatait, sem az érzéseit, ahogy azt sem, vajon a férfi is hasonlóan megbánta-e már, ami köztük történt. Talán éppen most ötöl ki egy történetet, amellyel megmagyarázhatja hosszúra nyúlt távollétüket, gondolta reménykedve. Mire a gazda letette őket Portman Place-ben kora délután, már több mint négy órája volt, hogy eltűntek.

– Damon – kezdte Eleanor halkan, amikor a férfi felkísérte a Beldon-kastélyba vezető lépcsőkön. – A nagynéném kétségtelenül el lesz keseredve a velünk történt szerencsétlenség miatt, még ha nem is a mi hibánkból történt. Azt hiszem, azt kellene mondanunk, hogy röviddel a leszállásunk után már ránk is találtak a helybéliek.

Damon arckifejezése továbbra is kifürkészhetetlen volt, és a hangja meglehetősen flegmán csengett.

– Hagyja rám, hogy elintézzem vele a dolgot, Elle.

Mint kiderült, Eleanornak nem sok esélye maradt, hogy ráhagyja. Amikor egy inas beengedte őket, Beatrix néni eléjük szaladt az előcsarnokba a legközelebbi szalonból, mintha tűkön ülve várta volna a légi utasokról szóló híreket.

– Hála istennek! – kiáltott fel, és szenvedélyesen megölelte Eleanort. – Ó, drága kislányom, majd megőrültem az izgalomtól. Attól féltem, már nem is élsz.

Eleanor még soha nem látta ilyen idegesnek a nagynénjét, aki eddig sosem mutatta ki ennyire az iránta való ragaszkodását,

– Nem voltunk akkora veszélyben, mint amilyennek tűnt, nénikém. Lord Wrexham biztonságosan navigálta a ballont, így le tudtunk szállni egy mezőre, majd néhány helybéli gazda megmentett minket.

Pandora's TeAm

Damon nevének említésére Beatrix megmerevedett és hátrébb lépett, arcán a mélységes megkönnyebbülés megvetéssé változott, amikor figyelmét a férfira fordította.

– Rendkívül hálás vagyok, uram – mondta dölyfösen –, azonban nem tudok önnek megbocsátani. Ez a szerencsétlen eset soha nem történt volna meg, ha nem ártotta volna bele magát a mi kirándulásunkba.

– A legkevésbé sem őlordsága hibájából történt – vágta rá határozottan Eleanor. – Valaki kioldotta a ballon rögzítőkötelét, mielőtt Signor Pucinelli beszállhatott volna hozzánk a gondolába.

Az idős hölgy a homlokát ráncolta.

– Nekem is így mondták. Pucinelli rettenetesen megrémült, amikor ti benne maradtatok a gondolában, és nem győzött bocsánatot kérni. Úgy gondolja, egyik embere volt a bűnös, ám nem tudta kikérdezni a gazembert, mivel eltűnt. Ez azonban mégsem menti fel Lord Wrexhamet a tette alól – küldött egy vészjósló pillantást Damon felé.

– Ez már a második eset, amikor ön foltot ejtett unokahúgom jó hírnevén, ez alkalommal viszont végleg tönkretette. Az eltűnésük már beszédtéma lett a társaságban.

Eleanor szóra nyitotta a száját, hogy megvédje Damont, de a nagynénje folytatta kétségbeesett lamentálását.

– Ez túlmegy minden határon, Lord Wrexham. Eleanort kinézik majd az előkelő társaságból, és én sem tudok többé emelt fővel járni – mindezért pedig ön a felelős, uram. Ön a legaljasabb gazember. Nincs hölgy, aki biztonságban lehet a közelében...

– Abszolút tévedésben van, Lady Beldon – szakította félbe hűvösen Beatrix tirádáját Damon. – Biztosítom önt, Lady Eleanor teljes biztonságban van velem. És kész vagyok azonnal jóvátenni a hibámat.

– Miképpen érti, hogy kész jóvátenni? – kérdezte Beatrix gúnyos hangsúllyal.

– Azonnal feleségül veszem őt, természetesen. Amint elintézem, hogy kézhez kapjam a speciális engedélyt, azonnal összeházasodunk.

Eleanor szíve nagyot dobbant.

Pandora's TeAm

– Mit mondott? – szólalt meg rekedten, üres tekintettel Damonra meredve.

Beatrix néni a homlokához emelte a kezét, mintha maga az ötlet megfontolása is fájdalmas lett volna számára. Hosszú tétovázás után azonban mogorván bólintott.

– Attól félek, igaza van, Eleanor. A legkisebb porcikám sem kívánja, hogy ehhez a gazemberhez menj férjhez, de nincs más választásunk. Egyedül a házasság mentheti meg a jóhíredet.

– Nem, nénikém – kiáltott fel Eleanor. Hangja elfulladt a pániktól. – Biztosan nincs szükség ilyen drasztikus lépésre.

– Ha kérhetném, Lady Beldon – szólalt meg Damon –, szeretnék négyszemközt beszélni az unokahúgával, hogy jobb belátásra bírjam.

Eleanor szintén négyszemközt akart beszélni Damonnal, de azért, hogy ő bírja jobb belátásra a férfit. Így amikor a nagynénje tiltakozni készült, hogy kettesben hagyja őket, Eleanor megelőzte.

– Kitűnő ötlet, uram.

Szó nélkül sarkon fordult, bevezette Damont az előcsarnokból a legközelebbi szalonba, majd miután becsukta az ajtót, szembenézett a férfival.

– Hogy gondolta, hogy bejelenti a nagynénémnek a szándékát, miszerint feleségül vesz? – támadt neki Eleanor. – Így értette, hogy majd elintézi a dolgot vele?

– Igen – válaszolt halkan Damon. – A nagynénjének igaza van, Elle. Nincs más választásunk. Össze kell házasodnunk.

Eleanor rámeredt.

– Hogyan tudja ilyen pökhendien kezelni ezt a katasztrófát?

– Egyáltalán nem vagyok pökhendi. Azonban bármennyire tiltakozik is, ez nem változtat a körülmények kényszerítő hatásán.

A lányt pánik fogta el, hevesen rátámadt a férfira.

– Valóban igaza van a nagynénémnek. Ez soha nem történhetett volna meg, ha maga nem ragaszkodik hozzá, hogy tönkretegye a herceggel kialakuló kapcsolatomat.

Pandora's TeAm

Damon felemelte a kezét.

– Ha le akar hordani a sárga földig, kicsit várnia kell még. Most elmegyek, hogy legyen időm beszerezni a speciális engedélyt, és holnap délelőtt megtarthassuk az esküvőt.

Eleanor hitetlenkedve nézett Damonra.

– Semmiféle esküvőt nem tartunk, sem holnap délelőtt, sem máskor! Nem kényszeríthetnek bele egy holtunkiglan tartó házasságba, amikor nem vagyunk szerelmesek egymásba.

– Nincs más választása, Elle. Túl messzire mentünk. Nemcsak kompromittáltam magát, hanem a szüzességét is elvettem. – Felvonta az egyik szemöldökét. – A nagynénje még jobban megrémülne, ha megtudná ezt a kis apróságot, igazam van?

– Nem merné elmondani neki – méregette óvatosan a férfi arcát,

– Dehogynem, hiszen így még határozottabban ragaszkodna a házasságunkhoz, a botrány elkerülése végett.

– Mindig tudtam, hogy maga egy ördög – szűrte a szót a lány a fogai közt.

– Lehet, mégis hozzám fog jönni.

Eleanor keze ökölbe szorult az idegességtől, küszködött, hogy ne kelljen elismernie a férfi érvelésének jogosságát.

Saját magára is haragudott, hogy ilyen szánalmas helyzetbe került. Szerelmi házasságra vágyott, mostanra viszont teljesen tönkretette ennek lehetőségét. Ha nem szeretkezett volna a mezőn Damonnal, dacolhatott volna a kitörni készülő viharral. Ám aligha állíthatná, hogy jó híre makulátlan maradt és semmi sem történt köztük, míg kettesben voltak.

Eleanort rémület töltötte el, s a homlokához emelte a kezét. Lesz egy férje, aki nem szereti őt – biztos recept a szívet tépő fájdalomhoz. – Nem tudom elhinni, hogy ennyire rendíthetetlenül jóvá akarja tenni, hogy kompromittált – mondta elgyengülve. – Fütyül rá, hogy mit gondol magáról a társaság. Soha nem is érdekelte.

Pandora's TeAm

– Az viszont igen, hogy mit gondolnak önről. És komolyan gondolom, hogy megvédem magát azzal, ha vikomtnőmmé teszem. Enélkül tönkreteszik az életét.

– Még mindig elmehetek Európába és bevonulhatok egy kolostorba – mormolta Eleanor. Damon széles mosolya jelezte, milyen abszurdnak tartja a lány fenyegetését.

– Maga teljességgel alkalmatlan az apácaéletre, Elle. Akiből süt a szenvedély és ennyire szereti az életet, nem zárkózhat be egy kolostor falai mögé. Ezt éppen ma délelőtt bizonyítottuk be. – A lány csak állt, és szomorúan nézett rá. Damon közelebb lépett. Erős ujjaival lágyan megcirógatta Eleanor arcát.

– Lehet, hogy a gyermekemet hordja a szíve alatt. Gondolt erre?

Eleanor keze a hasára tévedt. Nem, nem gondolt rá, pedig kellett volna.

– Mi nem szeretjük egymást – ismételte, kapaszkodva az utolsó szalmaszálba.

– Ez nem számít, Elle.

– Az viszont számít, hogy maga egy élvhajhász.

Damon a lány szemébe nézett.

– Megmondtam, hű leszek házassági fogadalmamhoz, még akkor is, ha nem tudok magába szeretni.

Újabb fájdalom hasított a lány szívébe, bár elhatározta, hogy nem mutatja.

– Azt is mondta, hogy absztinenciát fogad, míg meg nem ígérem, hogy magához megyek feleségül. És tessék, megszegte a fogadalmát, alig három nap múlva.

Damon ajka mosolyra húzódott.

– Nem hiszem, hogy számít, hiszen magával szegtem meg.

– Az a helyzet – hadarta a lány, hogy leküzdje a mosolyból áradó kísértést, – hogy nem bízom magában, Damon.

A férfi arckifejezése azonnal elkomorodott, miközben sötét pillantása mintha lágyabbá vált volna.

Pandora's TeAm

– Tudom, Elle. De megígérem, felhagyok a rossz természetemmel. És minden tőlem telhetőt megteszek, hogy soha ne bántsam meg önt.

A lány nem tudott hinni neki, mégis tisztában volt vele, vesztésre áll a csatájukban. Nagyot nyelt, megpróbálta leküzdeni félelmét, és tovább ismételgette kifogásait.

– Kell, hogy legyen más mód, Damon. Nem akarom, hogy magához kényszerítsenek pusztán azért, mert romokban hever a jó hírem.

– Ugye meg akarja kímélni a nagynénjét egy botránytól?

Ez az érv porrá zúzta Eleanor minden tiltakozását,

– Igen, természetesen. – Mérhetetlenül sokkal tartozott a nagynénjének, amiért otthonába fogadta, mint árva kislányt. Nem lehet olyan hálátlan, hogy botrányba keveri.

– Akkor tehát nem kérdéses, hogyan dönt – állapította meg Damon.

Míg a lány csak állt, viaskodva magával, Damon egészen közel lépett hozzá. Szó nélkül karjaiba vonta Eleanort, bár most nem volt szenvedély az ölelésében, inkább vigaszt akart nyújtani.

– Tudom, hogy nem ezt akarta, Eleanor – szólt gyengéden –, de nincs más választásunk.

A lány szorosan lehunyta a szemét. Damon hangja mindig megszédítette és elvarázsolta, ám a mostani gyengédségétől csaknem sírva fakadt. Nem volt fair, hogy Damon gyengéd aggódásával megolvasztotta a szívét.

Arcát a férfi mellkasába fúrva kétségbeesetten sóhajtott,

– Azt hiszem, valóban nincs.

A férfi kicsit hátrébb húzódott és ránézett a lányra, de még mindig lazán a karjában tartotta.

– Fel a fejjel, drágaságom. – Pillantása dacossá vált. – Ha ahhoz volt bátorsága, hogy szemrebbenés nélkül vállalja akár a halált is egy elsodródott hőlégballonban, szembenézhet azzal is, hogy hozzám jön feleségül.

Amikor Damon meglátta a bizonytalan érzés villanását a mélykék szemekben, már tudta, a lány elfogadta az elkerülhetetlent.

Pandora's TeAm

– Maga mondja meg a nagynénjének, vagy mondjam meg én? – kérdezte.

– Majd én – válaszolt Eleanor egy újabb nehéz sóhaj kíséretében. Damon még egy pillanatra magához szorította a karcsú testet, majd elengedte, és hátrébb lépett.

– Azonnal tudatom, amint megkapom az engedélyt. És kifelé menet beküldöm önhöz Lady Beldont. Gyanítom, már izgatottan várja, miként döntött.

Lady Beldon valóban idegesen álldogált a folyosón, amikor Damon kilépett a szalonból.

– Az unokahúga szeretne beszélni önnel, hölgyem – közölte, majd meghajolt és elindult a kijárat felé.

Amint elhagyta Portman Place-t, Damon leintette az első útjába kerülő bérkocsit. Mivel be akarta szerezni a házasságkötéshez szükséges speciális engedélyt, utasította a kocsist, hogy vigye őt az egyházi bírósághoz Doctor's Commonsba. Majd elégedetten dőlt hátra, hogy rendben mennek a dolgok.

Tisztában volt vele attól a pillanattól kezdve, hogy Eleanorral szeretkezett, hogy testi egyesülésük házassághoz fog vezetni. Eleanor szándéka ellenére. Becsületbeli kötelességének érezte, hogy feleségül vegye a lányt.

Mégsem bánom – eszmélt rá Damon. Azt akarta, hogy Eleanor végleg visszatérjen az életébe, és ma jogot szerzett rá, a lehető leghosszabb időre.

Nem teljesen volt tudatos döntés a részéről, hogy elvegye a lány szüzességét. Testének vad válasza csak a pillanat veszélyére adott reakció volt. Attól félt, elveszítheti a lányt, vallotta be magának. A megkönnyebbülése, hogy biztonságban tudhatta őt veszélyes repülésük után, elgyengítette a férfit – ahogyan a leszállás után köztük fellángolt szenvedély is. Eleanor heves, ártatlan érzékisége a lánnyal kapcsolatos eddigi összes fantáziálását felülmúlta. Emellett a lány bátorsága, vibráló energiája megdöbbentette, felajzzotta és megérintette Damont.

Pandora's TeAm

Nagyon örült, hogy gyengéd közjátékukat félbeszakították, mert így ismét úrrá tudott lenni érzelmein.

Az eset egyértelmű figyelmeztetés volt a számára, ezt Damon is tudta. Ha összeházasodnak, érzelmileg távol kell tartania magát Eleanortól. Ehhez viszont már mesterien értett. Élete legnagyobb részében igyekezett érzelemmentessé tenni a kapcsolatait. Szerelemről szó sem lehet közöttünk, ígérte meg magának Damon. Tudta, milyen kíméletlen fájdalommal járna, ha Eleanort beengedné a szívébe. Ez a fájdalom még erősebb lenne, mint amilyeneket eddig ki kellett állnia.

Nem engedheti meg azt sem, hogy a lány belészeressen, mivel csak megbántaná őt, ha nem tudná viszonozni érzelmeit, és szilárdan eltökélte, hogy többé nem okoz neki fájdalmat.

Azonban meg kell szereznie Eleanor bizalmát. Hűséget fogadott, ám ezt nemcsak szavakkal, de tettekkel is ki kell mutatnia. *Nem* – gondolta Damon –, *nem tudom teljesíteni Eleanor kívánságát, ami a szerelmet illeti, de minden tőlem telhetőt megteszek, hogy boldog legyen.*

Nemcsak Eleanor volt döbbent és szomorú, hogy muszáj feleségül mennie Damonhoz, hanem nagynénje is. Látszott gyászos arckifejezésén, amikor belépett a szalonba.

Amikor azonban Beatrix megtudta, az a tervük, hogy másnap reggel összeházasodnak, beleegyezőleg bólintott.

– Egyetértek, a legjobb gyorsan lebonyolítani.

– Én is úgy vélem – jegyezte meg Eleanor csendesen. – Habár ez azt jelenti, hogy Marcus nem lehet jelen az esküvőmön. A jövő hét elejéig nem térnek vissza Angliába Arabellával. Drew és Heath sem lesznek itt.

– Ezen nem tudunk segíteni, kedvesem. Csírájában kell elfojtanunk a készülődő botrányt. Azt hiszem, a legjobb lesz, ha holnap délután elutazunk Brightonba, még akkor is, ha a házi összejövetel csak pénteken veszi kezdetét. A vendégeink az eredeti terv szerint csatlakoznak majd hozzánk. A pletykák hamarabb elülnek, ha nem tartózkodunk a városban.

Pandora's TeAm

Mivel a lehetőség, hogy nem kell találkoznia a társasággal, nagyon vonzó volt Eleanor számára, nem ellenkezett.

Amikor Beatrix látta, mennyire rosszkedvű az unokahúga, megpróbálta felvidítani.

– Sajnálom, hogy így alakultak a dolgok, kedvesem, de a házasságotok csak névleges lesz. És természetesen mindent megteszek majd, hogy óvjalak Wrexhamtől. Gondoskodom róla, hogy külön hálószobátok legyen, Rosemontban legalább... habár, mint új házasoknak, nem tesz jót, ha rögtön az esküvő után külön utakon jártok. Nem akarjuk, hogy egybekelésetek kierőszakolt házasságnak tűnjön, még ha az is. Azt fogjuk híresztelni, hogy te és Wrexham rájöttetek, még mindig vonzódtok egymás iránt. Így aztán a pletykafészkek is azt gondolják majd, szerelmi házasságra léptetek. Ez valamelyest csillapítja a botrányt.

De nem szerelmi házasság – akart, tiltakozni Eleanor szíve.

Beatrix gyengéden megpaskolta a lány kezét.

– Most, hogy elterveztük a dolgokat, menj a szobádba és frissítsd fel magad. Csengess Jennynek, segítsen átöltözni, én pedig utasítom a személyzetet, hogy azonnal kezdjenek el csomagolni. Megkérem Cookot, készítsen egy kiadós ebédet. Most, miután biztonságban hazaértél, kezdem csak érezni, mennyire megéheztem. Egy falat sem ment le a torkomon, míg nem tudtam, mi van veled.

Eleanor halványan elmosolyodott nagynénje meglepő vallomásán. Beatrix ritkán engedte, hogy bármi is megzavarja a kényelmét. Azt se igen vallotta be, hogy saját magán kívül bárkivel is törődne. Talán a Signor Vecchivel való bimbózó románca lágyította meg egy kissé az életszemléletét.

Eleanor engedelmesen felment a szobájába, de nem csengetett a komornájának. Nemcsak azért, mert egyedül akart maradni a gondolataival, de nem szerette volna, ha a szüzességében beállt változásról bárki idő előtt tudomást szerez.

Pandora's TeAm

Miután levette a kabátját, a ruháját és a fehérneműit, majd alaposan végigmérte a testét a forgatható nagy tükörben, meglátta magán a szeretkezés árulkodó jeleit – a combján Damon rászáradt magjának nyomait, egy vékony vércsík kíséretében. Ajkai is a szokásosnál pirosabbak voltak, mellei sokkal érzékenyebbek. És amikor megmosakodott, furcsa, kellemes bizsergést érzett a combjai között.

Sőt, a legenyhébb érintés is élénken felidézte benne, mi történt köztük délelőtt – Damon csókolta, cirógatta, kemény férfiasságával betöltötte őt.

Eleanor behunyta a szemét, és ismét elfogta a szomorúság.

Holnap ilyenkor már valószínűleg Damon felesége leszek. Ez az állapot frenetikus boldogsággal töltött volna el két évvel ezelőtt. Akkor csakis arra vágytam, hogy az ő felesége legyek, de most... Kijelentette ugyan, hogy nem akar megbántani, hogy hű marad házassági fogadalmához, mégsem tudok hinni neki. Mi van, ha ismét megcsal? Ezt már nem élném túl – elmélkedett Eleanor. *Mégis, milyen jövő várna rám, ha visszautasítanám Damon házassági ajánlatát? Nem bánthatom meg a nagynénémet, hogy botrányt zúdítok a fejünkre. De még ha nem is lennék tekintettel Beatrix nénire, az apácaélet szóba sem jöhet. Az sem, hogy elvonuljak valami csendes helyre vidékre, és elbújjak szégyenemben. Nem akarok ilyen életet, nem akarom, hogy kiközösítsenek az úri társaságban, Férjet, gyerekeket, családot akarok. Férjet, aki szeret engem,*

Ez volt a bökkenő. Damon nem tudja, vagy nem akarja szeretni őt. És most már Eleanor kezdte megérteni, miért. Iszonyatos fájdalom érte őt, amikor elvesztette a szeretteit. A tudat ugyan mélyen elszomorította a lányt, de legalább láthatta, milyen hatalmas erő ellen kell felvennie a küzdelmet.

Megremegett. Annyira sebezhetőnek érezte magát. Szerelmes Damonba, aki nem szereti őt viszont.

Olyan könnyen össze tudta törni a szívem. Vitathatatlan hatalma volt felettem. Amikor vele voltam, elvarázsolt, felizgatott, felébresztette az összes érzékemet. Ha vitatkoztam vele, egyszerűen belém fojtotta a szót

Pandora's TeAm

a csókjaival. És amikor szeretkeztem vele, mintha tűzben égtem volna, teljesen elvesztettem az önuralmam – fűzte tovább gondolatait a lány. – *Képtelen leszek megvédeni magam, ha egyszer összeházasodunk.*

Megtörülközött, tiszta ruhát vett, miközben megadta magát sorsának. Igazság szerint nem volt más választása, mint elfogadni Damon ajánlatát, különösen, ha a legcsekélyebb esély is volt arra, hogy egyszer meg tudja őt szeretni a férfi...

A gondolatra Eleanornak elállt a lélegzete.

Lehetséges lenne, hogy magamba bolondítsam Damont? Ez volt a legnagyobb probléma a két évvel ezelőtti együtt járásunk során is. Damon nem szeretett, tehát egy másik nőhöz fordult testi vágyai kielégítésére. Vajon valaha is belém szeretne? Szinte biztos vagyok benne, hogy ma délelőtt nemcsak vágy csillogott a szemében, bár jobb, ha nem bízom a megérzéseimben, ha róla van szó – töprengett tovább.

Azonban, mióta a férfi bejelentette házassági szándékát, Eleanor most először érzett valami pislákoló reményt.

Lehet, hogy soha nem fogom tudni elnyerni a szerelmét, de meg kell próbálnom. A jövőm, az életem boldogsága függ ettől. Talán érdemes lenne tanácsot kérnem Fanny Irwintől. A könyvében alig esik szó arról, hogyan kerülhető el a csalódás, miután a nő férjet fogott magának, de Fannynak lehetnek ötletei, hogyan bánjak Damonnal – örült meg Eleanor. Az a szándékom, hogy szerelmet ébresszek benne. Pontosabban szólva: azt akarom, hogy Damon annyira belém szeressen, hogy eszébe se jusson a hűtlenkedés.

Pandora's TeAm

13

Ha egy úriember szerelmes lesz,
felhagy élvhajhász szokásaival, de komoly kihívást
jelent elnyerni egy férfiszívet.
Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Eleanor még ebéd előtt küldött egy rövid értesítést Fannynak, és azonnal választ kapott. Így még aznap délután meglátogatta a kurtizánt az otthonában, Crawford Place-ben. Fanny örült a látogatásának. Figyelmesen végighallgatta, hogyan vezetett a hőlégballonos repülés váratlanul Eleanor kompromittálásához, és ahhoz, hogy férjhez kelljen mennie Lord Wrexhamhez.

– Azt remélem – fejezte be elbeszélését Eleanor –, hogy maga talán tudna tanácsot adni, mit kell tennem. A férjfogásról szóló könyve főleg a házasság előtti körülményekre vonatkozik, nem a későbbiekre.

– Boldogan segítek a javaslataimmal – felelte Fanny huncut mosollyal. – Sajnos hátrányba kerül majd a házasságkötés után. A házasság jelentősen megváltoztatja az erőviszonyokat. A férj fölérendelt helyzetben van a feleséghez képest, törvényesen és anyagilag is.

– Tudom – tétovázott Eleanor. – De ami ennél jobban aggaszt: szeretném elnyerni a férjem vonzalmát. Az a helyzet... szeretem Wrexhamet.

– Ááá, értem – húzta el a szót a kurtizán. – Természetesen tudja, hogy ez tovább növeli a hátrányát, ugye?

Pandora's TeAm

– Igen – felelt a lány, és örült, hogy Fanny ilyen gyorsan megértette dilemmáját. – Tudnom kell, mit tegyek, Fanny. Hogyan vehetem rá a férjemet, hogy viszontszeressen?

Fanny összeráncolta a homlokát.

– Abból, amit Lord Wrexhamről tudok, gyanítom, nagy kihívás elé fog nézni, kedvesem.

A megjegyzésre Eleanor felkapta a fejét.

– Ó – kérdezte tettetett nyugalommal. – Ön is ismeri őt?

– Valamelyest – mosolygott Fanny. – De nem úgy, ahogy maga képzeli, Lady Eleanor – tette hozzá gyorsan. – Lord Wrexham sohasem tartozott a klienseim közé.

Eleanor érezte, hogy látszik rajta a megkönnyebbülés.

– Úgy értettem – folytatta Fanny –, hogy a lord korábban szinte teljesen megközelíthetetlen volt, és valószínűleg most is az. A teljes eszköztárát be kell majd vetnie, hogy megnyerje a szívéért folytatott csatát.

Eleanor sóhajtott, mivel efelől neki sem voltak kétségei. Majd újabb kérdést tett fel.

– Tehát mitévő legyek?

– Szerintem, az lehet a titkos fegyvere, hogy a lehető legerősebben felszítja benne a testi vágyat.

– És ezt mivel érjem el?

Fanny őszintén válaszolt.

– A legfontosabb, hogy bár már házasok, még mindig vonakodjon. Nem jöhet rá a férj, hogy a felesége alig várja, hogy felkeltse a figyelmét. Ne adja meg magát azonnal a férfi csábításának. Inkább álljon ellen, tegyen úgy, mintha félvállról venné a közeledését. Ugyanakkor igyekezzen körmönfontan ingerelni, felizgatni, felajzani a vágyát, pontosan úgy, ahogyan a könyvemben tanácsoltam. És miután elhálták a házasságot, már többet fog tudni a szeretkezésről, és arról, hogyan kell a férfitestet lázba hozni.

Eleanor érezte, hogy arca lángba borul.

Pandora's TeAm

– És mi van, ha... az elhálás már megtörtént?

Fanny nem tűnt meglepettnek; épp ellenkezőleg, örült a lány bejelentésének.

– Nagyszerű. Ez jócskán megkönnyíti a feladatomat. Számos technika létezik, melyeket nem említettem a könyvemben, nehogy kísértésbe hozzam az ártatlan olvasóimat, akik főként a felső tízezerből való lányok. Szerencsére, férjes asszonyként előnyére tudja kihasználni a hitvesi ágyat anélkül, hogy félnie kellene a botránytól. Így szabadabban alkalmazhatja a csábítás művészetét. Felfokozhatja férje várakozását, és elérheti, hogy minél jobban kívánja önt.

– Szóval kövessem továbbra is a könyvében lévő ajánlatokat, miközben erősebben bevetem testi bájaimat?

– Pontosan – helyeselt Fanny. – Az alaptétel még mindig ugyanaz a férjes asszonyok, mint az egyedülállók számára. Azon legyen, hogy a férje dolgozzon meg az ön megnyeréséért, és ne fordítva. Egyszóval, arra kell rávennie, hogy a férje fusson ön után. A férfi a vadász akar lenni, nem a zsákmány.

Eleanor boldogan fogadta Fanny tanácsait. A hercegen inkább játékképpen próbálta ki a fortélyokat, de most szó sem volt játékról. A tét sokkal, de sokkal nagyobb volt.

– Az is segít – szakította félbe a lány gondolatait Fanny –, ha tudok a közeli terveiről. Feltételezem, hogy Londonban fognak élni. Elutaznak nászútra?

– Még nem tudom. Nem volt időnk a részleteket megbeszélni, bár a következő két hét programja már biztos. A nagynéném, Lady Beldon, vidéki otthonában, Brighton mellett az éves összejövetelét tartja, mely ezen a hétvégén veszi kezdetét. Szerinte a legjobb elejét venni a pletykáknak, és rögtön elutazni Londonból. Így aztán holnap már korán indulunk. Mármint holnap délután.

Fanny csücsörített az ajkával.

– Ha vidékre utazik Wrexhammel, adódhat néhány ígéretes alkalom, hogy elnyerje a vonzalmát. Legalábbis jobban irányíthatja a dolgokat a

Pandora's TeAm

saját szája íze szerint. Mondja, hogyan zajlanak ezek az összejövetelek a nagynénjénél?

– Nos, napközben a vendégek többsége lovagolni vagy sétálni megy. Ki szoktunk kocsikázni különböző történelmi helyekre, és legalább egyszer elmegyünk a tengerpartra is, egy fürdőzésre. Esténként játék és versolvasás a program, és természetesen kártyázás, vacsorák és tánc, az utolsó este pedig bált rendezünk. Tulajdonképpen Wrexham és én egy összejövetelen találkoztunk két évvel ezelőtt, majd utána jegyeztük el egymást először.

Fanny boldogan bólogatott.

– Még jobb. Újra fellobbanthatja az érzelmeket, melyek egykor összekötötték önöket, mielőtt felbontották az eljegyzést.

Eleanor görcsösen szorította az ujjait az ölében, ahogy felidézte, mi volt az oka a Damonnal való szakításának.

– Az a helyzet, Fanny... nagyon akarom, hogy kívánatosnak találjon és belém szeressen, annyira, hogy ne akarjon szeretőt tartani, ahogyan korábban.

A kurtizán együtt érző pillantással nézett rá.

– Hallottam, hogy ön a lord szeretője miatt bontotta fel az eljegyzését.

Bár az emlék fájdalmat okozott, Eleanor mégsem tudta elfojtani érdeklődését.

– Időnként elgondolkodtam a szeretőjéről. Mrs. Lydia Newling a neve. Esetleg ismeri?

Fanny habozott.

– Ismerem, persze.

– Még mindig Londonban lakik?

– Igen, de már új mecénása van, a múltkor hallottam. Kétlem, hogy bármi oka lenne az aggodalomra, Lady Eleanor.

Eleanor szája fanyar mosolyra húzódott.

– Az igazat megvallva, azon aggódom, hogy Damon nem talál majd olyan gyönyörűnek vagy kívánatosnak, mint Mrs. Newlinget.

Pandora's TeAm

Fanny határozottan megrázta a fejét.

– Ismeri erről a véleményemet, Lady Eleanor. A legtöbb úriember számára nem a szépség a legvonzóbb egy nőben. De el sem tudom képzelni, hogy jogos az aggodalma, ami Wrexhamet illeti. Ön sokkal gyönyörűbb, mint Lydia Newling.

– Lydia viszont mestere a hivatásának.

– Akárcsak én – mondta Fanny. – Csak egy kis oktatásra van szüksége, hogy néhány csábítási trükkel bővítse az arzenálját, és a világ összes Lydia Newlingje elbújhat ön mellett.

Eleanor hatalmas megkönnyebbülést érzett erre az ajánlatra.

– Ha ideje engedi, igen hálás lennék bármiért, amit megtanít nekem.

Fanny szeme csillogott, provokatív mosolyt villantott a lányra, amelyből látszott, miért ő lett a legfelkapottabb kurtizán Angliában.

– Részemről az öröm. És bőven van időm pillanatnyilag, mivel most fejeztem be a rémregényem piszkozatát. Valójában holnap akartam írni önnek, hogy megkérjem, olvassa el a regényt és mondjon róla kritikát.

– Természetesen, nagyon szívesen. Ha lehet, magammal vinném a kéziratot Brightonba – Eleanor egy pillanatra elhallgatott, majd folytatta. – Nem, inkább már ma este elkezdem az olvasást. Egy jó történet elfeledtetheti velem a rémisztő valóságot, miszerint holnap férjhez fogok menni.

Fanny halkan elnevette magát a lány humorán.

– Remélem, jónak találja majd a történetet, Lady Eleanor. – És most, ha teljesen őszinte lehetek... Mennyit tud a férfiak nemi szervéről?

Eleanor egy óra múlva távozott, egy kurtizán csábítási technikáival felfegyverkezve. Azonban mégsem érezte túlságosan zavarban magát azért, hogy Fanny annyira gyakorlatias a nemi dolgokban. Sőt, a tőle kapott utasítások és bátorítás óvatosan optimistává tették Eleanort.

Alig várta, hogy Fanny tanácsait átültesse a gyakorlatba. Damon bármelyik nő vágyát fel tudta kelteni maga iránt, ám most Eleanor fordítani kívánt a helyzeten: azt akarta elérni, hogy a férfi vágyakozzon

Pandora's TeAm

őutána. Felbátorodott, amikor felidézte, hogyan reagált Damon a szexuális kényeztetésére a könyvtárban Havilandék bálján.

Mégsem a férfi elcsábítása volt a fő célja. A legfontosabb célul azt tűzte ki, hogy igazi szerelmi házasságban éljen Damonnal. És ha Fanny tanácsai szerint jár el, végül siker koronázza igyekezetét – reménykedett Eleanor.

És ha mégsem?

Elhessegette a gondolatot, hogy magányosság és fájdalom jut osztályrészéül, ha nem sikerül elérnie, hogy Damon viszontszeresse őt.

Eleanornak még egy oka volt a hálára aznap este, mivel Fanny regénye rendkívül magával ragadó volt, így elterelte a figyelmét a közelgő házasságáról. Még ennél is fontosabb, hogy végigaludta az éjszakát, mindazok ellenére, ami az előző napon történt.

Az idegei pattanásig feszültek reggel, amikor Jenny segített a fürdésben, és ráadta a hosszú ujjú, rózsaszín selyemruhát. Eleanorban egyre nőtt a feszültség, ahogy közeledett a pillanat – legalábbis addig, míg Damon belépett a nappali szobába tizenegykor, orvos barátja, Mr. Geary, és egy pap kíséretében.

Ekkor a nyugalom érzése töltötte be Eleanort, annak ellenére, hogy az ezt követő szertartás egyáltalán nem úgy zajlott, ahogy álmaiban elképzelte. A vőlegény, aki kék kabátot és halványszürke nadrágot viselt, ugyanaz az ördögien jóképű nemesember volt, aki az álmaiban szerepelt. Viszont a lány egy nagy templomban szerette volna kimondani a boldogító igent (egészen pontosan a St. George's-templomban a Hannover Square-en), a családja és a barátai (különösen Marcus, Heath és Drew) körében, és a társaság java részének részvétele mellett (ez pedig egy sebtében lebonyolított esküvő volt, melyhez speciális engedély kellett, és csak néhány vendég volt jelen).

Beatrix néni azonban rendkívül eredményesen oldotta meg, hogy kisebbítse a társaság előtt a lány jóhírén esett foltot. Az idős Haviland grófnő is részt vett a szertartáson, hogy kifejezze kebelbarátnője, Lady

Pandora's TeAm

Beldon unokahúga iránti támogatását. Lazzara herceg és Signor Vecchi szintén eljött, ezzel demonstrálták a társaság előtt, hogy őfelsége nem táplál rossz érzéseket Eleanor iránt annak ellenére, hogy ilyen hirtelen vége szakadt a románcuknak.

Damon felvonta szemöldökét az olasz úriemberek láttán, mintha csodálkozna, mi az ördögöt keresnek ott, azonban nem tudta megkérdezni Eleanort, mivel a nagynénje úgy intézte, hogy az esküjük kimondása előtti rövid időszakban ne szólhassanak egymáshoz.

A szertartás végén, amikor Damon gyengéden megcsókolta Eleanor ajkát frigyük megpecsételéseként, a lány szívverése felgyorsult és továbbra is ugyanolyan gyors ritmusban zakatolt, mialatt aláírták az anyakönyvet.

Most már visszavonhatatlanul házasok voltak.

Ezután Beatrix közéjük lépett, hogy megbeszélje velük a Brightonba utazás tervét.

– Természetesen önnek is az én hintómban kell utaznia velünk, Lord Wrexham – szólt a vikomtnő nyersen. – Furcsán venné ki magát, ha egy újdonsült házaspár külön utazna, ilyen röviddel az egybekelésük után. Azonban figyelmeztetem, uram, magán tartom a szemem. Nem bízom magára Eleanort, Most pedig, ha megbocsátotok egy pillanatra, szeretnék elköszönni a vendégeinktől, és köszönetet mondani nekik, hogy sietve lemondták minden egyéb elfoglaltságukat, csak hogy részt vegyenek az esküvőn. Ők holnap csatlakoznak hozzánk Rosemontban, a tervezettnél egy nappal korábban.

Miután először maradtak kettesben Eleanorral az esküvő óta, Damon felvont szemöldökkel, kérdőn nézett rá.

– A herceg ezek után is részt vesz a házi összejövetelen?

– Igen, emlékezhetsz rá, hogy már régen meghívták. Ő és Signor Vecchi saját fogatukkal érkeznek le holnap.

Eleanor látta, hogy Damon állkapcsa megfeszül.

– A körülmények nem változtak tegnap óta – jelentette ki. – Amennyiben Lazzara veszélyben van, te sem lehetsz biztonságban, ha a társaságában vagy.

Pandora's TeAm

– Lehet – válaszolta Eleanor –, ám mégsem küldhetjük el őt. Lazzara herceg a nagynénném vidéki birtokán nagyobb biztonságban van, ha valaki ártani próbálna neki. Ismeretlen támadójának nehezebb ott rajtaütni, te pedig jobban meg tudod védeni a herceget. Biztos vagyok benne, hogy meg is teszed.

Damon biccentett. Látszott rajta, hogy nem örül, amiért a herceg ilyen közel tartózkodik Eleanorhoz, sem annak, hogy tőle várják el a herceg védelmét. Az asszony nyugtatólag Damon karjára tette a kezét.

– De, az igazat megvallva, nem csak a hercegről van szó. Szeretném boldognak látni a nagynénémet, Damon. Rendkívül megkedvelte Signor Vecchit, azonban nem valószínű, hogy a herceg nélkül az unokatestvére részt venne az összejövetelen. És el kell ismerned, hogy az ő illusztris jelenlétük segít elhallgattatni a pletykafészkeket. Beatrix néni reméli, hogy a jóhíremet sikerül helyreállítani, és úgy véli, a két olasz úriember és a néném arisztokrata barátai ebben mindennél jobban tudnak segíteni.

– Akkor sem tetszik a dolog – szögezte le Damon.

Eleanor felnézett rá szempillái alól.

– Nem vagy féltékeny véletlenül? – évődött a férjével. – Talán amiatt aggódsz, hogy őfelsége kísértésbe hoz, hogy megszegjem házassági eskümet?

– Nem! – vágta rá Damon. Hangja meglepően meggyőző volt. – Mivel ismerem a hűségről vallott elveidet, kétlem, hogy valaha is felszarvaznál.

Arra viszont nem válaszolt, féltékeny-e, jegyezte meg Eleanor. Mielőtt újra előhozhatta volna a témát, Lazzara herceg lépett hozzájuk.

Őfelsége gyászos arckifejezéssel hajolt rá az asszony kezére és megcsókolta az ujjbegyeit.

– Nagyon elszomorít, hogy a dolgok így alakultak, Donna Eleanora. És attól tartok, jórészt én vagyok a hibás. Ha nem hívtam volna el a ballonos repülésre, nem kényszerült volna ilyen hirtelen férjhez menni.

Eleanor rámosolygott.

Pandora's TeAm

– Egyáltalán nem az ön hibája, felség. Nem tudhatta, hogy ez fog történni velem.

A herceg összeszorította a száját és megvetően nézett.

– Pucinelli visszautazott Olaszországba. Gyanítom, azért, mert félt, megvádolják, hogy egy angol főnemest és egy előkelő fiatal hölgyet halálos veszedelembe sodort. – Lazzara Damonhoz fordult. – Igen nagylelkű volt öntől, hogy gondoskodott a ballon hazámba való visszaszállíttatásáról. Pucinelli kétségtelenül boldog, hogy visszakaphatta, bár kétlem, hogy megérdemelné az ön jóindulatát.

– Nem volt nagy dolog – válaszolt hűvösen Damon, majd témát váltott. – Úgy tudom, ön is Rosemontba látogat az elkövetkező két hétre, Don Antonio.

– Valóban. Nagy örömmel készülök rá.

– Bízom benne, hogy emlékszik, miről beszéltünk korábban. Hogy amennyire lehet, távol tartja magát Lady Eleanortól, a hölgy biztonsága érdekében, igaz?

– Hát persze – vágta rá azonnal Lazzara.

Eleanor kételkedett, hogy ez a válasz teljesen kielégítő volt Damon számára, bár a férfi rábólintott, majd néhány tanácsot adott a hercegnek.

– A legjobb lenne, ha a Runners-csapat mindenhová kísérné önt. Lehet, hogy szolgálói seregét itt kellene hagynia Londonban, és Lady Beldon személyzetére bíznia magát az ott tartózkodása során. A Bow Street Runnersnek is könnyebb vigyázni önre, ha mindenkit ellenőrizhetnek, aki a közelébe férkőzhet.

A herceg megdöbbent ettől a javaslattól.

– A szolgálóim nélkül nem tudok meglenni. Azonban gondoskodni fogok róla, hogy az ön által felfogadott detektívek továbbra is a szolgálatomban maradjanak.

Ekkor Beatrix visszajött Eleanorhoz, és javasolta, induljanak el, ha le akarnak érni Rosemontba vacsoraidőre. Miután elköszönt a vendégeiktől és Mr. Gearytől, Eleanor követte nagynénjét az előcsarnokba, ahol Peters rásegítette a kabátját.

Pandora's TeAm

Nem sokkal később, amint Eleanor elhelyezkedett a hintóban nagynénje mellett és újdonsült férjével szemben, úgy érezte, örül az események eddigi alakulásának.

Akár előnyös is lehet, hogy a herceg két hétig Rosemontban fog tartózkodni, hiszen ezzel talán kissé féltékennyé tehetik Damont, és az is jólesett, hogy szövetségesekkel lesz körülvéve. Eleanor tisztában volt vele, az jelenti a legnagyobb veszélyt a Fannytól tanult stratégiák bevetésére nézve, ha kettesben marad Damonnal.

Neki kellett irányítania kettőjük viszonyát, ha azt akarta, hogy a férfi szerelmének elnyerését célzó terve sikerrel járjon. A kurtizán szerint megközelíthetetlennek kell maradnia, miközben csábítóan és évődve viselkedik Damonnal, remélve, hogy ezzel felszítja a vágyát. Ám a férfi annyira vonzó és csábító volt – Eleanor akaratereje pedig annyira gyenge –, hogy az volt a valószínűbb, ő adja meg magát hamarabb a saját vágyainak, mielőtt annyira felajzaná a férfit, hogy Damon nekiadja a szívét.

Életbevágóan fontos volt, hogy betűről betűre kövesse Fanny tanácsait, hiszen ez volt számára az egyetlen remény a boldogságra.

Damon nem örült, hogy Lady Beldon úgy intézte, távol tartja őt újdonsült feleségétől, különösen, mivel gyanította, hogy a házi összejövetel során a Lady mindvégig folytatja ezeket a machinációkat. Ám elhatározta, jóindulattal tűri a hölgy beavatkozását, legalábbis addig, míg megérkeznek Rosemontba, ahol egyedül maradhat Eleanorral. Ott talán könnyebb lesz kijátszani őlédiségét.

Valójában Damon megkérte Ottot, hogy tartson velük, mivel szeretett volna egy szövetségest maga mellett tudni, hogy keresztülhúzhassák Lady Beldon számításait. Az orvos azonban kötelességeire hivatkozott, miszerint nem hiányozhat a kórházából ilyen hosszú ideig.

– Tudod – tette hozzá Otto tettetett borzongással –, hogy mennyire viszolygok az ilyesfajta értelmetlen társasági összejövetelektől. Emellett

Pandora's TeAm

te a női nem elismert szakértője vagy. Biztos vagyok benne, hogy két hétig képes leszel kezelni Lady Eleanor sárkány-nagynénjét.

– Azt, csak hiszed – szólt Damon szárazon.

– Lehet, hogy jobban alakulnak a dolgok, mint gondolnád – vigasztalta Otto. – Nem mondom, megdöbbentett, hogy ismét elvetted Lady Eleanort, mégis úgy gondolom, hozzád illő feleség lehet belőle. Aztán meg egyáltalán nem vagyok szakértő a házasság terén, tehát lehet, hogy tévedek. Bárhogy is van, a legjobbakat kívánom neked, öreg cimbora.

Mivel Otto megrögzött agglegény volt, Damon némi fenntartással fogadta a szavait. Ám még mindig nagyon szerette volna, ha barátja is csatlakozik hozzá Rosemontban.

Őlédisége szokása szerint a hintó kényelmes tempóban tette meg a csaknem ötven mérföldnyi utat Londonból délre. Követte őket Damon hintója, és egy másik, lassúbb kocsi a szolgálókkal és a csomagokkal. Konvojuk időnként megállt egy-egy fogadónál, ahol lovakat cseréltek, egyszer pedig mindannyian megebédeltek.

Eleanor szemben ült Damonnal, arckifejezése komor volt, de a szeme élénk, miközben udvariasan társalgott a nagynénjével. Damon nem tudta megfejteni, milyen hangulatban lehet, de időnként az asszony ránézett, ajkán halvány mosollyal, mintha valami titka lenne, amit nem kíván megosztani vele. Damon nem tudott szabadulni a gyanútól, hogy Eleanor valamiben mesterkedik.

Másrészt viszont, a nagynéni dölyfös elutasító magatartása teljesen érthető volt Damon számára; a vikomtnő a minimális udvariassággal viseltetett iránta, amúgy levegőnek nézte.

Mindent összevetve, az utazás Essexen keresztül eléggé kellemes volt. Rosemontot, a vidéki kastélyt Lady Beldon a magánvagyonából vette, mivel néhai férjének családi birtoka Lord Beldon férfiági unokaöccsére szállt. A kastély néhány mérföldnyire északnyugatra terült el Brightontól, a South Downs füves dombjai között.

Damon érezte a friss tengeri levegő illatát, ahogy közeledtek úti céljuk felé, és tudta, hogy ha még pár mérföldnyit haladnának tovább

Pandora's TeAm

észak felé, elérnék a La Manche csatornát és a tengerre néző fehér sziklákat.

Örült, amikor végre áthajtottak Rosemont nagy vaskapuján, és megálltak a fényűző palladiánus klasszicista kastély előtt. A kastély egy jómódú vikomtnő különleges ízlését tükrözve, gazdagon, pazarul volt berendezve, pontosan, ahogy Damon emlékezett rá.

Lady Beldon azonnal intézkedni kezdett, amint megérkeztek. Utasította nagyszámú személyzetét, hogy hozzák fel a poggyászokat, majd javasolta az ifjú párnak, hogy vonuljanak vissza a szobáikba, mossák le magukról az út porát, és öltözzenek át, hogy pontosan hét órakor vacsorázhassanak.

Ezután közvetlenül Damonhoz intézte szavait.

– Egymással szomszédos hálószobákban helyeztettem el önt és Eleanort, a látszat kedvéért, uram. Még akkor is, ha meglehetősen kedvem ellenére volt. Viszont nem akarom, hogy azt mondják, valami suskus volt a házasságuk körül.

Két évvel ezelőtt a lakosztálya egy egészen más szárnyban volt, mint Eleanoré, ahhoz képest jelentős előrelépés tapasztalható, állapította meg Damon. Így aztán nem is tiltakozott az elszállásolás módja ellen.

Ahogyan Eleanor sem. Sőt, csak mosolygott, és felkísérte férjét. Rosemont főlakája mutatta az utat. A nő megállt, a folyosó közepén lévő ajtónál, Damont pedig a főlakáj bevezette a szomszédos lakosztályba. A férfi hálószobájából csodálatos kilátás nyílt a parkra, ám őt ennél jobban érdekelte, hogyan juthat be felesége lakosztályába.

Amikor kinyitotta a szomszédos ajtót, Elle-t egy ugyanolyan hálószobában találta, miközben éppen a főkötőjét vette le.

A nő első dolga, meglepetésre, a bocsánat kérés volt.

– Nagyon sajnálom, hogy ilyen nehézkes a nagynéném, Damon. Azt hiszem, kell egy kis idő, míg hozzászokik a házasságunk gondolatához.

– Hajlandó vagyok hozzászoktatni – válaszolt a férfi szárazon –, bár nem örülnék, ha az itt töltött idő alatt, mindvégig hadakoznom kellene vele.

Pandora's TeAm

Eleanor kacér mosolyt, küldött felé.

– Lehet, hogy a két hét is kevés, hogy meggondolja magát. Meglehetős rosszallással viseltetik irántad, mint tudod. Most még dühösebb rád, hogy ez a szerencsétlen eset megtörtént, mint két éve, az eljegyzésünk felbontása miatt. És nem felejtette el az akkori kicsapongásodat sem, amikor a nyilvánosság előtt mutatkoztál a szeretőddel. Beatrix néni elszántan meg akar védeni, nehogy ismét áldozatául essem ördögi sármodnak.

– Csak tudnám, miért külön hálószobában helyeztetett el minket?

– Azért, mert úgy gondolja, csak névleges a házasságunk.

Damon összeszűkült szemmel nézett rá.

– Te nem osztod a véleményét, remélem.

– Miért ne? – A férfi szúrós tekintetére Eleanor szeme ártatlanul elkerekedett. – Te magad mondtad, hogy csupán érdekházasságot akarsz, Damon. Bizonyára nem várod el, hogy ebbe beletartozzék a házasélet is, mint egy igazi házaspárnál.

– De még mennyire, hogy elvárom, hogy megosszuk a hitvesi ágyunkat.

– Nos, majd meglátjuk...

Vidámság csillant meg a nő szemében, mely megcáfolta ártatlan pillantását.

Damon gyanította, hogy Eleanor flörtöl vele, és erről meg is győződött, amikor a nő hozzálépett és kezét segítségérőn a karjára tette.

– Nincs itt a komornám. Lennél olyan szíves, hogy kikapcsolod a ruhámat?

Rögtön hátat is fordított, és amikor a férfi kioldotta a kapcsokat, kedvesen megköszönte, majd ismét szembefordult vele. Felnézett a férfira, miközben kezdte leengedni az ingvállát, majd abbahagyta, amikor a fűzője széle már kilátszott.

– Szemérmességem tiltja, hogy előtted vetkőzzem le.

Erre az abszurd kijelentésre Damon szemöldöke az égig emelkedett. Ám a szeme elé táruló krémszínű bőr kívánatos halmai láttán Damon

Pandora's TeAm

felidézte a nő meztelen kebleinek bujaságát és testének érzékiségét, ahogyan előző nap szeretkeztek.

Majd Eleanor megnedvesítette ajkát, mire a férfi rájött, hogy szándékosan próbálja felizgatni. Ez egyértelműen sikerrel járt, ismerte el Damon, mivel ágyéka azonnal megkeményedett.

A nő szája puha és érett volt, bőre hihetetlenül simogatni való. Damon közelebb lépett, mindennél erősebb vágyat érzett hogy megcsókolhassa. És a nő nyakán az ütőér is árulkodóan dobolt, bár látszott, hogy Eleanor próbálja leküzdeni az iránta érzett vágyát. A kék szemek forróságtól fénylőek lettek...

Ez aligha vigasztalta Damont, amikor a nő sajnálkozó mosollyal ingatta a fejét.

– Legjobb lesz, ha átöltözöl, férjuram. Nem szeretnénk megvárakoztatni a nagynénémet. Rendkívül felbosszantja, ha valaki nem az ő akarata szerint cselekszik.

Amikor a férfi nem válaszolt, Eleanor gyengéden eltolta magától és a szobáikat elválasztó ajtóhoz vezette.

Amikor Damon átlépte saját szobájának küszöbét, a nő mosolya szomorkásra váltott.

– Azt hiszem, a legjobb, ha bezárjuk ezt az ajtót, hogy ne essünk bűnbe.

Majd Eleanor visszalépett, és határozottan becsukta az ajtót. Damon hallotta, ahogy a reteszt a helyére tolja, közben az ajtóra bámult, dühösen és hitetlenkedve. Most már feleségül vette Elle-t, mégsem akarja az ágyába engedni. Sőt, azt is egyértelművé tette, hogy Damonnak le kell küzdenie az asszony ellenállását, valamint hadakoznia kell az őt túlságosan is védelmező nénikéje ellen.

Damon elfintorodott. Nadrágjában sajgó feszülést érzett. Egy röpke pillanatig kezdett örülni ennek a házi összejövetelnek, most viszont úgy látszott, nem várhat mást, mint kétheti szüntelen sóvárgást.

Valóban igen hosszú két hét elé nézek, gyanította.

Pandora's TeAm

14

Időnként nem árt, ha megközelíthetetlennek tűnsz.
Ha a férfi bármikor könnyen megkaphat,
a kihívás kevésbé vonzza majd, és lehet hogy
izgalmasabb zsákmány után néz.
Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Várakozásainak megfelelően Damonnak alig volt alkalma akár egy pillanatra is kettesben maradnia a feleségével. Lady Beldon egész este maga mellett tartotta Eleanort, majd másnap a reggelinél is. Aztán Elle mentette ki magát a közös lovaglásuk alól, arra hivatkozva, hogy el kell olvasnia egy barátnője által írt regény kéziratát. Damon egyedül lovagolt ki, ezután bevette magát Rosemont könyvtárába. Nem sokkal egy óra után kezdtek szállingózni az első vendégek. Damon nem akarta, hogy Lazzara herceg szoros közelségben legyen Eleanorral, ám arra nem számított, hogy egy másik úriember ébreszt benne féltékenységet: Rayne Kenyon, Haviland új grófja, aki a nagyanyját, az özvegy grófnőt kísérte el Londonból.

Pontosabban szólva, Damon nem örült, hogy Eleanor olyan könnyed társalgást folytat Lord Havilanddel, sőt, mintha még flörtölt volna is a gróffal. Damon meghallotta, ahogy tréfálkoztak egymással, amikor mindannyian összegyűltek a nagy szalonban a délutáni teára.

– Nagy kár, hogy nem voltam elég gyors, és nem kértem meg a kezét mielőtt Wrexhamnek adta volna – mondta mosolyogva a gróf

Pandora's TeAm

Eleanornak. – A nagyanyám el lett volna ragadtatva, ha ön engem választ férjéül, mivel úgy véli, ön testesíti meg az ideális fiatal hölgyet.

Eleanor visszamosolygott rá.

– Köztudott, hogy Lady Haviland sürgeti önt, hogy nősüljön meg.

– Ez túl enyhe kifejezés – mondta szárazon Haviland. – Örököst akar, aki továbbviszi a család vérvonalát, mielőtt még megtérne a Teremtőjéhez, ami nagyanyám szerint bármikor bekövetkezhet. Ám mivel Ön már nem elérhető, máshol kell megfelelő menyasszonyt keresnem.

– Sajnálom, hogy csalódást okoztam a nagyanyjának, uram. De a férjemnek – és játékosan, csillogó szemmel Damonra pillantott – képtelen voltam ellenállni. Nem kétlem azonban, hogy temérdek eladósorban lévő ifjú hölgy fog önért versengeni.

– Eladósorban lévő, igen... de sajnos nem olyan vonzó, amilyet én szeretnék.

– Úgy vélem, túl gyámoltalanok önhöz.

– Vagy kissé túl civilizálatlannak hisznek, mivel nem bűvöltem el a londoni társaságot főnemes létemre.

Eleanor együtt nevetett Havilanddel, ettől Damon ágyékába belenyilallt a féltékenység.

A gróf azonban sokkal értékesebb tulajdonságokkal rendelkezett, mint a tipikus nemesemberek, ezt Damon még az egyetemi ismeretségükből tudta. Azon az estén is megtapasztalhatta Haviland rendkívüli megfigyelőképességét. A társaság vacsora után a szalonban gyűlt össze, hogy meghallgassa Eleanor zongorajátékát. Mialatt Lazzara herceg a kottát lapozta a nőnek, Haviland odament Damonhoz, aki a teraszajtónál állt, élvezve a friss, hűvös levegőt.

– Kíváncsi vagyok, Wrexham, miért rejtőzködik két ember a birtokon a Bow Street Runnerstől.

Damon meglepetéssel vegyes tisztelettel nézett a grófra.

– Tehát észrevetted? Mi árulta el őket? Egyikük sem a szokásos vörös mellű kabátot viseli.

Pandora's TeAm

– Volt már némi tapasztalatom a Bow Streettel korábban. Miért vannak itt? Úgy tűnik, ahol csak lehetséges, mindig Lazzara körül nyüzsögnek.

– Meglehetősen hosszú történet.

Haviland vállat vont.

– Bőven van időm. És sokkal izgalmasabb lesz ezt hallgatni, mint udvarias társalgást folytatni a szalonban.

Így aztán Damon felidézte a herceggel történt eddigi baleseteket, kezdve attól, hogy a hintója kereke kiesett a parkban, egészen odáig, hogy valaki eloldozta a légballont tartó köteleket.

Haviland elgondolkodott a Damontól hallottakon.

– Azt mondod, hogy a zsebtolvaj a Pantheon bazárnál külföldinek látszott?

– Igen. Olajszínű volt az arcbőre, mint az olaszoké.

– Nem lennék meglepve, ha őfelsége szerzett volna néhány ellenséget a földijei között. A királyságban gyakori az elégedetlenség és a sértettség. – Haviland szünetet tartott. – Érdekes lenne, ha megpróbálnánk csapdát állítani a támadójának.

Damon felvonta a szemöldökét a gróf javaslatára, bár nem érte tejesen váratlanul, tekintve, hogy Haviland nagy tapasztalatot szerzett a brit titkosszolgálatnál.

– Úgy érted – kérdezte Damon –, hogy Lazzarát használnánk csalétekként? Meg lehet oldani anélkül, hogy túl nagy veszélynek tennénk ki őt?

– Valahogy meg lehet szervezni. Hadd gondolkodjam. Közben szólj a detektíveknek, hogy nézzenek a körmükre a herceg szolgálóinak és honfitársainak.

– Már megtettem – felelte Damon. – Lazzara a tanácsom ellenére a saját szolgálóit hozta magával, és úgy gondoltam, alaposabban kellene figyeltetni őket a Bow Street embereivel. A komornyikomat pedig megkértem, tartsa nyitva a szemét, nem talál-e gyanúsnak valamit a szolgák szálláshelyén. Azonban a herceg nagyobb biztonságban lenne, ha te is szemmel tartanád, Haviland.

Pandora's TeAm

A gróf bólintott.

– Boldogan megteszem. Megkönnyebbülés lesz, hogy valami értelmes dologgal foglalkozhatom a következő két hét során. Őszintén szólva, kegyetlenül unalmasnak találom ezeket a házi összejöveteleket.

Damon valamikor ugyanezen a véleményen volt, amíg nem találkozott Elle-lel, éppen egy ugyanilyen alkalomkor, két évvel ezelőtt, az első pillanatban, amint meglátta a hollófekete hajú szépséget, megfordult vele a világ. Akkor Eleanort. a csodálók egész hada vette körül, ő pedig mindent elkövetett, hogy elcsalja az udvarlók közül, és csak vele lehessen.

A kihívás most is hasonló volt, állapította meg Damon, de most a lány nagynénje az, aki elől meg kell szöktetnie. Szerencsére Signor Vecchi legalább valamennyire elvonta Lady Beldon figyelmét. Eleanornak szemlátomást igaza volt. Nagynénje fülig beleszeretett az előkelő olasz diplomatába.

Damon örömére Lady Beldon figyelmét még jobban elterelte, hogy másnap közel két tucat újabb vendég érkezik, és ténylegesen megkezdődhet a házi összejövetele. A társaság krémjét hívta meg, és mostanra már mindannyian hallottak unokahúga elsietett házasságkötéséről.

Sokan közülük tartózkodó szerencsekívánatokat küldtek, mire őlédisége tábornoki határozottsággal intézkedett, hogy töröljék a szobafoglalásukat. Damont szórakoztatta, hogy a vikomtnő dicshimnuszokat zengett róla, és színlelte, mennyire örül ennek a házasságnak – miközben a férfi tudta, szemérmetlenül hazudik.

Eleanor szintén kivette a részét a botrány tompításából. Eljátszotta a gyönyörű, boldog örökösnő szerepét, aki ragyogó partit csinált egy rendkívül kapós nemesemberrel.

Damon önkéntelenül is csodálta az asszonyt, ahogy bájolgott, és elvarázsolta a bírálóit. Bár Elle akkor is felkeltette volna a figyelmét, ha nem éppen most vette volna feleségül. Annyira élénk és elragadó volt, hogy mindenkit sikerült jókedvre derítenie a közelében. Damon

Pandora's TeAm

állandóan rá figyelt, hallgatta csengő kacagását, bámulta szívélyes mosolyát.

Azonban míg Damon mindig tudta, hol van Eleanor, a nő továbbra is távolságot tartott tőle, és leleményes kifogásokkal mindig elkerülte, hogy kettesben maradjanak.

Egyedül Damon unokatestvérének, Tess Blanchard-nak tűnt fel, hogy az új házaspár nincs bensőséges viszonyban egymással. Damon örömmel fedezte fel Tesst a vendégseregben, de amikor a lány gratulált a házasságához és célzott rá, hogy szeretne többet megtudni a részletekről, Damon csak köszönetet mondott és elterelte a beszélgetést a lány kedvenc témája, a jótékonykodás felé.

Tess jól ismerte Damon olaszországi tevékenységét, és ő maga is számos tüdővész-esetet fedezett fel a munkája során az elesett katonák elszegényedett családjaiban. Felhívta Otto Geary figyelmét a szenvedőkre, az orvos pedig elintézte, hogy bekerülhessenek Damon szanatóriumába.

Szerencsére Tess kellően okos és találékony volt, hogy ne faggassa őt tovább. Amikor elköszöntek, csak annyit mondott:

– Remélem, te és Eleanor boldogok lesztek egymással.

Elle bátyja viszont szemmel láthatóan nem volt sem reménykedő, sem optimista – sőt, megbocsátó sem. Marcus Pierce, Lord Danvers és újdonsült felesége, Arabella a vártnál két nappal korábban érkeztek a házi összejövetelre, miután Európából való hazatérésük után tudomást szereztek a hirtelen kötött házasságról.

Szombat reggel jelentek meg, amikor a vendégek különféle játékokat, például Pali Mailt játszottak a gyepen, vagy kipróbálták ügyességüket az íjászatban. Eleanor azonnal letette az íjat, és túláradó örömmel ölelte magához Marcust.

Amikor Marcus megkérdezte, mi az ördög lelte, hogy rögtön férjhez ment, amint ő kitette a lábát Angliából, Eleanor csak nevetett és röviden beszámolt neki a ballonos repülésről.

Pandora's TeAm

Damon figyelte a két testvért, és irigyelte, milyen szoros köztük a kapcsolat annak ellenére, hogy ő maga szándékosan kerülte, hogy ennyire szoros kapcsolatot alakítson ki a lánnyal.

Marcus Nellnek szólította a húgát, gyerekkori becenevén kis kacérnak nevezte, és még néhány gyengéd szóval illette. Ám egyértelmű volt, hogy meg akarja védelmezni, amikor pillantásával szinte átdöfte Damont. Ugyanakkor kellő udvariassággal kezet rázott sógorával, és bemutatta neki újdonsült feleségét, Arabellát. Marcus azonban megragadta az első alkalmat, hogy félrevonja Damont a társaságtól, és figyelmeztesse.

– Kivágom a májad, ha újra megbántod a húgomat, Wrexham.

Damon halványan rámosolygott.

– Ha újra megbántom őt, nem kell kivágnod a májam. Én magam teszem meg.

Marcus egy hosszú pillanatig méregette, majd gőgös bólintással magára hagyta. Egyértelműen hajlandó volt „majd meglátjuk” álláspontra helyezkedni, és lehetőséget adni Damonnak a bizonyításra.

Részben korábbi barátságuk miatt fogta vissza magát. Ők ketten már bentlakásos iskolás koruk óta ismerték egymást. Damon sajnálta, hogy elvesztette Marcus megbecsülését, miután Eleanor felbontotta a jegyességüket. Kevés közeli barátja volt, és mindegyiküket nagyra értékelte.

Arabella, Lady Danvers egy kissé szívélyesebben üdvözölte Damont, bár tartózkodóan viselkedett, egyértelművé téve, hogy tud Damon előéletéről.

Eleanor iránti ragaszkodása azonban szemmel látható volt, kedvesen és bensőségesen beszélték meg, milyen furcsa érzés, amikor ráébred egy nő, hogy feleség lett belőle.

– Így van, egyetértek – helyeselt szívből Eleanor, és kihívó pillantást vetett Damonra. – Még hozzá kell szoknom az új helyzethez.

– Lehet valami a levegőben – tréfálkozott Arabella –, hogy hirtelen házasodási járvány ütötte fel a fejét. Álmomban sem gondoltam, hogy a

Pandora’s TeAm

húgaim is azonnal beadják a derekukat, vagy hogy te is ilyen hamar a nyomdokaikba lépsz, Eleanor. Kár, hogy Roslyn és Lily nem lehetnek itt. Megünnepelhettük volna a különleges helyzetet.

Damon tudta, hogy Arabella mindkét húga még nászúton vannak, s ezért nem tudtak részt venni a házi összejövetelen.

Arabella Tesshez is igen szívélyes volt. A délután folyamán Damon rájött, hogy közeli barátnők. Az ebéd alatt a két nő végig együtt nevetgélt és csevegett Eleanorral, s ugyanez folytatódott ebéd után, a tengerpartra való kiruccanás során is.

Lady Beldon a borult ég és az élénk szél ellenére sem volt hajlandó változtatni a tervein, nem akarta elhalasztani a már megszervezett kirándulást. Nyilvánvalóan elvárta, hogy az időjárás is az ő akaratának engedelmeskedjen. Így aztán fél tucat kocsi indult el hamarosan délnek, a tenger felé. A vikomtnő természetesen a saját hintájában vigyázott az újdonsült házaspárra. Tess azt javasolta, fürödjenek meg a tengerben, hogy felfrissüljenek. Eleanor egyetértett, de Arabella ellenezte, s emiatt élénk vita alakult ki, bölcs dolog-e úszni menni, amikor vihar fenyeget.

Damon rendkívül örült, hogy Tess végre kibújt a csigaházából, ahová két éve, vőlegénye halála óta begubózott. Igazság szerint eddig soha nem látta ilyen elevennek a lányt.

Eleanor a szokásos önmagát adta, bár a nap jó részében tudomást sem vett Damonról, kivéve, amikor a férfi lesegítette őt a kocsiról. Akkor viszont olyan elbájoló melegséggel mosolygott rá, hogy Damon úgy érezte, mintha napszúrást kapott volna. Viszont visszautasította, amikor a tengerhez vezető sziklás ösvényen a férfi a kanját nyújtotta neki. Damon kénytelen volt a társaságban lévő többi hölgynek felajánlani a segítségét, Mire a kavicsos tengerparthoz ért, Eleanor, Tess és Arabella már jóval előtte jártak, kart karba öltve sétáltak a víz mellett. Festői látvány, gondolta Damon, ahogy a friss tengeri szél fel-felkapkodta a szoknyájukat és meglengette főkötőik szalagját. Öröm volt nézni, hogy milyen jól érzi magát a három szépség, hallani csengő nevetésüket, ahogy táncolva kerülgették a kicsapó hullámokat, hogy ne legyen vizes a cipellőjük.

Pandora's TeAm

Lazzara herceg is ugyanezen a véleményen volt, mivel elismerően sóhajtott, amikor összefutott Damonnal.

A herceg arckifejezése azonban hamarosan kíváncsivá vált.

– Tartom magam az ígéretemhez, hogy távol maradok a feleségétől, milord, de önnek semmi oka rá, hogy kerülje a hölgyet. Vagy talán Lady Wrexham kerüli önt?

Bár a kérdést humorosnak szánta, enyhén gúnyosan hangzott, és Damon visszanyelte, amit válaszolni akart rá.

– A feleségem a barátnői társaságát élvezi, felség, és én nem akadályozom ebben.

– Hm – volt Lazzara válasza. – Egy perc múlva ravaszul hozzátette. – Az igazat megvallva, meg vagyok döbbenve. Öntől, aki remek szerető hírében áll, azt vártam, hogy ismeri a szerelem első parancsolatát.

– Éspedig, felség?

– A nők azt akarják, hogy a férfi kedveskedjen, udvaroljon nekik. Soha nem nyeri el a kegyeit, ha ilyen közönyösen visszafogja magát.

– Tehát azt javasolja, udvaroljak a feleségemnek.

– Természetesen. Úgy tűnik, a csábítással nincs semmi problémája.

Damont csak kevéssé mulattatta a visszás helyzet, hogy éppen Lazzara ad neki tanácsot szerelmi ügyekben. A hercegnek azonban igaza volt; lépnie kellett, ha azt akarja, érjen véget a kényszerű önmegtartóztatása valamikor a közeljövőben. És nagyon nagyon akarta.

Ez az absztinencia, gondolta Damon fanyar mosollyal, valóban igen fájdalmas, amikor az embernek rendkívül szép felesége van, mégis egyedül alszik minden éjjel a vele szomszédos hálószobában.

A körülmények megváltoztatására mintegy fél óra múlva érkezett el az idő. Damon figyelte a fejük felett gyülekező viharfelhőket, az eső azonban hirtelen szakadt rájuk, jéghideg zuhanyként. Mire a kirándulók sietve felkapaszkodtak a fehér szikla tetejére és beszálltak az ott várakozó hintókba, már mindannyian bőrig áztak, ruhájuk csatakosan tapadt a testükre. Damon kinn maradt, míg az utolsó utas is be nem

Pandora's TeAm

szállt. Csak ez után helyezkedett el Eleanor mellett, aki kifulladva egy köszönömöt rebegett, majd közelhajolt a férjéhez és a fülébe súgta:

– Csuromvizes vagy – hangjából visszafojtott nevetés érződött –, pontosan olyan, mint amikor belelöktelek a szökőkútba.

– Ha jól emlékszem – súgta vissza Damon –, az az eset ennél sokkal kellemesebb volt amiatt, ami előtte történt.

Ahogy első csókjukra hivatkozott, Elle ismét rámosolygott, azzal a mosollyal, amitől megáll egy férfi szívverése.

Majd azonnal megrázkódott. Damon a legszívesebben magához szorította volna, hogy testével melegítse fel, ám a nagynénje árgus szemekkel figyelte őket, így inkább a kocsistól kapott gyapjútakarót borította az asszony vállára.

A hazafelé út hosszabbnak tűnt a felhőszakadás miatt. A kastélynál egy seregnyi inas rohant eléjük esernyőkkel, hogy óvják a vendégeiket, akik csontig átfagytak.

Eleanor felsietett a szobájába, hogy levegye átázott ruháit. Damon lassabban követte őt, de csak amikor belépett a saját hálószobájába, akkor jutott eszébe az ötlet, hogyan változtathatja meg az elszállásolás módját, amelyhez Elle annyira ragaszkodott.

Cornby, áldja meg az isten, már tüzet gyújtott a kandallóban, és a szoba kellemesen meleg volt. A komornyik kötelességtudóan várta urát, ám amikor Cornby lesegítette róla a vizes kabátot, Damon elküldte őt.

– Innen már magam is boldogulok. Inkább megkérném, hogy tegyen nekem egy apró szívességet.

Damon a szoba sarkában álló kis íróasztalhoz lépett, írt valamit egy cédulára, majd azonnal össze is hajtotta.

– Itt van – mondta, és átadta a levelet Cornbynak –, könyörgöm, vigye át Lady Wrexhamhez, aztán tűnjön el.

– Igenis, uram.

A komornyik arckifejezése mindig közömbös volt, de most mintha örült volna, mintha egyetértett volna gazdája szándékával, aki kedveskedni akart újdonsült asszonyának.

Pandora's TeAm

15

Amikor kiterveled, hogy elcsábítasz egy úriembert, megfontoltan vesd be teljes nőifegyver-arzenálodat. Egy kedves szót, egy véletlen érintést, egy csókot…

Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Eleanor komornája segítségével kibújt átázott ruhájából és levette csuromvizes főkötőjét, amikor udvarias kopogás hallatszott a hálószobaajtón. Míg Jenny ajtót nyitott, Eleanor lehúzta nyirkos harisnyakötőjét és harisnyáját, miközben dühösen korholta magát, hogy lehetett olyan bolond, hogy ilyen ítéletidőben tengerparti sétára indult. Akár a Csatornában is megmártózhattam volna, gondolta. Meztelen lába jéghideg volt, egész teste lúdbőrzött.

Éppen csöpögő haját kezdte törölni, amikor Jenny megszólalt a háta mögött,

– Őlordsága komornyikja levelet hozott önnek, asszonyom.

Eleanor tétovázott, majd vacogva belebújt egy köntösbe, és az ajtóhoz ment.

– Asszonyom – szólalt meg a komornyik udvarias meghajlással, és egy összehajtott papírlapot nyújtott felé. – Lord Wrexham megkért, hogy személyesen adjam át ezt önnek.

Férje nevének említésére a nő szívverése hirtelen felgyorsult.

– Maga Cornby, ugye? – kérdezte, miközben átvette a levelet.

– Igen, asszonyom, bár be kell vallanom, meglep, hogy emlékszik a nevemre.

Pandora's TeAm

Eleanor két évvel ezelőtt már találkozott az idős komornyikkal. Cornby akkor is rendkívül elkötelezett volt Damon iránt, és látszott, hogy még most is, mivel óvatosan figyelte, ahogy az asszony széthajtja a papírt és elolvassa a levelet.

A határozott vonásokkal írt üzenet meghívás volt a férfi szobájába, hogy megossza vele a kandalló melegét.

Eleanor önkéntelenül is elmosolyodott. Milyen találékony a férje, így éri el, hogy együtt lehessenek. Esze ágában sem volt visszautasítani a meghívást,

Didergett, mivel Jenny nem tudta, hogy bőrig ázva ér vissza a kirándulásból, és nem gyújtott be. A kandalló barátságos tüze rendkívül csábító volt, Arról nem is szólva, hogy ez kiváló alkalmat teremt, hogy alkalmazza fortélyait Damon megnyerésére. Az elmúlt néhány nap alatti játszadozás, úgy tűnik, elég volt ahhoz, hogy felkeltse az étvágyát, Fanny figyelmeztette, ne feszítse túl a húrt, nehogy annyira felidegesítse Damont, hogy a férfi teljesen elveszítse iránta az érdeklődését.

Itt az ideje, hogy egy lépéssel tovább menjek – ébredt rá Eleanor. *Természetesen vigyáznom kell. Nem engedhetem, hogy túl messzire menjen a csábításban, maximum egy vagy két csókig, különben még elgyengülök és engedek az iránta érzett vágyaimnak. Nem, ezúttal ellenállok neki, és pontosan végrehajtom a szíve elnyerését célzó tervemet.*

– Kérem, mondja meg őlordságának, hogy egy perc múlva átmegyek hozzá – mondta a komornyiknak.

Cornby feszült arcvonásai mintha kisimultak volna.

– Rendben van, asszonyom. Ahogy óhajtja.

Amikor a komornyik visszaindult a folyosón, Eleanor becsukta az ajtót és egyenesen a falitükréhez lépett. Köntöse fodraival és szalagjaival babrált, hogy ravaszul ziláltnak látszódjék.

– Szüksége van még rám, asszonyom? – kérdezte Jenny.

– Kérlek, hozd ide a kék papucsomat. És vidd le a vizes ruhámat a konyhába kivasaltatni. Aztán pihenhetsz, Jenny. Valószínűleg nem lesz szükségem rád uzsonnáig.

Pandora's TeAm

A lány pukedlizett, majd szélesen elmosolyodott. Nemcsak azért, mert boldog volt, hogy kis időre felmentették kötelezettségei alól, de annak is örült, hogy úrnője újdonsült férjével tölt egy kis időt.

– Köszönöm, asszonyom. Akkor jövök vissza, ha csenget értem.

Eleanor papucsba bújt, kinyitotta a Damon hálószobáját elválasztó ajtót. A szobában félhomály volt, mivel a férfi behúzta a függönyöket, hogy ne zavarja a vihar. Egyetlen lámpa égett halványan, szinte csak pislákolt, ám a tűz vidáman lobogott a kandallóban, kellemes meleget árasztva.

A hangulat barátságos és meghitt volt, különösen, hogy az esőcseppek ütemesen doboltak az ablaküvegen.

Ekkor Eleanor megpillantotta Damont, és szíve rögtön kihagyott egy ütemet. A férfi a magas, baldachinos ágy mellett állt, fantasztikusan vonzó volt borvörös, brokát köntösében. Mezítláb volt, alsó lábszára kilátszott a köntös alól – a nő sejtette, hogy a köntös alatt nem visel semmit.

Ettől megfeszült a teste, majd reszketni kezdett, ahogy belépett a szobába és becsukta maga mögött az ajtót.

– Úgy látom, átfagytál – szólt a férje, ahogy végigmérte. – Melegedj meg a tűznél.

– Köszönöm – válaszolt Eleanor és a kandallóhoz lépett.

Két füles fotel állt hívogatóan a kandalló előtt, ám Eleanor inkább a lángok fölé tartotta átfagyott kezeit, Damon pedig az egyik kisasztalhoz lépett és töltött egy pohár bort.

– Gondolom, Cornby már jóval korábban begyújtott a szobádban? – kérdezte az asszony.

– Igen. Remekül gondoskodik rólam.

– Igazán figyelmes vagy, hogy áthívtál.

Damon az asszony felé fordult.

– Örülök a lehetőségnek, hogy a figyelmedért versengő vendégek tömege nélkül találkozhatom veled. Szomorú – tette hozzá könnyedén –

Pandora's TeAm

, hogy titkos légyottot kell megszerveznem ahhoz, hogy egyedül maradhassak újdonsült feleségemmel.

A kandallóhoz ment és átnyújtotta az asszonynak a borospoharat. Eleanor az ajkához emelte, miközben kihívóan nézett rá, ahogy az a terveiben szerepelt, ám ez talán hiba volt.

Damon sötét tekintete végigsimogatta a nő testét. Majd valóban simogatni kezdte. Ujjaival a kócos, nedves hajfürtjeit cirógatta.

– Szerettem a hosszú hajadat, de ez a frizura nagyon jól áll neked. Természetesen gyönyörű vagy, akárhogyan is viseled a hajad.

Eleanor teste megfeszült a férfi érintésére, karját összekulcsolta maga körül, hogy kivédje az izgató simogatást. Kényszerítette magát, hogy ellazuljon és rámosolyogjon a férfira.

– Csak nem vagy ma bókolós kedvedben?

– Csupán azt mondom, ami igaz.

A lány felkészült, hogy megőrzi hidegvérét. Tapasztalatból tudta, Damon maga az ördögi csábítás, s olyankor mindig ő adta be a derekát. A férfi tekintetéből kiolvasta, hogy az ágyába akarja csábítani, hogy bebizonyítsa, nem csupán névleges a házasságuk. A nő meg akarta hosszabbítani az elkerülhetetlen pillanatot, ám csupán a kellő ideig. És eltökélten hitte, hogy megőrzi önkontrollját a légyottjuk során.

Eleanor nem ellenkezett amikor Damon nagy, meleg tenyerei közé vette a kezét és gyengéden dörzsölgette jeges ujjait. Ám ekkor megfordította a nő kezét, az ajkához emelte, meleg, izgató, csábító gesztussal. Lélegzetével melengette a tenyerét, majd könnyed csókot lehelt csuklójának érzékeny bőrére.

Eleanor lélegzete szaggatottá vált, idegei bizseregtek a bőre alatt, Gyorsan elhúzta a kezét és hátrébb lépett, hogy eltávolodjon az izgató érintéstől. Beült az egyik fotelbe, és igyekezett kellő távolságot tartani Damontól.

Megkönnyebbülésére a férfi a mellette lévő füles fotelba telepedett. Tekintetét azonban továbbra is feleségén tartotta. És amikor Eleanor belekortyolt a borba, észrevette, hogy a férfi a száját nézi.

– A bor sokkal finomabb, ha a szeretőnk ajkáról isszuk, tudtad?

Pandora's TeAm

A sokatmondó burkolt célzásra Eleanor nagyot nyelt, s azon tűnődött, azzal, hogy Damon hálószobájába jött, lehet hogy többet vállalt, mint amivel meg tud birkózni.

– Nem, nem tudtam.

– Az ajkadon csillogó bort látva, minden vágyam, hogy megcsókoljalak.

A nő kierőszakolt egy könnyed nevetést.

– Attól tartok, csalódást kell okoznom, uram. Most nem csattan el csók közöttünk. Sőt, azt sem akarom, hogy megérints.

– Ez borzasztóan fáj, édesem, mivel holtbiztos vagyok benne, hogy meg akarlak érinteni. Vadul kívánatos vagy, ahogy itt ülsz a köntösödben.

Te is, gondolta Eleanor, ahogy oldalról vetett rá egy pillantást. A tűz fénye visszatükröződött az éjfekete szemekben, még jobban hangsúlyozva a gyengéd, incselkedő pillantást, amely porrá zúzta a nő elszántságát, hogy ő legyen fölényben Damonnal szemben. Merész pillantása kéjes érzéseket keltett a nő testében. Mellbimbói már korábban megkeményedtek a hidegtől, de most annyira érzékennyé váltak, hogy szinte karcolta őket a férfi tekintete. Eleanor megpróbálta összeszedni magát. Damon a puszta tekintetével bűnre tud csábítani egy nőt, és sajnos, be kellett vallania, hihetetlen nagy kísértést érzett. De ha most ismét bűnbe esik vele, tönkreteszi elszántan kitűzött célját.

– Könyörgöm, ne nézz így rám!

A férfi szemöldöke ártatlanul felemelkedett.

– Hogyan nézek rád?

– Mintha le akarnál vetkőztetni a tekinteteddel.

– Inkább a kezemmel szeretnélek levetkőztetni – mondta halkan és vontatottan, amitől Eleanor idegvégződései felborzolódtak.

A nő azonban könnyed, szórakoztató hangnemben pirongatta meg.

– Damon, viselkedj rendesen, különben visszamegyek a szobámba.

A férfi nagyot sóhajtott.

– Te aztán le tudod hervasztani egy férfi szexuális fantáziálását.

Pandora's TeAm

Eleanornak eszébe jutott a szerep, amit alakítania kellett, így lassú, csábos mosolyt villantott Damonra.

– Fantáziálhatsz, de ne akard a gyakorlatban is megvalósítani.

– Rendben, igyekszem uralkodni magamon, bár igen nehezemre esik.

Kezét összekulcsolta a hasán, hátradőlt a székben, hosszú, meztelen lábát előrenyújtva. Ettől szétnyílt a köntöse és látni engedte erős, izmos combját. Eleanor most már biztos volt benne, hogy a köntös alatt nem visel semmit.

Szaggatottan vett levegőt, majd ivott egy korty bort. Damon azonban észrevette, merre tévedt a nő pillantása, és elmosolyodott.

– Nem hibáztathatsz, amiért levettem az átázott ruhámat.

– Felvehettél volna egy száraz nadrágot.

– Minek? Most már a feleségem vagy. Szabad meztelenül mutatkoznunk egymás előtt. – Kis szünetet tartott. – Sajnos, nekem még nem adatott meg, hogy teljesen meztelenül láthassalak. De amióta besétáltál a szobába, semmi másra nem tudok gondolni. Mit viselsz a köntösöd alatt, Elle? Ruhátlan vagy?

Forró remegés söpört végig a nő testében. Bátorításként még egy korty bort ivott, majd így szólt:

– Tudom, miben mesterkedsz, Damon.

– Szerinted miben, szerelmem?

– Megpróbálsz a bűvkörödbe vonni.

– Te pedig mindent elkövetsz, hogy incselkedj velem, ahogy eddigi ittlétünk alatt mindvégig. Vajon miért? Ha engem kérdezel, azt mondom, rajtam alkalmazod a könyvedben lévő tanácsokat.

Butaság lett volna tagadni ezt a vádat, így Eleanor hanyag vállvonogatással válaszolt.

– Valóban.

– De miért? Most már nem kell segítség a férjfogáshoz. Már megfogtál.

A nő Damon arcát fürkészte, viaskodott magával, mennyire legyen őszinte.

Pandora's TeAm

– Nem igazán fogtalak meg, Damon. A házasságunk nem több, mint jogi szerződés.

A férfi is osztotta ezt a nézetet.

– Akkor mi a kifogásod? Az őrületbe kergetsz felajzott vágyaimmal, hogy azt tegyem, amit parancsolsz?

– Részben.

Damon szája sarka megrándult.

– Talán el kellene olvasnom azt a könyvet, hogy jobban megértsem csábítási módszereidet.

Eleanor őszintén mosolygott.

– Neked semmiképpen sincs szükséged útmutatásra, hogy megtanuld a csábítás művészetét. Elismert szakértő vagy ebben a tárgyban.

– Ezt bóknak veszem, szerelmem. És kijelenteni, hogy nincs szükséged kandallóra, hogy megmelegedj, amikor én veled vagyok. Sokkal jobban felforrósítom a véred, mint bármilyen tűz.

Hangja rekedt mormolássá vált, ami kezdte komolyan aggasztani Eleanort.

– Elhiszem – mondta, de nevetése remegett. – Ám ha ezzel próbálsz meg most az ágyadba csalni, figyelmeztetlek, nem fog sikerülni.

A férfi lustán rámosolygott.

– Nagyon élveznéd az ágyamat, Elle, ígérem neked. Mostantól kezdve a szeretkezésünk sokkal élvezetesebb lesz, mint az első alkalommal.

A nő nem kételkedett, hogy valóban csodás gyönyörben tudná részesíteni őt Damon. A pattogó tűz, a finom bor, az eső érzéki dobolása megszüntette vacogását, ám maga Damon volt rá a legerősebb hatással. A férfi szeme csábítónak és álomittasnak látszott a tűz fényében, ettől Eleanor testén égető fájdalom futott át.

Nagy nehezen elfordította tekintetét Damonétól, és a táncoló lángokat bámulta. Damon felébresztette nőiességét, vele élhette át élete első szexuális élményét, és most is ugyanolyan intenzív, sóvárgó érzést

Pandora's TeAm

keltett benne. Azonban éppen ez volt a probléma. Csupán testi vágy volt köztük. Ő pedig többet akart ennél. Sokkal, de sokkal többet.

A férfi közelebb hajolt hozzá.

– Bízz bennem, Elle. Most csupán az a fontos számomra, hogy neked örömet szerezzek.

Eleanor érezte, hogy szája kiszárad. Ő maga akarta bevetni a csábítás fegyverét, Damon mégis tejesen átvette a szerepét. Mosolyával szinte kínozta, hangja egy oktávval mélyebben szólt.

– Neked van a legtündöklőbb szemed. Ez az élénk kék árnyalat egyenesen elragadó.

A te szemed viszont sötét és bűnre csábító, gondolta zavartan a nő.

– Neked van a legkívánatosabb tested. Minden vágyam, hogy magamhoz szoríthassam.

– Damon... ez nem fog megtörténni.

– Nem számít – mondta a férfi könnyedén. – El tudom képzelni, hogyan történne. A legapróbb részletekig le tudom írni, hogyan szeretkeznék veled. Szeretnéd tudni, mit tennék, édesem? Hogyan repítenélek a csúcsra?

Eleanornak elakadt a szava. Damon a hallgatását beleegyezésnek vette, mivel szemében lusta szenvedély fénylett, ahogy folytatta.

– Egy puha ágyban szeretkeznék veled, tejesen másként, mint amikor kapkodva egyesültünk a ballon gondolájában. Az is emlékezetes volt, nyilvánvalóan, mégsem az ideális helyzet. Először lassan levetkőztetnélek, és gyönyörű tested minden centiméterét végigcsókolnám, a melleiddel kezdve. Cirógatni kezdeném őket, majd gyengéden kényeztetném, szopogatnám a mellbimbóidat.

Már a puszta gondolatra is bizseregni kezdtek Eleanor lábujjai a papucsban. Szinte érezte, ahogy a férfi szája mohón rátapad a már most is kemény mellbimbóira.

– Addig folytatnám, míg megfájdulnának a melleid, Elle. Elnehezednének és felforrósodnának a kezemben... És el tudom képzelni a reakciódat... a halk, finom nyögéseket, miközben ízlelgetem a mellbimbóidat.

Pandora's TeAm

Eleanor is pontosan így képzelte el. Nem helyes, ha tovább hallgatom, figyelmeztette magát. Tudta, Damon mennyire meggyőző, milyen érzéki tud lenni. Mégsem állította meg, amikor a férfi tovább mesélte, hogyan szeretkeznének.

– Majd pedig a combjaid közé csúsztatnám a kezem, és érezném, hogy benedvesedtél, és készen állsz a befogadásomra. Először az ujjaimmal izgatnám kelyhed közepét, amíg a testem után sóvárogva nyöszörögnél. És akkor a nyelvemmel ingerelnélek még tovább.

Eleanor gyomra görcsbe rándult, mikor elképzelte, hogy Damon a nyelvével kényezteti, ahogy már korábban is tette.

– Hallanám kéjes zihálásodat, amint kóstolgatlak. Amikor pedig már szinte félőrülten kívánsz, lassan beléd hatolnék, hosszúra nyújtva a pillanatot. Teljesen betöltenélek a dorongommal, Elle, úgy, hogy egy ütemre mozognánk, mintha egy test lennénk, és meg sem tudnád mondani, hol végződöm én, és hol kezdődsz te...

A nő testét forróság öntötte el, lába között lüktetett a vágy. Damon varázshálót szőtt köré, elbűvölte a hangjával, a szemével. A sötét szemekből sütöttek a négy nappal korábbi, első együttlétük emlékei, emlékeztetvén Eleanort, mennyire hihetetlen gyönyört éltek át.

A képzeletbeli történet hasonló hatást váltott ki Damonból is, vette észre Eleanor, amikor a férfi szétnyitotta magán a köntöst.

– Nézd meg, mit tettél velem, szerelmem... Az ágyékom mindjárt szétfeszül, és érted fáj.

Ágaskodó férfiassága, mely hosszú, hatalmas és duzzadt volt, merész bizonyítékául szolgált felajzottságának. A nő önkéntelenül is rábámult erekciójára, felidézve, mit érzett, amikor a testében mozgott.

Ekkor Damon kioldotta az övét és ledobta magáról a köntöst. Felállt a fotelból. Eleanor hasában sistergő, olvadt kéj kezdett hömpölyögni. Most először látta Damont teljesen ruhátlanul. A tűz fénye körülrajzolta érzéki, erős csontú testét... széles vállait, finoman izmos mellkasát és lapos hasát, keskeny csípőjét, hosszú, izmos lábát.

Pandora's TeAm

Damon mozdulatlanul állt, engedte, hogy az asszony aprólékosan végigmérje. Tekintete égető és követelőző volt a nő önkéntelen elragadtatása láttán.

Ha egy férfit gyönyörűnek lehetett mondani, Damon az volt. Finoman kidolgozott teste tökéletes volt, erős és életteli, nyersen férfias. Eleanor sürgős késztetést érzett, hogy megérintse, megsimogassa. Aztán tekintete lefelé siklott, a merev hímvesszőt körülölelő sötét szőrzetre. Vágya bizonyítéka keményen, vörösen, duzzadtan meredt előre...

A nő visszafojtotta lélegzetét. Damon elvette tőle a borospoharat, és a kandallópárkányra tette. Majd gyengéden megfogta a nő csuklóját és talpra segítette.

– D-Damon – dadogta Eleanor. Tiltakozása rekedt és szaggatott volt.

– Érints meg, Elle – mondta hízelegve, közben a nő tenyerét csupasz mellkasához nyomta, hogy bejárja az izmos területet.

– Szabad megérintened, édesem. A férjed vagyok, s te a feleségem. – Teste sima és forró volt; izmai hullámzottak selymes bőre alatt, és Eleanor képtelen volt ellentmondani.

Maga a bűnös kísértés, gondolta szédülten.

Ekkor Damon közelebb hajolt, lélegzete a nő haját súrolta.

– Illatod maga a bűn – mormolta, amivel még jobban felkorbácsolta a nő szenvedélyét. – Olyan, mint az eső, te édes, forró asszony...

A férfi illata is bűnre csábító volt. Pézsmaillatú vágy lobbant fel köztük, miközben sütött a forróság a férfi testéből. Átölelte Eleanort, aki még mindig kábultan állt.

A férfi hátrahúzódott. Pillantása hevesen megdobogtatta a nő szívét. Majd Damon kioldotta felesége köntösének szalagjait, széttárta a köntös elejét, mely eddig az ingét takarta. Eleanor mellbimbói kegyetlenül megkeményedtek, szinte átszúrták a finom, patyolatfehér anyagot.

– Ha szeretkeznék veled, így kezdenék hozzá...

Felemelte az ujját, a nő ajkához érintette, majd lassan lefelé haladt végig a nyakán. Érintése könnyed, finom... perzselő volt, Majd mindkét kezével átfogta a nő kebleit, kitapogatta a gömbölyded formákat a kelme alatt, tenyerével pedig gyengéden dörzsölgette a lágy halmokat.

Pandora's TeAm

Intenzív gyönyör hullámzott végig a nőn, amikor Damon finoman megnyomogatta a mellbimbókat. Nem volt ereje tiltakozni. Érezni akarta a férfi kezét végig, az egész testén.

– Hadd melegítselek fel, Elle.

A nő szíve vadul zakatolt, amikor a férfi a csípője köré fonta a karját, tenyerébe fogta a fenekét, és erősen magához húzta, kemény izmos testéhez, combjához szorította.

– Érezd, mennyire kívánlak.

Egyik térdével széttárta a nő lábait, duzzadt péniszét Eleanor hasához nyomta, amitől a nőnek elállt a lélegzete. Érezte a hosszú, merev, lüktető hímtagot, mely forró acélként égette. És amikor arra gondolt, hogyan mozgott benne, hogyan töltötte be, a szíve még erősebben kalapált. Teljesen a hatalmába kerítette a vágy, az ágyékában érzett égető sóvárgás, hogy mélyen magában érezze ismét, hogy a vastag hímvessző teljesen betöltse őt ritmikus lökésekkel... Egy védekező hang szólalt meg hirtelen a fejében: hiszen Damonnak az a szándéka, hogy ő pontosan ezt akarja, ezt érezze. Damon tudja, milyen kétségbeesetten sóvárog utána, mennyire vágyik a tőle kapott szenvedélyre.

Nem! Felül kell kerekedem a vágyaimon – korholta magát Eleanor gondolatban. *Ezúttal nem hódolok be a csábításának. Nem engedem, hogy ő kerüljön ki győztesen, nem hagyom, hogy elvesszek a szeméből áradó tűzben. Ellenkezőleg. A saját fegyverét fordítom ellene. Damon is ugyanilyen olthatatlan vágyat kell, hogy érezzen irántam, hogy egy napon majd belém szeressen.*

– Talán igazad van – suttogta, kissé remegő, rekedtes hangon. – Egy puha ágy kell nekünk...

A nő hirtelen jött engedékenysége kissé meglepte Damont, ám nem kérdezett semmit, hagyta, hogy Eleanor kézen fogja és az ágyhoz vezesse.

– Feküdj le, férjuram.

Pandora's TeAm

Damon engedelmeskedett, felmászott a magas ágyra és hanyatt feküdt rajta.

Határozottan szép volt, ahogy lazán elterült az óarany ágytakarón. Fény és árnyék kavargott felette, kiemelve testének erős vonásait.

Eleanort ősi vágy ragadta magával, pusztán a férfi látványára, és a férfi tüzes tekintete is hasonlóról árulkodott.

A nő mélyet lélegzett, leküzdötte sóvárgását, és egyik tenyerét Damon széles mellkasára tette.

Amint megérezte bőre meleg bársonyán át a kemény, rugalmas izmokat, egy pillanatra megsimogatta a férfi mellkasát, könnyedén és kényeztetőn, aztán megállt a keze.

– Damon, emlékszel, hogyan szoktál felizgatni engem a végtelenségig a csókjaiddal?

– Persze, szerelmem.

– Ezúttal ugyanezt teszem veled.

Ráhajolt, majd hosszan és édesen, vágyat keltően megcsókolta. Majd a benne ébredt sürgető késztetés ellenére mégsem folytatta, hanem elhúzódott a férfitól.

– Egyelőre ennyi, kedves férjem. Mondtam már, hogy nem érdekel az érdekházasság. Azonban, ha valamikor úgy gondolod, hogy többet is tudsz adni, ha igazi házasságot akarsz, amilyet én, nagyon kérlek, tudasd velem.

Ezzel sarkon fordult és átviharzott saját hálószobájának biztonságos rejtekébe.

Tudta jól, hogy bosszúálló viselkedésével, és azzal, hogy ennyire határozottan kinyilvánította a célját, megsértette Fanny elveit, mégsem bánta meg.

Ideje volt, hogy Damon megtudja, mennyire komolyan gondolta, hogy valódi férjének szeretné őt tudni, nem csupán szeretőjének. Hogy nem csak a testét, de a szívét is el akarja nyerni.

Sajnos azonban kizárólag a férfin állt a választás.

Pandora's TeAm

16

Néha azonban a legjobb, ha egyszerűen
a saját ösztöneid után mész.
Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Eleanor egy kiáltásra riadt fel nyugtalan szendergéséből. Szíve ijedten vert, amikor felült az ágyában és a sötétséget kémlelte, tűnődve, mi ébreszthette fel.

Az újabb rekedt kiáltás is Damon hálószobájából jött, bár a köztük lévő ajtó kissé tompította. Az asszony kiugrott az ágyból, gyorsan meggyújtott egy gyertyát, és kinyitotta a két szobát elválasztó ajtót. Mire Damon ágya mellé ért, a kiáltások mély nyöszörgéssé halkultak. A férfi dobálta magát, egyértelműen valamilyen rémálommal viaskodott.

Az összegyűrt takaró lecsúszott a derekáig, fedetlenül hagyva meztelen törzsét. Bőre csatakos volt és verítékben úszott, érezte meg Eleanor, amikor gyengéden megrázta Damon vállát.

Nem reagált. Arra sem, amikor halkan a nevén szólította, ezért erősebben megrázta.

– Damon, ébredj!

Ekkor a férfi hirtelen kinyitotta a szemét.

Mereven feküdt, arckifejezése kábult, zavaros és ijedt volt. Eleanor a gyertyafényben is látta, ahogy nyaki ütőere szaporán lüktet, tenyere alatt érezte, hogy Damon teste görcsösen feszült.

– Rosszat álmodtál – szólt halkan.

Pandora's TeAm

A férfi tekintetéből sötött a szenvedés. Szinte révetegen bámulta az asszonyt. Éjfekete hajának kócos tincsei keretezték az arcát, állát sötét borosta árnyékolta.

Válla megremegett. Majd lesöpörte magáról a nő kezét, felült, és tenyerébe temette az arcát,

– Mi bánt, Damon? – kérdezte együtt érzően Eleanor.

– Semmi.

Hangja durva, szaggatott és elutasító volt, mintha csak ekkor vette volna észre Eleanort, hogy az ágya mellett áll hálóruhában, mezítláb.

– Jól vagyok – tette hozzá. – Menj vissza az ágyadba, Elle.

A nő mindennél jobban szerette volna elsimítani a fájdalmas vonásokat Damon arcán, addig ölelni, míg a szomorúság enyhül a tekintetében.

Tenyerébe fogta a férfi arcát, hogy megnyugtassa.

– Bárcsak segíthetnék – mormolta.

A gyengéd érintéstől Damon a másodperc tört részéig megdermedt, Majd hirtelen hátrahúzódott, elutasítva Eleanor vigasztaló szavait.

Lehunyta a szemét, arckifejezése közömbössé vált.

– Menj. Nincs szükségem a segítségedre.

Eleanor habozott.

– Azt sem akarod, hogy legalább egy darabig veled maradjak?

– Nem. Nem akarlak itt látni.

Kinyitotta a szemét, ráemelte tekintetét, mely sötét volt, mint az éjszaka.

– Menj vissza aludni, Eleanor.

Az asszony vonakodva engedelmeskedett a kérésnek, bár nem egészen. Visszament az ágyába, elaludni azonban nem tudott.

Mellkasa összeszorult, részben, mert Damon kijelentette, hogy nem akarja látni, de főleg azért, mert a férfi állapota aggasztotta és felkavarta.

Vajon mi okozhatott akkora fájdalmat, hogy rémálmai voltak tőle?

Eleanor csak nagy sokára aludt el. Utolsó gondolata az volt, hogy Damon nemcsak a szívéből zárta ki őt, hanem az életéből is.

Pandora's TeAm

A vasárnap reggel is esős, bánatos időt hozott, ami az összes vendég kedélyére rányomta bélyegét. A társaság nagy része a kastélyban maradt és társasjátékokkal múlatta az időt, Eleanor pedig igyekezett szokásos lelkesedésével csatlakozni hozzájuk.

Damon azonban a szobájában maradt, elő sem került egész nap. És hétfőn sem mutatkozott. Nem jött le reggelizni és ebédelni sem, így Eleanor elhatározta, hogy megkeresi.

Amikor felment és bekopogott a szobájukat elválasztó ajtón, a komornyikot találta Damon hálószobájában.

– Azt hiszem, kilovagolt, asszonyom – válaszolta Cornby, amikor Eleanor Lord Wrexham hollétéről kérdezte.

Eleanor az ablakra nézett. Odakinn ömlött az eső.

– Ilyen időben?

– Néha szeret egyedül lenni. Különösen a mai napon.

– Mi van ma?

– A bátyja halálának évfordulója, asszonyom.

A komornyik közlése megdöbbentette.

– Ó – mondta Eleanor meglehetősen esetlenül. – Nem tudtam.

– Őlordsága nem szeret erről beszélni.

Eleanor összevonta a szemöldökét, amikor egy gondolat villant az agyába.

– Cornby, Lord Wrexhamnak rémálmai voltak a minap éjszaka. Összefügghet ez a bátyja halálával?

– Azt hiszem, asszonyom. Az évnek ebben a szakában mindig rosszakat szokott álmodni.

– A bátyja haláláról álmodik?

– Sajnos, igen. – A komornyik habozott, majd kissé vonakodva hozzátette: – Őlordsága általában sok időt tölt lovaglással, fizikailag elfárasztja magát. Azt hiszem azért, hogy kellően kimerült legyen, és ne jöjjenek elő a rémálmai. Bár ez nem mindig sikerül. – Cornby vallomása nagyon elkeserítette Eleanort.

– Jelezte magának, hogy mikorra ér vissza?

Pandora's TeAm

– Nem, asszonyom. Néha már sötétedés előtt megjön, de van, hogy csak késő éjszaka.

– Korábban is előfordult ilyen?

– Rendszeresen, asszonyom. Ez nála évenkénti rituálé.

Az asszony szomorúsága csak fokozódott. Talán Damon még mindig bünteti magát, mert nem tudta megmenteni a bátyját? – tűnődött nehéz szívvel.

Ekkor figyelt csak fel, mivel foglalatoskodik Cornby. Amikor ő a szobába lépett, a komornyik tiszteletteljesen abbahagyta a ténykedését, most viszont éppen egy kis fahordót vert csapra, és egy üvegbe sötét borostyánszínű folyadékot töltött belőle, a szagáról ítélve konyakot.

– Ugye inni fog, ha visszajön? – kérdezte Eleanor.

– Igen, asszonyom. Állandó parancsom van tőle, hogy minden évben ezen a szomorú napon elegendő konyak legyen kéznél.

Eleanort aggasztotta, hogy Damon az alkoholmámortól várt enyhülést, ám még jobban nyugtalanította a rémálmok oka.

A hordóra mutatott.

– Riasztó, hogy még mindig ennyire kínozzák az emlékek. A bátyja már sok éve meghalt.

– Igen, de azt hiszem, őlordsága gyásza a szokásosnál jóval mélyebb, hiszen rendkívül közel álltak egymáshoz. Néha olyan szoros a kötődés az ikrek között, amilyen a legtöbb testvér esetében nem tapasztalható. Nagyon keserves volt Lord Wrexham számára, ahogy végignézte, hogyan gyengül egyre jobban az ikertestvére, milyen rettenetes fájdalmai vannak. Azt is mondhatjuk, ez porig sújtotta őt.

Eleanor szíve összeszorult, amint elképzelte, milyen gyötrelmes lehetett ez mindkét fiúnak. Természetes, hogy Damont még mindig kísérti bátyja halála. És teljesen magára maradt azóta is a bánatával. Még rágondolni is rossz volt,

– Bárcsak tehetnék valamit, hogy segítsek rajta – mondta halkan és őszintén.

– Talán tehet, asszonyom. – Cornby azonban nem folytatta. Eleanor fürkésző pillantást vetett rá, mire a komornyik halkan ennyit mondott: –

Pandora's TeAm

Nem akarok visszaélni Lord Wrexham bizalmával, és a háta mögött kibeszélni őt.

– Kérem, mondja el, Cornby – sürgette az asszony, mivel leghőbb vágya volt, hogy jobban megérthesse a férjét.

– Most már Lord Wrexham felesége vagyok, de maga mindenkinél jobban ismeri őt.

Az idős komornyik bólintott, ám látszott rajta, kényelmetlenül érzi magát, amikor beszélni kezdett.

– Azt hiszem, felbecsülhetetlenül jót tenne őlordságának, ha valakinek bizalmasan kiönthetné a szívét. Természetesen nem az én tisztem, hogy tanácsot, adjak önnek, de talán, ha ön beszélne vele...

Eleanor rendkívül boldog volt, hogy Cornby ennyire a szívén viseli gazdája sorsát.

– Beszélni fogok vele, Cornby. Köszönöm a javaslatát.

A komornyik ismét habozott.

– Asszonyom... talán... vagyis, kérem, ne bántódjon meg, ha őlordsága elutasítja a beszélgetésre tett kísérleteit. Nem igazán enged senkit közel magához.

Ez igen enyhe kifejezés, gondolta Eleanor, ahogy felidézte, milyen nyersen zavarta ki őt Damon a szobájából az éjszaka.

– Ön rendkívül hűséges Lord Wrexhamhez, ugye, Cornby?

– Igen, asszonyom. Nagyon ragaszkodom hozzá, de ki is érdemli a ragaszkodásomat. Nagyszerű gazda... és nagyszerű ember.

A nő halványan elmosolyodott.

– Egyetértek magával – és köszönöm, hogy ilyen odaadóan szolgálja őt.

A komornyik mélyen meghajolt.

Ez a kötelességem, asszonyom, de örömet is okoz.

Cornby feladta a leckét, mélázott Eleanor, amint visszatért saját hálószobájába. Nagyon hálás volt az öreg komornyiknak.

Most már kristálytisztán látom, Damon miért küzdött olyan elszántan, hogy senki se kerülhessen közel a szívéhez, még én sem.

Pandora's TeAm

Talán én különösen nem. Mivel a bátyja halála olyan mélységesen megrendítette, hogy később minden bizalmas kapcsolat elől kitért, hogy ne kelljen újra ilyen megsemmisítő fájdalmat átélnie – vonta le a következtetést Eleanor.

A gondolattól megsajdult a szíve. Ismét eszébe jutott két évvel ezelőtti jegyességük.

Vajon Damon szándékosan kereste fel a szerelőjét, hogy én bontsam fel az eljegyzésünket? Mert nem akart annyira közel engedni magához, hogy fájdalmat okozzak neki?

Így történhetett.

Ám a múlt kevéssé izgatta, mint az, hogy most mihez kezdjen. Mi történik egy emberrel, ha minden bánatát magába fojtja? Az, hogy a fájdalom rémálmokban tör ki. Hacsak más módon le nem vezeti.

Beszélnem kell Damonnal az érzéseiről, határozta el Eleanor, amint kilépett a szobájából és elindult lefelé a lépcsőn. *De vajon hagyja-e? Legutóbb is elutasított, és valószínűleg most sem lesz másként ha arra kérem, beszélgessünk az ikertestvéréről. Tulajdonképpen, amióta csak ismerem, Damon soha nem osztotta meg velem, mire gondol, mit érez. Mélyen eltemette magában az érzéseit, és kétségtelenül nem is akarja feltárni őket. Nos, akkor rá kell vennem, hogy tegye meg* – határozta el Eleanor.

Ehhez nem tudom alkalmazni Fanny taktikáit sem. Eddig az ő tanácsaira hagyatkoztam útmutatásként, ám mostantól fogva saját ösztöneimet kell követnem. Már épp elég férfi-nő játszma zajlott le köztünk. Damonnak barátra van szüksége. Barátságunk elmélyülése pedig akár annál is több lehet, minthogy megpróbálok benne vágyai ébreszteni magam iránt.

Továbbra is eltökélt szándékom, hogy elnyerjem Damon szerelmét, és biztos legyek benne, hogy nincs oka szeretőt tartani, amikor én vagyok a felesége. Azonban most már inkább a saját megérzéseimre hagyatkozom, nem pedig egy könyv útmutatásaira. Eleanor még akkor is törte a fejét a megoldáson, amikor visszament a társaságba, ám szinte reménytelennek érezte a helyzetet.

Pandora's TeAm

Damon nem jelent meg a vacsoránál sem, pedig Eleanor tudta, hogy már visszatért Rosemontba; a lovászok tájékoztatták erről, kérésének megfelelően. Ha bárki észre is vette, hogy Damon széke üres maradt az asztalnál, nem kérdeztek róla. Ám Eleanort csakis ez foglalkoztatta. Bár ott volt Marcus, Arabella és Tess, akik elterelhették a figyelmét, Damon nélkül az este rendkívül hosszúnak tűnt. Egyre csak a kandallópárkányon álló aranyozott órát nézte, és azon töprengett, vajon az eszméletlenségig leissza-e magát Damon, hogy távol tartsa kísértő emlékeit.

Miután késő este behozták a teás tálcát a szalonba, Eleanor kisurrant és felment a szobájába. Damon nem válaszolt halk kopogására, ennek ellenére belépett hozzá.

A férfi a kandalló előtt ült, a tűz már csaknem kialudt. Csak egy inget, lovaglónadrágot és lovaglócsizmát viselt. A szoba sötét volt, csak a parázs halvány fénye derengett, de ez is elég volt, hogy szemügyre vegye a férfit. Arckifejezése komor és tűnődő volt, amikor ránézett a feleségére.

– Mit keresel itt, Elle?

Beszéde csak enyhén volt elmosódott, de Eleanor gyanította, hogy jócskán ivott már.

– Látni akartalak – felelte könnyed hangon.

Damon a padlót bámulta.

– Nos, akkor már el is mehetsz. Nincs hangulatom, hogy kínozz a tréfáiddal.

– Én is úgy gondolom – válaszolt a nő fanyarul. – Ám most nem azért vagyok itt, hogy incselkedjek veled.

– Akkor mi az ördögért jöttél?

– Hogy melletted legyek. Úgy gondoltam, nem akarsz elaludni, nehogy visszatérjen a rémálmod.

Összevonta szemöldökét és felemelte a fejét.

– Nem vagyok rászorulva az átkozott szánalmadra, Elle.

Pandora's TeAm

– Persze hogy nem. De itt akarok maradni. Bármelyik jó barát ugyanezt tenné. Most nem maradhatsz egyedül. Szükséged van valakire, akivel megoszthatod a bánatod.

– Mit tudsz te erről? – emelte fel durván a hangját Damon.

– Azt hiszem, meg tudom érteni, mennyire fontos volt az életedben az ikertestvéred.

A férfi összeszűkült szemekkel nézett rá.

– Cornby fecsegett?

– Csak megemlítette, hogy ma van Joshua halálának évfordulója.

Damon halkan elmorzsolt egy szitkot, majd egy hajtásra kiitta a poharát.

– Ha vigasztalni akarsz, nincs rá szükségem – ismételte meg.

– Rendben, akkor csak nézem, ahogy leiszod magad a sárga földig. Önthetek még konyakot?

Bár a férfi arckifejezése nem enyhült meg, egy darabig gondolkodott, mielőtt odatartotta a poharát.

– Igen. Attól tartok, nem vagyok a legjobb állapotban, hogy magamnak töltsek.

Eleanor elvette tőle a poharat, töltött egy nagy adag konyakot, majd átnyújtotta Damonnak.

– Magamnak is tölthetek a konyakodból?

Damon vállat vont.

– Szolgáld ki magad. – Felnézett a nőre. – A Sárkány azt mondaná, úrihölgyek nem szoktak konyakot inni.

A nő elengedte a füle mellett a nagynénjére tett provokáló megjegyzést.

– Ma éjjel nem akarok úrihölgy lenni, Damon. Csupán a barátod.

– Ördög és pokol... Nem akarok barátot, Elle.

– Én talán akarok. Mindig is élveztem a társaságodat, sokkal jobban, mint a nagynéném illusztris barátjáéit, és mostanra teljesen elegem lett belőlük.

Damon jó ideig bámult rá, míg végül egyetértően elmosolyodott.

– Nekem is.

Pandora's TeAm

Eleanor örült, hogy egyelőre sikerült megenyhítenie a férfi zord arckifejezését. Töltött magának egy ujjnyi konyakot, majd leült a másik füles fotelba Damon mellé.

Damon hosszú ideig morózusan hallgatott, Eleanor pedig várt, nem akarta megtörni a csendet.

Szerencsére a férfi szólalt meg először.

– Minden elismerésem, Elle. A legtöbb nő dühbe gurulna, ha tökrészegen találná a férjét.

A nőnek már a nyelvén volt egy csípős megjegyzés, de visszafogta magát.

– De hiszen neked jó okod van rá, hogy leidd magad. Nem akarod elfelejteni Joshuát, és így tartod életben az emlékét.

– Te tényleg érted – mormolta Damon kissé meglepetten.

– Legalábbis megpróbálom megérteni – emelte fel Eleanor a poharát. – Igyunk Joshua emlékére?

Damon nem felelt. Arcát szomorúság felhőzte, lehunyta a szemét. Ivott egy nagy korty konyakot, majd mélyet sóhajtott.

– Borzasztóan sajnálom, hogy elvesztetted a testvéredet, Damon – szólalt meg halkan Eleanor. – Főleg, hogy ilyen szörnyű módon. – A csendes részvétnyilvánításra Damon oldalról rápillantott az asszonyra, arcán enyhült a feszültség. Egy fekete hajtincs a homlokára hullott, és Eleanor mintha meglátta volna benne az egykori fiatal fiút. Sebezhető volt, és nem tudott megszólalni.

– Mr. Geary mesélte, milyen különleges fiú volt Joshua.

Damon elfordította a tekintetét és lenézett a poharára.

– Értelmetlen halál.

Hangjából düh érződött, majd szitkozódni kezdett.

– Nekem kellett volna meghalnom, nem Joshuának!

– Azt hiszem, én is ugyanígy éreznék, ha Marcus halt volna meg.

A Damon arcán tükröződő sebezhetőségtől a nő szíve összeszorult. A férfi vonzó vonásai meggyötörtté váltak.

Pandora's TeAm

Bármit megadnék, ha megszabadíthatnám a fájdalmától, a bánatától, gondolta Eleanor. Át akarta ölelni, meg akarta védelmezni, hogy meggyógyítsa, hogy elűzze tekintetéből a szomorúságot.

Eleanor letette a poharát a köztük lévő kisasztalra, majd felállt, felszította a tüzet és rátett egy fahasábot. Aztán Damon felé fordult és elkezdett vetkőzni. Először a papucsát és a harisnyáját vette le.

Amikor hátranyúlt és kioldotta ruhája kapcsát, Damon végigmérte.

– Mi az ördögöt csinálsz, Elle?

– Megvigasztallak.

Azt hitte, a férfi tiltakozni fog, de nem szólt semmit. Sötét szemeivel csak bámulta, tűnődve és érdeklődve.

Eleanor levette a ruháját és a fűzőjét, végül pedig az ingét, majd lecsúsztatta az ingvállát, és hagyta, hogy leessen a földre. Teljesen meztelenül állt a férje előtt.

Hallotta, ahogy Damon szaggatottan beszívta a levegőt, ám egyetlen izma sem rándult, amikor az asszony hozzálépett. Csak ült csendben, miközben Eleanor elvette tőle a konyakospoharat és félretette, majd kihúzta az inge szegélyét a nadrágjából.

Felbátorodott amikor a férfi hagyta, hogy áthúzza az inget a fején és felfedje meztelen mellkasát. Majd letérdelt elé, hogy lehúzza a csizmáját.

Damon állkapcsán megrándult egy izom, amikor Eleanor a sliccéhez ért. Ekkor eltolta a nő kezét, ő maga gombolta ki a nadrágját, levette, aztán a harisnyáit is.

Amikor Damon ott állt meztelen pompájában, Eleanornak elakadt a lélegzete, olyan hihetetlen látványt nyújtott a tűz-fénnyel megvilágítva. Csapzott hajával és borostás arcával nem egészen volt szalonképes, azonban tökéletes testével, káprázatos izmaival így is ő volt a leggyönyörűbb, bűnre csábító férfi, akit a nő valaha is ismert.

Arckifejezése kiismerhetetlen maradt, miközben várta, mi lesz a nő következő lépése. Eleanor még közelebb ment hozzá. A szoba meghitt csendjében szinte hallotta saját dübörgő szívverését és a kandallóban a fahasábok halk pattogását, miközben két tenyerébe vette Damon arcát,

Pandora's TeAm

és ajkát a férfiéhoz nyomta. Csókja először félénk volt. Érzékeinek túl tömény volt a konyak íze és Damon szájának illata. Ám a félénkség lassan elmúlt, amikor megérezte, hogy a férfiban akaratlan reakciót keltett. Damon magához húzta, erősen szorította és olyan hevesen csókolta, mintha nagyon kívánná, sóvárogna utána.

A férfi éhsége csak fokozta Eleanor vágyát, de most nem ő volt a fontos. Csakis Damonnak akart segíteni.

Tenyerét a férfi vállának nyomva kibontakozott a szenvedélyes csókból és hátralépett. Majd az ágyhoz ment, felhajtotta az ágytakarót.

– Mellém bújsz, Damon? – kérdezte halkan.

A férfi gyanakvóan nézte.

– Attól függ. Az a terved, hogy sajgó ágyékkal magamra hagyj?

– Nem. Szeretkezni akarok veled.

Ez alkalommal valóban meg akarta tapasztalni a beígért gyönyört.

Damon hitt neki, mert amikor Eleanor bemászott az ágyba és kinyújtózott, ő is mellé feküdt. Azonban tartózkodó maradt, mintha még mindig nem bízna benne.

Eleanor tudta, hogy vissza kell nyernie férje bizalmát. Azt akarta, hogy Damon átölelje, testük szorosan összesimuljon. Közelebb húzódott a férfihoz, nyakát, vállát, mellkasát gyengéden végigcsókolta.

Végül pedig feltérdelt és kezével felfedező útra indult Damon testén. Tenyerével és ujjbegyével végigtapogatta a kemény csontokat és izmokat, a forró bőrt, amíg az ágyékához ért.

A férfi még jobban megfeszült, amikor Eleanor rákulcsolta ujjait duzzadt hímvesszőjére, ám mozdulatlan maradt, míg a nő játszadozott a nehéz herezacskókkal. Újra és újra a kezébe vette őket, miközben a férfi tekintete egyre sötétebb lett. Aztán ráhajolt, ajkát rátapasztotta a duzzadt makkra. Szájának érintésére Damon beszívta a levegőt.

Eleanor azonban folytatta gyengéd mesterkedéseit, nyelvével finoman kényeztette Damont. A férfi szorosan lehunyta a szemét, keze ökölbe szorult az oldala mellett, arcvonásai megfeszültek a vágytól és a fájdalomtól, ahogy a finom női nyelv lágyan körbesimogatta a duzzadt

Pandora's TeAm

makkot... majd végigfutott a kemény, bársony simaságú, hosszú falloszon... Az asszony az ösztöneit követve ajkát összeszorította az ágaskodó hímtagon, hogy még jobban a szájába vonja, befogadja, kényeztesse.

Damon egész teste remegni kezdett, Eleanor pedig még boldogabban, hatalma tudatában, egyre mélyebbre szívta be, szopogatta, elmerült a férfi illatában és ízében.

Amikor ajkait lassan újra végigcsúsztatta a merev hímvesszőn, a férfi ujjaival beletúrt a nő hajába, a szája felé közelített. Lélegzete hangos és szaggatott volt. Rekedten suttogta a nő nevét, egész teste beleremegett.

Majd hirtelen megragadta Eleanor vállát és kényszerítette, hogy emelje fel a fejét. Állkapcsa keményen összeszorult, majd rekedt hangon egyetlen szót nyögött ki: Elég.

A vállánál fogva hanyatt fektette Eleanort és lovaglóülésben fölé helyezkedett. A nő széttárva tartotta combjait, lágyan és hívogatóan, ujjaival pedig a férfi sötét hajával játszott.

Damon arca megfeszült a vágyakozástól, a szeme sötét tűzként égett, amint befeküdt a selymes combok közé. Majd arcát a nő nyakába temetve mélyen behatolt a nedves forrósságba.

Eleanor válaszul ívben megfeszítette a hátát és ringatózni kezdett, ettől Damon ismét beléhatolt, majd visszahúzódott, és újabb lökések következtek, egyre sebesebb ütemben.

Eleanor nem tiltakozott a férfi vad szenvedélye ellen, testével átfonta őt. Érezte, ahogy a férfi körülveszi, mélyen beléhatol, betölti, s közben tüzes szikrákat lobbant fel benne. Csípője felemelkedett, ahogy Damon visszahúzódott, majd újra, még mélyebbre belökte forró férfiasságát, egészen tövig.

A nő nyögése sóvárgó zokogásba csapott át, ami mintha lángra gyújtotta volna a férfit. Amikor rekedten Eleanor nevét kiáltotta, hangja végigvisszhangzott a nő testén, tovább fokozva benne a gyönyört. Minden testrésze görcsbe feszült; belső combizmai bilincsként kulcsolódtak a férfira, ahogy a kéj remegései könyörtelenül végigsöpörtek rajta.

Pandora's TeAm

Amikor Eleanor a csúcsra ért, Damon is megadta magát. Erős teste akaratlanul is ívbe feszült a nőé felett, ahogy ő maga is átélte a robbanást, mélyen a nő belsejében. Fejét hátravetette, megrázkódott, fogait összeszorította a gyönyör csúcsán, miközben a torkából a beteljesülés hangos nyögései szakadtak fel.

Majd átölelte a nőt, és kimerülten ráhanyatlott. Légzése szaggatott volt, csak feküdt lázasan és elnehezülve, még mindig összefonódva Eleanorral, és szorosan, szinte kétségbeesetten ölelte.

Amikor Eleanor végül úrrá lett kábult érzékein, kezét a férfi hátára csúsztatta, gyengéden és vigasztalón megpaskolta. Válaszul Damon a nyakába temette arcát, mintha magába akarná szívni a nő melegségét és erejét.

Mikor végül Damon az oldalára hengeredett, a nő az arcát fürkészte a halvány fényben. Kimerültnek, sebezhetőnek látszott, a tekintete azonban már nem volt olyan zaklatott, mint korábban.

Feléledt benne a remény, megfogta a férfi kezét és összekulcsolta ujjaikat.

– Aludj csak, Damon. Itt maradok veled ma éjjel.

Eleanor megkönnyebbülésére a férfi nem tiltakozott, csak behunyta a szemét. Hosszú szempillái fekete félholdat formáztak az arca felett.

Eleanor szíve csordultig telt érzelemmel, továbbra is összefűzve hagyta az ujjaikat, Egész éjszaka csak őt akarta figyelni, hogy elűzze a kínzó rémálmait.

Mégiscsak a feleség kiváltsága, hogy gondoskodjék a férjéről és megvigasztalja – állapította meg. És elsietett esküvőjük óta most először érezte úgy, mintha igazán Damon felesége lenne.

Damon felesége.

Ezek a szavak furcsának, ugyanakkor csodálatosnak hangzottak. Nagyon élvezte, hogy ehhez a férfihez tartozik.

És bár lehet, hogy nem akart igazi férje lenni, Eleanor tudta, Damon mégis érez valamit iránta. Nem lehet véletlen, hogy ilyen heves volt a szeretkezésük során.

Pandora's TeAm

Sőt, teljesen ki is merült. A férfi lassú egyenletes lélegzését hallva tudta, hogy Damon elaludt.

Halványan elmosolyodott, ahogy feküdt mellette a sötétben, és gyengéden a mellkasára tette a tenyerét, hogy érezze ujjbegyeivel a férfi szívverését.

A nő szíve is felforrósodott, amikor a férfi önkéntelenül közelebb húzódott hozzá, vigasztalást és melegséget keresve.

Ma éjjel sikerült megvigasztalnia. Igaz, hogy Damon továbbra sem volt hajlandó a testvéréről beszélgetni, de legalább egy lépéssel előbbre jutottak.

Tudta, miért őrzi olyan féltve a szívét Damon, miért nem adja át magát a felesége iránt érzett szerelemnek. Nem tudná elviselni, ha még valakit elveszítene. Eleanor csodálkozott, mire ragadtatta a férfit a félelem.

Természetesen ő maga is küzdött a saját félelmével. Hogy a férfi ismét összetöri a szívét.

Hihetek Damon ígéreteinek? Bízhatok a boldogságban? Könnyen megcsalhat most is, ahogyan két évvel ezelőtt – tépelődött. És mégis, esküvőjük óta most először kezdett reménykedni, hogy a Damonnal való igaz szerelemről szőtt álmai egyszer t alán valóra válhatnak.

Remélte, hogy meg tudja védeni magát az újabb fájdalomtól, ám minél jobban megismerte Damont, annál jobban szerette.

Pandora's TeAm

17

Amikor már a felesége vagy,
továbbra is igyekezz ébren tartani testi vágyát irántad.
Közben te is boldogan kiélvezheted a gyönyört.
Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Damon arra ébredt, hogy a nap besüt a szobájába. Nyilvánvaló, hogy Cornby döntött úgy, ideje felkelnie, mivel szélesre tárta az ablakokat.

Hunyorgott az éles fényben, és hasra fordult, borostás arcát a párnába temetve. A feje zúgott, a nagy mennyiségben elfogyasztott erős konyaktól és a még annál is erősebb emlékektől. Nem akarta felidézni az elmúlt éjszakát – hogy milyen nyers és védtelen volt, Elle-lel szemben, hogy mit mondott neki, hogyan szeretkezett vele szinte őrült hévvel, és hogy a nő hogyan ölelte őt egész éjszaka... Ám az ágyneműn érződött a nő illata, gondolataiban pedig élénk képek kergetőztek róla.

Akármennyire is vonakodott bevallani, szüksége volt az éjszaka az asszony vigasztalására. És hiába akarta határozottan elzavarni, Eleanor nem adta fel. Mellette maradt, elszántan segített neki, hogy megküzdjön a démonjaival.

Hány nő tette volna meg ugyanezt a részeg férjéért?

Egy ismerős krákogás adta Damon tudtára, hogy nincs egyedül a szobában. Amikor kinyitotta a szemét, látta, hogy Cornby tisztelettudóan áll az ajtóban, és várja, hogy gazdája észrevegye.

Pandora's TeAm

Damon végignézett a hálószobáján, és látta, hogy a felesége már nincs ott.

– Behoztam a reggelijét, uram – mondta túlzott vidámsággal Cornby.

– Nem vagyok éhes – mormolta Damon, és azt kívánta, bárcsak távozna a komornyikja.

– Akkor is kérem, hogy egyen. Őlédisége kért meg, hogy gondoskodjam a megfelelő ellátásáról, és kötelességemnek érzem, hogy teljesítsem az óhajait.

A komornyik szelíd szavaira Damon felült az ágyban. A párnákkal megtámasztotta a hátát, a takarót a dereka köré csavarta, hogy elrejtse meztelen alsótestét.

– Kell rá emlékeztetnem, hogy tőlem kapja a fizetését, Cornby? – kérdezte, amikor a komornyik a tálcát az ölébe tette az ágyba.

– Nem, uram. De remélem, sikerül magam megkedveltetnem az új úrnővel. Hosszú évek tapasztalatai során megtanultam, hogy egy háztartás sokkal olajozottabban működik, ha a háziasszony boldog.

Damon elfojtott egy mosolyt, mivel még a mosolygástól is fájt a feje, majd megvizsgálta a tálca tartalmát. A rengeteg teasütemény, tojás, szalonna és kávé mellett egy magas poharat látott, melyben sűrű, szürkészöld folyadék volt.

– Könyörgöm, mi ez, ha szabad kérdeznem?

– Ez egy olyan főzet, melyre őlédisége bátyja, Lord Danvers is esküszik. Megszünteti a szeszes ital kínos hatásait, Lady Wrexham állítja, hogy csodákat fog tenni uraságod fájó fejével.

Damon gyanakodva felemelte a poharat, óvatosan belekortyolt. Az íze hasonló volt a külleméhez, ami nem sok jóval kecsegtetett.

– Mi van benne?

– Nem tudom, uram. Őlédisége maga keverte a konyhában. De megígérte, hogy elárulja nekem is a receptet, ha esetleg a jövőben is előfordulna hasonló eset. Ó, és egy üzenetet is át kell adnom önnek. Őlédisége reméli, hogy uraságod elkíséri őt egy óra múlva lovagolni, ha nem okoz nagy erőfeszítést önnek.

Pandora's TeAm

Damon diplomatikusan mordult egyet. Nem volt biztos benne, hogy ilyen hamar találkozni akar Eleanorral a tegnap esti ostobasága után. Bölcsebb, ha távolságot tart tőle azok után, hogy ennyire védtelennek mutatkozott előtte.

Ettől függetlenül megkérdezte Cornbyt az esküvői ajándékról, amit Eleanornak szánt.

– Megérkezett már a csomag Lady Wrexham számára?

– Még nem, uram, de a mai napon meg kell érkeznie Londonból. Amint ideér, személyesen felügyelem majd az elültetését, ahogy parancsolta.

– Rendben.

– Uram – tette hozzá Cornby –, az unokatestvére, Blanchard kisasszony érdeklődött ön iránt. Beszélni kíván önnel, amint van egy szabad perce rá.

– Elmondta, miért?

– Nem, uram, de ha megkockáztathatom, arra tippelek, hogy a hölgy aggódik a tegnapi távolmaradása miatt.

Damon sóhajtott. Valószínűleg nem kerülhetem el a beszélgetést, ha Tess ragaszkodik hozzá, hogy meglátogasson – gondolta. Viszont neki jogában áll aggódni, hiszen mindig is törődött velem, és ő tudta, mit jelentett számomra a tegnapi nap.

El kellett ismernie, hogy valamivel jobban érezte magát, miután megitta az Eleanor által kevert főzetet, és hősiesen legyűrte a reggeli felét üres gyomrába. Egy órán belül megfürdött, megborotválkozott és lovaglóruhába öltözött.

Éppen a nyakkendőjét kötötte a tükör előtt, amikor valaki kopogott a hálószobaajtón. Damon megmerevedett, azt hitte, Eleanor jön, de vállán keresztül meglátta, hogy unokatestvére, Tess lépett be.

Tess szívélyesen üdvözölte Cornbyt, majd Damonhoz lépett, és boldogan rámosolygott, amikor meglátta lovaglóöltözékét. – Helyes, látom kilovagolsz. Gyönyörű a reggel, sokkal melegebb most, hogy a vihar elvonult.

Pandora's TeAm

Amikor Damon szembefordult vele, a lány felágaskodott és könnyedén megcsókolta az arcát, majd fürkészni kezdte arcvonásait.

– Kissé megviseltnek látszol, de nem annyira szörnyű, mint ahogy tartottam tőle.

Tess viszont üde és gyönyörű volt halványzöld kasmír ruhájában, állapította meg Damon, ám a lány pillantása nem a szokásos derűt tükrözte, s ez rosszat sejtetett.

Damon beletörődött, hogy Tess kérdezősködni fog, ezért elküldte Cornbyt. A komornyik meghajolt, megfogta a reggeliző tálcát és kifelé indult vele.

Amint a komornyik elhaladt mellette, Tess elvett egy teasüteményt a tányérról. Damon meglepetésére a lány felült az ágy tetejére, amit Cornby az imént vetett be. Tess nem szokott ilyen illetlenül viselkedni, bár legalább az ajtót sarkig nyitva hagyta, a látszat kedvéért.

Damon ezt az észrevételét megtartotta magának, majd visszafordult a tükör felé, hogy megkösse a nyakkendőjét.

– Felkeltetted a kíváncsiságomat, kedves unokabátyám – mondta Tess a teasüteményt majszolva. – Arra számítottam, hogy ma nagyon harapós kedvedben talállak, ennek ellenére mégsem dobtál ki a hálószobádból.

– Pedig azt kellett volna tennem – válaszolt Damon szárazon. – Aligha illendő egy úriember hálószobájában tartózkodnod, még akkor sem, ha a vérrokonom vagy.

– Tudom. De szándékosan kerülsz engem, én pedig beszélni akartam veled. Azért jöttem, hogy jobb belátásra bírjalak. Addig rendben, hogy évente egyszer meggyászolod a bátyádat, Damon, de ami sok, az sok.

Damon a válla fölött Tessre pillantott, szemöldökét felvonta.

– Előadást tartasz nekem, édesem? Azt hittem, te vagy az egyetlen, aki megértesz.

– Ó, persze hogy megértelek. Légy hálás, hogy nem tegnap háborgattalak, amikor fetrengtél a szomorúságban.

Ettől a kijelentéstől Damon hátrahőkölt. Tess eddig mindenkinél jobban megértette, mekkora sokk és bánat érte őt a bátyja halálával,

Pandora's TeAm

hiszen a lány maga is megtapasztalta egy szeretett személy idő előtti elvesztését.

– Fetrengtem?

– Igen, fetrengtél. Jól ismerem ezt az érzést, Damon, én is ugyanezt éltem át az elmúlt két év során. De te vigasztaltál, amikor a jegyesemet elvesztettem, én pedig viszonozni akarom a szívességedet... bár, most hogy Eleanort feleségül vetted, lehet hogy nem nekem akarod kiönteni a szíved?

Damon elengedte a füle mellett a kérdést.

– Tökéletesen rendben vagyok, Tess.

A lány tétován bólintott.

– Pontosan ezt mondogattam én is mindig magamnak, még akkor is, ha az nyilvánvaló füllentés volt. – Tess komoly arccal nézett rá. – Megértem, amit érzel, Damon. Az ikertestvéred halála még mindig rettentően nyomaszt, bárhogy is tetteted, hogy nem így van.

– Nem tettetek semmit.

– Talán nem, de az a gyanúm, nem hagytál fel az önostorozással. Bármennyire ésszerűtlen, egyre magadat hibáztatod, hogy te élsz, amikor Joshua halott. Ha ő nem élhet, nem lehet boldog, akkor te sem érdemled meg az életet, és a boldogságot. Nem így van?

Damon összeszorította a száját és nem válaszolt, így Tess még meggyőzőbben folytatta.

– Teljes szíveddel azt kívánod, bárcsak megmenthetted volna őt, és iszonyatos bűntudat gyötör, amiért ez nem sikerült.

Damon nem vitatkozott. Élete során a legnagyobb bánata az volt, hogy nem tudta megmenteni haldokló testvérét.

A férfi hallgatása mintha felingerelte volna Tesst.

– Damon, szerinted Joshua azt akarta volna, hogy te se élj tovább? – A lány maga válaszolt a kérdésére. – Természetesen, nem. Még kislány voltam, amikor meghalt, de úgy emlékszem, Joshua imádott tréfálkozni. Szerette az életet. És rendkívül szomorú lenne, ha tudná, hogy te ennyire vigasztalhatatlan gyászolod őt hosszú évek óta. Ő maga is azt

Pandora's TeAm

akarná, hogy éld tovább az életed, Damon. Én is eljutottam odáig, hogy élnünk kell és szeretnünk kell, most, a jelenben. Hogy a lehető legjobban ki kell használnunk az időt, ami számunkra rendeltetett.

– Szóval mára bölcs filozófus lett belőled? – kérdezte Damon vontatottan.

– Nem teljesen. De legalább beláttam, hiábavaló egy életen át szomorkodni egy tragédia miatt, amin nem tudok változtatni.

Damon nem válaszolt, elvégezte az utolsó simításokat az öltözékén, majd elvette a székről a lovaglókabátját, amit Cornby készített ki számára.

Tess lenyelte a teasütemény utolsó morzsáit, miközben figyelte, ahogy Damon a kabátba bújik. Aztán folytatta.

– Örülök, hogy most már van kihez fordulnod. Remélem, beszéltél Eleanorral és elmagyaráztad neki az érzéseidet?

Nem szándékosan – gondolta Damon. Nem akarta megosztani az érzéseit Elle-lel, mert még mindig nagyon fájóak voltak. Bár, el kellett ismernie, hogy a fájdalom, amit múlt éjjel érzett mintha valamelyest enyhült volna. Az asszony vigasztalása kis megkönnyebbülést hozott számára.

Tudta, hogy sokat köszönhet Eleanornak.

Azt sem tagadhatta, hogy valami megváltozott kettőjük között a múlt éjjel. Csak azt nem tudta, mit kezdjen ezzel. Eleanor bizonyos szükségletet elégített ki a lelkében, amiről eddig nem akart tudomást venni. Ami ellen a lelke még mindig küzdött. Nem akarta, hogy szüksége legyen Eleanorra.

Tess elfintorodott a férfi hosszas hallgatásán.

– A házasságotok nem szerelmi házasság, gondolom, mivel olyan hirtelen történt az esküvő, és az elmúlt pár napban feltűnő távolságot tartottatok Eleanorral.

A lány szerelemmel kapcsolatos megjegyzése nyugtalanná tette.

– Valóban nem szerelmi házasság – válaszolt tompán Damon. – De ez nem tartozik rád, drágám.

Pandora's TeAm

– Persze hogy nem tartozik rám – visszakozott kedvesen a lány. – Te vagy a legközelebbi családtagom. Olyan vagy nekem, mintha a bátyám lennél. A legnehezebb időszakban a Loring lányok segítettek és mellettem álltak, de neked senkid sincs.

Kis szünet után folytatta.

– Hidd el, tudom, mit érzel, Damon. Nem akarsz megnyílni senki előtt, nehogy újra hatalmába kerítsen a fájdalom. Ezért védőfalat építettél magad köré, csigaházba bújtál. Menekülsz mindenfajta érzelem elől. Mélyen magadba zárod az érzéseidet. Ám az ilyen elszigetelődésnek ára van. Az utóbbi két év során úgy éreztem, csak félig élek, miközben a világ tovább forgott körülöttem.

Én is – vallotta be magának Damon.

– Szörnyen magányos így az élet – tette hozzá sóhajtva Tess. – Az igaz, hogy így kevesebb bánat ér, ám soha nem érzel örömet, soha nem tudod meg, mit jelent szeretni. És a szerelem tesz teljes emberré, Damon.

A férfi lélekben elzárkózott ettől a megállapítástól, ösztönösen visszautasítva a lány tanácsait. Valóban magányos az élet szerelem és meghitt együttlét nélkül, mégis, ha emlékeztetni akarta magát milyen veszélyes dolog a szerelem, elég volt csak Tessre gondolnia. Damon meg akarta kímélni magát attól a fájdalomtól és bánattól, amit Tessnek kellett átélnie, amikor elvesztette a vőlegényét.

Ő és Eleanor most már szeretők lettek, ám ennél szorosabb kapcsolatot nem akart. Valóban nem? Természetesen nem akarta becsapni és megbántani, amikor nem viszonozta a nő érzéseit két évvel ezelőtt, a jegyességük idején.

Tess kezdte megérteni, hogy túlságosan is megszorongatta Damont, mert hangja lágyabb lett és most már saját magáról kezdett beszélni.

– Remélem, valamikor ismét szerelmes leszek. Addig pedig igyekszem teljesebb életet élni. Megpróbálok nem aggódni a látszat miatt, nem foglalkozni azzal, mi az illendő, és mi nem. Te egész életedben rossz fiú voltál, Damon. Most rajtam a sor.

Pandora's TeAm

Damon összeszűkült szemmel nézett rá, miközben begombolta lovaglókabátját.

– Aggódnom kell érted, Tess?

A lány egy mosolyt villantott felé, amely még jobban kiemelte rendkívüli szépségét.

– Dehogy! Nem kell aggódnod. Nem akarok túlságosan rossz lenni, csak egy picit. Nem számít, mekkora a kísértés, soha nem lesz belőlem Jezabel, mivel továbbra is folytatni szeretném a jótékonykodást. De már épp elég ideig hordtam az özvegyi ruhát, holott tulajdonképpen soha nem is voltam özvegy.

Damon a lányhoz lépett és megfogta a kezét.

– Ha megígérem, hogy most levetem magamról a saját özvegyi ruhámat, békén hagysz?

Tess rámosolygott.

– Lehet. Miben töröd a fejed?

– Örülni fogsz, ha megmondom: el akarom vinni a feleségemet lovagolni. Kettesben.

Damon megörült Tess őszinte mosolyának.

– Remek! – kiáltotta a lány, majd elhúzta a kezét és lecsusszant az ágyról. – Akkor nincs szükséged több lelkifröccsre tőlem. Eleanorra hagyom, hogy megpróbálja felolvasztani a jégfalat amit a szíved köré építettél.

Ezzel Tess kiment a szobából, magára hagyva Damont, aki viaskodott zavaros gondolataival, melyeket Tess és Eleanor ébresztettek benne.

Eleanor egyáltalán nem volt biztos benne, hogy Damon elfogadja a meghívását a lovaglásra, így nagyon megörült, amikor a szolgáló üzenetet hozott Lord Wrexhamtől, miszerint tizenegy órakor találkozzanak az istállóknál.

A nő izgatottan szaladt fel a szobájába, hogy átöltözzön divatos, sötétkék lovaglóruhájába és a hozzá illő kalapba, és roppant elégedett volt a képpel, amit a tükrében látott.

Pandora's TeAm

Mire leért, a lovaik már az istállónál várakoztak, és Damon is. A férfit rendkívül vonzónak találta, Eleanor sokáig fürkészte az arcát ami továbbra is ugyanolyan titokzatos maradt, mint múlt éjszaka.

Látszott, hogy a legszívesebben elfelejtené az éjszaka történteket, mivel a rövid üdvözlést követően szó nélkül felemelte Eleanort a női nyeregbe, majd felpattant a saját lovára.

Végiglovagoltak a gesztenyefákkal és rododendronokkal szegélyezett hosszú úton, majd maguk mögött hagyták a Rosemont-birtokot és kilovagoltak a határba. Eleanor kissé fáradt volt, hiszen sokáig ébren maradt éjszaka, figyelte, ahogy Damon alszik. Ám a kedve sokkal jobb volt mint bármikor a nagynénje összejövetelének kezdete óta.

Ragyogó nap volt, az eső után friss és tiszta levegő, aranyló napsütés fogadta őket, bár az ősz már kezdett érződni a levegőben.

Egy idő múlva Eleanor törni kezdte a fejét, hogyan kezdeményezzen beszélgetést. Tudni szerette volna, mire gondol, mit érez Damon. Végül úgy döntött, jobb, ha közömbös témát vet fel.

– Hatott Marcus itala? Enyhítette a fejfájásodat? – kérdezte. – Szerencsére nekem még soha nem kellett használnom.

A férfi fintora tovább fokozta jókedvét.

– Igen, hatott. Lekötelezte vele.

– Örvendek. És annak is, hogy eljöttél velem lovagolni. Olyan idegesítő volt ennyi napig bezárkózva lenni a házban.

– Igen – helyeselt Damon. – Úgy gondoltam, legjobb, ha több időt töltünk együtt. A vendégek már-már szóvá tették a távolságtartásunkat.

Eleanor megrezzent a férfi kimért megjegyzésére, kissé bántotta, hogy csak a látszat kedvéért fogadta el Damon a meghívását.

Eleanor élvezte, ha együtt lehetettek, boldog volt, ha megosztotta vele a társaságát. Mindenkor.

Ez a pillanat felidézte benne a két évvel ezelőtti emlékeket, amikor egészen új volt az ismeretségük: az izgalmat, a várakozást, az örömet,

Pandora's TeAm

hogy a férfi csak őrá figyel, csókjainak borzongató forróságát... Sok időt töltöttek együtt lovaglással ugyanezeken a helyeken.

Különleges időszak volt, ez Eleanor életében, bármit megadott volna, hogy visszahozhassa volna azt, a varázslatos hangulatot. Részben ezért is hívta el Damont erre a kiruccanásra.

A férfi nem nagyon hajlott a beszélgetésre, ám Eleanor eltökélte, mindenképpen kizökkenti őt morcos hangulatából.

– Említettem már, hogy egy rémregényt olvasok, amit egy barátnőm írt? – jegyezte meg. – Szeretné tudni, hogy tetszik-e nekem. Megígértem, hogy kritikát mondok a történetről és a szereplőkről, így aztán ma délután levelet kell írnom neki. Ezzel töltöttem a kora reggeli órákat... ha érdekel. Belemerültem egy jó könyvbe.

Damon átható pillantást vetett rá.

– Lovagoljunk, Elle? Nem jellemző rád, hogy kedvelnéd a laza társalgást lassú galoppozás közben.

Eleanor komoran nézett rá, s eltöprengett Damon szavain. Vajon ismét meg akar-e szabadulni tőle, vagy még mindig a sötét emlékein rágódik? Vagy már kezd gyógyulni a túlzott konyak fogyasztás után? Valószínűleg mindhárom egyszerre.

Úgy döntött, pillanatnyilag nem faggatja. Inkább cselekedett, hogy legalább segítsen kizökkenteni a férfit sötét gondolataiból és elterelni a figyelmét szaggató fejfájásáról.

– Rendben, Lord Wrexham, lovagolni akar? Akkor rajta!

Választ sem várva vágtatásra ösztönözte a lovát, s Damonra bízta, követi-e.

Damon felvette a kesztyűt, ahogy a nő számított is rá. Egy pillanat múlva már hallotta is, hogy üldözőbe vette.

A nő által kezdeményezett verseny vérpezsdítő volt. A férfi meglehetősen könnyen beérte, és amikor mellé került és kezdte megelőzni, Eleanor fokozta a tempót. Hamarosan dupla vagy semmi alapon versenyt száguldoztak hegyen-völgyön.

Amikor Damon már-már lehagyta, Eleanor még gyorsabb vágtára ösztökélte a hátasát, pulzusa átvette a lópaták dobogásának ütemét.

Pandora's TeAm

Mire megálltak, a nő szíve izgatottan dübörgött. Két lóhosszal vezetett Damon előtt, bár gyanította, hogy a férfi hagyta, hogy ő nyerjen.

– Ez fantasztikus volt! – kiáltotta, felszabadultan kacagva, amint visszafordította a lovát és elindult Damon felé.

Damon nem felelt. Csak ült a nyeregben mozdulatlanul, a nőt figyelte, tekintete Eleanor arcára tapadt.

Az asszony nevetése elhalt, helyét sértődöttség vette át.

– Hihetetlenül gyönyörű napunk van, Damon, de a morcos hangulatod miatt nem tudjuk élvezni.

Meglepetésére a férfi beleegyezőleg bólintott.

– Igazad van, természetesen. Bocsánatot kérek.

Eleanor gyanakodva méregette.

– Megértem, hogy nincs kedved beszélgetni, tekintve, mennyire sokat ittál tegnap este. De legalább ne legyél ennyire undok.

– Egyetértek, Elle – szólt lefegyverző mosollyal. – És őszintén elnézést kérek. Ám valójában a hangulatomhoz semmi köze az alkohol utóhatásainak. Sokkal inkább te tehetsz róla.

A nő arca lángba borult.

– Könyörgöm, miért én tehetek róla?

– Azon igyekszem, hogy eltereljem a figyelmem a másik zavaró tényezőről.

– Miféle másik tényező? – kérdezte Eleanor, és kezdte elveszíteni a türelmét.

– A fizikai fájdalomról, amit okozol.

A nő hátrahőkölt, Mivel sértette meg Damont? Óvatosan végigmérte, de nem látszott rajta, hogy fájna valamije. Sőt, nyugodtan ült a lovon, és a szemében megcsillanó pajkosság szinte érzéki volt.

– Nem akartam fájdalmat okozni neked – szólt Eleanor puhatolózva.

– Nem tehetsz róla, drágaságom. Elviselhetetlenül felajzottál. Most, hogy többször is megkóstoltalak, egyre jobban kívánlak.

Eleanor csak pislogott Damon hirtelen megváltozott viselkedésétől. Ez a férfi jóval több volt az általa megismert sármos nőfalónál.

Pandora's TeAm

Megszólalni sem tudott, ám Damon félrefordított fejjel egyre csak fürkészte.

– A két évvel ezelőtti lovaglásaink során mindig arról fantáziáltam, hogy lehúzlak a fűbe, letépem rólad a ruhát és a magamévá teszlek. Tudtad, szerelmem? Csak a becsület tartott vissza, hogy valóra váltsam ezt az elképzelést, ám most, hogy már házasok vagyunk, nem állíthat meg minket semmi.

Eleanor szíve kihagyott egy ütemet. A lehetőség, hogy Damon itt és most a magáévá teszi, gyalázatosan bűnös gondolat volt, bár igen vonzó. Kétségtelen, hogy a férfi nem akart tovább beszélgetni, viszont komor hangulata mintha egy csapásra eltűnt volna.

– Arról volt szó, hogy a jóhíremet helyre kell állítani a gyors egybekelésünk után, nem emlékszel? Még nagyobb botrány lehet belőle, ha a mezőn bujálkodunk – mondta Eleanor.

– Amikor először szeretkeztünk a szabad ég alatt, nem aggódtál ennyire a botrány miatt.

– Igen, de akkor a ballon eltakart. Csak nem gondolod, hogy levetkőzünk itt? – mutatott körbe a napsütötte réten.

– Nincs itt senki, csak a birkák, és ők nem kifogásolják.

Tényleg komolyan gondolta, döbbent rá Eleanor, és érezte, hogy borzongás fut végig a testén. Ám egyáltalán nem lepte meg, hogy Damont nem érdekli egy újabb botrány lehetősége. Komisz ördög volt, aki megszegett minden szabályt, és még élvezte is.

– Ilyen intim viszonyban vagy a birkákkal? – próbált kitérni Eleanor.

A férfi ragyogó mosolyt villantott rá.

– Inkább veled szeretnék intim viszonyba kerülni.

A Damon szemében csillogó pajkosság Eleanor lelkéig hatolt, mégis, Fanny tanácsát követve, nem akarta azonnal megadni magát.

– Jöhet valaki – ellenkezett tovább.

– Már messziről megláthatjuk.

– A fű még nedves a vihar után.

– Bízd rám, megoldom a helyzetet.

– Hogyan?

Pandora's TeAm

– Állva teszlek magamévá.

Eleanor incselkedő pillantást vetett Damonra.

– Meglehetősen kényelmetlen lehet.

– Ígérem, a legkevésbé sem lesz kényelmetlen, drágám.

Amikor a nő kifogyott az érvekből, Damon leugrott a lováról, majd odalépett Eleanorhoz. A nő egészen elkábult a férfi tekintetétől, amikor felnyúlt, és derekánál fogva lesegítette őt a nyeregből. Saját testén a földre csúsztatta, majd közelebb hajolt hozzá. Hangja kellemesen cirógatta a fülét.

– Ha ennyire ragaszkodsz az illemszabályokhoz, felmehetünk a dombtetőre és elrejtőzhetünk a bükkfás csalitban. Még a ruhádat sem veszem le rólad.

Egyértelműen visszanyerte szokásos provokatív énjét – ugyanaz az ellenállhatatlan csábító volt most, mint aki ismeretségük kezdetén azonnal levette a lábáról Eleanort. Örült, hogy Damon ennyire megváltozott az előző esti sötét, vívódó, önmarcangoló énjéhez képest. Mégis erős késztetést érzett, hogy visszautasítsa.

Habozása láttán a férfi gyengéden fogai közé csippentette a nő fülcimpáját.

– Tegnap éjjel meg akartál vigasztalni. Még mindig szükségem van vigasztalásra, édes Eleanor.

Furcsa módon a csábító hangban volt valami komoly árnyalat, amely teljes őszinteségről árulkodott. És amikor a férfi hátrébb lépett és az arcát fürkészte, Eleanor ugyanazt a sebezhetőséget látta a szemében, mint az előző éjjel.

Az asszony szíve olvadni kezdett.

– Hogyan utasíthatnék vissza ilyen csábító ajánlatot? – mondta kedves mosollyal.

A nő válaszára felszikrázott Damon szeme. Lovaikat otthagyták legelni, Damon pedig kézen fogta Eleanort és felvezette a füves dombtetőre, majd a csalitos előtt megálltak.

Aztán levette a nő lovaglókalapját, Eleanor felvonta szemöldökét.

Pandora's TeAm

– Ha jól emlékszem, azt mondtad, nem vetkőzünk le.

– Persze hogy nem, csak a hajadat akarom szabaddá tenni.

Ujjával végigborzolta a nő fürtjeit, majd tenyerébe fogta az arcát, miközben le sem vette róla a szemét.

A férfi arca most betöltötte az eget, eltakarta a fénylő napot. Eleanor nem látott mást maga előtt, mint két csillogó szemet. A sötét mélységekből tükröződő birtoklási vágy forróságot ébresztett a nő belsejében.

– Mire vársz, férjuram? – kérdezte kacéran.

Damon sokat sejtetően elmosolyodott, majd csókjával válaszolt. Két keze közé fogta a nő fejét és ráhajolt a szájára. Nyers, férfias vágyától Eleanor lélegzete is elállt, szíve sebesen vert. Majd a férfi hátrafelé irányította őt, és nekitámasztotta egy óriási bükkfa törzsének.

Lázas csókjai egyre sürgetőbbé váltak, miközben kezével a nő lovaglókabátját kezdte kigombolni. Majd felemelte Eleanor szoknyáit, felfedve meztelen combjait,

Ujjaival megkereste nőisége nyílását, amely már benedvesedett a nő egyre fokozódó vágyától. Eleanor kis kiáltást hallatott, amint Damon becsúsztatta ujjait a nedves kehelybe. Szinte hihetetlen volt számára, mennyire síkos és duzzadt volt, mennyire készen állt a befogadására. Damon is kellően felizgult már, hímvesszője keményen ágaskodott. Kibontakozott a csókból és hátrébb lépett. Szeme sötéten ragyogott.

Tekintetére tűz gyúlt az asszony belsejében. Sietve kigombolta férje nadrágját, a legszívesebben széttépte volna, de igyekezett leküzdeni a türelmetlenségét. Amikor kinyitotta a férfi sliccét, a merev fallosz kipattant belőle.

Kőkemény és varázslatosan hosszú volt, Eleanor kábultan nézte, kezével átkulcsolta. Amikor ujjai összezárultak a lüktető hímtag körül, Damon felnyögött. Az asszony ráemelte arcát, szinte vakon kereste a száját, a férfi pedig ráhajolt és szenvedélyesen birtokba vette érzéki ajkait.

Pandora's TeAm

Lázasan csókolta, miközben széthajtotta kabátja két szárnyát, Kezeivel bejárta a nő kebleit fedő ingvállat hogy megérintse, felfedezze a lágy halmokat.

Eleanor felnyögött, teste ívbe feszült, hogy még inkább átadhassa magát a kényeztetésnek. Damon sajgó kívánást keltett a belsejében, ösztönös vadsággal sóvárgott a férfi teste után. Egyre többet és többet akart tőle.

Damon, mintha megérezte volna a nő kimondatlan könyörgését, önkéntelenül fokozta a szerelmi rohamot. Lejjebb vitte a kezét, majd tenyerébe fogta a formás fenék félgömbjeit. Enyhén behajlította a lábát, felemelte Eleanort, és lassan becsúsztatta duzzadt falloszát a nő hívogató kelyhébe.

Eleanor egész testében remegett, a férfi száját kereste. Teljesen megnyitotta magát neki, kétségbeesetten igyekezett még mélyebbre magába fogadni, hogy tejesen betöltse őt.

Amikor a férfi már tövig benne volt, Eleanor egybeolvadt vele. Karjával szorosan ölelte, lábait Damon csípője köré fonta, magához láncolta, miközben a férfi vadul döfölte.

Damon egész teste megfeszült a vágytól, felkorbácsolta a nő szenvedélyét, és a magáét adta neki viszonzásul. Eleanor ugyanilyen édes hevességgel fogadta be őt, csípője elementáris, sürgető ritmusban mozgott, ahogy a férfi belenyomta csodálatosan hosszú vesszőjét a lüktető forróságba.

Újabb kéjes nyöszörgés szakadt fel a nő torkából. Damon olyan teljességgel vette birtokba a testét, hogy a nő szinte eszét vesztette. Annyira átjárta a forróság, a vágy és a gyönyör, hogy egész teste beleremegett.

És ekkor már kibírhatatlannak érezték a köztük lángoló tüzet. A hév mindent elsöprő tűzviharban tört ki belőlük. Egy pillanattal később Eleanor felsikoltott, vadul remegni kezdett, ahogy a kéj hullámai magukkal ragadták.

Pandora's TeAm

Damon csókjaival fojtotta el a nő torkából előtörő sikolyokat, ám ugyanekkor rekedt nyögés szakadt fel belőle is, ahogy ő is felért – a gyönyör csúcsára. Megrázkódott, teste vadul összerándult, majd mélyen beleeresztette a magját a nőbe.

Eleanor belseje még mindig lüktetett, körülölelve Damon férfiasságát, Ekkor Damon gyengéden nekidőlt hogy a fa mindkettőjüket megtámassza. Eleanor csüggött rajta, lábai még mindig szoros bilincsben tartották Damon combjait, arca égette a férfi nyakát. Hosszú ideig így maradtak, mozdulatlanul, amíg szaggatott zihálásuk csendesedni kezdett, heves szívverésük kissé lassult. Eleanor nyerte vissza előbb kábult érzékeit. A férfi szenvedélye szinte pusztító volt, a lelke mélyéig megrázta őt. És amikor végül kibontakozott az ölelésből és Damonra nézett, látta, hogy a sötét szemekből süt a vágy, ahogy viszonozta pillantását. Érezte, hogy a férfi megmozdul. Belül még mindig szorosan összekapcsolódtak, a férfi a karjaiban tartotta. Aztán Damon megfordult, és kivitte őt a fák takaró árnyékából a napfénybe.

Amikor egy lapos fennsíkra értek a domboldalon, a férfi gyengéden a fűre tette Eleanort és szorosan melléfeküdt, majd ismét a karjaiba vonta.

Ahogy egymást szorosan átölelve feküdtek a füvön, Eleanor testét csodálatos békesség járta át. A kimerültségtől és a kielégültségtől bágyadt sóhajt hallatott, és azt kívánta, bárcsak örökké így maradhatna, Damon ölelő karjának melegében ezen a gyönyörű, örömteli reggelen.

Damon lelkében azonban nem béke honolt, ahogy a nőt figyelte. Most már másodszor vette birtokba hihetetlen szenvedéllyel Eleanor testét, annak ellenére, hogy a nő nem volt hozzászokva ilyen heves rohamhoz.

Eleanor mégis végtelenül elégedettnek látszott – ellentétben Damonnal, akiben nyugtalanság kavargott. Vágya, hogy birtokba vehesse a nőt, mindent elsöprő, kibírhatatlan és fenyegető volt.

Damon azt kívánta, bárcsak ki tudná vonni magát az asszony bűvköréből. Ha továbbra is ilyen forró, perzselő tűz ég bennük, ez súlyos veszedelmet jelent rá nézve.

Pandora's TeAm

És mégis... pontosan erre a tűzre vágyott most. Erre volt szüksége. Erre a gyengédségre, erre a csendes intimitásra.

Ujjhegyével végigsimított a nő hátgerincén, élvezte, hogy összefonódva fekszenek, közben pedig igyekezett megérteni a benne dúló ellentétes vágyakat.

Az egyik része hevesen kívánta Eleanort. Egy másik része kétségbeesetten menekülni próbált. És volt egy harmadik – egy rendkívül állhatatos – része, amely már kezdte megkérdőjelezni a hosszú évek óta vallott meggyőződéseit. Réges-régen megesküdött, hogy soha nem hódol be a szerelemnek, senkibe nem szeret bele, nem engedi, hogy ismét kitegye magát a fájdalomnak. Viszont, el kell-e menekülnie most is, ha beleszeret Eleanorba?

És ha igen, miért esik olyan kimondhatatlanul jól, ha akár csak nézi őt? A nő arca lágy, álomittas volt; szája csábító és a szenvedélytől cserepes. Haja vad, hullámos tincsei ébenfeketén ragyogtak a napfényben, hosszú szempillái simogatták az arcát.

Damon szinte akaratlanul átemelte kezét a nő vállán, és megsimogatta arccsontja kecses ívét.

Eleanor lágyan elmosolyodott, még mindig csukott szemmel.

Reakciója megérintette, felmelegítette... elbátortalanította Damont. Az, hogy ennyire kívánta Eleanort, vágyott utána, szüksége volt rá, bizony már igen közel állt a szerelemhez.

Szerelem.

Damon összeszorította állkapcsát, küzdött a benne kavargó, egyre erősödő, nemkívánatos érzelmek ellen. Fájón vágyott rá, hogy újra birtokba vegye Eleanort, olyan mélyen beletemetkezve, hogy soha ne tudjon megszabadulni; magába szívni a nőből áradó gyógyító erőt, és engedni, hogy új életre keltse őt. Valójában annyira erős volt ez az érzés, hogy önmaga is megrémült tőle. Ám agyában az óvatosságra intő hangok hasonló erővel ismétlődtek.

Ugyanazok a figyelmeztető jelzések, amelyek két évvel ezelőtt visszavonulásra késztették.

Pandora's TeAm

Azonban mostanra a körülmények megváltoztak. Eleanor már nem csupán egy gyönyörű, szellemes örökösnő volt, aki két éve elbűvölte. Mostanra a felesége lett. Már maga a házasságuk is megváltoztatta a tételeket.

Damon egyre erősebben viaskodott önmagával. Kezdettől fogva tudta, hogy valami különleges kapcsolat fűzi össze őket. Eleanor sokféle dologban tökéletesen illett hozzá. Ő testesítette meg számára a nőt. A nőt, akit csodált és tisztelt.

Ha valaki olyan szerencsésnek mondhatja magát, hogy elnyerte Eleanor kezét, kötözni való bolond lenne, ha lemondana róla. És ő pontosan ezt tette az első jegyességük idején.

Annyira aggaszt az újabb fájdalom veszélye, hogy tönkretenném a közös jövőnkkel? – elmélkedett Damon. *Természetesen Tessnek igaza van: védőfalat építettem magam köré. Túlságosan begubóztam. Szinte teljesen, elszigeteltem magam mindenkitől. Féltem, hogy ha valakit megszeretek, túl sokat veszíthetek. Hogy szeretnék most visszabújni, a csigaházamba!*

Azonban Damon még egy fontos igazságot elismert az unokatestvére segítsége nélkül is: amíg Eleanor nem volt a felesége, csak félig élt.

Itt lenne az ideje bevallani, hogy óriási hibát követett el, amikor két éve elűzte Eleanort? Sziklaszilárdan eltökélte, hogy nem akar beleszeretni, ám a szakításuk napján valami igen értékeset veszített el.

Talán még nem késő jóvátennie a hibáját. Mindkettőjük érdekében.

Kegyetlenül hiányzott az a bensőséges barátság, ami összefűzte őt az ikertestvérével. A köztük lévő szoros kötődést szétzúzta a halál, ő viszont szándékosan törte szét az őt és Eleanort összekötő törékeny kapcsot.

Az asszony véget vethetne a benne lakó ürességnek, ha ő maga nem küzdene ennyire az érzései ellen. Eleanor lehetne a barátja, társa, ugyanakkor a szeretője és felesége is, egy személyben. Az asszony száműzné a rideg magányt, amely eddig, a saját elhatározásából betöltötte Damon életét. Elle testesítette meg mindazt, ami eddig hiányzott a férfi életéből: az örömet, a barátságot, a nevetést, az

Pandora's TeAm

érzéseket. Damon egészen mostanáig képtelen volt átengedni magát az érzéseinek.

Vajon merjen-e többre vágyni a rideg, érzelemmentes érdekházasságnál Eleanorral?

Van-e esélye, hogy ennél messzebb is elmenjen?

Kezdett világossá válni számára, hogy nem tudja megvédeni magát az asszony ellen, nem tudja tagadni, mennyire szüksége van rá. Nem. Az egyszerű igazság az volt, hogy valódi házasságot akart Elle-lel. Többször is látni akarta az asszony arcán azt a túláradó örömet, amit a mai lovaglóversenyük végén tapasztalt. Hallani akarta, ahogy a nő a gyönyör csúcsán az ő nevét kiáltja, ahogyan néhány perccel ezelőtt, amikor szeretkeztek. Meg akarta adni Eleanor számára a családot, amire a nő annyira vágyott. Azt akarta, hogy Elle boldog legyen, és el akarta nyerni a szerelmét. Damon behunyta a szemét, belélegezte az asszony illatát, határtalan örömet lelt abban is, hogy pusztán csak a karjában tartotta.

És el tudta képzelni, hogy szeresse Elle-t... mindig, örökké.

Halk, hitetlenkedő nevetés tört elő a torkából, ahogy ráébredt, milyen messzire is jutott alig néhány hét alatt. Eddig tartotta magát a fogadalmához, hogy senkit sem enged olyan közel magához, hogy az érzelmeit, de főleg a szívét kockára tegye. Most azonban ő maga akarta kipróbálni, milyen az igazi házasság Eleanorral.

Ehhez azonban ki kell érdemelnie a bizalmát. Be kell bizonyítania, hogy érdemes a nő szerelmére, mielőtt Eleanor rábízná a szívét.

Amióta a bátyja sírja fölött állva lázadt a sorsa ellen, most először határozta el, hogy úrrá lesz a megrázkódtatásán.

Hogy valódi jövőt épít Eleanorral.

Hogy teljes egészében megosztja vele az életét.

Hogy átengedheti magát a szerelemnek, és úgy szeretheti Eleanort, ahogyan a nő megérdemli.

Pandora's TeAm

18

Ha birtoklási vágy, vagy féltékenység fog el,
ügyelj arra, hogy ne mutasd ki.
A férfiak szabadnak akarják érezni magukat,
és virágról virágra röppenni, mint a méhek.
Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Damon azon igyekezett, hogy a teljes délutánt és az estét is Eleanorral töltse. Közölte az asszonnyal, hogy az ő ágyában töltik majd az éjszakát és Eleanor nem tiltakozott. Azonban amikor visszaértek Rosemontba, rajtuk kívül álló események zavartak bele a férfi terveibe, hogy udvaroljon a feleségének és igazi házasságot kezdjen vele. Elle hálószobájánál elváltak, hogy mindketten átöltözzenek, majd amikor Damon a saját lakosztályába ment, Cornbyt találta ott, aki rosszallóan nézett rá.

– Ezt a levelet hozta önnek egy küldönc egy órája, uram – szólalt meg mereven a komornyik, és átnyújtott egy összehajtogatott, levendulaillatú papírt, melynek elülső oldalán finom kézírással két szó állt: Wrexham vikomtjának.

Damon összehúzta szemöldökét, amint meglátta az ismerős kézírást és a hivatalos megszólítást.

Mi az ördög? Miért éppen most írt neki Lydia Newling? És miért most tért vissza az életébe korábbi szeretője, amikor végre eldöntötte, hogy közös jövőt épít Eleanorral?

Pandora's TeAm

Legdrágább Wrexhamem – szólt a levél. – *Igazán nem akarom megzavarni a házi összejövetelüket, de rendkívül nagy szükségem van a segítségére. Kérem, könyörgök, szánjon rá egy fél órát az idejéből, és találkozzunk Brightonban a Boar's Head fogadóban. Nem kétlem, hogy szívesebben beszélget velem a fogadóban, mivel nem óhajtja, hogy odatolakodjam Lady Beldon előkelő társaságába.*

Odaadó híve, Lydia.

Damon gyomra görcsbe rándult. Vajon Lydia az utolsó mondatát burkolt fenyegetésnek szánta, hogy ha visszautasítja a kérését, megjelenik az összejövetelen? Vagy csupán igyekszik tapintatos lenni, felmérve megjelenése következményeit? Ha egy kurtizán kopogtatna egy nemesi kúria kapuján és korábbi mecénását keresné, a társaság elszörnyülködne és kitörne a botrány.

De bánta is ő a botrányt, most inkább Elle reakciója aggasztotta. Még megszégyenülve érezné magát *az* asszony, és megbántódna, ha ilyen hirtelen feltűnne a színen férje korábbi szeretője. Normális esetben nem feltételezte Lydiáról, hogy zsaroláshoz folyamodna, mivel jószívű és nagylelkű lévén nem volt benne rosszindulat. Damon azonban éppen most fogadta meg, hogy mindenképp elnyeri Eleanor bizalmát, s nem akarta, hogy ez az incidens tönkretegye a tervét.

Cornby viszont abszolút nem helyeselte, amikor Damon bejelentette, hogy egy órára elmegy, s majd hazaérkezése után öltözik át.

– Biztosan meg akarja tenni ezt a lépést, uram? – kérdezte boldogtalanul a komornyik, amikor Damon az ajtó felé fordult, hogy induljon.

– Miféle lépést?

– Hogy meglátogatja Newling kisasszonyt. Vagy nem erre készül? Ha igen, kötelességemnek érzem figyelmeztetni, hogy Lady Wrexham ezt a találkát sértőnek fogja tartani. Nem szeretném, ha megismétlődének a két évvel ezelőtti események, amikor Newling kisasszony miatt bontotta fel önnel az eljegyzését.

Pandora's TeAm

– Én sem szeretném – szólt Damon határozottan.

A komornyik arcán elmélyültek a ráncok.

– Akkor miért kockáztatja, hogy magára haragítsa őlédiségét? Különösen most, néhány nappal a házasságkötésük után? Hiszen mióta visszatért Olaszországból, egyáltalán nem futott szoknyák után.

Cornby tudta a legjobban, hogy Damon hazatérte óta minden éjszakáját otthon töltötte, egyedül, szigorú cölibátusban. Azt is tudta viszont, hogy Lydia megjelenése mekkora felháborodást váltott ki Eleanorból, és komolyan aggódott, hogy hasonló helyzet alakulhat ki, ha Damon most meglátogatja korábbi szeretőjét.

Ám Damon most nem volt olyan hangulatban, hogy magyarázkodni kezdjen a házassága kényes helyzetéről a komornyikjának.

– Cornby, maga kezd idegesítően öregurassá válni.

– Lehet, uram, de kötelességemnek tartom, hogy megvédjem Lady Wrexham érdekeit. Valamint be kell vallanom, nem szeretném, ha bármi is bánatot vagy fájdalmat okozna az asszonyomnak.

– Magam sem szeretném. Azonban szerencsésebb, ha én megyek el Newling kisasszonyhoz, mintha ő hívatlanul beállítana ide.

– Értem, uram.

Valójában Damon örült, hogy öreg komornyikja ennyire védi Eleanort. Viszont muszáj volt találkoznia Lydiával, hogy megelőzze a nő hirtelen betoppanását. Ráadásul nem hagyhatta figyelmen kívül a nő segítségkérését. Hosszú viszonyuk után tartozik annyival Lydiának, hogy legalább kiderítse, miért van „rendkívül nagy szüksége” rá.

– Monda meg Lady Wrexhamnek, kicsit késve tudok csak csatlakozni a társasághoz, mivel egy üzleti ügyet kell elintéznem.

– Rendben, uram, habár ez aligha tekinthető üzleti ügynek – jegyezte meg nyomatékosan a komornyik.

– Pedig az lesz – biztosította őt Damon. – A látogatásomat szigorúan üzleti keretek között kívánom tartani.

Cornby, láthatóan kissé megnyugodva, csendben maradt, miközben Damon az istállók felé indult.

Éppen odaért, amikor összefutott Haviland grófjával.

Pandora’s TeAm

– Jó, hogy találkozunk, Wrexham – szólította meg azonnal Haviland. – Így legalább nem kell keresgéljelek. Egy percre állj a rendelkezésünkre.

Damon észrevette, milyen komoly a gróf arckifejezése, és hogy a társaságában van Horace Linch, a Bow Street Runners egyik embere, akit Lazzara herceg védelmére fogadtak fel.

– Természetesen – válaszolta Damon.

– Érdekes fejlemény történt az ügyben – mondta halkan Haviland, amint az egyik istállóépület felé indultak. – Mr. Linch úgy véli, megtalálta a lehetséges gyanúsítottat, aki a herceget ért szerencsétlenségek mögött áll. Mindjárt elmagyarázza ő maga.

Amikor megálltak az istállók távolabbi végénél, Damon kíváncsi pillantást vetett a magándetektívre.

Linch halk hangon beszélni kezdett.

– Uram, ön megkért, hogy tartsam nyitva a szemem, hátha látok valami gyanús alakot. Azt hiszem, találtam egyet. Látja ott azt az olaszt? – mutatott lopva Linch az épület sarka felé, ahol egy koromfekete hajú, olajszín bőrű, izmos fickó éppen egy lovat csutakolt.

Damon szeme összeszűkült, hiszen azonnal felismerte. Szinte biztos volt benne, hogy őt látta a zsúfolt utcán a Panthe-on bazárnál. Még egyszer alaposan végigmérte, majd hátrébb húzódott, hogy a férfi ne láthassa meg őt.

– Az az alak Paolo Giacomo – mormolta Linch. – Ma reggel rajtakaptam, amint a birtokon ólálkodott. Amikor rákérdeztem, mi dolga erre, a fickó kijelentette, hogy Signor Vecchivel kíván beszélni. Azt állította, az alkalmazásában áll. A signor nem örült neki, ez egyértelműen látszott rajta. Nem tudtam kellően közel menni hozzájuk, hogy kihallgassam őket, azonban úgy láttam, vitatkoznak. Így aztán meglehetősen furcsállottam, amikor Signor Vecchi intézkedett, hogy Giacomo beköltözzön a lovászok szálláshelyére, az istállók mögé.

Nagy valószínűséggel Giacomo lehetett a zsebtolvaj, aki megtámadta Lazzarát, ellökte az utcán, majd gyorsan elmenekült, vélekedett Damon.

Pandora's TeAm

Amikor feltételezését megosztotta társaival, Haviland éles tekintetet vetett rá.

– Kétlem, hogy ez Giacomo saját akciója volt.

Damon bólintott.

– Valószínűleg Vecchi áll a támadások mögött. Korábban is gyanítottam, hogy ő lehet a bűnös. Ő volt a legközelebb a herceghez, amikor őfelsége legurult az opera lépcsőjén. És Vecchi részt vett azon az estélyen is, ahol a herceg puncsába gyógyszert kevertek. Könnyen rávehette a talpnyalóját a többi gaztett végrehajtására, például Lazzara hintókerekének meglazítására.

– Bizonyítékot kell találni a bűnösségére – szólt Haviland. – Nem lenne okos dolog egy magas rangú diplomatát aljas cselekedetekkel megvádolni bizonyítékok nélkül, különösen azzal nem, hogy megpróbálta meggyilkolni az unokatestvérét.

Damon nem vitathatta Haviland kijelentésének jogosságát. Pillanatnyilag csak puszta feltételezés volt, hogy a háttérből Vecchi irányította a támadásokat. Damon ösztönei mégis azt súgták, nem téved.

– Van ötleted, hogyan találjunk bizonyítékot? – kérdezte Haviland.

– Igen. Egy abszolút kézenfekvő ötlet: először is kutassuk át a signor lakosztályát.

Linch megszólalt.

– Elnézésüket kérem, uraim, de nem vállalom, hogy megkísérlem a szobái átkutatását. Ha rajtakapnának, igen kínos helyzetbe kerülnék. Tolvajnak bélyegeznének és börtönbe küldenének, vagy még ennél is rosszabb történhetne.

– Én boldogan elvállalom – ajánlkozott Haviland.

Damon egy darabig elgondolkodott a gróf ajánlatán, majd elhárította.

– Köszönöm, de nem akarom, hogy vállald a lebukás kockázatát. Nem kérem, hogy ilyen sötét ügybe keveredj.

Haviland szája félmosolyra húzódott.

– Tulajdonképpen nem szokatlanok számomra a sötét ügyek. És alig várom, hogy kivonhassam magam a szalonban folytatandó kényszeredett beszélgetésekből.

Pandora's TeAm

Damon megértően elnevette magát. A brit titkosszolgálatnál végzett sokéves kémhálózat-irányítói munkája után Haviland minden bizonnyal igen nehezen viseli, hogy ilyen sokáig „fogva tartsák” egy házi összejövetelen, pusztán azért, mert eleget tett idős nagyanyja kérésének és elkísérte őt.

– Nagyon sajnálom, hogy csalódást okozok, Haviland, de én magam szeretném elvégezni a feladatot. Ha valaki felfedez közben, Lady Beldon aligha tudna kiutasítani a kastélyából, mivel az unokahúga férje vagyok.

Ekkor jutott eszébe, hová is indult, mielőtt Havilandékkal összetalálkozott.

– Sajnos a vizsgálattal még várnunk kell egy kicsit. Először egy másik ügyet kell elintéznem. Azonban alig egy óra múlva visszajövök. Utána át tudom kutatni Vecchi lakosztályát... talán ebéd közben.

– Rendben – egyezett bele Haviland. – Gondom lesz rá, hogy Vecchit lefoglaljam, miközben átnézed a holmiját.

– Én pedig – szólt Linch – Giacomót fogom távol tartani.

Ezzel Damon elköszönt újdonsült bűntársaitól, és felnyergeltette a lovát, hogy elinduljon korábbi szeretőjéhez. Azonban türelmetlenül várta, hogy mielőbb visszaérjen és megoldja a Lazzara herceget ért szerencsétlenségek rejtélyét. Ám még ennél is fontosabb volt számára, hogy újra udvarolhasson a feleségének.

Damon, amint belépett a Boar's Head fogadóba, meglepődve vette észre Lazzara herceget. Őfelsége éppen egy csinos szőke lányt ölelgetett a söntésnél, keze egyre mélyebben kutatott a lány keblei között, miközben valamit súgott neki, amitől az kuncogni kezdett.

Amint észrevette Damont, abbahagyta az enyelgést, és tántorogva megállt, nagy szemeket meresztve rá. Lazzara meglehetősen ittas volt. Nyilvánvalóan megunta a rosemonti illusztris társaságot, és a helyi kocsmában keresett magának szórakozást. A herceg védelmével megbízott másik Bow Street Runners alkalmazott a közelében

Pandora’s TeAm

tartózkodott, állapította meg Damon. A rendőr a mennyezetre emelte a tekintetét, mintha bocsánatért esedezne, hogy hagyta így elázni a védencét, bár valószínűleg semmit sem tehetett volna ennek megakadályozására.

Ekkor Damon figyelmét egy kellemes női hang vonta el, mely a nevén szólította. Lydia Newling már várta, mert azonnal lesietett hozzá a lépcsőn, megkönnyebbült mosollyal gyönyörű arcán.

– Uram, nem vettem biztosra, hogy eljön. Nagyon-nagyon köszönöm – Ó... felség... soha nem gondoltam volna, hogy egyszer itt látom önt.

Lazzara és Lydia nyilvánvalóan ismerték egymást, jött rá Damon, amikor a királyi felség szeme elkerekedett a nő láttán. És önelégült vigyorából arra következtetett, hogy a herceg számára nem volt ismeretlen az ő korábbi viszonya a szép arany-barna hajú kurtizánnal.

– Maga aztán cseppet sem szégyenlős, uram! – mormolta a herceg – De hallgatok, mint a sír.

Elengedte a szőke lány kezét, esetlenül meghajolt, majd kitántorgott az ajtón. Testőre sietve osont utána.

Damon elfojtott egy káromkodást, átkozta a balszerencsét, hogy ugyanakkor kellett idejönnie, amikor a herceg is itt volt. Arra gondolt, nem valószínű, hogy Lazzara megszellőztetné, hogy itt találkoztak, mivel ezzel elárulná, hogy ő maga is a kocsmában tartózkodott. Ennek ellenére gyorsan a nőhöz fordult, szerette volna a lehető leghamarabb lebonyolítani a beszélgetést, hogy visszatérhessen Rosemontba.

– Lydia, mit tehetek önért? Az üzenete sürgősnek tűnt.

– Valóban sürgős, Damon. Szükségem van a segítségére.

Beszélhetnénk négyszemközt? Menjünk fel, foglaltam egy szobát. – A nő könyörgő hangja ellenére Damon vonakodott egyedül maradni Lydiával.

– Honnan tudta, hol találhat meg?

– Köztudomású volt, hogy idejött Lady Beldon házi összejövetelére. Minden társasági lapban megjelent a hír. Valamint az is, hogy ön váratlanul házasságot kötött Lady Eleanorral.

Pandora's TeAm

Azonban, mivel Mr. Geary nem volt hajlandó írni önnek és megzavarni a mézesheteit, úgy éreztem, nekem kell megkeresnem önt. Tudja, a nővérem napjai meg vannak számlálva.

Eleanor rendkívül csalódott volt, amikor megkapta Damon üzenetét, miszerint késni fog. Azonban emlékeztette magát, hogy az egész éjszakát kizárólag vele tölti majd, így csatlakozott a vendégekhez, akikkel megvitatták, melyik darabot játssza el az amatőr színtársulat a következő héten.

Amikor Lazzara herceg odalépett hozzá és sétálni hívta a kertbe, szívélyesen, de inkább kötelességtudatból fogadta el az invitálását. Nem sok időt töltött a herceg társaságában a sietve megkötött házassága óta, és némi bűntudatot érzett, hogy jó néhány hétig szándékosan az orránál fogva vezette, bátorította az udvarlását, számított rá, hogy megkéri a kezét, aztán hirtelen faképnél hagyta, és férjhez ment Damonhoz.

Csak amikor végigsétáltak a gyönyörűen rendben tartott kert kavicsos ösvényén, akkor vette észre Eleanor, hogy a herceg mintha be lenne csípve, mivel a beszéde lassú és időnként csaknem elmosódott volt.

Aztán, ahogy már jól eltávolodtak a kastélytól, Lazzara herceg elkapta a nő kezét és mohó csókot nyomott az ujjaira.

– Felség! – kiáltott fel meglepetten Eleanor, hirtelen visszahúzva a kezét. – Megfeledkezik magáról. Most már férjes asszony vagyok.

– Nem felejtettem el, *mia signorina* – válaszolt a herceg halk, szenvedélyes hangon. – Türelmesen kivártam míg eljött az én időm, és most már nincs okom tovább várni. Azt akarom, hogy a szeretőm legyen.

Eleanor összeszorította az ajkát, hogy visszafojtsa az éles rendreutasítást. A herceg nyilvánvalóan félreértette az ő barátságos viselkedését, és mélyebb érzelmeket képzelt el.

– Úgy teszek, mintha nem hallottam volna, amit mondott, felség.

A herceg összevonta szemöldökét.

Pandora's TeAm

– Miért tenne úgy? Abszolút komolyan gondoltam.

– Mert sértőnek találom, hogy ön viszonyt akar kezdeményezni velem.

Lazzara valóban zavartnak látszott.

– De miért tartaná sértőnek a kérésemet? Azt hiszem, inkább megtiszteltetésnek vehetné.

Eleanornak sikerült leküzdenie undorát és kierőszakolnia egy mosolyt.

– Nagy tévedésben van, attól tartok. A legkevésbé sem veszem megtiszteltetésnek. Ön házasságtörésre kíván rávenni.

A herceg vállat vont.

– Úgy tudom, ez a szokás Angliában. Itt a legtöbb arisztokrata házasság érdekből jön létre, a férj és a feleség pedig szabadon tarthat, szeretőket, amíg a hölgy utódokat szül és diszkréten intézi az ilyen afférjait.

– Talán néhány arisztokrata házasságra igaz ez, de az enyémre nem. – Eleanor megfordult és elindult visszafelé a kerti ösvényen. A herceg követte.

– Miért? Mitől más az ön házassága? – kérdezte, mintha valóban tudni akarná.

Hogy mitől más a házassága, töprengett Eleanor, amikor Damon is ragaszkodott az érdekből kötött frigyhez? Összeráncolta a homlokát, és nem válaszolt közvetlenül a kérdésre.

– Soha nem csalnám meg a férjemet. Különösen nem egy olyan férfit, akit szeretek.

– Szereti? – döbbent meg Lazzara. – Valóban szerelmes a férjébe?

– Igen, valóban. – Soha nem szűnt meg szeretni Damont, jegyességük felbontása után sem. Amikor néhány hete visszatolakodott a férfi az életébe, belekontárkodva magánügyeibe és az őrületbe kergetve a folytonos, idegesítő közbeavatkozásaival, görcsösen küzdött a Damon iránti érzelmeivel. De az igazat megvallva, esélye sem volt ebben a küzdelemben szíve heves sóvárgásával szemben.

Pandora's TeAm

Lazzara kétkedve fürkészte a nő arcát, szemmel láthatóan nem akarta elhinni, hogy visszautasítja tisztességtelen ajánlatát.

– Tehát ez a válasza, Donna Eleanora?

– Igen, felség. És erről nem kívánok tovább tárgyalni. Kérem, nem beszélgethetnénk valami másról?

– Ahogy óhajtja – mormolta a herceg. – Wrexhamnek azonban kétségkívül nincsenek ilyen aggályai, mint önnek.

A nő oldalról rápillantott.

– Hogy érti ezt?

– Épp ma jártam Brightonban, és láttam őt Newling kisasszonnyal.

Newling kisasszonnyal? Lydia Newlinggel?

Eleanor hirtelen megállt, s ezzel a herceget is megállásra késztette.

– Mit mondott? – kérdezte elfulladtan.

– Láttam Lord Wrexhamet a szeretőjével. Newling kisasszony korábban a szeretője volt, nem? Vagy ezekről a dolgokról se kíván velem beszélgetni?

Eleanor rámeredt, nem akart hinni a fülének.

– Bizonyára téved – suttogta rekedten.

– Biztosíthatom önt, hogy nem – felelte a herceg. – Bevallom, néha nem értem ezeket az angolokat. El sem tudom képzelni, miért keresi másutt az örömöket Wrexham, amikor ön lehet mellette az ágyában.

Azonban egészen tegnap éjszakáig nem voltam mellette az ágyában – gondolta dühösen Eleanor. *Szándékosan távolságot tartottam tőle, hogy kísértésbe hozzam és arra csábítsam, hogy még inkább vágyakozzék utánam.*

Rettegés kerítette hatalmába. *Szentséges ég, igaz lehet ez? Damon visszatért korábbi szeretőjéhez testi szükségletei kielégítése céljából, miközben hűséget esküdött nekem? Ez teljesen lehetetlen...*

– Ha nem hisz nekem, Donna, győződjön meg róla személyesen. A brightoni Boar's Head fogadóban megtalálhatja a férjét. Wrexham ott van, olyan igaz, mint hogy most beszélgetünk. Csak rövid ideje hagytam ott őt.

Pandora's TeAm

Eleanor ismerte a helyet. A Boar's Head a Londonba vezető főúton lévő forgalmas fogadó, ahol lovakat lehet cserélni és postakocsik állnak meg. Kezét önkéntelenül a szívére tette, hogy enyhítse az éles fájdalmat. Damon máris megcsalta, amikor még meg sem száradt a tinta a házassági szerződésükön? Édes istenem!

Térdei elgyengültek, feje szédülten kavargott, attól félt, mindjárt elájul.

– Rosszul van, Donna Eleanora? – kérdezte a herceg. – Sápadtnak látszik.

Kétségtelenül elsápadt a fájdalomtól és a megrázkódtatástól. Némán megrázta a fejét; torka elszorult, képtelen volt megszólalni. Meg kell szabadulnia a hercegtől, mielőtt tejesen összeomlik.

– Nem, nem vagyok rosszul, felség – sikerült nagy nehezen kinyögnie. – De most vissza kell mennem a házba, ha megbocsát.

Sarkon fordult és elsietett az ösvényen, végül szinte már futott. A történelem ismételte önmagát. Damon ismét megcsalta, ugyanazzal a gyönyörű kurtizánnal, akit korábban évekig kitartott. Eleanor a gyomrára szorította a kezét, a benne dúló szörnyű fájdalom elfojtására.

Damon Lydia Newlinget szerette? Ezért tér vissza mindig hozzá? A gondolat fájdalmas, szívet tépő volt.

Eleanor egy oldalajtón ment be, majd vakon megállt, azt sem tudta hová került, hol is van. Hirtelen megmerevedett, igyekezett levegőhöz jutni. Úgy érezte, mintha fuldokolna.

Damon tehát az előző héten már megcsalt, talán mindvégig, mióta visszatért Angliába, töprengett Eleanor. *Hogyan tehette? A ma reggeli gyengédsége és szenvedélye után azt kezdtem hinni, mégiscsak igazi házasságban élhetünk majd. Micsoda naiv bolond voltam!*

A szívét mintha jeges kéz markolta volna, ugyanakkor érezte, hogy kezdi elönteni a düh. *Hogyan merészelte? Damon elérte, hogy beleszeressek, aztán lelkifurdalás nélkül hűtlen lett hozzám az első adandó alkalommal, tekintet nélkül az érzelmeimre* – merengett.

Nos, ezt nem fogom eltűrni! De van-e más választásom? – töprengett kétségbeesetten Eleanor. *Nem vethetek véget a házasságomnak,*

Pandora's TeAm

ahogyan két évvel ezelőtt a jegyességünknek; most már túl késő. De nem akarom többé látni Damont, és beszélni sem akarok vele.

Az egyetlen lehetőségem, ha száműzöm őt az életemből. Hiszen ő érdekházasságot akart, na, most megkapja tőlem! Az összejövetel végeztével visszatérünk Londonba, és elköltözöm tőle.

Közben pedig, fogadta meg Eleanor, *nem árulom el neki, hogy tudok a szeretőjéről. Elvégre nekem is van büszkeségem.*

Nem, ez így mégsem lesz jó – gondolta, miközben pánik félelem fogta el. *Nem tudok Damon szemébe nézni. Most semmiképpen sem, amikor ilyen szörnyű kétségbeesés szorítja bilincsbe a szívemet. Azonnal vissza kell mennem Londonba.*

Eleanor kiegyenesedett, nagy erőfeszítéssel végigsietett a folyosón, majd felfelé indult a hátsó lépcsőn. Már majdnem a hálószobájához ért, amikor rémületére nagynénje jelent meg az előcsarnok másik végében.

Eleanor hirtelen megfordult és az ellenkező irányba sietett, tudta, most nincs olyan állapotban, hogy találkozzon a nagynénjével. Először úgy tett, mintha nem hallaná, hogy Beatrix utána kiált. Amikor viszont a vikomtnő hangosabban szólította a nevén, lassan visszafordult, és Lady Beldon felé indult.

– Bevallom, csalódtam benned – jelentette ki Beatrix, amint Eleanor közelebb ért –, hogy itt találllak, ahelyett, hogy a vendégeinket szórakoztatnád.

– Sajnálom, nénikém – mormolta Eleanor –, de kérlek, ments ki előttük. Vissza akarok menni Londonba még ma este, és csomagolnom kell.

– Egek ura, mi bajod? – faggatta Beatrix és még alaposabban fürkészte unokahúga arcát.

– Semmi bajom. – Hangja nyugodt volt, bár a szíve összetört. – Csak éppen egy perccel sem tudok tovább itt maradni.

– És miért nem? Gyere velem, Eleanor, ragaszkodom hozzá, hogy elmondd, mi bánt.

Egy ideig habozott, majd halkan bevallotta:

Pandora's TeAm

– Damonról van szó. Lazzara herceg látta őt ma egy kocsmában. Azzal a nővel, aki két évvel ezelőtt a szeretője volt.

Beatrix egy hosszú pillanatig bámult rá, elegáns vonásain különféle érzelmek suhantak át: düh, ellenszenv, rokonszenv, végül pedig elutasítás.

– Nos, ez még nem a világ vége – szólalt meg nyersen. – Az úriemberek gyakran tartanak szeretőket. Az a fontos, hogy a frigyeteket megkötöttétek. Te mindig Lady Wrexham maradsz. Ha engem kérdezel, tedd félre a büszkeségedet, kedvesem, és hagyd szó nélkül a gyarlóságait.

Eleanor alig akart hinni a fülének.

– Úgy gondolod, ne foglalkozzam azzal, hogy Damon szeretőt tart?

– Pontosan. A legtöbb előkelő asszony is így tesz. Én magam is, mielőtt megözvegyültem. Kellemetlen, hogy Wrexham ilyen fajta nőket választ erre a célra, de tapasztalatom szerint a legokosabb, ha szemet hunysz a férjed botlásai felett.

Nem akarok szemet hunyni a férjem botlásai felett! – gondolta Eleanor megvetően. Ám vitának nem lehetett helye. A nagynénjét egyértelműen megnyerte Damon, pusztán a házasság létrejöttével.

Amikor továbbra sem válaszolt, Beatrix gyengéden megveregette a vállát.

– Bízz bennem, Eleanor, nem engedheted, hogy ez a dolog letörjön. A feleségek az idők kezdete óta szembesülnek ezzel a kellemetlenséggel. Hát menj a szobádba és pihenj le egy kicsit. Jobban fogod érezni magad, ha elgondolkodsz ezen. Kérd meg Jennyt, tegyen borogatást a homlokodra.

Eleanor nagyon jól tudta, hogy ezer borogatás sem gyógyítaná meg, mégis engedelmeskedett nagynénjének és elindult a szobája felé. Amikor azonban odaért, csengetett Jennynek, de nem borogatásért, hanem azért, hogy segítsen csomagolni.

Aztán hirtelen elszállt belőle minden dac, felmászott az ágyára, oldalára fordult és bámult a semmibe. Az ablakon beragyogó napfény azonban eszébe juttatta, milyen reményteljes volt számára a mai

Pandora's TeAm

délelőtt. Most már cseppet sem volt reménykedő. Az egyik pillanatban üresnek és dermedtnek érezte magát. A másikban majdnem szétfeszítette a fájdalom és a düh.

Annyira fájt, hogy meg akart halni. Gyilkolni akart. Hisztérikusan sikítani, sírni, toporzékolni. Kis fájdalomgolyóvá összegömbölyödni, hogy kizárja magát a világból.

És ami a legrosszabb volt, énjének nagyobbik része Damonhoz akart menni és rávenni őt, gondolja át a dolgokat.

Eleanor dühösen végigsimított a kezével égő szemén. Azért sem fog sírni egy ilyen átkozott szívtipró miatt! Hiszen tudta, hogy Damon egy szívtelen kéjenc, ezt bizonyította be most újra. Egyszerűen meg kell békélnie ezzel a fájdalmas igazsággal, és új életet kezdenie, egyedül, Damontól külön.

És mégsem akarta elhagyni a férfit, nem akart nélküle élni. Damon nélkül üres lenne az élete. A férfi bearanyozta a napját. Vad izgalommal töltötte fel. Egész testét megremegtette a szenvedélyével. Elűzte a magányát.

Damonnal teljesebbnek érezte magát.

Eleanor érezte, amint újra hatalmába kerítette a dac. *Hát nem megfogadtam, hogy addig küzdök, míg Damon fel nem hagy élvhajhász életmódjával? Akkor miért fekszem itt ilyen szánalmasan?*

Nem akarom elfogadni, hogy Damonnak jobban kell egy másik nő, mint én. Nem is fogom elfogadni. Eléggé szeretem őt ahhoz, hogy küzdjek érte.

A fogát csikorgatva felült az ágyon. *Bármit hajlandó vagyok megtenni, hogy kiszabadítsam annak a cédának a karmai közül* – határozta el végül.

Dühös könnyek égették a szemét, de nem engedte, hogy az arcára hulljanak. Leugrott az ágyról és határozott léptekkel elhagyta a szobát. Ahelyett, hogy csomagolt volna a londoni útra, utasította a szolgálót, hogy álljon elő a hintó.

Pandora's TeAm

Egyenesen a Boar's Head fogadóba megy, hogy szembenézzen Damonnal!

Pandora’s TeAm

19

Állhatatosságra és bátrságra van szükséged,
ha abban reménykedsz, hogy a sorsot a magad
számára kedvezően befolyásolhatod
Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Amikor Damon visszaért Rosemontba, Horace Linch még mindig az istállónál állt, és szemmel tartotta Vecchi emberét, Paolo Giacomót. És ahogy Damon a főlakájtól megtudta, az ebéd már javában zajlott. Leküzdötte türelmetlenségét, nem ment az ebédlőbe, hogy Eleanorhoz csatlakozzon, hanem megragadta az alkalmat és átkutatta Vecchi lakosztályát, mialatt a diplomata ebédelt. Az egyik szobalánytól sikerült megtudnia, melyik lakosztályokat jelölték ki az olasz vendégek szántára. És nem volt nehéz megtalálnia a bizonyítékot, amely alátámasztotta, hogy Signor Vecchi áll a balesetek mögött.

Az egyik íróasztalfiókban Damon talált egy kis fémszelencét, melyben ipekakuána por volt. Ennél is terhelőbb bizonyíték volt egy selyemzacskó, mely két kis nyilat és egy apró ampullányi borostyánszínű folyadékot tartalmazott: pontosan olyan kuráre nyilat, amely elkábította Lazzara herceget, aki fejjel zuhant a Temzébe, és csaknem belefulladt.

Damon lement az ebédlőbe és magával vitte a talált bizonyítékokat. Amint belépett, meglátta Havilandet, jelentőségteljesen felé biccentett, jelezve, hogy küldetése sikerrel járt.

Pandora's TeAm

Eleanor nem volt ott, vette észre Damon némi nyugtalansággal, azonban kényszerítette magát, hogy a feladatra koncentráljon: szembesítenie kell Vecchit a gaztetteivel.

Odalépett a diplomatához az ebédlőasztalnál, lehajolt hozzá és a fülébe súgta:

– Egy percet szeretnék igénybe venni az idejéből, uram.

Amikor Vecchi felnézett, Damon megmutatta a tenyerében tartott szelencét és a nyilakat tartalmazó zacskót.

Signor Vecchi arca falfehérré vált.

Ellenkezés nélkül felállt a székéről és várt, mialatt Damon halkan így szólt Lazzara herceghez.

– Velünk tartana, felség? Azt hiszem, a dolog önre is tartozik.

Lord Haviland is követte őket az ebédlőből végig a folyosón, egy közeli szalonba. Amint becsukták a szalon ajtaját, Damon bemutatta kincseit a három férfinak, és előadta gyanúját, miszerint a mérgezett nyilakat és a gyógyszert azért használta valaki, hogy ártson Lazzara hercegnek. Közben mindvégig a herceg unokatestvérén tartotta tekintetét.

– Mit hoz fel védelmére, Signor Vecchi? – kérdezte Damon.

Vecchi a homlokát ráncolta.

– A védelmemre? Miért kellene bármit is mondanom? Soha nem láttam ezeket a tárgyakat korábban.

– Az ön szobájában találtam őket, uram.

Az olasz diplomata tekintete elsötétült.

– Kutakodott a személyes holmijaim között? Egy úriember nem vetemedhet ilyesmire!

Mielőtt Damon válaszolhatott volna, Lady Beldon rontott be a szobába.

– Mit jelentsen ez, Wrexham? – szegezte neki a kérdést. – Szándékosan tönkre akarja tenni a társasági ebédet, hogy kirángatja a vendégeimet az ebédlőből?

Damon feltartotta a kezét, jelezve, hogy ne zavarják meg.

– Egy pillanat még, ha megengedi, asszonyom.

Pandora's TeAm

A férfi határozott hangjára Beatrix hátrahőkölt, felháborodottan hápogott, de Damon nem törődött vele, továbbra is Signor Vecchire szegezte tekintetét.

– Mit mondana az embere, ha elé tárnánk ezeket a bizonyítékokat, uram? Én magam láttam, amint Giacomo megtámadta Lazzara herceget egy londoni bazárból kifelé jövet, és ellopta tőle a tárcáját. Úgy vélem, szintén Giacomo volt, aki meglőtte a kuráre nyíllal a herceget a Királyi Botanikus Kertben tartott pikniken, és ő lazította meg a herceg hintójának kerekét is a parkban. Azonban a gyógyszert ön tette bele a herceg puncsos poharába a bálban, és ön lökte le őt a lépcsőn az operában.

Vecchi egyre komorabban ráncolta a homlokát.

– Hogy merészeli ezt, uram! Milyen jogon vádol engem? Lehet, hogy ez a szolgáló, akiről ön beszél, ilyen gaztetteket követett el, de nekem semmi közöm az egészhez.

– Soha nem is próbálta meggyilkolni a saját unokatestvérét?

– Persze hogy nem! – kiáltott fel Vecchi, és megpróbált kisurranni a szobából. – Ez felháborító! És semmiféle bizonyítéka nincs rá!

– Még hogy nincs? – kérdezte Damon. – Vajon Giacomo letagadja majd, hogy az ön bűntársa, vagy inkább bevallja, csak hogy mentse a bőrét?

Vecchi hirtelen elhallgatott, látszott, hogy nem bízik szolgája lojalitásában. A feszült csendben Lady Beldon zavartan nézett, a herceg arckifejezése pedig egyre zordabbá vált.

– Úgy látszik, pillanatnyilag patthelyzet alakult ki – állapította meg Damon. – Haviland, lennél szíves behívni Mr. Giacomót?

– Ezer örömmel – szólt a gróf könnyedén.

– Várjon!

Vecchi a fogát csikorgatta, majd válla összegörnyedt. Hosszan beszívta a levegőt, lehajtotta a fejét és megadta magát.

Pandora's TeAm

– Egy becsületes úriember bevallja a hibáit – unszolta halkan Damon. – Szándékában állt megölni a herceget vagy valami más módon ártani neki, Signor?

Vecchi megrázta a fejét.

– Szó sem volt gyilkosságról. Soha nem akartam komolyan ártani őfelségének.

Lazzara herceg most először szólalt meg, hangjából düh csendült ki.

– Akkor mi volt a szándéka, kedves unokabátyám?

Vecchi felemelte a fejét és könyörgőn nézett a hercegre.

– Don Antonio, én csupán meg akartam akadályozni, hogy udvaroljon Lady Eleanorának. Nem akartam, hogy egy angol nőt vegyen feleségül, az önök románca viszont ijesztő gyorsasággal efelé haladt.

A herceg összevonta a szemöldökét.

– Azt remélte, meg tudja akadályozni, hogy udvaroljak Lady Eleanorának és elnyerjem a kezét?

– Igen.

– De miért?

– Azért, mert mindig is az volt az óhajom, hogy Isabellát vegye feleségül. A lányom még a bölcsőben feküdt, amikor az anyja és én már az önnel kötendő házasságáról álmodoztunk.

Lazzara meghökkent.

Signor Vecchi szavai Damont is meglepték. Vecchi azért idézte elő a különféle baleseteket, mert azt akarta, hogy az ő lányát vegye el Lazzara, és ne Eleanort?

– Miért tett volna keresztbe a szerencsétlenségek sorozata a herceg udvarlásának? – kérdezte Damon.

Vecchi vállat vont.

– Lady Eleanora igen bátor és életrevaló fiatal hölgy. Úgy gondoltam, hogy ha őfelsége tehetetlennek és gyámoltalannak bizonyul a szemében, nem lesz kedve nőül menni hozzá.

Lazzara eleresztett egy káromkodást olaszul, hangja viszont keserűen csengett, amikor halkan megjegyezte:

Pandora's TeAm

– A saját húsom és vérem bánt el így velem, ez túlmegy minden határon!

Damonnak hirtelen egy másik gondolat ötlött az eszébe. – És mi a helyzet a ballonos kirándulással? – kérdezett rá. – Ott is Giacomo oldozta ki a tartóköteleket?

Vecchi Damonra nézett.

– Nem. Ehhez lefizettem Signor Pucinelli legénységének egyik tagját. Amikor ön beszállt a gondolába a hölggyel, Lord Wrexham, megragadtam a lehetőséget, hogy elősegítsem az önök kapcsolatának elmélyülését.

Pucinelli egyik embere volt a tettes, aki a történtek után azonnal eltűnt, emlékezett vissza Damon. Közben pedig ő és Eleanor halálos veszedelembe kerültek a vezető nélkül szálló ballonban. Pontosan ő maga játszott Vecchi kezére, gondolta Damon, átkozva a helyzet pokoli iróniáját, Mindkettőjüknek azonos volt a célja: hogy megakadályozzák a nemkívánatos házasságot Eleanor és Lazzara között. Damon viszont ezen felül igyekezett a lányt távol tartani a hercegtől, Eleanor biztonsága érdekében. Nem úgy, mint Vecchi.

A még nagyobb bűne az volt, hogy Eleanort többször is komoly veszélynek tette ki.

Damon álla megfeszült, alig tudott uralkodni indulatain.

– Tisztában van vele, signor, hogy többször is kockáztatta Lady Eleanor életét? Súlyosan megsérülhetett, vagy akár meg is halhatott volna.

– Igen. És őszintén sajnálom.

És mintha érezte volna, hogy Damon alig tudja türtőztetni magát, hogy ne szorongassa meg a diplomata torkát, Lord Haviland közbelépett oldani a feszültséget.

– Kérdeznék valamit, Signor Vecchi. Lehet, hogy soha nem jöttünk volna rá, hogy ön a felbujtó, ha az embere nem jön Rosemontba. Mi hozta Giacomót ide?

Vecchi elfintorodott.

Pandora's TeAm

– Azt akarta, hogy azonnal fizessek a szolgálataiért,

– Tehát ön felbérelte Giacomót, hogy kövesse el ezeket a gaztetteket, aztán nem akarta kifizetni őt?

– Szándékomban állt, hogy fizessek neki, amint pénzhez jutok.

Pontosan úgy viselkedett, mint sokan a felső tízezerből. Ezek úgy bánnak a szolgálóikkal, mint a barmokkal, gondolta Damon, s kényszerítette magát, hogy leküzdje késztetését a megtorlásra. Azonban továbbra is nyitva maradt a kérdés, mi legyen Signor Vecchivel és Giacomóval.

Damon Lazzara herceghez fordult.

– Azt hiszem, önnek kellene igazságot szolgáltatnia az unokabátyja ügyében, felség. Talán mi is vádat emelhetünk ellene a támadások miatt, mivel azonban egy magas rangú diplomatáról van szó, lehet, hogy a kormányunk számára nehézséget okozna a dolog. És gyanítom, hogy az ön által választott büntetés jóval súlyosabb lesz.

– Számíthat rá, uram – vágta rá bőszen a herceg.

– Természetesen gondoskodik arról, hogy Vecchi azonnal távozzon az országunkból, ugye?

– Persze, kétségtelenül.

Vecchi letérdelt a herceg elé és esedezve megragadta a kezét.

– Don Antonio... Őszintén kérem a bocsánatát!

Lazzara arckifejezése mintha megváltozott volna.

– Pillanatnyilag nem tudom elfojtani az ön iránt érzett utálatomat. Maga a családunk és az országunk szégyene. – Lazzara elhúzta a kezét, majd halkabb, nyugodtabb hangon így szólt Damonhoz: – Köszönetet kell, hogy mondjak önnek, Lord Wrexham. Ön felnyitotta a szememet, hogy észrevegyem unokatestvérem árulását. – Megvető pillantással mérte végig Vecchit. – Talán még meg tudnék bocsátani neki az ellenem elkövetett álnokságáért, ám szörnyű gaztettei Lady Eleanora ellen megbocsáthatatlanok.

– Így igaz – szólalt meg Lady Beldon, aki a beszélgetésből eleget megértett ahhoz, hogy indulatba jöjjön.

Pandora's TeAm

– Ez felháborító, uram! – kiáltotta Signor Vecchinek, hangja remegett a dühtől. – Eddig nem vettem észre milyen gyalázatos gazember. Vegye tudomásul, hogy többé nem tűröm meg önt a házamban. Követelem, hogy azonnal távozzék.

Vecchi zord arccal lassan felállt, és kiment a szalonból. Lazzara herceg, miután többszörösen is bocsánatot kért őlédiségétől, határozottan elindult az unokabátyja után.

Lord Haviland elkapta Damon pillantását.

– Gondoskodom róla, hogy Giacomo ne tudjon meglógni.

Damon beleegyezőleg bólintott. Ám miután a gróf kiment, újra Lady Beldonra fordította figyelmét.

Az asszony még mindig reszketett, bár Damon gyanította, hogy haragja enyhült, és helyét a kétségbeesés vette át.

Damon a könyökénél fogva a díványhoz vezette a vikomtnőt, ahol a lady lerogyott és homlokához emelte a kezét. Egyértelműen akkora megrázkódtatás érte, hogy szinte észre sem vette Damont.

– Hozhatok önnek valamit, asszonyom? – kérdezte Damon. – Talán egy kis bort? Vagy repülősót?

Lady Beldon nem válaszolt a kérdésre, majd megborzongott és a fejét csóválta, mintha megróná magát, hogy gyengének mutatkozott Damon előtt.

Hosszan, remegve lélegzetet vett, majd dölyfösen Damonra nézett.

– Magától semmit sem akarok, Wrexham. Megvetem magát, amiért ismét fájdalmat okozott az unokahúgomnak.

Damon hűvös pillantással mérte végig.

– Könyörgöm, mivel okoztam fájdalmat az unokahúgának, Lady Beldon?

– Az élvhajhász magatartásával. Eleanor vérig sértődött, amikor megtudta, hogy ön még mindig flörtöl a kitartottjával.

Damon hátgerincén hideg borzongás futott végig. Lazzara bizonyára elmondta Eleanornak, amint visszatért Rosemontba, hogy ő találkozott Lydiával.

Pandora's TeAm

A férfi reakciójára a vikomtnő megvetéssel folytatta.

– Lehetett volna önben annyi tapintat, hogy megvárja, míg visszatérnek Londonba. Őszintén remélem, a jövőben diszkrétebben bonyolítja majd le az ilyen afférjait.

– Hol van most Eleanor? – kérdezte rekedt hangon.

– A hálószobájában. Még ma délután vissza akart utazni Londonba egyedül, de azt hiszem, sikerült rávennem, hogy egyelőre maradjon itt. A távozása az összejövetel közepén csak botrányt keltett volna. És azt is mondtam neki, hogy hunyjon szemet az ön viselkedése felett – Wrexham! Hová megy?

Damon hirtelen talpra ugrott és kirohant az ajtón.

– Azonnal beszélnem kell vele – vetette oda a válla felett.

Torka elszorult, ahogy végigrohant az előcsarnokhoz vezető folyosón. Eleanor megsértődött és dühös rá, mivel azt hiszi, ismét megcsalta – ez épp elég ahhoz, hogy elhagyja.

A gondolatra, hogy elvesztheti őt, Damon gyomra görcsbe rándult.

Nem engedhetem, hogy elhagyjon – gondolta kétségbeesetten. *Éppen most, amikor – végre ráébredtem, mit jelent számomra. Mennyire drága nekem. Szeretem Eleanort, mélyen és őszintén. Korábban megfogadtam, távol tartom magam tőle érzelmileg, hogy ne okozhasson fájdalmat, Azóta viszont nem hallgattam a fejemben egyre ismétlődő figyelmeztetésekre. Játszani kezdtem a tűzzel, elhitettem magammal, hogy nem éget meg. Ám mindvégig csak áltattam magam.*

Képtelen vagyok szerelem nélkül élni Eleanorral.

Ha most bevallanám az érzéseimet, bizonyára nem hinne nekem. Ellenkezőleg. Azt gondolná, csak a bűneimet kívánom jóvátenni ezzel.

Damon meggyorsította lépteit, hármasával vette a lépcsőfokokat. A félelem hajtotta, miközben agyában egymást kergették a gondolatok.

Elle soha többé nem fog bízni bennem. Mivel azt hiszi, megszegtem a hűségre vonatkozó esküemet.

Pandora's TeAm

Eleanor gyomra összeszorult, mire hintója a Boar's Head fogadóhoz ért. Amikor azonban belépett és Lord Wrexham után érdeklődött, a fogadós azt mondta, a lord már elment.

Az asszonyban kavargó ürességhez, kétségbeeséshez és haraghoz megkönnyebbülés is társult. Egyre abban reménykedett útközben, hogy nem kapja rajta Damont, amint gyönyörű kitartottjával szeretkezik. Ám szerencsére vagy sajnos, már nem találta itt, sőt útközben sem találkozott vele, mivel a férfi lóháton nyilván átvágott a réteken.

Eleanor egy hosszú pillanatig csak állt, tépelődött, mitévő legyen, végül szólt, hogy szeretne találkozni Newling kisasszonnyal. Miközben követte a fogadóst a felső szobákba vezető lépcsőn, kérdések tucatjai kergették egymást a fejében. Hogyan viselkedjék a kurtizánnal? Fenyegetően? Vagy kérje meg, hogy hagyja békén a férjét? Vagy kínáljon fel pénzt Lydia Newlingnek, hogy távozzon a környékről?

És mi van, ha nem tudom meggyőzni őt, hogy lemondjon Damonról? – kérdezte magától Eleanor rémülten. *Vagy ami még rosszabb, mi van, ha Damon ragaszkodik viszonyuk folytatásához?*

Már maga a gondolat is túl fájdalmas volt, hogy el tudja viselni.

Eleanor még mindig nem jutott döntésre, amikor a fogadós megállt egy magánszoba ajtaja előtt. Eleanor bólintott és elbocsátotta a fogadóst, aki meghajolt, majd távozott.

Az idegei pattanásig feszültek, miközben tétovázott az ajtó előtt, és próbálta összeszedni a bátorságát. Úgy döntött, okosabb, ha nem mutatja ki a félelmét, így mély levegőt vett és erőteljesen bekopogott az ajtón.

Amikor egy lágy, dallamos hang válaszolt, Eleanor belépett.

Newling kisasszony felemelte a fejét, de amikor felismerte látogatóját, azonnal felpattant.

– L-Lady Wrexham... – dadogta. – Miért jött ide?

Eleanor szíve elfacsarodott, amikor ránézett a kurtizánra, és rögtön megértette, miért vonzódhat Damon ehhez a rendkívüli, aranybarna hajú szépséghez. Azonban visszafogta magát és hűvösen rámosolygott,

Pandora's TeAm

– Ugyanezt kérdezném én is öntől, Newling kisasszony.

– Ne-nem azért, amire ön gondol, asszonyom.

– Nem? Honnan tudja, mire gondolok?

– Damon azt mondta, ön nem örülne, ha megtudná... Va-vagyis... – hebegte Newling kisasszony, majd elhallgatott. Könyörögve nyújtotta ki kesztyűs kezét. – Ez abszolút ártatlan dolog, bárminek is tűnik. Valójában épp elutazni készülök Brightonból, a kocsira várok, ami visszavisz Londonba.

Eleanor most vette csak észre, hogy Lydia utazóruhát visel, ám ez a felfedezés nem enyhítette szívében a félelmet és a fájdalmat.

– De nem tagadja, hogy randevúzott a férjemmel?

– Nem... Vagyis, ez nem randevú volt. Úgy értem, semmiképpen sem romantikus randevú.

Eleanor szája vonallá keskenyedett.

– Komolyan azt hiszi, ennyire naiv vagyok?

– Ez az igazság – nincs köztünk viszony, esküszöm. Két éve nem láttam őt, egészen a mai napig. Tudja, azért jöttem, hogy a segítségét kérjem. A nővérem nemrégiben megbetegedett tüdővészben, és a felépülésre a legjobb esélye Lord Wrexham szanatóriumában lenne, Olaszországban. Azonban nem tudom megfizetni a hatalmas összeget, hogy odaküldjem őt. És Mr. Geary nem akarta, hogy őlordsága felidézze a... múltbéli kapcsolatunkat, így nem kérte meg őt a nevemben. Nem volt más választásom, mint idejönni, és könyörögni Damonnak... Lord Wrexhamnek, hogy segítsen.

Eleanor csak bámult a kurtizánra, megdöbbent a teljesen váratlan kitárulkozásán.

– Damon beleegyezett, hogy odaküldjem a nővéremet a kórházába – mondta halkan a szépség. – El sem tudja képzelni, mennyire hálás vagyok a lehetőségért, hogy meggyógyíthatják. Ő az egyetlen rokonom, ő az én családom, aki még maradt számomra, és nem hagyhatom, hogy meghaljon, ha bármit is módomban áll tenni a gyógyulásáért.

– Azt hiszem, el tudom képzelni – mormolta Eleanor hosszas habozás után.

Pandora's TeAm

– Kérem, asszonyom, könyörgöm, értsen meg. Soha nem jöttem volna ide, ha lett volna más választásom. Lord Wrexham rendkívül kedves és nagylelkű, és senki máshoz nem fordulhattam.

Nem hibáztathatom Damont a részvétéért – gondolta Eleanor zavartan. *Inkább meg keltene dicsérnem őt. De akkor sem tudom megbocsátani neki, hogy elhallgatta az igazságot előlem, és ilyen gyötrelmeket okozott,*

– Ha ennyire egyszerű a magyarázat, Newling kisasszony, miért titokban találkozott magával Damon, és miért hagyta, hogy azt higgyem, viszonyt folytat önnel?

– Attól félt, ön esetleg félremagyarázza az ittlétemet, és meg akarta kímélni önt. Kérem, higgyen nekem, asszonyom, nincs oka aggodalomra. Sohasem ártanék szántszándékkal az önök házasságának. Most már nincs köztünk semmi. Két évvel ezelőtt sem volt már viszonyunk, amikor ön felbontotta a jegyességüket.

– Nem volt viszonyuk? – ismételte élesen Eleanor.

– Nem, egyáltalán nem. Tudom, hogy Damon... Lord Wrexham akarta úgy, hogy ön ezt, higgye, de addigra már nem volt köztünk semmi. Tulajdonképpen abban a pillanatban, amikor megismerkedett önnel, szakított velem.

Eleanor kihúzta magát a nyilvánvaló hazugság hallatán. A kurtizán védeni próbálja Damont, de hiába.

– Nehezen tűröm a hazugságokat, Newling kisasszony. Láttam magukat együtt a parkban azon a napon, és amikor rákérdeztem, Damon nem tagadta, hogy még mindig kitartja önt.

– Igen, de ez csak csel volt, hogy ön bontsa fel az eljegyzésüket.

Eleanor csak bámult.

– Isten bizony ez az igazság, asszonyom – erősködött Lydia. – Az életemre esküszöm.

– Tehát azt mondja... – próbált higgadt maradni Eleanor. – Úgy érti, Damon eszelte ki ezt a véletlen „balesetet”, hogy ne kelljen engem elvennie?

Pandora’s TeAm

– Igen, asszonyom. A háta is borsózott az esküvőtől, ahogy mondani szokás. – Lydia hirtelen elfintorodott. – Gyanítom, nem köszönné meg nekem, hogy mindezt elmondtam önnek. Akkor megígértem neki, hogy senkinek sem szólok erről egy szót sem.

Eleanor közelebb lépett.

– Már belekezdett, Newling kisasszony. És nem lehet nagyobb a lelkifurdalása, ha folytatja. Könyörgöm, mondjon el mindent, amit tud arról, mi történt két évvel ezelőtt. Lélegzetvisszafojtva hallgatom.

• • •

Amikor fél órával később Eleanor beszállt a hintójába, hogy visszatérjen Rosemontba, szíve csordultig volt ellentétes érzelmekkel: csodálkozással, megkönnyebbüléssel, bűnbánattal, együttérzéssel, szomorúsággal, örömmel, aggodalommal, haraggal.

Kimondhatatlanul megkönnyebbült, hogy tévedett Damont illetően. Mégsem csalta meg őt a korábbi szeretőjével.

Már bánta, hogy a legrosszabbat gondolta felőle, és hajlandó volt elismerni, hogy jobban kellett volna bíznia benne.

De főleg ő volt a hibás, hogy nem tudtam bízni benne, gondolta dacosan Eleanor. *Két évvel ezelőtt Damon szándékosan arra késztetett, hogy bontsam fel az eljegyzésünket.*

Még most is, amikor már megértette, miért, ez bántotta a legjobban Eleanort, Elvesztegetett két év volt, miközben együtt élhettek volna.

Mindig is tudta, hogy Damon az ideális társ a számára, még akkor is, ha a férfi ezt nem ismerte el. Egy olyan okos, gyors észjárású ember, mint Damon, hogyan lehetett ennyire botor!

Attól viszont meghatódott, hogy a férje milyen gondoskodó. Tulajdonképpen megkedvelte Lydiát, és módfölött örült annak, hogy Damon beleegyezett, segít a nővérén.

Eleanor kissé megnyugodott. Tompult benne az üresség, reménytelenség érzése. Ám mégsem könnyebbült meg teljesen. Egyszerűen azért nem, mert bár Damon nem szegte meg hűségesküjét,

Pandora's TeAm

ettől még nem valószínű, hogy ő el tudja nyerni a szerelmét. Amikor a beszélgetés Damon néhai ikertestvérére terelődött, a kurtizán bevallotta, hogy az utóbbi években ő vigasztalta Damont az évenkénti gyászrituáléja során.

Eleanor örült, hogy mégis volt valaki, aki vigaszt nyújtott Damonnak. *De ami sok, az sok* – határozta el. *Rá kell vezetnem Damont, hogy félelmei – bármennyire érthetőek is – a teljes jövőjét fenyegetik, és most már az enyémet is.*

Ahogy visszaérek Rosemontba, azonnal leülök vele és kiterítem a kártyáimat. Elmondom neki, hogy szeretem, és meggyőzöm, hogy legalább ismerje el a félelmeit. Ha fel tudná tárni a lelkében gennyesedő sebet, talán végre gyógyulni kezdette. És csakis akkor tudná nekem adni, amit a világon a legjobban akarok: a szívét.

Eleanor azonban nem tudott négyszemközt találkozni a férjével, mivel váratlan felfordulás fogadta Rosemontban.

Az istállók körül furcsa módon nagy volt a nyüzsgés, vette észre, amikor kiszállt a kocsiból. Szolgálók futkároztak ide-oda, utazóládákat és poggyászokat cipelve különféle fogatokba. Úgy tűnt, hogy a herceg és kísérete induláshoz készülődik.

Eleanor zavartan lépett be a házba, s ott rögtön szembetalálkozott a főlakájjal, aki felügyelte a jövés-menést.

– Mi történik itt, Mollet? – kérdezte, miközben átnyújtotta neki a főkötőjét és a kesztyűjét.

– Nem ismerem a részleteket asszonyom, de Lady Beldon megparancsolta, hogy Signor Vecchi távozzék.

– A nagynéném küldte el a diplomatát? – csodálkozott Eleanor.

– Őlédisége kéreti önt – tette hozzá Mollet.

– Hol van most?

– A lakosztályában. Ágyba fektették és elrendelték, hogy senki se zavarja, csak ön mehet be hozzá.

Eleanor aggodalmasan ráncolta a homlokát.

– Beteg a nagynéném?

Pandora's TeAm

– Nem tudom, asszonyom.

Eleanor sarkon fordult, elindult a folyosón, és belefutott Lazzara hercegbe, aki úti ruhában volt.

– Elmegy, felség? – kérdezte meglepetten.

A herceg megállt előtte és mereven meghajolt.

– Kénytelen vagyok, Donna Eleanora. A családom becsületét ért szégyen nem engedi, hogy egy perccel is tovább bitoroljam nagynénje vendégszeretetét.

– Attól tartok, nem értem – mormolta Eleanor.

– Az unokabátyám volt az összes szerencsétlenség előidézője.

Eleanor szeme elkerekedett.

– Signor Vecchi állt az ön balesetei mögött?

– Igen, legnagyobb sajnálatomra és bánatomra.

– Hogyan jött rá?

– Lord Wrexham fedezte fel a bizonyítékokat és mutatta meg az unokabátyámnak, aki így kénytelen volt bevallani aljas árulását.

Lazzara röviden elmesélte, hogy Damon megtalálta a nyilakat tartalmazó zacskót és a szelencét, amelyből a puncsba kevert gyógyszerpor származott.

– Könyörgöm, fogadja el legmélyebb bocsánat kérésemet, Donna Eleanora, hogy veszélybe sodortam önt. Bár tudom, hogy amit az unokabátyám tett, megbocsáthatatlan. Ezért azonnal visszatérek vele együtt az országomba, és többet nem zaklatom önt.

Majd gálánsán megcsókolta a nő ujjait, és hosszan, perzselőn a szemébe nézett. Aztán újra meghajolt, és továbbindult a folyosón, hátra sem pillantva.

Távolodó alakját nézve Eleanor ráébredt, hogy a legkevésbé sem sajnálja, hogy utoljára látta Lazzara herceget. Őfelsége szégyenletesen akart hasznot húzni Damon feltételezett vétkéből, szinte a férje orra előtt tett neki ajánlatot a házasságtörő viszonyra.

Hogyan is gondolhattam, csodálkozott Eleanor, *hogy úgy tudna szeretni engem a herceg, ahogy én akarom? Sőt, miért akartam*

Pandora's TeAm

egyáltalán beleszeretni? Damon kisujjáig sem ér fel. Soha nem lesz számomra más férfi Damonon kívül, most már biztos vagyok benne...

A szíve nagyot dobbant, amikor ebben a pillanatban meglátta gondolatai tárgyát. Damon lépdelt felé a folyosón, tekintetét szorosan rászegezve.

– Láttam az emeleti ablakból, amikor megérkeztél – mondta, ahogy odaért hozzá.

Amikor Eleanor nem válaszolt, nézték egymást szótlanul, tekintetük egymásba kapcsolódott.

Damon arckifejezése zaklatott, egyenesen aggódó volt – vette észre Eleanor. Kétségtelenül izgatja, hogy tudomást szereztem róla, korábbi szeretője Brightonban tartózkodik. Eleanor maga is izgatott volt, bár egészen más okból. A szerelem és a bizonytalanság keveredett benne. Nem tudta eldönteni, hogyan viselkedjen Damonnal. Egyfelől azonnal át akarta ölelni és elmondani, mennyire szereti. Ugyanakkor viszont azt akarta, hogy főjön a saját levében még egy darabig.

Végül is hűvösen így szólt:

– A nagynéném rosszul érzi magát, uram. Most hozzá kell mennem, de utána beszédünk lesz egymással.

Damon a nő arcát fürkészte, úgy tűnt mintha vitatkozni akarna, de csak biccentett, és utat engedett neki.

Eleanor vadul dobogó szívvel indult tovább, érezte, hogy a férfi tekintete követi őt.

Amikor halkan bekopogott nagynénje hálószoba ajtaján, nem kapott választ, így csendesen belépett. A sötétítőfüggönyöket leengedték, de a félhomályban is látta, hogy Beatrix összekuporodva fekszik az ágyán, szája elé zsebkendőt nyomva. Eleanor közelebb ment és rémülten vette észre, hogy nagynénje arcát könnyek áztatják.

– Legdrágább nénikém – mormolta ijedten –, mi a baj? Rosszul vagy?

Pandora's TeAm

Beatrix felzokogott, de megrázta a fejét. Eleanor aggódva ült le az ágya szélére és megfogta a kezét.

– Kérlek, mondd el, mi bajod?

– Nem vagyok beteg – felelte remegő hangon. – Csak átkozottul bolond voltam. Azt hittem, és valóban örültem, hogy feleségül megyek ahhoz a gazemberhez.

Eleanor együtt érzőn nézett rá, megértve, miért ilyen zaklatott. – Nem tudhattál Signor Vecchi mesterkedéseiről, nénikém. Mindannyiunkat becsapott.

– De én annyira akartam a legjobbakat hinni róla – zokogott fel Beatrix halkan. – Ez nyomaszt a leginkább, hogy mennyire vak voltam. Nem ismertem fel a valódi jellemét. Olyan előkelő, olyan udvarias volt. Rengeteg hízelgő bókot mondott nekem...

Hangja elcsuklott, a párnába temette az arcát és újra zokogni kezdett.

Eleanor átérezte nagynénje gyötrődését, sebezhetőségét. A dölyfös Lady Beldon mindig keménynek, legyőzhetetlennek látszott, most viszont összetörték a szívét.

Beatrix egyre csak sírt, Eleanor nyugtatóan simogatta a vállát, próbálta vigasztalni.

Azonban hosszú időbe telt, mire zokogása szipogássá csendesült.

– Tökéletesen megértem, mit érzel – mormolta Eleanor. – A férfiak sok fájdalmat tudnak okozni.

– Így igaz – hagyta helyben őlédisége, majd úrinőhöz nem illően, hangosan kifújta az orrát. – Ám ez még nem elég. Elvarázsolt Umberto sármos modora, részben, mert annyira más volt, mint a néhai férjem. Beldon hozzá képest nehézkes, maradi ember volt. Én pedig hagytam magam elkábítani annak a gazembernek a karizmájától és olasz szóvirágaitól. – Unokahúga szemébe nézett. – Annyira boldog voltam, Eleanor. Életemben először éreztem magam igazi hús-vér nőnek és nem csupán úrinőnek. De nem én vagyok az első, akit elszédítenek egy csábító férfi ígéretei.

Eleanor szíve összeszorult nagynénje sebzett tekintetét látva.

Pandora's TeAm

– Én is hibásnak érzem magam, drága nénikém. Én bíztattalak, hogy dédelgesd a Signor Vecchivel való románc gondolatát. Azt hittem, boldoggá tesz téged.

Beatrix szipogott.

– Messze nem vagyok boldog – végtelenül szerencsétlen vagyok. Ám te semmiképpen nem hibáztathatod magad.

Eleanor ebben nem volt annyira biztos.

– Soha nem kellett volna olyan gyakran a signor társaságában lenned, ha nem ragaszkodtál volna hozzá, hogy elősegítsd házasságkötésemet Lazzara herceggel.

– Igazad van, de mint nagynénédnek és gardedámodnak az én kötelességem volt gondoskodni róla, hogy jól menj férjhez. – Beatrix arisztokrata vonásai meglágyultak, ahogy Eleanorra nézett. – Nem akarom, hogy adósomnak érezd magad, drága kislányom. Te a kötelességnél jóval többet jelentesz nekem.

Hangja még halkabbá vált.

– Soha nem akartam saját gyereket, Eleanor, és igazság szerint megrémültem, amikor hirtelen a nyakamba szakadt a felelősség, hogy felneveljelek. Te mindig olyan élénk, izgága gyerek voltál. A szidásaim és az illendő viselkedésre vonatkozó utasításaim soha nem hatottak meg, és idővel kezdtem tisztelni ezt a tulajdonságodat. Hálás vagyok, hogy beléptél az életembe, Eleanor. Tudom, soha nem mondtam neked, mennyire értékes vagy számomra, mennyi örömet adtál nekem az évek során. És nem is gyakran mutattam ki. De nagyon-nagyon szeretlek.

Nagynénje egyszerű, szívből jövő vallomása könnyeket csalt Eleanor szemébe. A maga szigorú módján Beatrix szeretete mély és tartós volt.

– Tudom, drága nénikém. És én is nagyon-nagyon szeretlek.

Beatrix dühösen megtörölte könnyes szemét.

– Sejtem, részben miért akartam annyira kötődni Umbertóhoz. Ráébredtem, hogy ha férjhez mész, magamra maradok. Nagyon fogsz hiányozni, Eleanor, ha elmész tőlem és Wrexhammel élsz majd.

– Soha nem hagylak teljesen magadra, nénikém.

Pandora's TeAm

– Persze, de hozzá tartozol. Egymásnak vagytok teremtve, bármennyire bosszantó ezt elismernem – fintorgott Beatrix. – Gyűlöltem, amit Wrexham elkövetett ellened két évvel ezelőtt. Botrányt okozott és majdnem tönkretette a jóhíredet. De nem tagadhatom, mekkora hatással van rád – ugyanúgy, ahogy Umberto hatott rám. Wrexham jelenlétében még elragadóbb leszel. Különös ragyogás süt rólad, ami még szebbé tesz. Szereted őt, ugye?

– Igen, nénikém – vallotta be Eleanor. – Nagyon.

Beatrix bölcsen bólintott.

– Látom a szemeden, valahányszor csak ránézel.

Eleanor kínos mosollyal válaszolt.

– Ennyire árulkodóak az érzéseim?

– Attól tartok. Már az első perctől nyilvánvaló volt. – Beatrix habozott. – Hogy őszinte legyek, kedvesem, ez volt az elsődleges ok, hogy ezúttal ragaszkodtam a Wrexhammel kötendő házasságodhoz. Ha valóban megvetetted volna, soha nem kényszerítelek arra, hogy hozzámenj. Együtt átvészeltük volna a botrányt, bármilyen kellemetlen is ez.

Eleanor torka összeszorult nagynénje szavaira.

– Emlékszem – tette hozzá lassan Beatrix –, azt tanácsoltam, hogy hunyj szemet Wrexham szeretői felett, de azt hiszem, tévedtem. Nem elégedhetsz meg kevesebbel, mint Damon teljes odaadásával.

Eleanor nagyot nyelt.

– Nem is áll szándékomban.

– Nem engedheted meg neki, hogy összetörje a szívedet.

– Nem engedem – ígérte meg Eleanor meggyőződéssel.

Beatrix feszülten fürkészte unokahúga arcát.

–Tudom, hogy komoly gond van köztetek, kedvesem.

Azonnal menj Wrexhamhez, és beszélj a lelkére.

– Majd megyek, de nem akarlak így itt hagyni, nénikém.

– Ugyan, mindjárt rendbe jövök. Tudod, hogy nem olyan fából faragtak, akit sokáig letör egy kis kudarc. – Bizonyításképpen Beatrix felült és a háta mögé tornyozta a párnákat. – És ha pozitívan nézzük a

Pandora's TeAm

dolgokat, lehet, hogy végül találok egy férjet, aki hozzám való, ahelyett, hogy mindörökre lemondanék a házasságról. Nem kell aggódnod miattam, Eleanor. Még egy pár percig ringatózom az önsajnálatban, és megszidom magam, amiért ilyen bolond voltam. Aztán pedig visszatérek a vendégeim közé. Udvariatlanság a társaságot magára hagyni.

Eleanor halványan elmosolyodott. Tudta, hogy nagynénje rendbe jön, mivel most már inkább az illendő viselkedésről lamentált, nem pedig sebzett szíve fájdalmáról.

Eleanor azonban nem volt ennyire bizakodó a saját jövőjét illetően, amikor megszorította nagynénje kezét és felállt az ágyról. Ám amint kilépett a szobából, máris úgy érezte, felvértezte magát a csatára. Még a nagynénje is úgy vélte, hogy őt és Damont egymásnak teremtette az ég, tehát az volt a szándéka, hogy ezt, Damon is belássa.

Pandora's TeAm

20

És végezetül: a férfi és a nő, alig különbözik egymástól. Mindkettő arra vágyik, hogy értékeljék, kívánják és szeressék.

Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Damon a következő negyedórát Lady Beldon vendégei körében töltötte, hogy megmagyarázza Lazzara herceg és Signor Vecchi hirtelen és váratlan távozását. Azt mondta, fontos, személyes ügy miatt kell visszautazniuk az országukba.

Azonban nehezen tudta legyűrni izgatottságát, és éppen Eleanor keresésére akart indulni, amikor a komornyikja üzenetet hozott az asszonytól.

– Lady Wrexham megbízott, hogy keressem meg önt, uram – mormolta halkan Cornby. – Kéri, hogy találkozzanak a déli kerteknél lévő szökőkútnál. Azt mondta, ön tudni fogja, melyiknél.

Damon természetesen tudta. Annál a szökőkútnál, amelybe Eleanor belelökte, hogy lehűtse túlfűtött vágyait az első csókjuk után. A férfi nem tudta eldönteni, vajon ez a helyszín jót vagy rosszat sejtet, nyomasztó érzés fogta el, ahogy elindult a déli kertek felé.

Eleanor a szökőkútnál várta, ahogy megígérte. A kút peremén ült, arcát a nap felé fordította, behunyt szemmel hallgatta a Poszeidón kőszobrából feltörő víz dallamos csobogását. A ragyogó délutáni napsugarak aranyfénnyel cirógatták tökéletes bőrét, hollószín fürtjeit fekete tűzzé változtatva.

Pandora's TeAm

Mint mindig, most is szíven ütötte Damont a nő szokatlan szépsége, de elhessegette a varázslatot. A köztük lévő konfliktus túlságosan is súlyos volt ahhoz, hogy az asszony iránti testi vonzódása elvonja a figyelmét.

– Ismét be akarsz lökni a szökőkútba? – kérdezte, ahogy melléült a kút peremére.

Eleanor kinyitotta a szemét, oldalról rápillantott, de arcáról semmit sem lehetett leolvasni.

– Attól függ.

– Mitől?

– Hogy mit hozol fel mentségedre.

– Nem csaltalak meg, Elle – mondta halkan Damon.

Eleanor türelmetlenül intett a kezével.

– Most nem erről beszélek. Eltitkoltad előlem, hogy találkozol a korábbi szeretőddel. Képzelheted, mennyire örültem, amikor Lazzara herceg kárörvendően beszámolt a randevúdról.

Damon bosszankodott a nő gúnyos hanghordozása miatt.

– Nem akartalak megbántani, és azt sem akartam, hogy téves következtetésre juss. Tudtam, mit gondolnál.

Eleanor összezárta ajkait, elfojtva azonnali riposztját. Majd fanyarul ennyit mondott:

– Ha valóban nem akartál megbántani, akkor miért találkoztál vele egyáltalán?

– Főleg azért, mert reméltem, hogy ezzel megakadályozhatom, hogy idejöjjön és jelenetet rendezzen. De azért is, mert egykor Lydia a barátom volt. Amikor segítséget kért tőlem, úgy éreztem, nem fordíthatok hátat neki.

Eleanor lehajtotta a fejét, s csak hosszú idő után szólalt meg újra.

– Nagyszerű, hogy kiállsz Lydia Newling mellett, Damon. És a nagylelkűséged is tiszteletre méltó, hogy segítesz a beteg nővérének. Ám nem ez a fő oka annak, hogy ennyire dühös vagyok rád.

Pandora's TeAm

Damon lassan beszívta a levegőt. Eleanor csak egyféle módon szerezhetett tudomást Lydia beteg nővéréről.

– Beszéltél Lydiával?

– Igen, beszéltem vele! – Eleanor szemei szikráztak, ahogy Damonra nézett. – Nem véletlenül láttalak meg téged az ő társaságában két évvel ezelőtt a parkban. Szándékosan intézted úgy, hogy a szemem elé kerüljetek, mert azt akartad, hogy én bontsam fel az eljegyzésünket.

Nyilvánvaló, hogy Lydia az indokokat is elmondta Eleanornak – gondolta Damon. Ám mégsem bánta, mert ő is szerette volna tisztázni a dolgokat.

– Igen. Szándékosan mutatkoztam vele előtted – vallotta be.

– Miért, Damon?

– Azért, mert kezdtem túlságosan is beléd szeretni, Elle, és szabadulni akartam. Úriember lévén azonban én mégsem bonthattam fel a jegyességünket.

– Féltél feleségül venni, inkább gyáván meghátráltál.

Damon arca megrándult erre a vádra, bár tudta, hogy csak félig igaz. Eleanort is meg akarta óvni attól, hogy mélyebben belészeressen, hiszen ő nem tudta viszonozni a lány szerelmét.

– Így is felfoghatod.

– Pontosan így fogom fel! – kiáltott felháborodva Eleanor. – És pontosan ugyanezt teszed velem most is. Félsz belém szeretni, mert nem tudod elviselni a gondolatot, hogy elveszíthetsz még valakit, aki sokat jelent neked. Így inkább teljesen elzárod előlem a szívedet.

Eleanor felugrott, szóhoz sem engedte jutni Damont. Járkálni kezdett a férfi előtt, miközben hangosan mondta a magáét.

– Igenis feldühít, hogy így elpazarolod az életedet, Damon! Tragikus, ami a bátyáddal és a szüleiddel történt, de nem szabad, hogy a tragédia örökre tönkretegye az életedet!

– Tudom – ismerte el Damon.

Eleanor mintha nem is hallotta volna.

Pandora's TeAm

– Nem te vagy a hibás Joshua haláláért, és azért sem, hogy nem tudtad megmenteni őt. Nem vagy isten, Damon. Nem tudod irányítani, ki éljen, és ki haljon meg!

Ekkora már kiabált, így elnyomta a férfi csendes „Tudom” válaszát.

– Azt sem fogom hagyni, hogy kizárj az életedből! – folytatta Eleanor.

– Nem áll szándékomban kizárni az életemből, Elle.

Ez a mondat végre megragadta Eleanor figyelmét. A férfi elé perdült, csípőre tett kézzel, még mindig haragosan.

Damon oldalt fordította a fejét, ahogy felnézett rá.

– Most hogy végre kiadtad magadból, ami a lelkedet nyomta, megengednéd, hogy én is megszólaljak?

– Nem! Még nem fejeztem be a korholásodat!

Bár a nő haragja korántsem csillapodott le, mégis visszaült Damon mellé, és halkabb hangon folytatta, mintha könyörögne.

– Muszáj néha beszélned a bátyádról, Damon. Tovább nem tartogathatod magadban az összes fájdalmadat. Egy be nem gyógyult seb csak jobban elgennyesedik.

Damon értette, mit kér Eleanor. Ki kell öntenie a szívét neki. Pontosabban, meg kell nyitnia előtte a szívét.

– Mit akarsz, hogy elmondjak, Elle?

– Mondd el, hogyan érzel, ahelyett, hogy mindig elfojtod a bánatodat. Azt akarom, hogy tudj velem beszélgetni Joshuáról. Mindent akarok tudni róla. Mi a legjobb dolog, amire visszaemlékszel a gyerekkorotokból?

Damon összevonta szemöldökét. Nem volt könnyű a bátyjáról beszélnie, vagy a benne dúló fájdalommal foglalkoznia. Mégis úgy érezte, meg akarja osztani Eleanorral.

– Joshua volt a legjobb barátom – szólalt meg végül halk, rekedt hangon. – Amikor meghalt, úgy éreztem, mintha a karomat vágták volna le. Azonban a legfájdalmasabb az volt, ahogyan meghalt.

Pandora’s TeAm

Végignézni a szenvedését, ahogy egyre fogyott és sápadt csontvázzá lett... Inkább én haltam volna meg.

– Ezért olyan kínzóak a rémálmaid, ugye? Újraéled a szenvedését és azt, hogy nem tudod megmenteni.

– Igen.

Eleanor szíve elszorult a szánalomtól.

– Mr. Geary mondta, hogy ő ápolta Joshuát a halálos ágyán. Nem lehetett semmit tenni a szenvedései enyhítésére?

– Ópiumot adtunk neki, hogy legalább néhány órára megszabaduljon a fájdalomtól.

Eleanor egy percig csendben maradt, megfogta Damon kezét.

– Bizonyára vígan töltöttétek az időt, míg Joshua nem lett beteg.

Damon bólintott és emlékezett.

– A gyerekkorunk irigylésre méltó volt.

– Segítene, ha a boldog időkre próbálnál visszagondolni és nem az utolsó napjaira?

– Talán.

– És mi lenne, ha valami emlékeztethetne a bátyádra? Van festményed Joshuáról, amikor még egészséges volt?

A férfi vállat vont,

– Van egy kép mindkettőnkről, amikor tizennégy éves korunkban az Oak Hill-i erkélyen lógunk.

– A családi birtokotokon Suffolkban? Nagyon szeretném megnézni.

Damon megmerevedett.

– Ehhez el kellene látogatni oda. Nem sok időt töltöttem ott, csak a hivatalos ügyek miatt mentem néha. Van egy kiváló intézőm, aki igazgatja a birtokot, így aztán nekem nincs ott semmi dolgom.

– Hadd találjam ki, miért. Sok éve kerülöd az otthonodat, mert ott halt meg Joshua.

Nem kellett válaszolnia, az asszony rátapintott az igazságra.

– Talán – javasolta Eleanor – ott kellene töltened egy kis időt. Felidézhetnéd a kellemes emlékeket.

A férfi nem válaszolt, bár tudta, hogy Eleanornak igaza van.

Pandora's TeAm

– Nagyon hasonlított rád Joshua? Tejesen egyformák voltatok?

– Mint két tojás.

– Ő is olyan felkavaró szívtipró volt, mint te?

Damon kifújta a levegőt.

– Lehetett volna. Joshua korántsem volt szent. Huncut trükköket vetett be ellenem.

– És ha nem csalódom, te is ugyanolyan trükköket alkalmaztál vele. Két rosszcsont ördögfióka voltatok.

Damon halványan elmosolyodott. Majd a mosolya elhalt, ahogy arcán átsuhant a szomorúság.

– Tele volt élettel.

– Pontosan, mint te – mormolta Eleanor, aztán a férfi felé fordult, két karját szorosan a nyaka köré fonta.

Damon válaszul a hajába temette arcát. Sokáig ültek így. A fájdalom kissé enyhülni kezdett, ahogy a férfi elfogadta – nem: örömmel vette – az asszony által nyújtott vigasztalást.

Ám hamarosan kiderült, hogy Eleanor nemcsak vigasztalni akarja őt, hanem meggyőzni is.

– Muszáj megbocsátanod magadnak, Damon – mormolta a fülébe. – Tovább kell lépned ahhoz, hogy egyáltalán gyógyulni kezdhess. Hát nem ezt kívánná Joshua is neked? Őszintén úgy gondolod, ő azt akarta volna, hogy magadat kárhoztasd?

Damon tudta a választ a kérdésre. Egy feledésbe merült emlék bukkant fel benne hirtelen: a végzetes napon odahajolt Joshuához, hogy hallja a hozzá intézett utolsó szavait.

Élj tovább... énértem, suttogta cserepes ajkai közül.

Damon már régen eltemette ezt a fájdalmas emléket, az összes többi érzelmével együtt.

– Nem – válaszolta rekedten. – A bátyám nem akarná, hogy büntessem magam. Azt akarná, hogy a lehető legteljesebb életet éljem.

– Hát persze – szólt meggyőződéssel Eleanor. – De csakis te adhatsz feloldozást magadnak, Damon. Míg nem teszed meg, továbbra is

Pandora's TeAm

megfosztod magad az igazi boldogság esélyétől, és tőlem is. Pontosan ezért akarlak most megfojtani – súgta nevetve, miközben még jobban megszorította.

Damon gyengéden lefejtette magáról az ölelő karokat.

– A nyakam bármikor rendelkezésedre áll, Elle, de inkább arra kérlek, kicsit várj még. Mondanom kell valamit neked. Ha úgy tetszik, egy vallomást.

A nő kíváncsian ránézett, Damon pedig állta a tekintetét.

– Azt kérdezted, miért titkoltam el előtted, hogy találkozom Lydiával. Azért, mert nem akartalak ismét elűzni magamtól, ahogy botor módon tettem két évvel ezelőtt.

– Botor módon? – ismételte lassan Eleanor. – Úgy gondolod, botorság volt arra késztetned, hogy felbontsam az eljegyzésünket?

Damon ajka megvonaglott.

– Botorság, ostobaság, elmezavar, őrültség – és igen, gyávaság is. Annyira megbántam, hogy el sem tudom mondani.

– Úgy féltem, hogy vissza akarsz menni Lydiához, Damon.

– Sajnálom, édesem. – Amikor látta az asszony szemében a félelmet, a sebezhetőséget, saját magát átkozta, amiért fájdalmat okozott neki. Szerette, mégis szándékosan megbántotta akkor, és most is. – Jóvá kell tennem a hibámat – fogadta meg halkan.

Még szorosabban fogta a kezét, összefűzve ujjaikat.

– Ráhibáztál, Elle. Soha többé nem akartam megszeretni senkit, hogy ne fájjon az elvesztése. Így amikor észrevettem, hogy egyre jobban vonzódom hozzád, megijedtem. Az utóbbi két hétben azonban mintha megvilágosodtam volna. Ha nem vagy része az életemnek, nagyobb fájdalmat okoz, mint annak esélye, hogy elveszthetlek.

– Damon, el tudnád képzelni a jövődet fájdalom, megbánás, boldogtalanság nélkül?

– Igen. Veled kimondhatatlanul nagyobb esélyem van a boldogságra. Te vagy az életem. Szeretlek, Elle.

Eleanor beharapta alsó ajkát, s férje arcát fürkészte, mintha nem merné elhinni, amit hallott.

Pandora's TeAm

– Szeretsz? Biztos vagy benne?

Damon megcirógatta a nő arcát.

– Teljesen biztos. Pedig küzdöttem ellene. Míg Olaszországban voltam, mindvégig próbáltalak száműzni a gondolataimból. El akartam felejteni mindent, ami rád emlékeztet, de hiába. És amikor visszatértem, az a Casanova már udvarolt neked... Nem engedhettem, hogy hozzámenj, és örökre kisétálj az életemből. Nem akartalak újra elveszíteni, hiszen te vagy az egyetlen nő, akiről valaha is úgy éreztem, tudnám szeretni.

Eleanor szeme könnybe lábadt.

– Bizonyára álmodom. Igazán szeretsz?

Damon elmosolyodott.

– Nem is lehetett volna más választásom, Elle. Melletted, akár akartam, akár nem, újra érezni tudok... örülni, remélni, szeretni.

A felismerés perzselően égette egész lelkét. Annyi érzéketlen év után újra megnyitotta a szívét. Eleanor hatására újra teljesnek érezte az életét.

– Betöltöd a szívemben az ürességet – mondta halkan. – Most már tudom. Nélküled, Elle, egyszerűen csak vegetáltam. És most már nem akarok így, napról napra létezni.

– Ó, Damon... – sóhajtotta Eleanor.

A férfi tenyerébe fogta az asszony arcát.

– Sajnálom, hogy ilyen soká tartott, hogy felismerjem, mit is érzek irántad. Sajnálom, hogy elhitettem veled, megcsaltalak. Valami nagyon értékeset veszítettem el, amikor megvontad tőlem a bizalmadat, de remélem, valamikor visszanyerhetem.

Eleanor ajka megremegett.

– Attól féltem, Lydiát akarod megint szeretődül – mondta újra.

– Nem akarom Lydiát, Elle – a legkevésbé sem. Ő nem dobogtatja meg úgy a szívem, mint te. Mellette nem várnám mindig a következő napot. Ő nem tud provokálni és ingerelni, ekkora féltékeny dühöt kiváltani belőlem, ha csak ránéz egy másik férfira. Nem igyekeznék

Pandora's TeAm

kitalálni, milyen szokatlan dolgot akar mondani vagy tenni. Ő sosem mondhatja magáénak a szívemet úgy, mint te, édes, szépséges Eleanorom.

A gyönyörű arcon tükröződő megkönnyebbülést látva a férfi elszégyellte magát.

– Te vagy minden férfi álma – mormolta. – Az én álmom. Attól a pillanattól fogva, hogy belelöktél ebbe a szökőkútba. Hogyan is lehettem olyan botor, hogy ne téged akarjalak?

Az asszony mosolygott, ragyogóan, s ez a mosoly Damon szívéig hatolt. És a nő életteli énje sütött át a hangján, amikor csipkelődve megkérdezte:

– Komolyan azt gondoltad, tétlenül hagyom, hogy visszatérj Lydiához? Figyelmeztetlek, csak a holttestemen – és persze a sajátodon át – tarthatsz ezentúl szeretőt.

– Emiatt nem kell aggódnod. Soha többé nem nézek más nőre. Túlságosan félek, hogy elveszítelek.

Eleanor ünnepélyes komolysággal nézett vissza rá.

– Soha nem fogsz elveszíteni, Damon. Ahhoz túlságosan szeretlek. Azóta, hogy először megláttalak. Még a nagynéném is észrevette. Tudod, mit mondott ma? Hogy ragyogok, amikor veled vagyok.

Valóban ragyog, gondolta Damon, ahogy a nő gyönyörű arcát nézte. A látványtól összeszorult a mellkasa.

Azonban, mikor meg akart, szólalni, Eleanor az ajkára tette a kezét.

– Damon... ha tényleg igazi házasságban fogunk élni, nem lehetnek titkaid előttem, és nem rejtheted el az érzéseidet. Bíznod kell bennem, és el kell mondanod, ha bánt valami.

– Úgy lesz.

– Mindig melletted leszek, ha rémálmaid lesznek.

– Köszönöm.

A lány elkomorodott.

– A szívedben soha senki nem foglalhatja el a bátyád helyét, de szeretnék nem csak a feleséged, hanem a legjobb barátod is lenni.

– Már az vagy, Elle.

Pandora's TeAm

– Örülök.

– Tehát megbocsátasz? – kérdezte halkan Damon.

Egy perc hallgatás után a nő szája pajkos mosolyra húzódott.

– Először el kell döntenem, kellően megbűnhődtél-e.

A férfi szája legörbült.

– Persze, nem fogod megkönnyíteni a helyzetemet, igaz?

– Természetesen nem. Két évig gyötört az elfojtott düh és csalódottság. Jócskán van miért vezekelned, férjuram.

– Meglehetősen. Inkább önként beleugrom a szökőkútba, ha ezzel könnyebben visszakerülhetek a kegyeidbe.

A nő könnyed nevetése vágyat ébresztett Damonban, hogy megcsókolja őt. Ezt a gyöngyöző nevetést akarta hallani élete minden további napján. Szinte fájt, annyira vágyódott Eleanor mosolyára, arra, hogy megérinthesse, karjaiban tarthassa. Hogy mellette ébredjen reggelenként. Hogy szerethesse, míg csak él. Eleanor maga volt a melegség és vidámság – és most már az övé volt. Damon alig tudta elhinni.

Csordultig telt a szíve gyengédséggel. Felállt, és a kezét nyújtotta az asszony felé.

– Gyere velem, Elle.

Bár egy percig sem habozott, hogy engedelmeskedjen, a nő kíváncsi volt, mi Damon szándéka.

– Hová megyünk? – kérdezte, amint a férfi végigvezette a kavicsos ösvényen, Rosemont, gyönyörű kertjeinek déli végéhez.

– Meg akarom mutatni neked a nászajándékomat.

– És mi az?

– Várj egy kicsit, és meglátod, szerelmem.

Eleanor csendben lépdelt Damon mellett, nem faggatta tovább. Egy idő múlva felfedezte, hogy az ő rózsakertje felé közelednek, amit a bátyjától kapott még tízéves korában, hogy enyhítsen a magányán. Marcus azután minden évben egy rózsabokrot ajándékozott neki a születésnapján, hogy emlékeztesse rá, mennyire szereti.

Pandora's TeAm

Eleanor kíváncsi volt, miért éppen ide hozta őt Damon... aztán megérkeztek a rózsakerthez. Az asszony kertjének szomszédságában egy újonnan felszántott virágágyás volt, hasonló spirálösvénnyel díszítve. Az új spirál kellős közepén egyetlen rózsabokor virult, vérvörös szirmokkal. Eleanor döbbenten állt meg. – Rózsabokrot adsz nekem nászajándékba?

– Igen. Ez a bokor jelzi az együtt töltött éveink kezdetét. Úgy gondoltam, minden évfordulónkon ültetünk egy újabbat, hogy mutassa az idő múlását. – Eleanor szeme megtelt könnyel. Damon nem felejtette el, milyen drága volt számára ez a kert, és most folytatja a hagyományt, az ő kedvéért. Maga a tudat is megolvasztotta a nő szívét.

– Látom, tényleg szeretsz – nézett fel a férjére áhítatosan.

– Hát persze hogy szeretlek. Hiszen mondtam, Elle.

Eleanor lehajolt, letépett egy szál rózsát és az ajkához emelte, belélegezve csodás illatát.

– Ez sokkal többet ér nekem, mint a rubintok és gyémántok, Damon.

A férfi gyengéden letörölt egy könnycseppet az ujjával Elle arcáról.

– Rubintokat és gyémántokat is adok majd neked, szerelmem. A Wrexham-ékszerek egy londoni bank széfjében vannak. Tudd, hogy a frigyünket sokkal többnek tekintem puszta érdekházasságnál.

– Köszönöm, Damon – suttogta boldog mosollyal Eleanor.

A férfi elvette a rózsát és a nő füle mögé tűzte.

– Még egy fogadalmat teszek neked, Elle. Nem lesz olyan nap, amikor nem éreznéd, mennyire szeretlek.

– Gondoskodom róla, hogy ezt a fogadalmadat feltétlenül betartsd.

Eleanor szerelemre vágyott, egy szeretett férjre, akivel együtt öregszenek meg. És gyermekekre. Most már tudta, hogy Damon teljesíti a vágyait. A férfi sötét szemében ezer érzéki ígéret csillogott, ahogyan visszanézett rá.

Ismét rápillantott az új rózsakertjére, álmodón felsóhajtott, és Damon vállára hajtotta a fejét.

– Beatrix néni megkönnyebbül majd, hogy minden rendbejött köztünk – mormolta Eleanor. – Úgy gondolja, te vagy a boldogságom

Pandora's TeAm

kulcsa. Csak azt sajnálom, hogy az ő reményei a boldogságra meghiúsultak. Nagyon fájt neki, amikor megtudta, hogy Signor Vecchi állt a Lazzara herceg elleni támadások mögött, de azt hiszem, jobb, hogy most lepleződött le a valódi természete, mielőtt a nagynéném érzelmei túlságosan elmélyültek volna iránta.

– Kétségtelen. Engem is meglepett, milyen messzire elment Vecchi, hogy megakadályozza a házasságotokat Lazzarával, ám egy cseppet sem bánom, hogy sikerült neki.

– Nagyon okos vagy, hogy rájöttél, a signor volt a felbujtó.

– Nem egyedül jöttem rá. Segítettek a Runners detektívek és Haviland. Sokkal több van Havilandban, mint amennyit az ember kinézne belőle.

Eleanor nevetett magában.

– Én is azt hiszem. Egy nő megérzi az ilyesmit, tudod.

– Valóban? – Ujjával felemelte a nő állát és a szemébe nézett. – Nem vagy kissé elfogult Havilanddel?

– Természetesen nem.

– Helyes. Többet elő ne forduljon, hogy flörtölsz vele, asszony!

– Nem fogok. Legutóbb is csak téged akartalak féltékennyé tenni.

– Sikerült – bár sokkal féltékenyebb voltam Lazzarára. Örülök, hogy megszabadultunk tőle.

– Valójában én is. Pár órája azt ajánlotta, legyek a szeretője. – Damon szeme veszélyesen csillogott, Eleanor pedig boldog volt, hogy ennyire ragaszkodik hozzá a férje.

– Szerencséje, hogy elhordta az irháját innen, mielőtt erről tudomást szereztem.

– Úgy gondolta, mivel te ismét viszonyt kezdtél korábbi szeretőddel, én is szabadon tarthatok szeretőket a férjem mellett.

– Soha nem leszel szabad, szerelmem. A férjed vagyok, most és mindörökké.

Eleanor boldogan mosolygott.

– Fanny örülni fog, ha megtudja, beváltak a tanácsai.

Pandora's TeAm

– Fanny?

Eleanor rájött, hogy elszólta magát, habozott, vajon tisztességes dolog-e, ha felfedi Fanny titkát. De azt akarta, Damon is tudjon a barátságukról, mert feltett szándéka volt, hogy továbbra is fenntartja a kapcsolatot Fannyval. Emellett Damonban megbízhatott, hogy titokban tartja Fanny inkognitóját.

– Fanny Irwin írta a férjfogási tanácsokról szóló könyvet, sőt, még privát tanácsokkal is ellátott, hogyan nyerjem el a szívedet.

Damon szemöldöke hirtelen felemelkedett.

– Egy hírhedt kurtizán a Névtelen Hölgy?

– Igen. Nyilvánvalóan nem adhatta ki a saját neve alatt, de ki tudna bölcsebb tanácsokat adni a nőknek arról, hogyan bánjanak a férfiakkal, mint egy elismert szakértő? Ő írta azt a kéziratot is, amit átolvastam. Fanny most új életet próbál kezdeni, egy kevésbé kétes hírű foglalkozásra akar váltani. Van egy bizonyos úriember, akihez férjhez szeretne menni, így írónőként kívánja keresni a kenyerét. – Eleanor újra sóhajtott, most gyengédséggel telve. – Rendkívül hálás vagyok Fannynak. Segített, hogy megfogjam álmaim férfiját.

– Én nem vagyok annyira hálás neki – jegyezte meg Damon. – Hiszen a könyvének köszönhetően csaknem Lazzara mellett kötöttél ki.

Eleanor a fejét rázta. – Nem hiszem, hogy valaha is fennállt ennek a veszélye. Soha nem tudtam volna beleszeretni Lazzara hercegbe, mivel a szívem már a tiéd volt. – Felemelte Damon kezét és az arcához szorította. – Szeretlek, Damon. Annyira szeretlek, hogy szinte már megrémiszt.

– Akkor tökéletesen összeillünk.

Az asszony belenézett a szemébe és a saját érzelmeinek tükrét látta benne. Damon hangjából is ez csendült ki, amikor hozzátette halkan:

– Tudom, hogy Joshua nagyon örülne a boldogságunknak.

– Teljes szívemből remélem, hogy így lenne. – Majd kis szünet után folytatta. – Marcus biztosan nagyon örül majd.

– Bízom benne – mondta Damon, és hangja száraz lett. – Talán most már nem akarja kivágni a májamat, ahogyan korábban megfenyegetett.

Pandora's TeAm

– Marcus megfenyegetett?

– Igen. Viszont az egyik legkiválóbb tulajdonsága, hogy minden körülmények között megvédene téged.

Eleanor hirtelen Damon karjaiban találta magát.

– Elég a szavakból, asszony. Már régen csókolóznunk kellene a sok beszéd helyett. Inkább tettekkel mutasd ki a szerelmedet, mintsem szavakkal.

– Felfogtad, hogy a kertészek megláthatnak minket? – kérdezte mosolyogva.

Mosolya a férfi szívéig hatolt.

– Azt akarod, hogy máris abbahagyjuk?

– Dehogy!

A férfi nevetéstől csillogó szeme az asszonyét kereste. Aztán ajkuk megrendítő szenvedéllyel forrt össze.

Damon csókja égő, tüzes volt, most valahogy mégis másnak tűnt, mint a korábbiak. Ez a csók értékesebb, mélyebb és édesebb volt, mivel szerelmesek váltották.

Nagyszerű kezdet, gondolta Eleanor, karjait szorosan Damon köré fűzve, és teljesen elveszve a férfi ölelésében. *Együtt leküzdhetjük a félelmeket, a kétségeket, a fájdalmat, és a helyükre szoros kötődés lép majd, mely bizalmon, szerelmen és odaadáson alapul, és életünk végéig tart majd.*

Pandora's TeAm

Epilógus

Ha rátalálsz az igaz szerelemre párod oldalán,
érezd magad szerencsésnek. A viszonzott szerelem
a legdrágább kincs
Egy Névtelen Hölgy:
Jó tanács fiatal hölgyeknek, hogyan fogjanak férjet

Oak Hill Suffolk, 1817. október

Damon lassan ébredt, álmának foszlányai még kavarogtak a fejében. A kora reggeli nap besütött közös hálószobájukba, és megmelengette, ahogy korábban az álma is. Az álom egy nagyszerű gyerekkori emléket idézett fel, amikor még élt az ikertestvére. Ő és Joshua figyelték, ahogy világra jött egy kiscsikó, együtt nevettek, amint a nyakigláb állatka nagy nehezen talpra állt, majd az anyja éltető tejét keresgélte.

Eleanornak igaza volt, állapította meg álomittasan Damon. Most, hogy hazajött Oak Hillbe, végre enyhült benne a gyász. Két hét ott tartózkodás után a fájdalom halvány, keserédes sajgássá csitult, rémálmai pedig végleg eltűntek.

Kétségkívül Eleanor érdeme volt, hogy végre megtalálta lelki békéjét. Az asszony gyengéden átölelte, szerelmével vigaszt nyújtott számára.

Eleanor szabadította fel Damon szívét, tehát csakis ő tarthatott igényt rá.

Pandora's TeAm

Damon az ágyon feküdt, Eleanor édes teste összefonódott az övével, fokozva a férfi elégedettségét, ahogy a gondolattöredékek összemosódtak az álmában látott képekkel.

Unokatestvérének, Tessnek szintén igaza volt. A pillanatért kell élni, és a lehető legtöbbet kihozni a földön eltöltött időből.

A sors szeszélyei olyan kiszámíthatatlanok, hogy senki sem tudja irányítani a jövőjét. Eleanort is elvesztheti, ahogyan elvesztette bátyját és a szüleit. Mégsem dobta volna el az esélyt magától, hogy míg a világ világ, vele marad.

És az igazat megvallva, mivel eddig oly sok bánat jutott osztályrészéül, sokkal jobban tudta értékelni az örömet, amit Eleanor hozott az életébe.

Damon oldalra fordult, karját Eleanor köré csúsztatta és alvó testét a magáéhoz vonta.

Az én feleségem – gondolta, és boldogság áradt szét benne.

Elle szerelme tüzes, szenvedélyes és gyógyító volt. Szeretkezéseik úgyszintén. Az asszony olyan örömteli élvezettel fogadta Damon szenvedélyét, amely csak a sajátjához volt mérhető.

Gyengéden megcsókolta a nő meztelen vállát, majd felhúzta rá a takarót. Damon lecsusszant az ágyról, meztelen testére felvette a köntösét, és csendesen kinyitotta az erkélyre vezető ajtót.

Álldogált a hűvös, harmatos hajnali levegőn, tekintete beitta a napfelkelte utolsó pillanatait. Milyen gyakran állt így hajnalonként az erkélyen!

Ő és Eleanor a házi összejövetel utolsó napjáig Rosemont-ban maradtak, mert az asszony nem akarta magára hagyni nagynénjét, miután Signor Vecchi ennyire megsértette Lady Beldon érzékenységét. Azonban amikor végre megérkeztek Damon családi birtokára, Eleanor eltökélte, mindent megtesz, hogy elűzze a férfi démonjait.

Tudomásul vette, mennyire fontos volt Joshua a férfi életében, ezért hosszú órákon át bóklásztak az erdőben, lovagoltak a Wrexham-földeken, rég elfelejtett rejtekhelyeket fedeztek fel újra, ahol Damon és

Pandora's TeAm

Joshua gyerekként, játszottak, úsztak, horgásztak és rosszalkodtak. Ettől aztán Damon ugyanolyan szoros közösséget érzett Eleanorral, mint egykor az ikertestvérével. Eljött a legfájdalmasabb pillanat is, amikor ellátogattak a családi sírhoz, a falu temetőjébe. Eleanor azonban segített, hogy Damon végre elbúcsúzzon szeretteitől.

Az asszony elkísérte a bérlők farmjaira is, és megismerkedett a lakókkal. A legtöbbjük nem neheztelt Damonra, amiért ennyire keveset törődött velük, mivel a kunyhóik és a földjeik mindig rendben voltak, és ők maguk nem vágytak többre. Ám Damon elhatározta, hogy mostantól jobban odafigyel majd az Oak Hill ügyeire.

Ezen kívül megpróbált mindent megtenni, hogy kárpótolja Eleanort az általa okozott fájdalomért. Hosszú éjszakákat töltöttek egymás karjaiban, szerelmes, titkos szavakat suttogva egymásnak. Annyira tökéletesen összeillettek, mint a borsó meg a héja. Damonnak az okozta a legnagyobb boldogságot, ha örömet szerezhetett asszonyának, Eleanornak pedig könnyű volt örömet szereznie...

Damon nem lepődött meg, amikor Elle csendesen mögéje lopózott, és átölelte a derekát. Teste azonnal ráérzett a nőére. Eleanor szorosan a férfi hátához nyomta az arcát.

Amikor végül hátralépett, Damon megfordult, beitta az elé táruló csodálatos képet: a kócos, hollófekete fürtöket, a mélykék, még kissé álomittas szemeket, a vágyat ébresztő testet, melyet csupán egy vékony hálóruha takart.

Olyan magával ragadó melegséggel mosolygott a férfira, hogy Damon szíve majd kiugrott a helyéből. Szemében pajkosság csillant, hirtelen felnyúlt, és valamit a férfi nyakába akasztott.

– Viseld büszkén a medálodat, uram – szólt Eleanor, és hangjában nevetés bujkált.

Damon halkan felkuncogott, amint kitapogatta az aranymedált, mely egy vörös szaténszalagon fityegett. Lazzara herceg tüntette ki Damont egy éremmel, királyi házának tett felbecsülhetetlen szolgálatáéit, valamint küldött neki egy láda narancsot és jó néhány palack kiváló Marsala bort is hálából, amiért vigyázott a biztonságára.

Pandora's TeAm

Őfelsége meghívta őket, látogassanak el a fejedelemségébe, mivel a következő héten indultak nászútra Olaszországba, hogy Damon megmutathassa a szanatóriumát Eleanornak. Azonban mindketten úgy döntöttek, elegük van a hercegből.

Ami pedig a herceg álnok unokabátyját illeti, Signor Vecchit Indiába száműzték, ahol diplomata állást kapott. És állítólag Lazzara érdeklődést mutatott a signor gyönyörű lánya, Isabella iránt, aki Vecchi mesterkedéseinek elsődleges kiváltó oka volt.

Damon megrázta a fejét, levette a medált a nyakáról és a zsebébe süllyesztette.

– Remélem, megérted, drágám, miért nem kívánok viselni semmit, ami egy riválisomra emlékeztet, miközben a gyönyörű feleségemmel szeretkezem.

Eleanor félrefordította a fejét és incselkedve kérdezte:

– Tényleg szeretkezni akarsz velem?

Kétsége sem volt a válasz felől, ezt Damon is tudta. Annyira összehangolódtak már, hogy Eleanor megérezte, férje mit érez, mit gondol, mire vágyik.

Ennek ellenére válaszolt.

– Hát, persze.

A mosoly, amivel Elle megajándékozta, annyira édesen tiszta volt, annyira érzéki, asszonyos és gyönyörű, hogy az érzés szinte mellbe vágta Damont. Úgy érezte, mintha a nap belülről melegítené. És amikor a nő sürgetően felé fordította az arcát és megcsókolta őt, a férfi vágya még magasabbra szökött.

Ahogy csókolóztak, Damon úgy érezte, minta messzi útról tért volna haza... tökéletesen elégedetten. Ám ez még nem volt elég. Többet akart,

Eleanor is. Ez nyilvánvaló volt, ahogy teste megremegett.

– Ajánlom, hogy siess és valósítsd meg a szándékodat, Damon – noszogatta a férjét csipkelődve. – És micsoda dolog, hogy megcsókolsz az erkélyen, a világ szeme láttára? Meglehetősen hűvös van még

Pandora's TeAm

idekint, és persze nem szeretném megbotránkoztatni a szolgálóidat még annál is jobban, mint ahogyan az utóbbi két hétben tettük.

– A panaszodat tudomásul vettem, asszony – nyugtatta meg Damon, majd a karjába kapta feleségét. Azután bevitte a szobába, sarkával becsukta az ajtót, kizárva a hűvös reggeli ködöt.

Eleanor átfogta a nyakát és viszonozta átható pillantását. Damon tekintete gyengéd, mosolygós volt, és még valami lobogott benne: a szerelem. A szerelem mélysége, amit Damon szemében látott, mindig megnyugtató volt számára, nyugtázta Eleanor, miközben a férfi az ágyra fektette és kihámozta a hálóruhából. Eleanor tudta, hogy a férfi érzelmei az ő szemében tükröződnek vissza, amint figyelte, hogyan dobja le magáról Damon a köntöst,

A nő nem tudott betelni a széles mellkas és az izmos test látványával, melyet ragyogó keretbe foglalt a napfény. Damon teste erős és életteli volt, lélegzetelállítóan tökéletes. Pont olyan, amilyen szeretőről minden nő álmodik. És ez a férfi az övé volt.

Eleanort átmelegítette, ahogy a férfi is alaposan végigpásztázta a testét. Damon vakmerő, érzéki pillantása szinte égette a bőrét. Vágyott Damon ölelésére, arra, hogy fonó teste összesimuljon az övével.

Az örömtől felsóhajtott, amikor a férfi melléfeküdt a hitvesi ágyba, és elkezdte teljesíteni ígéretét.

Kezével gyengéden, mégis sürgetően simogatta végig a női testet. Damon végigcsókolta az állát, majd lefelé indult; borostái dörzsölték a nő érzékeny bőrét, miközben ujjai a formás idomokkal játszadoztak. Végigkóstolgatta a nyakát és a kebleit, gyengéd érintésekkel és vágykeltő csókokkal hintette tele a testét, míg végül megállapodott a combjai közötti titkos rejteknél. És amikor a nő már minden ízében reszketett, Damon kelyhe közepéhez helyezkedett, két kezét Elle csípője alá csúsztatta, majd finoman felemelte, hogy kemény férfiassága lassan belecsusszanhasson.

Eleanor öle síkos volt a vágytól, így igen könnyen befogadta őt. Ekkor Damon megállt, birtokló pillantását lassan végighordozta a testén.

Pandora's TeAm

Amikor Eleanor összeszorította belső izmait és körbevette őt, a férfi megremegett, ajka forrón rátapadt a nőére.

Tapogatózó csókja egyre szenvedélyesebb lett, ahogyan ő is egyre mélyebbre hatolt. Eleanor lélegzete szaggatottá vált, miközben a férfi tovább csókolta, döfölte, mozgott benne, irányítva ritmusukat a szájával, a kezével, a testével. A nő nyöszörgése hamarosan halk, önkéntelen nyögésekbe ment át. Eleanor már közeledett a csúcshoz, amikor Damon elhúzódott, felemelte a fejét, hogy lássa a nő arcát, ahogyan eléri a gyönyör tetőfokát.

– Elle – szólt rekedten. Hangja halk, szenvedélyes volt, szeme tüzelt, áradt belőle a szerelem.

Eleanort megragadta a férfi tekintetéből áradó mágneses forróság, a gyönyörű, sötét szemek mélysége. Majd Damon újra mélyebbre hatolt, keményen, és tűzvihar lángolt fel köztük.

– Elle – tört ki belőle újra, s ugyanekkor Eleanor is Damon nevét kiáltotta.

Mindketten megrázkódtak, ahogy a gyönyör szikrái vibráltak bennük.

Damon még sokáig nem mozdult, mélyen beletemetkezett a selymes forróságba. Csak feküdtek egymásba kulcsolódva, erőtlenül, kielégülten, eltelve.

Eleanor behunyta a szemét, kiélvezte a hihetetlen eksztázis minden gyönyörét, a tiszta boldogságot, és áldotta a jó szerencséjét. Szíve mélyén tudta, hogy ő és Damon egymásnak lettek teremtve. Sorsuk azonban csak hosszas távollét után teljesedhetett be, amikor sikerült legyőzniük félelmeiket és sérelmeiket, hogy megtalálhassák az igaz szerelmet. Segített elűzni Damonból a sivár ürességet, a férfi pedig kigyógyította őt magányosságából.

Ennél többet nem is kívánhatott.

Amikor megcsókolta Damon meztelen vállát, a férfi felemelkedett, és oldalra fordult az ágyon, majd ismét magához húzta őt. Eleanor szemhéjai kezdtek elnehezedni, majd álomba szenderült férje karjaiban.

Pandora's TeAm

Amikor felébredt, úgy ítélte meg, legalább két óra telt el. Damon még mindig oldalt feküdt, fejét a kezére támasztva.

Nézte, ahogy alszom – döbbent rá Eleanor.

Elnyomott egy ásítást, álmosan felnézett a férfira.

– Szerintem nem kellene itt lustálkodnunk – mormolta. – Cornby már alig várja, hogy elláthassa komornyiki feladatait.

– Cornby megbocsátja neked, hogy rávettél a lustálkodásra – állapította meg Damon. – Legalább annyira csodál téged, mint én. De túl sokszor fogja a pártodat – tette hozzá bosszúsan.

Eleanor mosolygott. Az idős komornyik minden alkalmat megragadott, hogy segítsen Eleanornak elűzni Damon fájdalmát és bánatát.

– Cornby rendkívül aggódik a jólétedért.

– De még mennyire! És rendkívül nagyra becsül téged, ezt magad is tudod. – Damon elfintorodott. – Nem mondhatnám, hogy a nagynénéd is hasonlóan jó véleménnyel van rólam. Bár mostanság mintha kelletlenül is, de kezdene elfogadni.

– Beatrix néni idővel egyre jobban meg fog kedvelni téged – szólt Eleanor meggyőződéssel.

– Talán a Vecchivel kapcsolatos tapasztalatai enyhítettek a kemény természetén.

– Igen. És az is jót tett, hogy jövőre kis unokahúga vagy unokaöccse születik majd. Olvastad a legutóbbi levelét. Repes az örömtől, hogy Marcus és Arabella az első gyermeküket várják. Marcus pedig határtalanul boldog, hogy apa lesz.

– Úgy tűnt, a nagynénéd aggódik a barátnője, Haviland grófnő miatt.

– Igen. Lady Haviland rendkívül elkeseredett az unokája menyasszonyjelöltje miatt, Arabella és a testvérei segítettek Lord Havilandnek menyasszonyt keresni, de a gróf mindannyiukat meglepte, hogy egy olyan hölgyet választott, akit sehogyan sem akar elfogadni a nagyanyja.

Damon kisimított egy fürtöt Eleanor homlokából.

Pandora's TeAm

– Remélem, nem akarod beleártani magad semmiféle házasságszerző hadműveletbe, édesem.

– Nem is lenne lehetőségem rá, mivel nem leszünk Angliában. – Eleanor elhallgatott. – Eléggé kellemetlen, hogy Roslyn és Lily most tértek vissza az európai nászútjukról, amikor mi éppen megkezdjük a miénket. De örülök, hogy Mr. Geary is elkísér minket az útra. Ez így lesz jó. Azt mondtad, hogy csak egyszer járt a szanatóriumodban, az építkezés kezdetekor.

– Így van. De minden elismerést megérdemel, amiért segített megvalósítani ezt a vállalkozást.

– Örvendetes, hogy Lydia Newling nővére a hírek szerint már kezd gyógyulni – sóhajtotta Eleanor elégedetten. – Most már csak Fanny Irwinnek kell megtalálnia a boldogságot. Remélem, sikerül neki írónőként elegendő jövedelemre szert tennie, és férjhez mehet gyerekkori szerelméhez.

– Azt hiszem, jó esélye van rá – szólt Damon. – A regénye annyira izgalmas volt, hogy alig tudtam letenni.

Eleanor beleegyezőleg bólintott, és örült, hogy a kézirat elolvasása után Damon is osztotta a véleményét: Fanny rémregénye biztos siker lesz.

– És a férjfogásról szóló könyve még mindig remekül fogy – tette hozzá Eleanor –, mivel rengeteg igen értékes tanácsot tartalmaz. Még a nagynéném számára is hasznos lehet. Neki adtam az én példányomat, mivel nekem már nincs rá szükségem.

Kösd magadhoz a férfit, de ne túl szorosan – idézte Fanny könyvéből.

Damon gyengéd pillantást vetett rá.

– Olyan szorosan magadhoz köthetsz, amennyire csak akarsz, szerelmem.

Eleanor Damon nyaka köré fonta a karját.

– Szerintem nem baj, ha még egy kicsit megváratjuk Cornbyt, uram. Mit gondolsz?

Pandora's TeAm

Ahogy remélte, Damon felnevetett, és egy tüzes csókkal birtokba vette a száját. Egy csókkal, melyről Eleanor tudta, csak előjáték lesz az elkövetkező, mindent elsöprő szenvedélyhez.

Vége

Pandora's TeAm